

De compunctione cordis libri II

<https://hdl.handle.net/1874/325710>

Hs.
2 D 18

116 (*Eccl. 443.*) *Charta 8°. 151 ff. Saec. XV vel init. XVI (fol. 148—151 saec. XVI).*

Joannes Chrysostomus, De compunctione cordis ll. II, fol. 1—37.

Ejusdem De reparatione lapsi, fol. 38—76a.

Ejusdem De providentia Dei ad Stargirium monachum liber I, fol. 76b—100.

Extracta e libro II (ejusdem) de angore animi, fol. 101—106a.

(Ejusdem) Homilia de militia spirituali, fol. 106b—111a.

Ejusdem, De virtutibus et vitiis hominis, fol. 111b—120a.

Ejusdem, In dictum Pauli „Modico vino utere propter stomachum tuum,” fol. 120b—128.

Ejusdem Homiliae II de providentia et fato, fol. 129—134b.

Extracta quaedam, fol. 134b—135.

De spiritu sancto in Pentecoste, fol. 136—138b.

De fide et lege naturae, fol. 138b—147a.

(Incipit:) Hoc est opus dei ut credatis in eum, cet.

Sermo incipiens: Quamquam non ignoro, optimi ac religiosissimi comilitones mei in Domino, fol. 148—151a.

„Antonius Hemerius (sic) in Hagha prope Endouiam.” — De Antonio van Hemert vid. Paquot, tom. XI, p. 435—458, et Acquoy, Het klooster te Windesheim, II, p. 323.

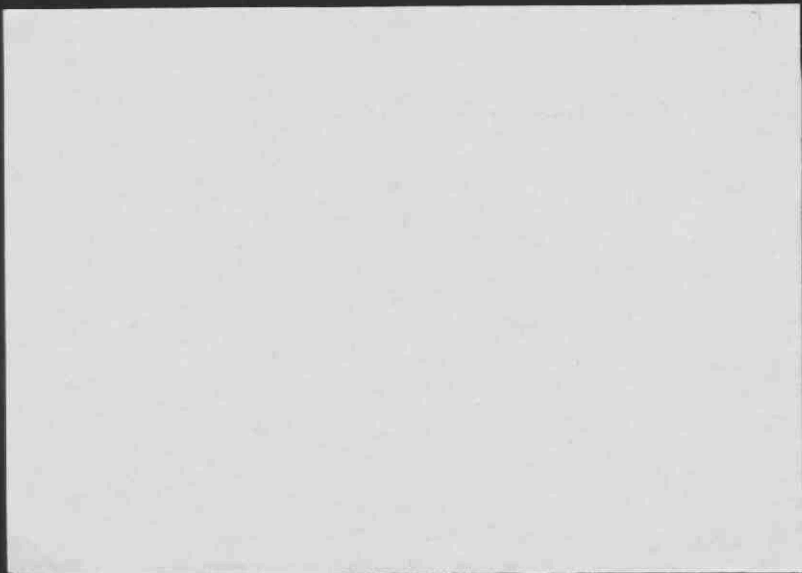
7.

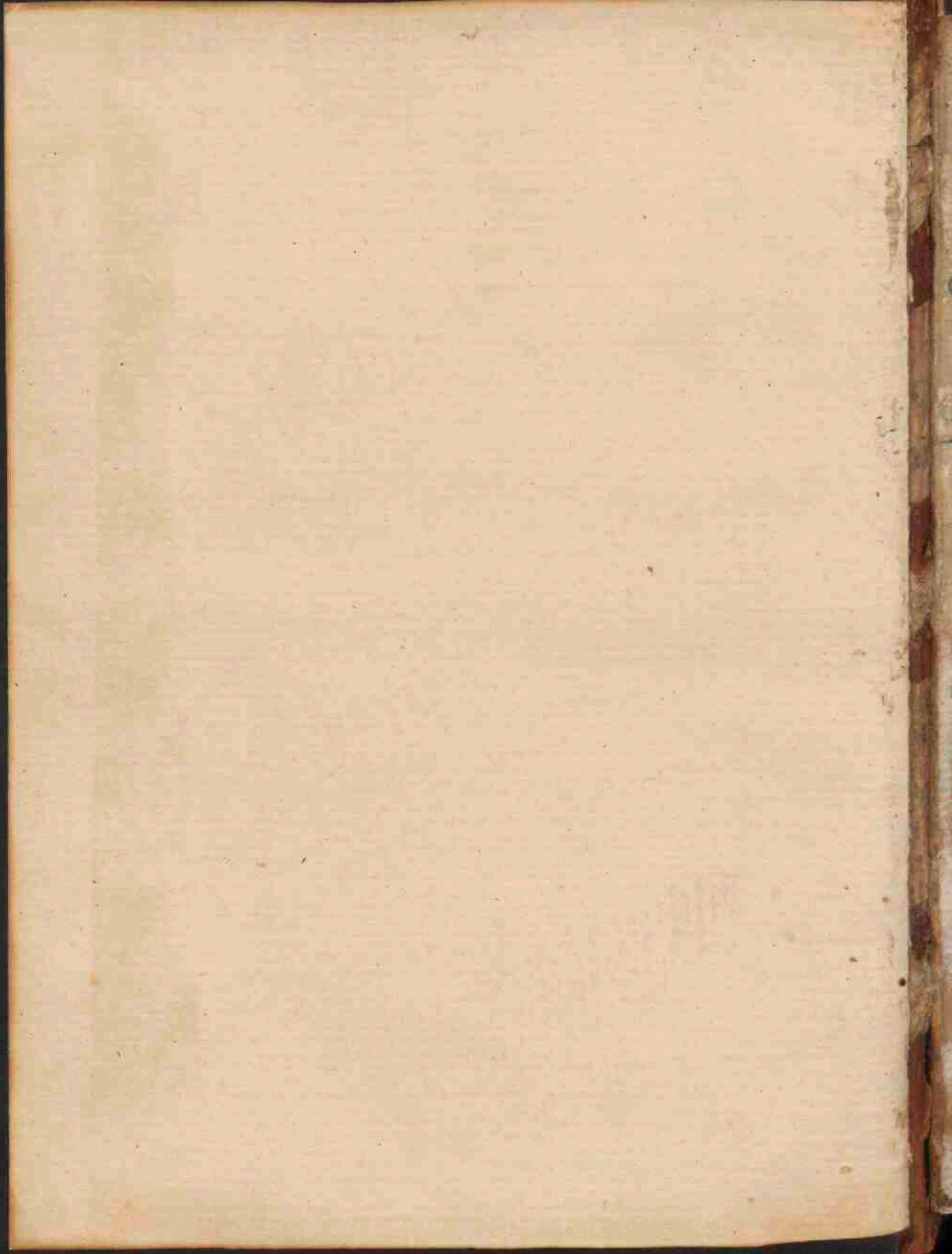
l.

n.

Behandelt mit 'Cire 212'

Sept. 1908

...e. enclitico. v. m. po
...s. oibus
...sua. fili. uel. pro. ay
...equant. sibi. ps. 100
Quare dno nunciu
nomi. laus eius. n
...ia. sicut. **T**errene. ihel
...coqui. hie. cu. et. filie
...m. dicitur. in. reg. suo
Laudate. dno. et. in. ca.
...ro. in. organo. et. in.
...i. pla. laur. et. **Q**uia. bene
...placuit. est. dno. in. iplo. suo.
...cor. et. manu. dros. in
...laude. **Q**uare. dicit. in.
...gna. laudantur. in. uicibus
...suis. **A**rs. rationes. et. in
...pura. cor. et. gladii. ann
...pura. in. manibus. cor. **A**d
...faciem. iudicia. in. uero
...nibus. imperatores. in. pl
Habundans. reges. cor
...in. cordibus. et. no. is. es
...in. manibus. hie. et. **T**
...laudem. in. no. iudicium. et
...impul. glis. her. est. **T**
...suis. hie. et. **ps. 100.**

Laudate dnm in scis eius
laudate eu in firma
mento virtutis eius **L**au
date eu in virtutibus eius
laudate eu secundum multitudi
nem magnitudinis eius **L**au
date eu in sono tubae lau
date eu in psalterio et organo
in **L**audate eu in tympano
et choro laudate eu in cor
dis et organo **L**audate
eu in cymbalis benedoni
abus laudate eu in cymbe
lis iubilantibus omne spiritus
laudet dnm **G**loria **A**lla
alla alla alla alla alla alla
Tercio die nuncius laur
...pinqus precant nos
...extorator mentium in ipse ad
viam vocat **L**u. lare. dnm
...seculos egro sopore delirus
...cassus reu. ac solus in
...late in su proclama
...su. uam. vocabat. **L**u. lare.
...cassus solus in
...cassus dormire cor
...veta **T**ersona **ps. 100.**

C

R

I

P

O

a

I

II

I

a

Χαλκογραφία τοι . . . δι' αὐτῶν, ἐξ αὐτῶν ἑαυτῶν
Vna solay q̄t̄ozub̄ p̄q̄q̄ z̄h̄q̄ z̄ p̄q̄ p̄t̄u b̄z̄ d̄t̄ fl̄ā
nulla cōfiteant̄

45-6

Aevum medium.
Scriptores ecclesiast.
No. 443

Kastl
No. 3. N. 18
T. 116

Abrahā ad Istar ambulat tres dies et 3 noctes dicit illud ad dno
Causa p'ncipiū dicitur ad motū 3° die rediit in dno illud q'
tribus diebus restat. Istar moxting qz dicitur tunc q' dicitur nra
ser d' figura e' q' tres dies sunt d' sepulchro

Maximū argumentū q' g'hib' dicitur e' q' p' videri aptos
o. dno ad si querit et veritas chranab' i'stinet nra hor
negate nō p'nt g'hib' q' chranā a p'o dicitur

Magnū peritū Iudei p'acta' p'lobatib' eis suo loco h'c Hic
replomb' q' nō suo t'pe i' d' mactio t'o daniel' et d' b'abyl'o
ne nō formarent' n'z legib' q' nō opz talid' reuocant'
q'nt' e' p' h'ic' ab'bloma' p'moz

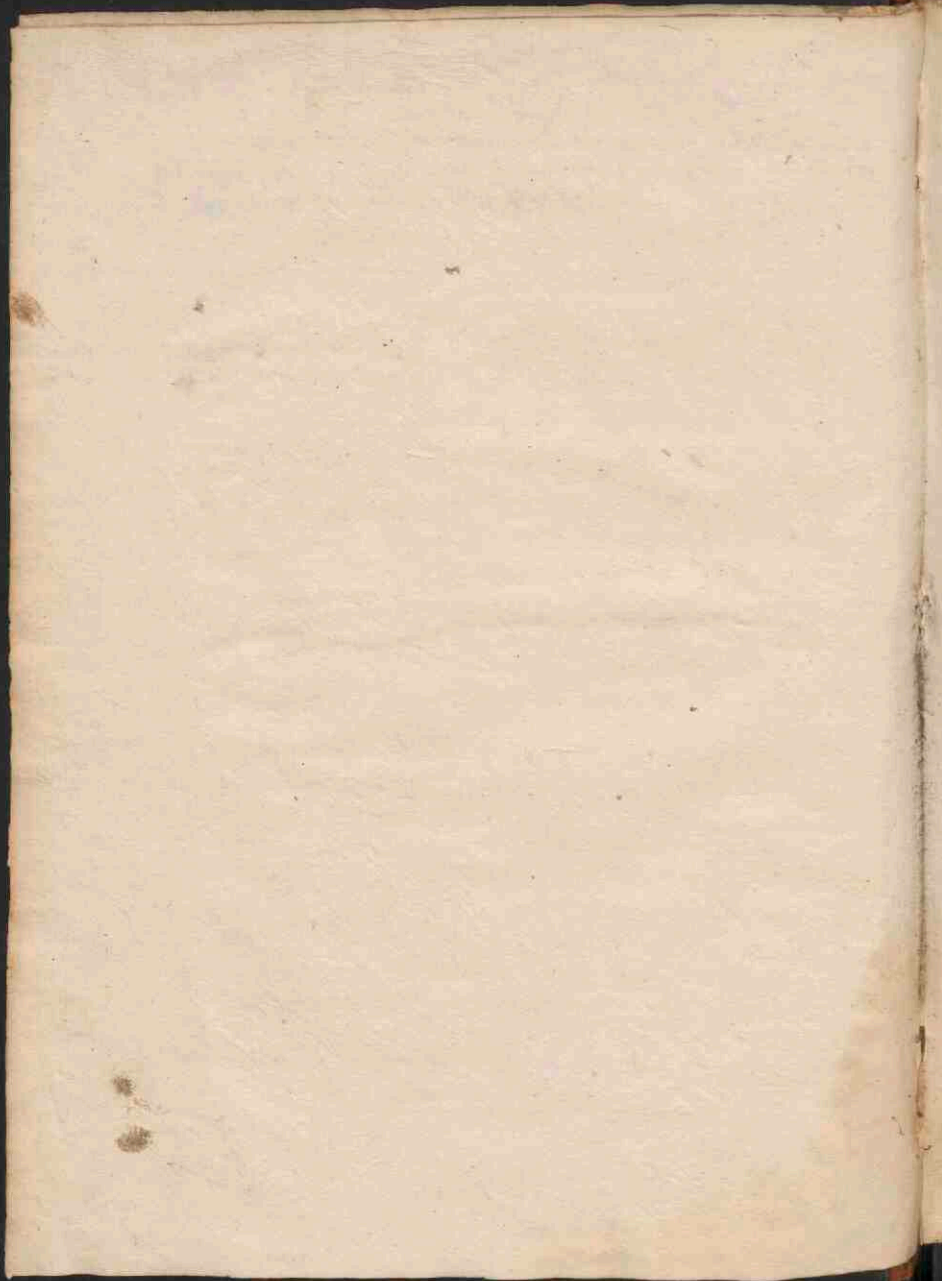
Mos fuit apud Iudeos dety ut ipse dety afflati p'dixeret
illud q' dicitur san' bona sua mala. Quid ob re' p' n' sig
nē illud d'bitate et d'pudētia. Alioq' fugisset illos b'nfina q'bz
affluētia a dno p'ficti v'z q' frib' d'noib' affluēfisse

Tres s'c'ntes i'ussit' p'ssi suū Iudei q' singule p'der' eis fuerit
a dno In egypto Abrahā i' b'abylone Hic. 29/ 3^a sub An
a daniel' i' h'ic'o phyl' p'ma q'bz a' nos q'd' d' d'os = a p'ct' mag'
3^a t'os et d' d' d' d' h'ic'o d' s'ct' mag' d' h'ic'o adob
ul d'iby mille. d' d' d'os 35.

Ad m'as vel i' morbis nō fugiēdū ad malat' artub'
aut i' i'nt' h'ic'o p'ng' e' emozē aut d'icā opz exp'ctac'
i'p' d'ob lazari ipse d' d' d' d' q' sol' d' d' d' d' f'ic'it
t'nto corāta aut i' magnific' d' d' d' d' et si i'n mor'z f'ic'it
d' d' d' d' d'

Nō opz f'ic' lapsos m'gh'oz atq' v'it' d' s' q' p' d' d' d' ill' d'
quid' i'n v'it' et post p'ctū multa rega illos p'ca' ag' d' d'
I'n f'and' m' d' d' d' i'n v'it' et post v'it' i'n d' d' d' d' p' d'
pi et t'nta r' d' d' d' f'ic'it s' m'gh'oz i' nō v'it' d' d' d' d' i' n' d' d'
I'n p'nt' d' d' d' s' d' d' q' s' p' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d'
d' d' d' d' d' i'n p'ct' d' d' d' d' nō ad d' d' d' et v'it' ill' m'gh'oz d'
d' d' d' d' d' d' nō v'it' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d'

propter illa requirit et reportat ita invidiosus et expostulans dicitur
egroti ad lectum ad reportat et ipse ad eos attendit
et amari magis illud non requirit quod in curia dicitur istig. aliam
sed loquitur de a similitudo et id est. ortus fuit forte ego trahere
et responsum quod ostendit eum 27.

Faint, illegible text covering the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Sanguis d' ignorare tu q' sine male

14
DIVI IOANIS CHRYSOSTOMI DE
compunctione cordis Liber

QUoniam te intueor beate Demetri
frequenter insistente mihi, & o[mn]i-
a me cum uehementia exigente, de
cordis compunctione sermonem,
admiror ualde, et beatam iudico sinceritatem
mentis tue atque animi puritatem. Neque enim possibile
est cuiquam in huiusmodi uenire sermonis desi-
derium, nisi ei qui semetipsum prius purgauerit
a vitis atque omnibus secularibus curis superiorem
se se constituerit. Cuius rei iudicium haud dif-
ficulter assumitur, inde precipue quod si quos
forte amor horum exigua ex parte contigerit;
tanta in eis repente efficitur mutatio, ut con-
festi terrena relinquere, atque ad celum properare con-
tendant, et uelut molestissimis quibusdam uiculis,
secti se, curis animam resoluentes, uolatu celeri ad
propria redire eam sinant, et ad cognita recurrere.
Sed hoc alijs raro forte accidit: te autem o uenera-
bile caput certum est hoc igne succedi. Testantur

enī de his diurna studia tua, noctesq; perui-
giles, lachrimarū fontes, & amor quietis, si-
lentijq; desiderium, nō solū iugiter pmanēs
ī aīo tuus sed sp̄ increscens. **Q**uid ergo tibi
āplius poterit nr̄i sermonis orō. Nam et hoc
ip̄m q̄ cū ad sūmū iū uirtutis uertitē pue-
neris, tū cū his temetipsū reputas q̄ adhuc
humī repūt, et uolatātē profectibus aīam la-
pideā uocas, ita ut frequenter tenēs dexterā
meam & deosculans tū lachris, contere ais,
& emolli durū & exsecratū cor meū. **Q**uātē
religionis esse dicā: q̄ tūq; ī te existimē diuī
ignis ardore? **E**t siquidē dormiētes nos cupi-
ens excitare, ad istud opus accire ac p̄trahē
uoluisti: consiliū sapiens et mirabile tuū
miror et āplector prudentiā tuā. **S**i uero
aliquid tibi ex hoc uere utilitatis cōferēdū
putasti: et ī hoc nihilominus docuisti nos req̄-
rere quid magis nobis q̄ tibi desit. **V**erūtī
quoq; mō tibi uisum fuerit, parebimus, uel
p̄pter timorē et mandatū dai, ne qd. postēti
negare videamur; uel p̄pter amorē tuū, quē

erga nos plurimū geris. Tu tñ nos pro his
 ad iuicē orōibus remunera, ut et uitā nrām
 possimus rectā seruare de reliquo, et ī ope pñti
 dignū aliqd dūcē, quod possit remissa et solu-
 ta genua cōstrigere, et aīas humi iacētes eri-
 gē. Vnde g nobis xbi hui⁹ sumet⁹ exordiū.
 Et q̄ ei prima fundamēta; que crepido ei po-
 netur. Ego nō puto alia huic digna esse fu-
 damēta et pñcipia, nisi uerba dñi nrī Iesu x̄
Beati qui lugent qm̄ ipsi cōsolabūtur. Et ue-
is qui uident nūc, qm̄ ipsi lugebūt. Et me-
 rito. Lugendū eī est, et uere lugendū pñtis
 Vite tps, in quo tantā malorū labē, tantorūq̄
 quotidie uidem⁹ flagitia cumulari, que si
 uelis cōsiderare p̄ singula nūq̄ poteris a-
 lacris tēpare. Sic .n. oīa cōfusa, sic sūt cū-
 cta resoluta, ut ne uestigiū quidē uirtutis
 usq̄ uideas: neq̄tia uero et luxuria repleta
 esse cūcta p̄spicias, et quod ē infelicius pur-
 gētū nos malorū, iā nec ipsi sensū capim⁹
 nec alios monem⁹, nec alijs p̄bem⁹, sed su-
 mus uelut corpus extrinsecus qdē idumētis

Argumentū
 Mat 5

qd lugēda

phreneticū

adornatū, intrinsecus uero tabe pessimi languo-
ris absumptū; et contigit nobis quod illis so-
let accidere qui uel phrenesin patiunt^r, uel mēte
capti sunt, a quibus tū multa turpia et pi-
culosa uel dicantur uel gerantur, nec pudoris
tamē aliqd, nec p̄mitudinis capiunt, quī imo
et magnifici sibi, et sapientiores sanis uidēt^r
et sapientib⁹. Ita ergo et nos tū oīa q̄ sanitati
sunt cōtraria gerim⁹, nec hoc ip̄m quidem
quod deest nobis sanitas, nouimus. At. n. si
forte in corpore parū aliquid morbi pulsaue-
rit, statī et medicos adhibem⁹ et pecuniā pro-
fundim⁹, et oī obseruatiā quod cōpetat agim⁹
nec prius cessatur q̄ quę molesta sūt mitigēt^r
Aīa uero tū q̄tidie uulneret^r, cū p̄ singula la-
nietur, uratur et precipitet^r et modis oīb⁹ per-
cat; ne parua quidē pro ea nos cura sollicitat.
Sed horū oīm causa illa est, q̄ oēs pariter hic
morbus obtinuit, et tanq̄ si accidat multis
sub eono morbo languentibus, presto esse
nemine sanū, certū est q̄ oēs pariter corru-
pat, et absumat icuria, dū nēo est q̄ oportu-

Dysimile

Simile

na prebeat et importuna prohibeat; ita et i nobis, dū nemo sanus est sed oēs languem⁹, a-
 lij maiore alij minore ex parte, nemo est qui
 curet, oēs. n. cura idigent. **E**tē si q̄s extrisec⁹
 videret⁹ adesset et p̄ceptorū chr̄i ac nr̄e cōfusi-
 onē cōversationēs, ac p̄turbationē videret, nescio
 si alios ^{magis} illos q̄ nos iimicos esse et cōtrarios p̄-
 ceptorū chr̄i iudicaret et quasi q̄ studiū quod
 dā habuerim⁹ cōtraria i oib⁹ gerere q̄ ille
 mandauit. **S**ed ne q̄s putet exaggerationis
 causa a nobis hęc uerba proferrī probamēta
 iam nūc adhibebo, nō aliunde q̄ ex ipsis chr̄i
 mādati. **Q**uid eī dicit chr̄s. **D**ictū ē antiq̄s
Non occides **E**go at̄ dico uob⁹ oīs q̄ irasit⁹ fr̄i
 suo ⁊. **H**ęc quidē chr̄s. **N**os at̄ plusq̄ irreduli
 et ifideles calcam⁹ hāc legē et quotidie iimie-
 ris iuuis fr̄es nr̄os adficim⁹, quodq̄ magis
 ridiculū sit, nomē ipsū fatue dicē obseruātes
 multo acerbiores q̄ ex hoc noīe uidet⁹ cōfer-
 ri, irrogamus iurias; quasi uero ille solus
 sermo sit cui pena deputata sit, et nō hui⁹
 sermonis iudicio, oē dictū qd̄ ad iuriā p̄tinet.

*

no uas fē dū

fame nō dicitur

*

reseretur, Deniq; ap̄t̄s Paulus h̄m̄ eundē
sensū latius explicans ait, Nolite seduci qm̄
neq; fornicarij neq; idolis seruientes, neq; ad
ulteri, neq; molles, neq; masculorū cōcubi-
tores, neq; fures, neq; auari, neq; auari, neq;
ebriosi, neq; maledici, neq; rapaces regnū dei
possidebūt, In quo oñdit qz sub gñalibus
nōibus uitiorū, multę spēs p̄torū parit'
cōcludūtur, et siue fatuū q̄s dixerit siue
Vanuū, siue latrone, siue quolibet alio nōe,
iūria uel maledictū fr̄i ingesserit, ex quo-
libet horū uocabulo sub maledicti titulo, qe
hēne ignis supplicio cōdēnabitur. Fatue. n.
et racha quod ait, hoc est quod oñdit, qz leue
q̄dem et minimū i fr̄em illatū cōuitiū rela-
xabitur, atq; ob id de leuioribus sentētia
dedit ch̄s, ut de grauioribus dubitare nō
debeas. Quod si quis existimat sicut ego
quidē noui nōnullos putare, terroris cā
etiā i paruis exaggerari minas p̄cepti, sup̄
est ut de ceteris oibus mādatis, q̄rū p̄uari-
catorib; pena p̄scribitur similia sentiant

Maledicti q̄

Quod si terroris cā et nō pro ueritate sup-
 plicia pmittūtur, cōsequēs exit etiā ut hor-
 pollicitationes, adhortandi tm̄ modo et non
 ueritatis grā pmittant^r. Et si ita de utraq;
 parte sentiam⁹ resoluta sūt oīa religionis
 nr̄e documēta, si nihil aliud ī oībus māda-
 tis ac p̄ceptis diuīty dātis agi d̄r, nisi aut
 bōrū spes uana hoīes, aut penē terror iam^s
 astrigat. **Sed** dicitis, qd̄ ergo? maledictū cū
 adultero et auar⁹ cū idololatra dānabit^r?
Si eandē quidē penā luēt, nec qualitate nec
 quātitate diuersā, alterius ē t̄p̄is req̄rere.
Quod at̄ a regno celorū sibi arcebūt? Pau-
 lo crede, p̄ sp̄m loquētī, cui oēs uere credere
 dēm⁹ dicētī, et̄ym ī se loqui. **Diabolica** uēo
 illa deceptio ē, q̄ hęc ad terrōrē dīnt hoīb⁹
 scripta, ut resoluat dīm̄ iudicij ac futuri
 supplicij metū, et reūssiores nos erga obedie-
 tiā reddat, et custodia mādatōrū dei. **Ob**
 hoc cū tales suggerit diabol⁹ sensus, et itelli-
 gētias h̄mōi aīas ignauas docet, ut p̄ntis
 interi t̄p̄is soluat iūgōrē, arguēdas sine du-

No terroris cā
 supplicia minuat^r
 Deg sed uere

No

bio in die iudicii ubi iam penitentia nihil prodeit
Quid ei utilitatis erit huius qui nunc seducitur,
si tunc intellexerit errorem suum, cum penitendi iam
non erit tempus. Non ergo tamiter decipiamus
nosmetipsos, neque circumscribamur in penitentiam nostram,
neque aliam nobis penam incredulitatis esse cogitemus.
Non solum cum si inobedientes simus mandatis Christi, sed
et si increduli existamus supplicia nos manebunt.
Non credere autem ex eo accidit cum resolvimus ad explenda
mandata. Et ne forte rei videamur contemptus et
constanter pondere pergamus, ad abiectum peccati
cognitionis metum aliis nosmetipsos prave intelli-
gentis laqueis irretimus, & desperantes de inno-
centia legum, penas putamus posse convellere. **U**t
sepe homines egri cum multis febribus agunt, si in a-
quas semetipsos frigidas immerserint, id penitus qui-
dem aliquid videtur sibi quiescere solacium, multipli-
catis vero corpori suo flammis febrium repa-
rantur; ita et nos agimus cum stimulamur constanti pec-
catorum, et in Euripum nos vel lacus contritos pra-
ve intelligentis precipitamus. **E**x hoc. n. iam necesse
quasi licite peccamus, et non solum penitentibus iras-

Simile

cimus fr̄ibus, uerū etiā cū absentib⁹ litigam⁹.
 Sic eī quasi per licentiā feritas increscit.
 Et maiores quidē nr̄os ac potētiores etiā si
 iūrys nos et cōtumelijs adficiūt ferim⁹, et
 cū māgnitudine et subiectione portam⁹:
 uerētes ne qđ ab eis graui⁹ patiam⁹. Erga
 equales uero uel iferiores iterdū nō lesi como-
 uem⁹, intātū huān⁹ metus timori dei p̄pōit⁹.
 Et que tādē spes erit nobis salutis, tm̄ defectu
 tātiq; cōtēptū gerētib⁹ nobis ī mādati di-
 uinis. Dic tñ mibi. Quid graue a nobis
exigit chr̄s aut quid onerosū. Noli iquit
irasci fr̄i tuo sine causa. Nōne hoc multo
 leuius est qđ si tu aliū feras irascētē tibi
 sine cā. Ibi eī iā ab alio cōgregata ē ira-
 cūdie materia, hic uero q̄ urgeat nullgē
 si nō ipse flāmas tibi succēdas iracūdie.
 Nūqđ simile tibi est ab alio tibi īgestā facē
 iracūdie tolerare nec succēdi, et nullo istigā-
 te quiescere et silere. Illud ferre posse, hoc ē,
alteri⁹ iracūdiā, sūme ph̄e est; ut at tu non
inflāmeris frustra ad iracūdiā, laus qđdem

irasci sine causa

facile ē nō irasci

nulla est, **S**i uero irasceris iamiter et sine cā
 sūme uanitatis ac stulticie nota ē. **Cū** g^o
 quod mai⁹ est p^ot timorē hōm feras: p^ot
 timorē dei nec minimū q^oddā et exigūū pa-
 tieris. **E**t ē qui ī hōi cōmissis semetipm
 nō statuat reū aut iudicio diuino nō decer-
 nat obnoxīū. **N**oli īqt irasci frī tuo sine
 * causa. **O**mnē hōiēm frēm tuū iudica. **I**n
 chro ēi neq; Iudeus neq; grecus, neq; sexus
 neq; liber, neq; masculus neq; feia, sed oēs vni
 sum⁹ ī chro. **P**ropter qd nec erga famulos
 quidē preceptū istud negligēdū ē. qz et illi
 a chro sili ut tu libertate donati sūt. **V**ide
 g^o iā qz erit īmūnis ab hac culpa, aut qz
 est (nō dicā penitus alien⁹) sed qz raro saltē
 nō decipiatur hoc vicio. **E**t qm ad hoc ueni-
 et, ut oīno nūq; ī illud īcurreret. **H**oc nāq;
 sermo īstitutiois exposcit. **S**icut ēi qz fur
 nō vult dici nūq; oīno furat, neq; adulte-
 ratu, ne forte etiā ex uno adulterio adult⁹
 noictur. **I**ta et maledic⁹ tāq; ab adulterio

6

refrenare debet a cōtumelia liguā suā, ne
etiā eū pro vno lapsu maledicū faciat, et
iuriosum. **I**llud at̄ qđ seq̄tur, quis nō ifide-
liū etiā fabulosū iudicet, cū tñ eterna dei vo-
ce s̄c̄ritū sit. **A**ut eī. Si offers mun⁹ tuū ad
altare et ibi recordatus fueris qđ fr̄ tu⁹ habz
aliqđ aduersū te relique ibi mun⁹ tuū an̄ al
tāe et uade p̄ rēcōciliari fr̄i tuo, et tūc ueniens
offeres mun⁹ tuū. **A**t nos pugnas hñtes ad
inuicē et dolos in corde uersantes accedim⁹
ad altare dei: et cū deus tātā curā rēcōciliati-
onis nr̄e habeat, ut patiat̄ur munera sua
relinqui et an̄ altare īperfecta manere, at
qđ iterrūpi mīsteria sua, donec tu eas, et dis-
soluas iracūdiā tuā et timintias cū fr̄e tuo.
Nos uero nec hoc ipsū erubescim⁹ sed p̄ dies
multos patim⁹ manē timintias et trahim⁹
q̄si funē logū discordias. **N**ō eī iracūdos tñ
et malit̄e mēores punit̄ de⁹, s; et eos qđ ira-
scētes aut offensos fr̄es negligūt et cōtēmūt;
q̄m qđe hī qđ passi uidēt̄ iuriā nr̄o dolēt et
irascūt̄ur, qđ uero fecerūt nec doloris aliqđ

nec iracundie gerunt. **O**b hoc g^o hūc q^o ab ira-
 cundia liber est adducit ad illū qui lesus est,
 q^o in dolore ē et liber nō est; ostendens qe crīs h^o
 noxa penes hūc magis ē q^o causas pcti dedit.
Sed nec sic quidē emēdam^r. **P**ersistim⁹ eī
 etiā p nullis rebus cōtristare frēs, et q̄si nūl
 mali fecerim⁹ satisfactionē negligi⁹, et obli-
 uioi tradim⁹ culpā, atqz iimicitias ī tps lon-
 gū p̄trahim⁹, ignorātes q^o tm̄ longa erit nobis
 p̄na q̄tū et discordia. **U**bi eī amicitia per-
 manet nihil facile creditur, nihil facile recipi^r
 qd̄ dissidiū opari possit. **S**i uero iimicitie se-
 mel occupauerit aīos, oīa q̄ fiūt, q̄ dicūtur,
 que audiūtur, ita accipiūt^r et ita itelligūtur
 ut ad maiores et longiores proficiāt iimicitias
Si qd̄ eī boni dicatur de iimico nō creditur,
 si quid uero mali; hoc solū creditur et cōfirma-
 tur. **I**ubet g^o dñs reliqui domū an̄ altare et
 prius reconciliari frī, ut ex hoc discam⁹ qz si
 nec illo tpe q^o ad misterium dei uidem^r arde^r
 reconciliationē differri ac dissimulari nō pa-
 titur de⁹, q̄tomagis curari h^o alijs t̄pib⁹ iubz.

No^o iracundeNo^o

Nos uero imagine q̄de colim⁹ p̄cepti, ueritate
 uero ipsam uirtuteq; negligim⁹. Nam osculum
 pacis porrigere t̄pe quo munera offerunt⁹ i usu ē,
 sed uereor ne forte plures ex nobis labijs hoc tā-
 tūmodo faciat, cū ch̄s pacē nō ex ore sed ex
 corde desideret, et adfectu uelit proximū nō la-
 bijs saluari. Si ei pax nō h̄r in corde quasi
 in scena res agi uidetur et ludo: unde p̄ hec ex-
 acerband⁹ de⁹ magis ē q̄ placādu⁹. Duritas
 eī et ueritas ē, q̄ placet deo; respuit at̄ et odit oē
 quod simulat⁹. Et hec agim⁹ hoīes quib⁹ neq;
 irasci neq; iūnicos h̄re p̄mittit; aut si forte iras-
 ci accidat, mandatur ut sub die iracūdias nr̄as
 finiam⁹. Sol iquit nō occidat sup iracūdiam
 vr̄am. Nos e contra nec hoc quidē cōtenti su⁹
 ut iracūdia ultra solis terminū producam⁹,
 sed insidias iūicē struim⁹; siue reb⁹ p̄xios
 suplātare cupiētes, mordētes iūicē et comedētes
 quod utiq; apte īsanie ē. Quid eī aliud faciūt
 insani et demone pleni; nisi mēbra sua morsib⁹
 lamiat⁹? Iam uero nec facim⁹ mētionē corū
que de aduersario p̄cipiūt, uel de cocupia illi.

Osculu pacis
 tpe Chrysostoi

Nil furati deo
 placet

Oculus dext.
Manus dext. qd fit

ta uel de missione oculorū. Oculus ēi dexter et
manus dextra non aliud indicāt, nisi eos q̄ nos
amant quidē, sed inutiliter amāt. Sed et q̄
de nō relinquēdis uxoris p̄cipiūt, q̄si nec mā-
datā nec scripta sūt cōtēnūt. Nā de nō iurādo
exubesco p̄ferre ī mediū, nō solū p̄t iuramēta
sed et p̄pter piuria. Si ēi uere iurare crimē est,
et p̄uaticatio mādati; piuriū ubi ponem⁹.
Post hec ait Si q̄s te p̄cussit ī dextrā maxillā
conuerte ei et alterā, et uolētī tunicā auferre t̄
Ad hec qd dicem⁹. Pro singulis ēi his lacrimę
p̄ferende sūt t̄modo, et cōfusio h̄nda. Aperte t̄
cōtra hec oīa militam⁹. Ad iudicia ēi et rixas
et bella cōsurgim⁹. Pati at̄ aliqd ex his q̄ scrip-
ta sūt ac ferre tolerāter, neq̄ ī uerbis neq̄ ī reb⁹
uolum⁹. Sed et si in aliq̄ uel leuiter pulsem⁹; cō-
tinuo uelut fere bestię īsurgim⁹. Quod si forte
p̄feras mihi aliq̄s, q̄ cōtēpserit cēsū suū et paup̄i-
b⁹ largiti sint, post hec uero despecti p̄ penuria, mit-
ta passi sint mala; et quasi nec mandata nec
scripta sūt hec cōtēndūt. Paucos et ualde raros
tales inuenies. Quod et si oñderis aliq̄e, nō t̄n

talē qualē euāgelic⁹ sermo p̄hm describit de mōstrā
 bis. **H**ic eū euāgelic⁹ p̄hs nō is tantū q̄ spōte dede: } p̄hs euāgelic⁹
 rit describit. **L**etus nāq; ē et exultat q̄ spōte lax-
 titur; sed q̄ iūit⁹ et iūste dirept⁹ sit, et cōstāter
 toleret ac patienter. **E**t q̄d dico patienter. **A**m-
 plius aliq̄d et excels⁹ sermo chr̄i cōponit, mag⁹
 nescio q̄d et imēsū ē, quo sublimare aīas uoluit
 quas ad p̄fectionis culmē iūitat. **N**ō solum
 aut iūriā paties, nihil iracūdie moueas aduer-
 sus eū q̄ iūriā facit, et nō solū p̄ his q̄ abstulit
 nō indigneris; sed et si q̄d tibi forte subreptū sit,
 id sponte largire ei q̄ abstulit totū. **C**ū eū is qui
 ad diripiendā q̄ tua sūt iūquo spū uenit succēsus,
 si te p̄lixiorē reperit i largiendo, q̄z ille uenerit i di-
 ripiendo, q̄uis sit ille fer⁹, q̄uis imanis et bar-
 bar⁹, erubescet bonitatē tuā, mitigabitur a furore
 respiscit cōtinuo ac facti pugebit, et suū q̄dē p̄tm
 abhorrescet, tui uero uirtutē aī mirabit⁹ et ama-
 bit. **S**ed hūc ego ubi nūc iuenio. **C**ui⁹ at ta-
 les artus reperia. **S**olū scriptū fortasse hor le-
 gere i diuinis libris potero, geri at uel opib⁹ i-
 pleri, nescio si uidebo. **N**olo eū mihi nūc aliq̄ue

pferas passum iūriā patiēter tulisse. Hoc ē p̄
 fieri, et pro eo forsitan, q̄ vitē reddere q̄ passus ē
 nō potuit, sed p̄pter dei timorē nō fecit, et si cōti-
 nuat; dem⁹ ei patētie palma. Nūq̄d nā et hoc
 facere potuit, ut cupiditatē nocendi nō explēt
 solū, s; etiā suparet: et plus cederet q̄ ex petebat;
 ac uolēter q̄ sua sūt auferētī offerret etiā reli-
 qua: et uolūtas etiā ea largiret; q̄ iā cupiditas
 non querebat. Amplius aliq̄d adhuc et emi-
 nentius chrī phs docetur a chrō. Hūc iqt̄ qui
 diripuērit que tua sūt, q̄ lesērit, nō solū donis
 largiorib⁹ cumula, sed et dilige, et amicū habe-
 to, et tota charitate cōstrige, i tm̄ iqt̄, ut ores p̄
 eo, et deo p̄ces p̄ aīa ei⁹ effūdas, qd̄ utiq; iditū sū-
 me dilectionis est. Vexū ne iterū putes hęc co-
 hortatorie magis q̄ uere dici, etiā nōtām h⁹ dē
 causā chrī expōit dices, Si dilexeritis eos q̄
uos diligūt, q̄ uobis merces est. Nōne et publicā
 hoc faciūt. et si salutaueritis eos q̄ uos salutāt
 nōne et gētiles hoc faciūt. Vides g. q̄ uolēs disc̄
 suos chrī pstantiores esse ceteris hoīb⁹, utro h⁹
 eos facere docuit. Sed et si nos nec i his, publicāis

nec gētilibus efficiam^r meliores, nōne lugēdi sum⁹?

Quī imo tātū nobis deest, et adeo lāge sum⁹ a diligendis iūmītis, ut nec amicis quidē amo-

Nec aīros diligi⁹

ris vicē reddam⁹, sed ecōtrario odio habeam⁹ etiā diligentes. Cū eī emulam^r et iūidem⁹ bonis, et oīmōde uel ī dictis uel ī factis exyti-
mationes corū, laudesq; obrui uolum⁹, qđ ali-
ud ē nisi sumi odii, et extreme iūdie iūiciū.

In quo utiq; nō solū a gētilib⁹ et publicanis ne-
quaq; differim⁹ s; etiā multo īferiores existim⁹.

Chr̄s eī nos orare p̄ calūniatoribus iubet: nos
insidias et dolos etiā amicis cōtinam⁹. **C**hr̄s ma-
ledicētib⁹ b̄ndici iubet, nos ecōtrario aut p̄ores
maledicim⁹, aut maledictis alteri⁹ multipli-
cata maledicta restituim⁹.

*

None tibi uidet^r
hęc cōtraria esse p̄ceptis chr̄i, et nobis pugnat^r
magis ēē cōtra eū q̄ obediētiam.

Nā uanę
gl̄e iactatiā, et sup̄bie tyrānidē, quā ille qđē
uerbis suis destruit, nos at̄ opib⁹ nr̄is edificam⁹
qualiter exponā.

Iactātia.
Sup̄bia.

Cuius quidē a nobis uox il-
la et ī orōib⁹ et ī ieiunijs atq; eleōsynis p̄ferūt^r
et ceteris oib⁹ gestis nr̄is aptāt^r, cuiq; uelut ep̄sta

Iactātia. *

mācipia subiaccem⁹, et cernites nrās oib⁹ ei⁹
ludibrūs subiungamus. **T**antus eī hoīb⁹ pre-
ptorū dīnorū contēpt⁹ inest: ut etiā si quid
facē videāt⁹ ex mādatīs, ne hoc ipm̄ qdē deo
q̄ mādauit ipendāt, sed deceptiōi uane iactā:
tie cōsecrēt; ita ut ī utroq; mō pari dāno fe-
riātur, et cū facē vidēt⁹ q̄ mādata sūt, et cū oīo
nō faciūt. **S**ic ex oī parte hoīm gen⁹ itra su-
os laqos inexit diab⁹. **Q**uod et si q̄s potue-
rit ab istis se nexib⁹ exuere, cautiusq; q̄ māda
sūt adimplere, malū ingēs supbia cōtinue sub-
rexit, ī q̄ est lapsus diaboli. **H**ec āgelū etiā
deiecit q̄tomagis hoīez. **Q**uā q̄ icurrerit
nō solū ea q̄ cōsecutus ē, sed et semetipm̄ pariter
perdit. **E**go noui plurios, eorū p̄cipue q̄ vide-
tur distribue īdigētib⁹ pecunias suas, nō solū
iactātie icurrisse lapsus, s; et vitiozū ahoz.
Nōnulli eī ad hoc largiūtur vt amēt⁹ ^{aut} his
quos amāt, aut q̄rū p̄sonas erubescūt. **S**ed et
hmoī occasiones icurrūt p̄ q̄s nō iā mādato
dei opus quod fcm̄ ē assignet⁹, s; hūane uolun-
tati. **C**ū g⁹ tot mala et talia sūt q̄ corzūpūt

Supbia.

Sinistra itentio

actus hominū etiā bonos, q̄s hominū facile saluari
 p̄t. **I**n uero illud quod scriptū ē, **D**imitte nob̄
 debita n̄ra sicut et nos dimitt. deb., q̄s n̄a ē ex oi-
 b̄s nob̄ q̄ cū fiducia audeat dicē deo. **Q**uia
 et si nihil mali faciam⁹ iūnicis et debitorib⁹
 n̄ris, hē⁹ t̄n̄ intra nos īsanabile Vuln⁹ offense.
Ch̄s uō nō solū vult nos iūscere deliquētib⁹, s̄
 ut amē⁹ eos et ore⁹ p̄ ip̄is. **N**ā si t̄m̄ nō le-
 das cū q̄ te lesit, auertas te t̄n̄ ab eo, nec libe-
 t̄ cū videas, manet sine dubio vuln⁹ i pectore.
Quod si ita ē nodū utiq̄ qd̄ ch̄s m̄ada t̄ ip̄let.
Nūq̄ tu ita vis tibi p̄pitiū fieri deū, ut non
 quidē te ledat, autat se t̄n̄ abs te et p̄torū tu-
 orū mēoriā gerat, et te vidē nolit. **I**gitur
 q̄lē vis erga te esse deū cū delictorū ueniā pos-
 tis, talē te exhibē debes, iis q̄ deliquit in te,
 sicut et sapiētū q̄dā ait. **H**ō hōi seruat iram,
 et a deo q̄rit sanitatē. **S**i ip̄e erga hōiēm si-
 milē sibi nō h̄z miām, quō p̄ p̄ctis suis exo-
 rat deū. **V**ellē silere iā et hucusq̄ p̄gress⁹
 finē ip̄onē sermonib⁹ meis, erubescō eī ult-
 p̄redē. **B**ellū nāq̄ h̄ q̄ ip̄ugna m̄adata x̄

Odium et remissio
 in iniuriarum

10

et inimicitias quas aduersus eū gerim⁹, magis
 magisque prodit sermo sequēs. Sed qđ iterū pde-
 rit tacere, cū rebus ipsis etiā arguam⁹ tacētes.
 Quō at̄ latebim⁹ eū qđ nouit corda nrā, et in-
 dicatur⁹ ē ea. Quid gō dicā de mādato illo
qđ iubem⁹ nō thesaurizare sup̄ terrā. Quod forte
 quidē faciūt pauci, ceteri uō q̄si ecōtrario audi-
 erūt pceptū, et q̄si dictū sit ad eos thesaurizate
 uobis oīno sup̄ terrā, ita reliquētes cōtra adhe-
 serūt terre, et īsaniūt erga pecunias cōgre-
 gandas, totaq; affectu deū qđē oderūt, diligūt
 at̄ māmona. Quod at̄ dcm̄ ē Nolite cogita-
re de crastino; nec audire scio aliquē, nec oīo
 seruare, et iō de hō mādata dicē aliqđ erubescō.
 Et tū oportebat nos q̄cūq; pacto loquēte chrō, et
 p̄nūciāte nō dubitare, s; credē. Nūc uō etiā cū
 et causas et roēs adhibeat mādatorū suorū, atq;
 exēplis ea ualidissīs munit, nec sic qđē erubescō.
 Propt̄ hō eū et amū qđ nō arāt, neq; seriant; et li-
 uorū qđ nō nēt similitudines posuit, ut nēo dubita-
 ret; et tū nos sicut gētes aut forte etiā despyabili⁹
 gētib; de his siglis cogitādo cōsumim⁹, et tū de

Anaritia

Sollicitudo

us neq; orare iubeam; nos de studiū erga heri
pendim⁹. Nūc ad sequētia mādata uenio si for-
te aliqd solatiū mei pudoris inueniā. Seq̄t⁹ ergo
Nolite iudicare ut nō iudicēi. O ego solatiū

Mar. 6.

Iudiciū timoracii

q̄rebā s; augmēta pot⁹ cōfusiōis meę reperi.
Si eū nullū aliud pctm a nobis fuisset admis-
sū, pro hoc solo gehēne nos tradi satis abū-
deq; sufficeret. Quippe q̄ in aliorū delictis se-
ueri iudices sum⁹, nrās at trabes nō uidem⁹.
q̄ aliena etiā minia solate p̄scrutam⁹, et ad cō-
denādos alios de uite nrē tps absumim⁹. A q̄
vicio neq; sc̄ti hoīes, neq; monarchorū ullū faci-
le inuenies liberū. Et q̄dē nū tāta posita sit ih̄-
cōmina. Dicit eū dīna s̄m̄a. An q̄ iudicio iudica-
ueritis, etiā vos iudicabi et q̄ mēsurā mēsi fu-
eritis remetiet⁹ uobis. Cū ḡ mali h⁹ p̄gā tāta
sit posita: uoluptas nō ut ī ceteris solet pctis ex
hoc nulla sc̄imat⁹, oēs tñ festini ac p̄cipites hu-
ic se vicio subiugarūt; tāq; si studiū sc̄ret nob̄
esse p̄positū, q̄s ad hoc malū p̄or om̄ pueniret.
Sic ḡ nō p̄ vnā s; p̄ oēs vias curri⁹ et festina⁹
p̄occupare gehēne ignes, et nō solū p̄ his q̄ la-

Monarchi iudicā-
tes alios

horis aliqd et cōtinēte videntur exigere p̄m
in ea ruim⁹, s̄ etiā p̄ his q̄ leuia sūt et neq̄
necessitatis aliqd, neq̄ illecebre quicq̄ cōtinēt
pari linea utrobizq̄ ^{superuacuo} uoluptatis dānam. Ar
guim⁹ eī ex his facilib⁹, q̄ etiā i illis q̄ vidēt⁹
laboriosa esse p̄pria ignauia desidiaq̄ deliq̄m⁹

Nā dic, qd̄ laboris h̄z ut nō iudices aliū, neq̄
p̄tā aliena discutias. Imo magis i discutiedō
aliē cōmissa labor ē, et iudicare de alteri⁹ mēte
sūma difficultas. Quis uō hoc audies crede
aliqn̄ possit q̄ cū possim⁹ sine labore seruare
mandatū, labore⁹ ut p̄uaricem⁹. At si per
ocū et negligētā peccare⁹ esset fortasse aliqd̄
uenis his q̄ laborare nequisset. Vbi uō laborat⁹
ut peccet⁹, quis ē p̄ hoc malo ueniā speret.
Hoc eī est cōtendere aduersus eū q̄ p̄cepta dē
dit, et bellū legib⁹ e⁹ i ferre, q̄ ip̄e p̄m̄tāuit
q̄ nihil i p̄ceptis suis laboriosū sit dices **L**ugū
meū suauē ē r̄. Et nos ecōtrario ḡuā effi
cim⁹ q̄ ille leuia cōstituit, et q̄ ille suauia,
nos facim⁹ amara peccādo. Quod si laborio
sū aliqd̄ esset i p̄ceptis, decēter et merito virtu

Nō iudicare facile

Leuia p̄cepta dei
faci⁹ ḡuā

tē labor committatur, p̄mia eī p̄posita sūt post
 laborē. Nūc at̄ ī felix aīa ne hāc q̄dē reuerētī
 ā dīnis legib⁹ dabit, ut sileat et q̄scaat ne ad p̄
 uaricationē laborādo pueniat. q̄ quis sit ali
 q̄ in q̄b⁹ paululū laboris ē adhibēdū ī his s̄z
 de q̄b⁹ Paul⁹. Quod ī p̄nti ē momētaneū et
 leue tribulationis nr̄e, sup̄ modū īmēsū et īg
 glī pond⁹ opat̄ in nobis. Vides q̄ etiā q̄cqd̄ ī p̄nti
 ē, leue esse, etiā si tribulatio sit. Quō leue? Q̄
 īmēsū pond⁹ future gl̄e leuē facit p̄ntis t̄pis
 tribulationē, etiā si sensib⁹ nr̄is graues eē vide
 at̄. Deniq; et ipse cās ī cōsequētib⁹ expōit, ut
 duci leue debeat q̄cqd̄ passio p̄ntis t̄pis itulerit
 Aut eī Nō respiciētib⁹ nobis ea q̄ vidēt̄ s̄z q̄ nō vidēt̄.
 t. q̄ eī vidēt̄ t̄palia sūt et. Sed seq̄t̄. **Nolite sc̄m**
dare canib⁹ neq; marg; porcis. At nos laudis
 amore et iactātū vitio corrupti, etiā hūc p̄
 cepto ḡria gerim⁹: atq; hōib⁹ neq; itellc̄m puz
 neq; sanā fidē hūtib⁹ īsup̄ et pctis obnoxys, sine
 ulla discretionē mysteriorū secreta nudam⁹, et
 p̄usq; mētis ip̄oz p̄po a nob, uel sc̄s⁹ capacitas
 explorata sit dīnoz dogmatū uenerāda eis arcā

X

Sc̄m dare canib⁹

committimus, et quibus per rudimenta vix dum tradi
 oportet, ista eis abducta digne scire patefacimus. Pro
 pterea nonnulli ubi in mundis pedibus sancta nostra cal-
 carunt, et pleno sordibus pectore hauserunt purum
 digne scire poculum, non solum euomerunt quod hause-
 rant, sed et contulerunt et consuegetes in eos iniurijs, et
 maledictis accusatiombus et obprobrijs eos ruperunt.
 Et ita ne nobis quidem ipsis et vitijs et fame nostre par-
 ticim dummodo peruaritatem divina precepta, et non so-
 lum in hoc sed quicquid etiam est eo peruaritatem preceptum istud
 cum eos quos nominamus immundos, uolentes rapaces, et per omnia
 portis et cambibus sites, sacri eos parturipes effici
 patimur. Multum est si uelimus singula quicquid mandata
 discutere que in contemptu habentur ab hominibus, ut illud quod
 sequitur. Quod vultis ut faciant uobis homines et uos
facite illis Nos ex diametro contra facimus. Et rursum
 quod sumus in illi per angustam uiam incedere per latam spiritum in
 Et quidem quod scitares latam uiam gradiantur non ualde est
 mirum, eos autem qui videtur cruce suam subtulisse
 et sequi christum, per latam hanc uiam uelle incedere nonne tibi
 prodigiosum uidetur. Denique monachi cum de
 monasterijs requirunt, et de locis habitacionum,

Lata Via.

an oia p̄tiantur si reges sit ī loco, si abūdāt oia
 si aq̄rū sit copia. **Sed et si de heredo requirāt eti-**
ā ibi an oia q̄rūt, de requie, de oportunitate mi-
misterij corporalis. Tā uō si ad aliquā disse-
sationē uocaueris, aut aliqd̄ misterij d̄mī ī-
ingere uolueris, p̄a statī uerba ista sūt, si sit
ibi requies, si inueniāt n̄ra abūdāt, si nihil
desit eorū q̄ lata via deposcit Quid ais o hō?
Arctā uia inssus es ābulare, ut qd̄ de rege, qd̄
de abūdātia p̄tatis. Verū ne existimes me
hec dicentē alios itusare, de meip̄o tibi nar-
rabo. Cū sedisset ī aīo q̄ndā relicta urbe trā-
sire ad hitacula monachoz, ego scio q̄ soluite
p̄sentabar, vñ nob̄ in illis locis n̄ra corp̄is
p̄bent, et si possibile eēt et recētis et d̄ntur m̄
p̄amis h̄re q̄tidie copia. Sed et illud nō seg-
niter req̄rebā ne forte eodē oleo et olla et luc-
na esset aptanda, si nō legūis q̄uis et solita-
rig t̄bz sumi iubētur. Sed et ne opis aliq̄s
q̄uis esset exartor, ne forte fodē terra rogerer
aut ligna deferre, aut aquā h̄ueris portare
et, ita oī solitudine p̄ requie corp̄is p̄tatar.

X No

A minor

Et quod quod principibus sancti ministrat, ac reip. negotiis
 infertur, horum nihil requirunt, sed tamen si aliquid
 luxuri habeat locum militis est. Quod si hoc solum esse
 coguerit: iam nullus refugit labor, nullum periculum
 nulla indignitas excusat. Sexuilia etiam si ab
 ingenio deposcant officia non negat, peregrina-
 tiones longissimas, periculosissimasque non respuit,
 contumelias, cruciatus, permutacionesque tempus feret,
 omnem sustinet laborem spe luxuri, nec timet ne forte
 ab ipsa spe miserabili decipiat, nec iam immatura
 peregrinatio in locis mortem et subitam pertimescit. Sepa-
 rationem quoque suorum, coniugis ac liberorum absentiam
 tolerabiliter patitur. Non denique patrie non cha-
 rorum mollius affectu, sed desiderio et cupiditate
 pecunie, velut amens effectus agit, nihil
 doloris sentit, nihil laboris intelligit. Nos contra
 quod non pecuniam quaerimus sed sapientiam, nec terram sed regnum
 petimus, et ad celi divitias festinamus, quas nec
 oculus vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis
 ascenderunt, haec inquam quaerentes et pro his regno ipsi
 vim parates inferre, de rege corporis praestantem.
 Vide quanto miserrimos illis sumus et molliores. Quid

dicit o homo: **C**elū paras ascendere et regnū
 h' iuade, et iterrogas ne q̄ tibi difficultas occur-
 rat i itinē, ne qd̄ asp̄m tibi i via accidat, aut
 laboriosū: et nō erubescis: nō pudore oppress⁹
 sub terra seipsū defodis: **S**i eū hec oīa mala
 tibi occurreret, si cōuitiā si iūrie, si iḡmīe
 si calūniā si gladi⁹, si ignis, si ferrū, si bestie,
 si p̄cipitiū, si fames, si egritudo, et cūcta q̄ uel di-
 ci uel cogitari p̄nt mala sup̄ te irrueret, dig-
 aliqd̄ pati erat: **N**ōne tibi h' oīa p̄ tātis et ta-
 lib⁹ causis ridēda p̄s⁹ uiderēt? **A**milis autē ē me-
 tus hic et effugiat⁹. **E**rit ḡ ita abiectus aliq̄s
 et ifelix, ita degm̄s aī, ut celū cupiēs ascendere,
 de terrena rege cogitet, quā nō solū req̄rere, s̄
 etiā p̄paratā recipere iudicorū est. **A**ut nō tibi
 uidetur absurdū, ut hi q̄ hūano aōre flagrat,
 totā mētē suā totāq̄ cogitationē d̄ illis hēant
 q̄s amāt, et si absentes corpore sūt cogitatione in
 cū illis sūt; nec aliud aliqd̄ i p̄nt̄ uita dulce
 sibi esse deputat, nisi ip̄os uidē liceat, aut si id
 nō p̄t, de ip̄is absentib⁹ cogitare: **N**os at̄ q̄ aōre
 scō i corruptoq̄ flagram⁹, omissa cura et solici-

Aminon fiti

tudine e9 quē amam9: requirim9 ea q̄ aōrē nr̄m
nō solū nil iuuare, sed ipe dire plurimū p̄nt.
Nō video charissime q̄ aliqs nr̄m uera et p̄fā
cupidine celestiu tenear, alioquī oīa q̄ vidēt
esse ḡuā vmbrae putarem9 et risū. Et h̄ nō
ego ex verbis meis, sed illius q̄ hmōi amore īsa
nimit īsania salutarī docebo, illū dico chr̄i a-
matorē, q̄ tāto igne aōris e9 exarsit, ut moras
vite h9 et dilationē p̄fectionis suę q̄ redire mora-
bat9 ad chr̄m īgemiscēt et doleret dures **Positi** ī
tabnaculo isto īgēsi9 Et cupio dissolui et eē cū x̄o
sed qm̄ h̄ placet illi quē amo p̄manē ī carne
nr̄m p̄t' uos. **Vt** eī fides chr̄i predicet9, et ut ip̄e
ab oīb9 amet9, iō fame et siti et nuditate, vici-
la et mortes sustineo, cūtaq; oīo q̄ īferūt9 mihi
libēs p̄fero, et nō solū nihil horū mihi graue ē
s; p̄ his oīb9 gloriōr p̄t' eū q̄ dilexit nos. **Quod**
si amor hoīm frequēter etiā mortē subire p̄sua-
sit, quō nō amor chr̄i, nō solū laboris patiām
s; etiā mortis toleratiā p̄suadebit. **Sicut** et hu-
ic amatori paulo, q̄ nō videbatur sibi esse ī tris
neq; p̄ntē hāt vitā cū hoīb9 dure, s; tāq; iā ī

celis cū angelis h̄ret cōuersationē et q̄si facie
ad faciē conspiceret bona futura, ita sp̄nebat
cūcta q̄ in p̄nti vita vel delectabilia videbāt,
uel tristia. **N**ulla eī cogitā, nullus sermo de re
q̄e erat, quā nos hic soluite q̄ri⁹ s̄ clamabat,

Vsq̄ i h̄c horā et esurim⁹ et sitim⁹ et nudus su⁹
et colaphis cedim⁹ et instabiles sum⁹ et labora⁹
opantes manib⁹ nr̄is. **M**aledictim⁹ et b̄ndicti⁹

Psecutionē patim⁹ et sustine⁹. **T**anq̄ purga
mēta hui⁹ mūdi facti sum⁹ oīm perissem⁹
vsq̄ adhuc. **P**er singula eī oculos mentis sue
cōuertēs ad c̄lū, et decore c̄lestiū tract⁹, reuēti
ad tr̄ena rursū recusabat, sed sicut is q̄ i pau-

peritate positus itra vile tuguriū vixit, si for-
te regē videat auro multo et margaritis ac pur-
pura refulgete, ultra iā nō vult tuguriū pau-
pis recordari, nec pem̄is sue ad aīm reuocare
m̄cōriā, sed agit oīa ut possit a splēdore et glā
regis quā cōtūēs admiratus ē, et dilexit, i separa-
bilis effici: ita et paul⁹ ubi p̄spexit ea q̄ in c̄-
lis sūt, cōtēpsit ista q̄ egestatis et squaloris in
terris plena sūt: **E**t cū hōib⁹ q̄dē p̄ nūitate

Simile

terreni corporis conuersabatur, mēte nō totū
se illuc trāfferebat, quo eū amoris sui duce-
bat itētio, etiā si triste hū aliqđ pfererat, aīo
ibi occupato nō sentiebat; et si delectabile et
suauē aliqđ videbatur, illa delecta^o quā p spm
cōtuebat^r delectatiōēs h⁹ suauitatis obscurabat.
Adeo eū succēsus erat igne chrī, ut ei etiā si flā-
mas adhibens nesciat, nō sentiat. **M**ulto nāq;
ē uehemētior ignis chrī q̄ uixit^r p amorē.

pauli ardor

Non eī Paul⁹ erat sicut nos mercēnarij q̄
timore gehēnē regnū chrī req̄rim⁹, s; ille alio
quodā pacto longe pstantiore desiderio cōstruit⁹
ita fert oīa, ut ex his q̄s patit^r penis solatia
magis aōris sui capiat q̄ dolore corpis setiat.
Ita eū totā mētē e⁹ deuixit aōr chrī, ut etiā h^o
qđ p ceteris amabili⁹ ei erat, esse tū chrō, rur-
sū idipm qz ita chrō placēt, cōtēneret. **S**ed et
celozū regno qđ uidebat^r laborū esse remunerā;
p chrō nihilomin⁹ curē patit^r, ab ipō etiā chrō
anathema esse pro chrō optabile h̄ret. **S**ed for-
te^{re} hoc incredibile uidet^r tū ptestatiōe affirmabat
Veritatē duo i^o Iesu x̄i optabā eī anathēa eē d^r

70

Quid uo illud est qd cu disputasset de his q in
hoc sclo agentur malis: dicit, Quis nos sepa-
rabit a charitate chri? tribula an angustia,
an fames an nuditas an puer an gladiu? Et oia
q i terris sut enueras, ascendit etia i celu, et on-
de uoles qd nil mag e, si cotemnat trena suppli-
cia ppt chm; adiecit etia h, qd neq angel neq
pncipatq neq ptates, neq virtutes, neq pntia
neq futura, neq altitudo neq pfundū, neq
alia creatura poterit nos separare a charitate
dei q est i chro Iesu dno nro. q. d. Nō solū hoies
abstrahē me nō pnt ab amore chri s; ne angeli qd
neq oēs sil' virtutes celozū, si conueniāt i unū;
nec si a reg me deinde nāe sit, aut etia in gehē:

Pauli fortitudo

Quod ei ait altitudo et pfundū, uita et mors,
nō aliud mihi idicare uidet qz reg celoz et ge-
hēnā. **H**ec at dicebz nō qd angeli affertare pnt
cū aliqn a chro separari: s; etia qd ipossibilia s.
uerbi gra, fieri posse dixit, magis qz se a chū a-
more seungi, ut p h qta i eo uis eet charitatis
dei oideret. Hic ei amatiū mos ē, ut amore

Amatiū mos

suū silētio tegē negant, s; nōis suis et charis
 effert et p̄dūt. Enarrāt frequētius, ut ipsa
 asiduitate narrādi imēsī amoris sui solatū
 capiāt et refrigeria imēsī ardoris assumāt. Sic
 ḡ facit huc eximī⁹ huc amator chrī. Oīa q̄ sūt
 et q̄ erūt, q̄q; accidē p̄nt, et q̄ oīo accidere nō p̄nt
 sūl' sermone vno cōplectit^r visibilia et inuisibilia
 oēm regem, cūtaq; supplicia, et q̄si nō sufficiēt
 h; bonis solis ad aōris sui vī cōplectēda, offiūt
 et tristia. Sed et ea q̄ nō sūt cōmōrat, ut ondē
 qz etiā si eēt ea q̄ nō sūt, se tñ mouere a p̄po:
 sito nō possēt. Nec creatura alia, vtiq; de his
 dicit q̄ nō sūt. Quod si illi nō sufficiūt oīa q̄
 sūt, vt moueat^r a charitate dei, s; et ea q̄ non
 sūt puocat q̄dā^o ad certamē, et ab iūto ad tam
 excelsa cōscendit, nos q̄ iubem^r e esse imitato:
 res, ne istas q̄dē ferim⁹ tribulatioēs, q̄ cōes
 nob hnt^r cū ceteris, s; dissoluim^r et q̄si feber⁹
 defatigati deficim⁹, aut tāq; longa egritudine
 cōsupti de oī sanitatis spe despam⁹. Sed et si
 aliq; nobis ex^a aptozū adducat i mediū, et di:
 cat seq nos dīe, et imitari vite eoz p̄po^r, et gesta

Respondebit statim qz nobis impossibile sit eos imi-
 tari. Quod si etiam tam percuteretur quis, continuo
 stultam illam rationem proferimus. Ille paulus erat,
 ille petrus, ille iohannes. Quid est ille paulus erat, dicit
 mihi. Nonne eiusdem nomen erat et nos. Nonne
 eadem via ingressi sumus hunc mundum qua et nos.
 Nonne eiusdem cibis utebatur, atque eundem respirabat
 aere. Nonne alij eorum etiam coniugia exprobrati sunt
 et liberos procreaverunt. Quidam vero ipsorum opifices
 et liberos procreaverunt. Quidam vero et lapsi prope sunt
 peccatorum atque in ultimum malorum barathrum decide-
 runt. Sed multum inquit quere, illi accepit a domino.
 Si quidem mortuos suscitare iubemur, aut oculos
 aperire cecorum, aut mundare leprosos, aut demones
 effugare et si operationum vestrum quereatur locum habent
 ista ratio. Si vero vite a nobis observantia, coner-
 sationisque recte et obsequio christo, quod facit ad haec, ista nar-
 ratio. Et tu accepisti gratiam per baptismum, et par-
 ticipium spiritus sancti consecutus es, etiam si vis ad hoc ut
 signa faceres, sed quantum sufficeret ad hoc, ut recte
 vite incontinentiam custodires. Et ideo proditionis nostrae causa
 nulla alia est quam negligentia nostra. Sed christus

Ille paulus erat
 dicit quidam

in illa die remuneraturū se p̄mittit, nō eos
 q̄ signa et prodigia, sed q̄ sua p̄cepta fecerūt
 dicēs, Venite b̄ndicti p̄ris mei p̄cipite regnū
Non dixit, quia miracula fecistis, sed q̄ esuri
 ui et dedistis mihi māducare, sitiui et dedistis
 mihi bibere, nudus fui et opuistis me &c
Sed et beatos dicit nō eos q̄ signa fecerūt
 sed huiles spū mansuetos, lugētes, pacificos
 mūdōs corde &c. **N**usq̄ eī in ope signorū et
 miraculoēū b̄tūtudo ponitur, sed in expletia
 mandatorū et p̄fectione v̄tutū. **N**am et illi
 ipsi beati qui hec fecerūt, nō ideo nobis ad
 mirationi sūt q̄ signa fecerūt, hoc eī totū
 gr̄e dei fuit, sed pro cū virtutib9 clari h̄nt.
Quod utiq; mutu quidē diuino et gr̄a ex
 lesti, proprio tñ labore et studio opati sunt
Non ego sū q̄ hec dico sed ille ip̄e imitator x̄i
Cū eī aduersus pseudoap̄tōs scriberet, atq;
 indicia prauę doctrine mimisq; probe, dis
 cipulos edoceret, nō dixit ex miraculis et siḡis
 itelligi dēre m̄stros chr̄i, sed ait **M**istri chr̄i
 sūt et ego. **V**t ming sapiens dico pl9 ego. In

Sp̄n v̄n nob̄ admi
 randi

laboribz pluris i carcere abundat, in plagis
sup modu, i mortibz frequet. **A** iudeis qui
quies qdragenas vna min⁹ accipi **T**er virg
refus su semel lapidatus su, ter naufrag. &
Vides pro qlibz gestis mirari sut apti. **N**a
q signozu gestis pbari uolut no pnt pbi
videri, qz et ipse dñs no dixit ex signis sed
ex fructibz eozu cognoscetis eos. **E**t iteru
Multi dicet mihi i illa die dñe dñe none
i noie tuo pphetam, et ututes mltas fecim,
dca ceca et dca ill miqu noui uos. **D**iscedite a u
Propt hoc et discipulos monebat. **N**olite gau
de qm dca omnia subiiciunt uob, s; qz noia ura
scripta sut i cet. **V**ita ei bona etia sine sigs
meretur coronā, **I**niqu aut etia si miracula
mlta fecerit suppliciu no euadet. **E**t ideo
superflue her qritur imo et piculose. **N**am
possum⁹ ex his hctis occasione dare, si dica⁹
qz apti et oes sñ no ex pposito suo, sed ex gra dei
sola mirabiles fñ sut. **D**icet ei **Q**uid ergo p
hibet oes fieri tales. **R**e ei gra dei nihil req:
rit a nobis; sed ipsa e que facit unuqueqz pfrim

Nota

questio

cur nō oibus ex equo ifundit, ut fiat oēs ex
 equo perfecti repente. Nō eī est psonarū ante-
 ptor de⁹. Sed qm̄ nō sola grā dei hoc agit,
 requiritur eī ut et nos, quod in proposito nrō
 et virib⁹ nrīs ē expleam⁹. Itcirco vūt quidē
 ad vnūquēqz grā dei, sed apud eos, qui digne
 explent ea q̄ in ipsis sūt, pmanet: ab his uero
 q̄ min⁹ digne agūt recedit cito: ad eos at̄ q̄
 nec iūtiū faciūt cōuertendi ad dñm, oīo nō
 venit. Rectas eī mētes diligit et sine furo
 ppo⁹. Quod etiā in Paulo pspirēs licet
 adhuc alio itinē videret̄ incedere, tñ qz pro-
 posito recto et zelo dei hoc agebat, dicit de eo
 qz vas electionis mihi ē iste, ut portet nomē
 meū corā gētib⁹. Hec at̄ testat⁹ ē de eo p̄ssim⁹
 grā ei daret. Nō q̄ nosmetipos seducam⁹
 dicētes, iposibile eē vt sit aliqz sicut Paul⁹
 Siq̄dē signorū et sapiē et grē ei⁹ cōtēplatione,
 null⁹ poterit esse paul⁹: uite at̄ rō, et cōuer-
 sationis diligētia, p̄sto ē uolenti imitari illū
 Quod qz nō fit, uolūtas ī culpa ē. Sed nes-
 cio quō in hāc stulticiā incidi ut Paulo

quō pauli fieri possit

*

similes aliq̄s ex ijs q̄ nūc viuūt hoīes req̄rā
 ūt uel tertio uel q̄to post ip̄m loco inueni pos-
 sit aliquis. Et id lugēdū ē et p̄ totā vitā plā-
 gēdū, ut uel sic occupata ī luctu et lacris
 aīa, erubescat aliq̄m peccare. **De**niq̄ req̄rā
 a lugētib⁹, istos dico p̄ charozū suorū aīssione
 lugentes, et ī egestate positos, nō q̄lestūq̄ hūi-
 les, sed illos potētes et diuites ī delitijs agētes
 q̄ v̄tri et uoluptati viuūt, q̄ prādia vsq̄ ad
 vesperā, cenā in mediū noctis extendūt, qui
 aliena diripiūt, et pp̄ria pfundūt, istos ip̄os
 īterrogem⁹, si q̄n p̄r vnicū filiū aut vxor p̄-
 reptū cito plangit maritū, quō uelut ful-
 mine quodā tarta aīa cōtremiscit, et ī stu-
 pore uertit⁹. **A**ufugiūt cōtinuo nec usq̄ ap-
 paret oēs ille molles et resolute delitijs, nisiq̄
 uētris cura, aut sollicitudo carnis h̄r, sed acer-
 rim⁹ cōtinētie ītroducūt ph̄ia, abstinet⁹ ab
 oīb⁹, agūt extēta ieiunia, iuges vigilijs, hu-
 mi quiescūt sūmū silētiū, hūilitas ultra, mā-
 suctudo ineffabilis, misera īmēsa etiā si aufe-
 rat⁹ oīa et diripiāt⁹, nihil p̄ his anim⁹ curat

Etia si igne cremetur vniuersa et cœsus pa-
 riter cū domib⁹ peat nō indignat nō irasit⁹
Multos ego noui post cōfessionē charorū, nec
 urbes h̄itare uoluisse, sed cōmigrasse ad ags
 atq; ibi ieiunā et sobriā duxisse vitā, cū oī
 silentio et quiete. **A**lios meī i ipis defūtorū
 suorū sepulcris h̄itaculū posuisse, atq; ubi
 vitā simile mortuo trāsegisse. **S**ed hoc mō
 iterū donec dolor quiescat nihil curat aīm⁹
 nihil cogitat, p̄cul oīs ifama cōgregādē pe-
 cunię p̄cul oīs cupiditas possidendi, hōris at
 et ambitioīs oīs apud eos ḡta tūc uere ut
 fēnū uidetur **E**t talis q̄lis si q̄s flāmā tris-
 titię i cinerē uerteret. **E**t ita oī ex parte
 aīa trāffertur ad phiam, ut delectarū et su-
 auitātū h⁹ vitę nec sermo q̄dē h̄eatur vll⁹
 imo potius si q̄d delectabile visu est, si q̄d
 gratū, id nūc amarissimū et odibile ducit
Null⁹ faulorū sed nec aīcorū quisq; aliq̄d
 in aurib⁹ e⁹ loq̄ audebit, de his q̄ hūic vitę
 videt⁹ necā esse: sed tm̄ mō de hūarū recū-
 raduco et fragili statu sermo h̄e q̄ varie:

tas et mutabilitas mortalis vite phisicis asser-
 tionibus expoñitur, atq; ex oī parte aīa p̄ dolo-
 re luctus taq; ī quodā sacrario collocata, no-
 uis nūc de nā hūā ibunt^r disciplis, ut ag-
 cē īcipiat et sentire p̄ntis sc̄ti fragilitate, q̄z
 īstabilis sit, et q̄ cito fugiat oē qd̄ ī eo mag^s
 videtur; q̄z q̄ flux⁹ et cōteptibilis sit mūdi sta-
 tus, atq; oīa taq; ī scena agātur. Et quidē
 tūc uere miserē et p̄brosē apparet diuitie
 tūc f̄sda videtur iactantia. Inuidia uero
 et ira et cōcupiā nec ad extreās quidē iamū-
 as lugētis accedit; sed hec oīa fugātur, oīa
 exterminātur, ita ut nec odor qd̄ horū ull⁹
 occurrat. Vna sola cogita^o lugētis un⁹ ī-
 tuit⁹ imago defūcti est; ille vult⁹ aī ortos
 ponitur, ille aspect⁹ mētī atq; aīo exhibet^r
 Ipe ei ab⁹, ipe pot⁹ ē, q̄ si sōn⁹ fuerit, oīa in-
 ducūtur. Ibi oīs reges ibi oē solatiū, ibi gta
 ibi diuitie, ibi deliciae oēs collocāt^r. Sic opor-
 tebat et nos salutē nrām lugē p̄ditō, atq; a-
 nimā nrām mortuā lamētari. Vt nihil
āplius dicā exhibea⁹ nos aīe nrē, qd̄ illi ex-

Dissimulatio

hibet carni alienis. An non extremis miserie est, ut hi quidem qui filios aut uxores lugent, ad nihil aliud occupent mentem suam, nisi ut defunctos suos quasi intueantur, et illos sepe animo et cogitatione conspiciant: nos vero quibus salus mortua et regni celorum spes extincta est, omnia magis quam in cogitamus. Et illi quidem etiam si regni gaudium sunt, nec tamen exuberant solemnitate luctus imple, sed humi residet et cum amaritudine lamentantur, et uestem lugubrem sumunt, et omnia faciunt quae ad afflictionem animae et corporis spectant, et neque quae in deliciis nutriti sunt cogitant, neque florem sui corporis respiciunt, neque metu futurae ex afflictione egritudinis deterrentur, sed omnia ferunt et infatigabiliter proferunt, et non solum viri sed multo magis feminae, etiam ualde delicate.

Nos contra qui non filios aut uxores, sed animam lugemus, et animam non alienam sed nostram, recordamini egritudinem corporis et recogitamus quae in deliciis nutriti sumus. Atque ut hoc solum mali esset, nunc autem nec hoc quidem est quod nos impedit aut retardat. Quid enim dicitur mihi corporis viribus!

opus est, cū cor cōterere debeam⁹. **Q**uid nō
 sūt vires corporis, ut pura deo fundat⁹ orō,
 ut peccatōū fiat recorda⁹, ut hūilitas assumat⁹
 et supbia depellat⁹. **I**sta sūt eī ī qb⁹ places
 deo. **Q**uid laboris, qd afflictiois ista requirit⁹.
Et tū qsi quidā intolerabilis labor sit omitti
 t⁹ a nobis. **N**on requirit de⁹ aliciozū pōd⁹, neq
 cōcludi int⁹ āgustias cellule, neq ī obscuris
 antris sedē iubet, sed hoc solū, ut sp recordem⁹
 mala nra, et ad aīm reuocē⁹ et cōsciām gestoz
 nrozū habeam⁹ an oculos, ut p his supplicem⁹
 deo: ut geēnā ponam⁹ ī cōspectib⁹ nris, et a:
 gelos, q in die iudicij vbiq⁹ disturrūt, et cōgre
 gat de oī terrarū orbe, eos q trudedi sūt ī ge
 hēnā ignis. **P**onam⁹ etiā et illud an oculos
 quātū doloris ē excludi ac pūci a regno celoꝝ,
 qd ut mihi videt⁹ graui⁹ ē ipa gehēna. **N**ā
 etsi ignis ille nō arderet, et īmortalis illa
 pena nō esset parata; hoc solū qd alieni effi
 cim⁹ a deo et excludim⁹ a bonis eternis, nōne
 oī pena cruciabilis diceret⁹. **Q**uod si nō suf
 ficiūt hęc ad erigendas aīas et incitandas

q dicitur requirit a
nobis

*

fatius vginis.

ad spē: illud saltē ad mēoriā venocem⁹ exēp⁷
qd̄ de virgib⁹ refertur q̄ exclus⁹ a thalamo
spōsi sūt ppter olei defectū. Ponam⁹ nos in
illis q̄ excludūtur et videā⁹ q̄ dolor et q̄ pena sit
si cogitem⁹ eadē et nos posse pati si negligim⁹
Est ne aliq̄s ita lapide⁹ q̄ hoc ex^o nō moueat.
et timeat ne sitia icurrat. **P**osset⁹ qd̄ sermo
nē plixi⁹ p̄cedere s; qz obis magis qz usus aliq̄
cā her a nob̄ dicūt; etiā ultra qz debuim⁹ eua
gati sum⁹. **B**ū ei noui si q̄s cordis cōpūctiōne
requirat uē itegre apud te hū iueniet et a te
mel⁹ doceri etiā si fileas. **S**uffiat. n. ad cōpūctiōez
cordis vidē te, et itelligē trua fixā vitā tuā. **I**taqz
mel⁹ docebo de cōpūctiōe cordis, si nūc viuētib⁹ hī
taculi tui iter ondā et eos ad te vidēdū mittā:
posteris uō sufficiet si tua gesta cogscāt. **A**pt⁹
qd̄ oro te reddē mihi iā obis me⁹ Virē orōes tuas
ut nō tā loqm̄ de cōpūctiōe cordis qz sentiam⁹
qm̄ docē et nō facē nō solū lucrī nihil; s; etiā iā
in plurimū cōfert. **G**radis ei cōdēna^o ē sermo
nē suū cōponēti, vitā uō atqz opa negligēti
Libri primi finis.

Nō docēs et nō facēs

25
D. IOA. CHRYSOS. DE COPUNCTIOE CORDIS

St quō fieri p̄t o hō dei qđ īperas, p̄t ^{libi}
xili meti, ut aīa īfirma et frigida ²⁹
cōpūctiois uerba pariat. Ego cū
puto qđ is qđ in hac materia vult
aliqđ dignū p̄ferre, ipse an̄ oēs d̄ salutari
hoc calore feruere, quo possit etiā sermones
qđ ab eo fiūt, ignire et accēde aīas auditorū
Sed nobis horū nihil adē, nec flāma illa, nec
ignis iste itra nos est, s; emortu9 cinis est.
Vñ qđ charissie accēdem9 itra nos hāt flāma
qđ nec scitillā aliquā ī nobis vige sentim9, nec
sp̄m qđ p̄flari possit et accēdi. Quō cū sp̄s
adesse dignet̄ aīe cōfusiois plene quā p̄ctorū
multitudo cōtextit, sed ego quidē nō noui. Sed
tu9 solitudis erit qđ īpare uoluisti, ut opusculū
nr̄m cōgruū mercat̄ effectū. Ego nescio si di-
gnū aliqđ a nobis possit exire, tu videris qđ op9
tū, ming ualidis īpas nūstris. Nos qđē p̄bebi9
officiū lignū, tu at̄ p̄rare cū qđ sanat cōtritos
corde, et qđ dat afflatis patiā, qđ exigit de
terra rōpē, ut ī nobis accēdat ignē illū, per

quæ possit ois ifirmitas aic decoqui et de qd ag
granat aiam exuri, q submixa penis suis aia
tendat ad celu, utpote leuior reddita, atqz illo
vertice posita itueri de altissis sedibz et despici
possit vniuersam vitæ h9 q in tris agitur va:
mitatē. **N**isi eū qz ad illā celsitudinē uolatu
aie dīno munē cōscenderit, nō poterit trā d:
spicē. **L**iber eū u de supmis debz esse aspectus,
liber auditus, ut et lingua possit liberū verbo
p̄bere mīsteriū. **O**p̄z eū boni h9 uolētē adire
p̄ncipia, p̄zi9 aīo et mēte seredē ab oī pturba:
tione et fluctuatōe visibilū, atqz ad illa cō:
scēdē et penetrare silētia, ubi quies sūma
trāqllitas iugis, pura serenitas, et nihil procs9
quod moueat, nihil quod itentū sollicitet aīm
aut indaginē cogitationis irrū pat, sed sit ī
mobilis oculus mētis, et ī desiderū dei tota
intētione defixus, sit auditus silēs, quietus, ī:
tentus, ī hoc solū direct9, vt audiat v̄bū dei
et cōsona dīnozū sensuū modulatione letetur,
c9 tanta vis est, vt si semel obtinuerit aīaz

26
ac possederit, neq; cibū ultra, neq; potū, neq;
sōnū requirat. **H**orū cū om̄i uoluptas, ad de-
sideriū trāslata est dīnorū uerborū, sensu-
ūq; celestiu. **H**oc ḡ esse decet aīe īstitutū.
uolentis de cōpūctiōe cordis uel dicē aliq̄,
uel cape, ut aliena ab om̄i p̄turbatione et
solitudine uitę huius effecta, spūalis hę uitę
phie altitudinē, et celestis puritatis uerticē
teneat, q̄ neq; possit ab aliquo sensu eorū
que gerūtur in terris om̄o nō pulsari. **N**ā
corpus uel corporis sensus aīam donec terre-
nis rebus itenta ē, īmūeris optā uiculis one-
rāt, et vndiq; ei nubes corporaliū cōgregāt
uoluptatū. **A**d hęc mīstrat auditus et uisus,
ad hęc odoratus, ad hęc tactus et gustus et tacto-
rū etiā q̄ extrīsecus gerūtur malorū p̄tur-
bationes uelut ī sentinā, ita ī aīam cōuec-
tāt. **Q**uod si se abstrahē uoluerit a terreis
et studia sua ad spūalia īstituta cōuertere
excludet a corporalib; sensib; aditū, p̄ que
sibi mīstrare atq; ^{itro} adducere solebat imagiēs
malorū. **E**xcludet at nō ipsis sensib; obtu-

Simile

ratis, sed intentionibus eorum ad spiritualia conuersis
Dicitur enim dominica quedam terribilis satisque seuera
uolens aliquod unguentum conficere necessarium et
preciosum, pluribus indiget ministris, mitaasque
manus requirit, suscitatur famulas suas atque ad
se congregat, impatit aliis tenere libram, ut eas
poderibus unaquaque spes misceat, ut neque amplius
aliquid neque minus quam oportet habeat, scies non posse u-
tile conficere quod componitur nisi summa librationis
mensura teneatur: aliis terere iungit quae du-
riora sunt et summo cum labore vigilare ne quod
duru inueniat, aut asperum, aliam terere cum tri-
bellis quod triditur iubet, ut grossiora quamque pigra
ta a minutis et mollioribus secernat, aliam
iubet misce quae ex diuersis parata sunt, aliam
cum alabastro astare precipitur, et aliud aliis
iungit, atque hoc modo sensibus eorum et animis et
manibus occupatis non permittit sensum usque eua-
gari, intentionemque operis propositi irrupe, immines
iugiter, nec pro se indulgens aspectum distingi fau-
larum ministratum. Ita ergo et anima quae preciosis
sumum unguentum istud, compositione dico cordis

Vnguentum copulationis

27
cōponē ac seruare desiderat oēs corpis sui
sensus ad semetipam cōgregat signitēq; ipsō
deturbās tota solitudine vigilare et ī hoc
tīm qđ ppositū cogat itendē. Demiq; si qñ acci
derit vt ad semetipsā rōuersā, deliberet agē
aliqđ eorū q̄ placita sūt deo, idq; p̄sūs pro
fūda et itenta satis cogitatione p̄tractet, neq;
dicētē sibi aliqđ audit, sed ne occurrētēs qđē
et ī oculis stantes videt, nō qz caret oculorū
visu, s; qz ī secretis agēs aīa, et ī dīnis opib;
occupata, nūcios nō recipit sensuū, et corpa
liū mīsteriorū. Et qđ dico, qz ī his posita aīa
clamātē nō audiat, aut nō videat trāsēntē
cū sepe etiā trahētēs se et pulsantes oīo nō
sentiat. Per qđ itelligi dat^r hāc esse aīe vir
tutē, vt si toto adfectu desideria sua extēdat
ad cglū, deq; se obliuiscat^r in terris. Talis
erat beatus Paulus q̄ in tīm absens erat ab his
it^r q̄s cōuersari videbat^r in urbib; q̄tū mor
tuis corpib; nos videm^r absentes. Cū eū dicit
mihī mūd; crucifixus ē et ego mūdō, emor
tuā mihī vid^r ī semetipso corporalū sēsūū

Paulus mūdo
mortuus

*
efficaciā ptestari, imo nō solū hoc dixit sed du
plicare i seipō istā ut ita dicā insensibilitatē
Nō cū dixit hoc solū qz mihi mūdo crucifi
xus est sed addit, et ego mūdo. **I**ngētis nāqz
phie est, ut et hūc ipm mūdu sibi putet a
hqs crucifixū; multo at maioris est ut et se
ipm putet qz crucifixū mūdo quē sibi crui
fixū prius, crediderat. **H**oc g° in semetipō
paulg ondit qz nō tm abesset a terreis sensibz
qztū viuetes hoies a corporibz mortuis, sed
qztū absūt nec sentire pnt mortui mortuos
Qui cū viuit etiā si ipse nō pnt mortuū cōspi
cē, tū vel sentire pnt uel mirari adhuc spem
defūcti, uel misereri pnt et lachrias fundere
Qui at et ipse defūcty ē erga mortuū, ne hūc
quidē hēbit affcū. **E**t hoc ē qd mihi videt
dixisse paulg qz mihi mūdo crucif^{ix}? et ego
mūdo. **V**ides g° qztū lōge erat et qztū pogr
nabat ab his q agūtur i terris. **V**ides quō
sup terras iudens ipm tenebat verticē celi.
Nolo cū pures q uel mōtes uel deserta, uel
iua ita possent aūg cōferre silētiū, p turba

tionesq; perimere, ut utrius iste quæ i eo chæs
 accendit. **Hic ignis i aia pauli p dies sin-**
gulos flante spū scō magis ac magis accēde-
 batur, et ad supna tendēs, secū eū vsq; ad ipm
 pduxerat cglū, imo ut ueri9 dicitur imposue-
 rat eū, nō usq; ad pmū uel scdm cglū sed vsq;
 ad tertiu rapt9 est. **Amor at ei9 et desideriu**
 quod hēbat erga charitatē dei, nō solū tres pene-
 trauerat celos, s; oēs oīo trāscenderat et vsq; ad
 ipm puenirā chem. **Et puto q nō delinquat**
 aliq; si scm hūc flāme cuidā cōferat imē-
 se q vniuersam repletet terrā, et inde astē-
 dens repletis oīb9, vsq; ad ipā perueniret
 cglū fastigia, sed et inde supans oīa etiā il-
 lū qui supra celū est aerē trāscēderet (sine
 aer ille dicit9 ē, sine qd aliud) atq; ibi etiā illa
 q ibi sūt spacia cōpleret, ne illuc quidē flāma
 hec icremēta finiret, s; ascenderet adhuc vsq;
 ad tertiu celū, et oīa hec uno atq; eodē igne
 cōpleret; ita ut nec terre ullū nec cglorū spa-
 ciū reliqueret uacū. **Et ne putes me h^c**
 ad grām Pauli dixisse relegē q ad demetriū

Ignis cōpūctōis

Pauli flāme sicut
imēse

sup hac materia scripsi et iuuenies hec reb9
ibi demonstrata esse nō uerbis. **I**ta debet ama
ri chrs, ita op9 animā ā reb9 effici et pnti
b9 et uisibilib9 alienā. **T**ales erat autē scōz
Pharū, q̄ ob hoc accepūt etiā oclōs alios qb9
possent videre futura. **E**tū renūciare reb9
pntib9, p̄riū hoc hūanę industrie opus est:
post hec uō accipe oculos qb9 futura p̄spicias
dñi muneris est donū. **T**alis fuit Helizeus
q̄ qm̄ oīa mūdana negocia reliq̄t et uitā p̄phē
ticā amauit, regnū cęleste et supnā glām ī
terris adhuc positus uidit. **V**idit eī que mūdi
mortalis uisus īspexerat, mōtē currib9 igne
is atq; eqs flāmeis plenū, armatorū turmas
et castra cęlestis exercitus. **N**ēo ḡ potest eorū
q̄ delectātur pntib9 et caducas celestia cōtue
ri. **Q**ui uero ista cōtēpserit et uelut ombes
hęc et puluere duxerit; uelocius ad illa p̄
ueniet. **N**ā et apud hoīes hīc mos est, ut
tūc thesauros suos patefaciāt filijs suis, cū eos
iā adultos uiderit, et puenlis lasciuie uitia
respuisse. **D**onec eī his dediti sūt, nō pnt eis

Helizeus

simili

parētū secreta cōmitti. Ita cū nisi p̄p̄ didi-
cerit terrena cōtēnē, celestia mirari nō p̄t.

Cōtra donet terrena mirat̄, nūc celestia sp̄mit

Aīal' cū hō nō p̄cipit ea q̄ sūt sp̄s dei. **Vt ḡ**

Quis ai cōpūct
oni necā

dixi req̄rēda sūt silētia et q̄s nō solū locorū
sed et aī et ad hmōi secreta iūtāda ē aīa.

Si cū p̄p̄. ḡerat q̄s q̄etis, nec ī urbis hitati:
one turbabit̄, sicut et beatus dauid, q̄ nō sō-

*

David

lū ī urbe posit̄ erat, s; et regni curas tracta-
bat solūte, et tū multo ardentior ī cōpūctio-

ne cordis erat q̄ hi q̄ solitudines hitāt. **Illas**
cū lacrimas eō tā uberes, q̄b; et ī die flebat, et

ī nocte nō cessabat, vix aliq̄s hēat nūc eorū
q̄ ch̄zo crucifigi vidēt̄.

Nūc at cōsidera q̄s
erat q̄ flebat et q̄d agēs lugebat. **Nō** cū est

eāle ī tāta positū p̄tate hūiliare et curua-
re se ī cōsp̄u dei, tot astātib; atq; officia de-

ferētib; ubi q̄ t̄nneatur nullq; ē, oēs uō p̄sto
sūt metuētēs, et si hoc faciat ille cui nihil ho-

rū p̄sto ē. **E**tū ī regno posit̄ q̄s multa h; q̄
ad luxuriā et effusione p̄uocēt. **N**ecitas ip̄a
cōmuni affluētis et regni, q̄ntū putas segm-

tie et resolutionis cōferat aīe. **D**eīn Vis
ptatis q̄tū elationis et q̄tū rigoris ipōit.
Sed et gl'e cupidus exigit nō aīos ad supbia
Libidis q̄ innera cōfluūt icatamēta, quā
gignit quidē ptatis auctoritas, nutriūt uō
deliciarū fomēta et sup oīa regalis luxus
īflāmat. **C**uraxū uō ut dixim⁹ frequētia
uelut ibrib⁹ ifunditur et pturbat⁹. **I**nter h̄
ergo oīa ubi hēbit locū cordis cōpūctio, tot
obstaculis repulsa. **C**ōtra uō q̄ sibi uacat
ab oīb⁹ his pturbationib⁹ alien⁹ est, nisi sit
pposito ac uolūtate p̄iū⁹, et tñ raro quēq̄
inuenies hui⁹ boni munere gaudētē. **I**n
terī qui liber est, et uacat, facili⁹ si intēdit
aīo poterit adipisci, q̄ ille q̄ in potētia posi
t⁹ ē ac negotiis itricat⁹; qz sicut ipossibile
est ut ignis īflāmet in aq̄, ita ipossibile ē
cōpūctionē cordis wigē in delicijs. **C**ōtraria
ēi sibi inuicē her sūt et pemptoria. **I**lla ē
mīr ē flet⁹, her mīr x̄sus. **I**lla cor cōstringit
her dissoluit. **I**lla aīe alas īnertit et uola
re facit ad celū, her ei plūbi pōd⁹ ipōnit,

Cōpūctio nō est delicijs

3

et demergit i infernu. **B**ed illud comemoratio:
 ne uram no effugiat, q tanta cordis copunctio
 illo tpe etia in regibz fuit, q nihil ta magnu
 et eximiu lex tuc posita a cultoribz suis de-
 postrebat. **N**xi uo agonis tps i q ascripti vi-
 dem, etia pro xisu pena hz: laude uo pro luctu-
 et pro tribulatioibz salute cofert. **E**t tu ille
 beatus dauid (ipsi u ex' pposui') curtis q eu
 circustare et cofringere videbatur abruptis
 ita erat i p'ate positq taqz oibz esset ipe subie-
 ctq, et i solio regali erat et v'itq i carce/ et in
 purpura qsi in cilicio iacebat ciné cofp'sus et
 corde copunctq, aula regalis erat ei taqz exei
 vastissima solitudo. **H**ec at oia agebat i co-
 cordis copunctio. **S**ola ei est q facit anima hor
 resté purpura, desiderare ciliciu, amare lacri-
 mas, fugere xisu. **S**ola e cordis copunctio que
 sicut ignis ox aie vitiu purit et adimit et
 qntariqz i ea reperit, mala abstergit vniuersa
Corupsetuaru flamas si inenerit ut flumi
 iundas extinguit et enecat, turaru multitudi-
 nes et pturbationes si videat, velut flagello qda

Copunctio

extirpat et effugat, ac sicut puluis nō p̄t
stare an̄ faciem uenti, ita nihil malaru
cogitationū i aīa reside p̄t, ubi cōpūctio cor-
dis affuerit. **S**i eī corp̄alis aōr ita deuicta
sibi tenet aīam, ut ab hōib9 eā nō rarijs a-
ctib9 cogat abscedē, et illi soli quē amat ope-
rā dare, atq; i eius cogitatione fixā tenere,
quō nō amator chr̄i ab oīb9 relijs abstrahit
aīam, sibi cōsociat, ac desiderij sui uiculis cō-
stringit. **H**ec at ita iesse aīe suę p̄pha testat
dicens, **S**icut seru9 desiderat ad fontes aq̄ru
ita desid. **E**t, aīa mea sicut tra sine aqua
tibi. **E**t adhesit aīa mea post te. **V**ed et idē
ipse iterū dicit **D**ñe ne i furore tuo argua
Et nolo mihi dicas q̄ p̄pter pecc̄m suū, qd̄ ei
acciderat, h̄ scripsit in hoc ps̄. **N**ō hoc est ve-
xū. **N**on pmittit hoc itelligi ita ipsa psal-
mi ititula q̄ h3 Pro octaua, q̄ est at octa-
nisi dies illa dñi terribilis, q̄ est ut cliban9
ardēs, quā tremūt etiā virtutes celestes. Nā
et virtutes celoru mouebūt. In cōspectu eī e9
ignis ardebit. Octauā vero eā appellauit **Ps̄**

ps̄, pzo octa

31

comutatione staty scilicet h⁹. ostendens q³ i fut^a
Vita inouatione fieri. **P**ns namq³ tps septi-
ma h³ deputata. **D**is ei pntis tps rursus
a pa qdem incipit die et terminatur i septi-
ma, et rursus hysde circulis spatia pstituta
Voluntur eide i^o reddita, atq³ i eosde ter-
minos reuoluta. **D**nicā uo die nō 8. appella⁹
sed pma qz nō p^t in octauū muerū deuolui
circulus septimanę. **C**ū g^o h^o oia cessauerit
et cursus hic tpm fuerit resoluty tūc etiā sep-
timana depulsa, o⁹doas i 8. mueri curs⁹ pdu-
catur i mediū q nō iā rerū causas reuoluat
ad i^ota, sed oia cōsequētib⁹ tendat et purgeat
in futurū. **P**ropheta g^o hoc ituens, et ex
his oib⁹ corde cōpūcty, et iudiciū futuri intra
se meoam retexes diē quoz illū sp i oculis
h^{is}, nūq³ a tribulatione ai et cōpūctione
cordis vacabat, qz nos vix aliqū ad meoaz
reuoca⁹, illi⁹ mēs hēbat sp itra se, et dei iudi-
cia totis sensib⁹ intremebat. **O**b hoc g^o dicit
Dne ne i furo tuo arg. me: neq³ i ira t. corri-
pā dices et furore pēnz cōtimationē. **S**citū

diuinā naturā carere oī passibilitatis affectu
Et quidē tū in multis conscius sibi sit ex q̄b⁹
 nō penā sp̄are debeat sed coronā. **E**rat eī t̄
 eo fides tanta, ut muros ac turres destrueret
 alienigenarū & Vniuersam gētē suā de por-
 tis mortis ipsius (ut sic dicitur) reuocaret, erat
 in eo etiā inde grandis fiducia cōsciētīe, q̄
 nō reddiderat inimico malū pro malo, sed
 et bñficia pro iūrijs reddiderat. **S**ed et illa
 sententia quædicit, **I**nveni dauid filiū Jesse
 Virū sc̄dm̄ cor meū, nōne ab eo oēm suspitio-
 nē noxę alicui⁹, aut reprehensionis abstergit.
Et tū post illud de eo dei iudiciū, post tot
 aī operūq; Virtutes nō cessat tanq̄ reus, et
 penę obnoxius loqui, et q̄si nihil habeat fi-
 ducię apud deū: ut illud euāgelicū cōpleat
 qđ ait **C**ū oīa feceritis quę precepta sūt vob̄
 dicite qđ serui intiles sum⁹ qđ deb. facē feci⁹
Quid tale locut⁹ est uel publican⁹ ille, q̄
 uere erat mille malis repletus, et neq; ad
 gl̄iā ^{f. sperare} poterat, neq; orōis suę prolixū cōtinua-
 re sermone, sed ne ad stare quidē prope pha-

rifeū audebat. **Exprobrabat** eū pharisei,
 ille uō q̄si nihil audires corū q̄ dixerat i mul-
 lo idignat, sed et aplectit^r opprobriū et nō
 solū nō indignat, sed et cōfiteatur p̄tia sua,
 pectusq; suū velut p̄torū suocū cōsciū tun-
 des dicit **De q̄ p̄tius esto in p̄tori.** Hec ergo
 p̄tori facere nō est magm, qz p̄dō p̄ti
 sine velut sine nolit p̄torē humiliat & itur-
 uat, iustu uō her facē n̄ q̄ sibi cōsius ē mul-
 torū bonorū, et ita de se p̄nūciare ^{uō} ille
 q̄ uere multorū erat reg malorū hoc est mi-
 rabile, et hoc est uere cōteiti et humiliati
 cordis idiciū. **Imo vō et āplius i humilitate**
 iusti q̄z i cōfessione publicani itueor, **Ille uō**
 qd̄ ait p̄tius esto in p̄tori, sermo ip̄e videt^r
 esse quasi p̄nā uolentis effugere. **Quod at**
 dicit iustus, **Dnē ne i ira tua zā nō ē ser-**
 mo nolentis argui, sed orātis ne i ira r̄ne
 uehemēter arguat, neq; i furore r̄ absq; ve-
 nia corripatur. **Ex oī ḡ parte aū e hūi-**
 litas itueda ē, et eo qd̄ seipm̄ r̄ sit iustg pe-
 na iudicat dignū, et ex eo qd̄ nō audeat pe-

*

*

tere a deo, ut ex integro sibi uenia cōcedatur
 quod utiq; eorū ē q̄ se ingētib⁹ supplicij⁹ dig-
 nos putat, aliqd̄ tñ ī ipsis supplicij⁹ cogitat
 adipisci quod paululū subleuet ac se peret
 penas. **D**es maiore adhuc metis suę hūilita-
 tē docet, qđ et hęc ipsa miām .i. vt paulo le-
 ui⁹ cruciet⁹, ita petit a deo nō q̄si releuari me-
 reat⁹, sed q̄si q̄ deficiat ī tormētis & plura fer-
 re nō possit. **A**ut eī Misē mei dñe qm̄ ifirm⁹.
Quid ē hoc. **I**lle q̄ tale testio meruit a deo
 et q̄ iudicia ei⁹ nō est oblitus, iste, iquā, q̄ solis
 ipsius splendore lucidior ē, ista p̄loquit⁹. **H**oc
 eī Vere magnū ē, et mirabile qz is q̄ Vere ē
 magnus nil de se magni sentit aut loquitur
 sed om̄ se uberrimū iudicat, et de sola dei miā
 salutē sperat. q. d. **D**ign⁹ qđem sū pena di-
 gn⁹ eternis supplicij⁹, sed qz rā ferre tormēta
 nō possū, rogo mihi ueniā dari, ut sepe fa-
 muli in multis cōprehēsi delictis, dicere
 qđem se nō peccasse nō audent, sed p̄ nimi-
 etate uerberū, remitti sibi aliquātulū fla-
 gella rogāt. **E**gotū puto de alia eū ifirmi

Vere magnitudo

Simile

tate dixisse nūc illa, scz q̄ ex tristitia & me-
 rore venit. **S**olet ei meroris nimietas si p-
 tinacius incubuerit cōsumē Vires aī. **Q**uod
 puto accidisse iusto huic, dū mīs icusat se:
 ipm et nil sibi p̄mittit letū, et h̄ arbitroz
 iditari ex sequētibz, aut ei **S**ana me d. qm̄
 cōturbā sūt oīa mea zc̄. **Q**uod si is q̄ tūtoz
 sibi bōrū cōsciū erat, deprec̄ dnm̄, ne itret
 serū in iudiciū, neve discutiat̄ opa ei⁹, quid
 faciem⁹ nos q̄ tot malis iuolati sum⁹, et bō-
 rū nobis opm̄ nulla fiducia ē, quibusqz rū
 abūdēt delicta, nulla satisfactio ē, nulla cō-
 fessio. **O**b hoc i⁹ beat⁹ ille tali vtit̄ cōfessi-
 one. **S**ciebat et didicerat qz nēo i cōsprū dei
 iustificabitur, sciebat qz iustus vix saluabit⁹
 ideo dicebat **M**isē mei d. qm̄ ifir. s. **S**ed et i
 oībz i tuere quō misqz bōrū sugrū mēmit,
 sed sp̄ ad manū dei cōfugiat et i ipa sola sa-
 lute suā collocat. **H**ec ei est hūilitatis cor-
 dis vera cōpūctio, magna agē et hūilia loq-
 iusta opari, et sup peccatores timere. **E**t
 vis scire quātus i eo sit tior diuini iudiciū.

Audi qđ dicit. Iniquitates si obseruaueris dñe, d.
qđ sustinebit. Nouerat ei et valde nouerat, qđ i
multis cribis obnoxij sumus deo: et qđ etiā par
ua p̄ta, et ea etiā de qb9 nec suspicari deducē
tur ad iudiciū. Dēiq; et ia q̄ saluator postmo
dū statuit ille iā i spū p̄ueniens impleuit, et
nō solū legis mādata, sed de iurijs cōuictisq;
et cogitationib9 malis obseruatiā tenuit. Ri
sū etiā iportunū i iudicio dei cogitabat cō
plectēdū. Ideo et Paul9 ait Nihil in cōsci9
sū sed nō i hoc iustificat9 sum. Cur at̄ hoc? Qđ
etiā si nil mali opis (sicut certe nec egit) fecit,
tñ honoris q̄tū deferre debuit, sicut a se nodū
esse delatū; qđ etsi miles moriamur et si oēs
Virtutes ai expleam9, nil dignū geri ad ea
q̄ ipsi p̄cipi a deo. Vide ei quō ip̄e i nullo nō
idiget, i oib9 ei sufficit sibi, tñ cū non essem9
esse nos fecit, quāmq; ispirauit talē rōbile q̄le
nullā ex aiātib9. Paradysū plātauit, celū
exfedit, terrā substrauit, luminaria accēdit,
i Vniuerso mundo splendētia, et terrā qđam
fontib9 et fluminib9 et stagnis reple, rāpos

Nil deo dignū esse
breuiter possum9

Beneficia dei i nos
inmensa

Virgultis et floribus ornat, velū Varijs astrorum
 choris depixit, ut nobis noctē faceret, ipō die
 gratiore, sil' et ut sōnorū salubritas p̄ q̄tē
 vires corporis repararet, q̄s labor diurnus absu-
 mit. In tātū at̄ muneris hui' m̄tā hūano
 gr̄ū dona collā sūt, ut absq̄ cibo audeat non
 nulli plures dies trāsigere, absq̄ sōno vero
 nec paucos. Iturco nāq̄ hybernis frigoribus
 lōgiora spacia noctū posuit. Ut pluxior reges
 itra tecta hōibz fieret, et laboris spacia breuiō
 remaneret. Proptā et cōueniēter t̄pā h̄ quē ad
 regem dedit t̄nbras iuoluit. Sicut eū p̄q̄ q̄q̄
 m̄res aut nutrices cū forte natos suos ad re-
 quiē puocat, in gremijs positos cōplerti bra-
 chijs, ad se cōstrigē, ac tūcā opire facie solēt
 ut obscurior eis aer reddat, sōnū illis p̄ q̄tē
 facili9 iūtet: ita et de' tāq̄ velamē p̄ totū
 mūdū t̄nbras obduces hōīs ad silētū ḡtissiq̄
 quietis iūtat. Quod si nō ita t̄p̄ istud mu-
 nisset de9, ut ē gen9 hōim negocijs et cupidita-
 tibz et auaritijs sp̄ itētū, nō solū subiectos
 sibi lederēt, sed et seipos laboribz cōsumerent.

Nox rux

X

Noctis hybernae

Noctis t̄nbrae

Simili

X

Nunc uero et inuitos nos a nimis laboribus re-
trahit, et non solum corporibus indulget sed et a-
nimos ipsa vicissitudo resuscitat. Nam et no-
ctis tunc cuncta tranquilla sunt, ubique quies, et per
totum orbem aguntur longa silentia. Nullus clamor ut
in die, nulle uoces quibus alii pro penuria, alii pro
violentiis clamant, alii damnis tantis affliguntur.

Hec omnia quiescere facit nox, et velut fluctibus
quibusdam, atque undis malorum ereptos homines
ad portum quietis adducit. Et hec quidem nocti
munera, diei uero tanta sunt, ut de his dicere, nec
tempus nec scilicet habere sit. Quid uero maris usum
et nauigandi utilitatem loquar, pro qua quidem orbem
pene orbem quod per longa a se diuiditur spatia, non
solum sibi inuicem notum, sed socium quodammodo et concubi-
lem facit, ut unusquisque si quod apud se dignum
boni, hoc etiam apud proximos suos procul posi-
tos deferat, et cum unusquisque apud se paruum
possideat terrarum respite, pro istud mercandimi-
nisterium, quasi totius mundi pro omnia dominus efficiat,
et uniuersis terrarum fructibus utitur. Et quod plura di-
cenda. Uniuersus orbis efficitur tanquam mensa

Diei munera

Mare

Vna oib9, nullo phibente sume qd Vbiq; e
 s; parua sut hec i munerib9 dei. Quid de-
 inde dica, quod nota fecit de9 sapiam sua
 hoib9, et capaces eos ee voluit ta ineffabilis
 muneris. Et hoc fecit cu ipi nodu aliqd
 apud eu meriti collegisset. Cūq; eis itelle-
 ctū cōceperit diuorū, rerūq; eternarū eis p-
 stiterit hre notitiā, hō tñ erga tātū mune-
 ris datorē extitit i graty: et nec sic qdē cū
 respuit diua clementia: sed h' ipm qd videt
 pna puaricationis i posita remediū fuit,
 nolētis vltra pcedē malū, sed furorē temeri-
 tatis atq; audacię repmētis. Hec et horū si-
 milia ex diuinis bñficiis remiscēs iust9, et
 multo magis ea q ad dispēsationē ptinet vni-
 uersi filii dei, qz p eū futura pmittūt
 bona p horas singulas et momēta cōsideras
 et i corde suo discutēs, atq; ad imēsu bonitatē
 et bñficiorū eu pelag9 aspiciēs dicebat. Qd
 retribuā dño p oib. q ret. Et pcta qdē ppa
 sine itermissione diuiduat et retractat:
 iustis vero suis i nullo penit9 mēuit, nō
 sicut nos agi q de pētis nrīs q multa sut,

Sapia hoī data

*

Pcta mōzanda
Bona factanda

*

et gratia nec quod mentione facimus, non dicitur
cogitamus aut igemissimus; sicubi Verò ^{pari} aliqd
boni opis agere videmus, hoc sine intermissione
et dici volumus et audiri: nec desinimus pro-
sus tumidi iacētes donec et ipsum modicum eua-
ruet. **Hic et horum sitia itruens iustus dicebat**
Quid est homo quod meor es es. Et iterum huius ue-
cordie ignavia notās ait. **Non tu in hore est et**
Hic est affectus serui fidelis ut beneficia domini
sui quod contra data sunt omnibus quasi sibi soli prestita
reputet, et quasi ipse sit omnium debitor. Hoc fecit
et paulus, quod mortem domini et saluatoris nostri quod
pro toto ipse est mundo, sibi soli prestita dicit,
Quod ait mihi Vinum in carne, in fide Vinum filii
dei quod tradidit semetipsum pro me. **Hic autem di-**
cebat non coangustare uoles altissima et portio
terre diffusa christi munera, sed quasi quod pro omnibus
se solum iudicaret obnoxium. Et reuera quod in-
terest si et aliis prestat, tamen quod tibi prestita sunt
ita integra sint, quasi nulli alii ex his aliqd
fuerit prestitum. **Idcirco et illa boni pastoris**
parabola non dicit, quod uenit oues multas

Beneficia dei recitata

querere sed vna. Vna naq; e, qz sic oib; q;
 si vni dina bnificia cofecerut. Hec g; fut
 p quib; symphonides nr affligebat da
 et iugebat. Et tū q; pecuniā mutua su
 mūt, si nō hēant vñ restituat, sed multo
 fgnore oppmāt, neq; cibū cape neq; qetē
 possūt, excruciatī solitudine: quo non
 iust; excruciet cōsideras nō ī pecunia, s;
 ī mozū actib; se esse debitorē. Sed nos
 ita nō agim; imo uō si visi fueri; uel pa
 rū aliquid ex multis debitis soluere, iā
 Videmur nob; nō tā soluisse debita q; ma
 gnos ī celis thesauros recondisse, imo qd
 ē infelicit; ne h; quidē parū qd agē vide
 mur, ita honeste et emēdate gerim;, vt
 decet liberos, sed potius reqrim; si mer
 cede habeam; an nō & si gratis sit mer
 ces ī eo qd facē videm;, et si reputet; nob;
 ad mercedē. Inuercūda satis et nō tā
 libero filio digna uox, q; mercenario, Quid
 ais hō. Quid īeptig. Ad h; creat; es ut
 cōditori tuo placeas, ut dno tuo seruias,

Vnica omis

Simile

¶ mercede

et tu de mercede cogitas. **S**i a te agere qd
 tibi pceptu est cogi iubeat dñs tuus i oche
 na, aliqua tibi erit contradicendi ptas. **T**u
 ei seruo tuo opanti q iubes, mercedes para
Si oio dignus fueris age, que deo placet, ali
 a adhuc pot hoc ipm qd placere meruisti mi
 rere regis. **V**ere ignoras qntu boni sit pla
 ce deo. si ei scires miqu aliud aliqd extri ser
 mercedis expeteres. **N**escis q maior au
 getur tibi merces qn no spe mercedis oparis
 sed studio placendi deo. **A**ut no vides quo et
 apud hoies illi maxie famuli diliguntur,
 q no ta ampe aliqd a dñs q placere eis et
 obedire gestiunt. **E**t si hoies ita erga sibi si
 miles agut, tu q tata a deo bnificia cose
 cutus es, et alia nihilominus spas ho, si qd
 p salute tua egeris, p etia q pene qz faci
 as, de mercedib9 pntaris. **P**ropt qd
 miseri sum9 in oib9 et frigidus, nec i ali
 quod opus bonu parati. **O**b hoc neqz
 copunctione cordis vnqz meremur ampe, ne
 qz collige itra nosmetipos aie nre sens9

Simile

et humilitate nrām fragilitateq; cogitare,
 neq; p̄ta nrā an̄ oculos h̄re, neq; cōtra di-
 na b̄n̄ficia cōsiderare. **Hic ē q̄** neq; ad
 illos q̄ tā p̄cipuā et districtā vitā dunt
 respicim⁹, neq; ad studiū boni opis ita-
 mur, sed ne hoc q̄dē q̄d frequēt⁹ videm⁹ nos
 metip̄os peccatores p̄nūciare cū Veritate
 et affcū ai loqm⁹. **Deniq;** ex eo arguim⁹,
 q̄ si h̄c ab alio audiam⁹ q̄ ip̄i de nobis p̄-
 nūcia⁹, statim irascim⁹, et iūria nob̄ facta
 cōgrim⁹. **Sic** facta ī nobis et simulata
 sūt oīa, ut ne illū q̄dē publicanū possi⁹
 imitari, q̄ cū p̄ta sua audiret ab alio ex-
 p̄briari, nō solū patiēter tulit, sed addidit
 cōfessionē suā. **Idē** iustificat⁹ discēdit ma-
 gis q̄ pharise⁹ q̄ exp̄briauerat. **Nos** uō
 neq; cōfessio q̄d sit noui⁹, cū mille malis
 repleti sum⁹. **Sed** oportebat nos nō solū
 scire cōfessionē sed et cōfiteri, q̄ m̄ta ī nob̄
 delicta sūt, sed etiā vni⁹q; p̄ctm̄ et ma-
 i⁹ et min⁹, q̄ si ī libro, ita ī corde nrō h̄re
 descriptū, eaq; frequēt⁹ recēdere et an̄ orto

facta humilitas

p̄ta sc̄p̄ recōl-
da

ponē et tāq; her nup̄ admissa lugē. Ita ū
et aūē arrogātiā frangere? frequētis eā de
malis suis et Vitijs cōmonētes et cautela
nobis ne ultra in eadē delicta incidere? arros
nasceretur. **Tantū** ei boni cōfert mēnis
se hōiēm pcti sui, ut etiā videam? paulū
ap̄tm eā q̄ iā abolita fuerat et deleta addu
cere i mediū, et tū culpa de p̄ntib; nō est
qm̄ recordationē p̄torū, luctū gētūq; sue
bat aūē prodesse etiā illa cōmēorat q̄ p̄ igni
ratiā cōmissa grā baptismi et cōfessio
fidei aboleuerat. **Sic** ei dixit, qz ch̄s Iesū
Vēit i hūc mūdū p̄tores saluos fare, qz
p̄ e, sū. **Et iterū.** Et fidelē me existia? po
nēs i mīsteriū q̄ p̄ sui blasphemē, et ps et cōm
meliosq; sup̄ modū ps certam et expugnās
eā, q̄ nō sū dignū uocari ap̄ts. **Eteū** licet
reatu absoluiam? pro pctis tū p̄orib; si an
oculos adducāt, sufficētē iūte p̄nt aūē
uexerūdiā, et puomare eā ad aōre eī q̄ tam
multa et tā magna cōcessit. **Nā** et symō
tū iterrogatū est a dño, q̄s ex illis duob;

debitorib⁹ quibus fenerator relaxauerat
 debitū plus cū diligeret et ille r̄ndisset q̄
 ille cui plus dimisit, audimt a dño. **R**ec
 r̄ndisti. **O**p̄; q̄ nos recordari p̄ora delicta et
 iā ea pro quibus ueniā cōsecuti sum⁹, ut
 ituentes q̄ igentē modū debiti remisit nob̄
 deus et āplius cū dilige possim⁹; et Vere
 cūdiā pudorēq̄ cōape, atq̄ ex hys corde cō
 pūgi, cōsiderantes q̄ nisi misera° ipsius st̄
 ueisset, tm̄ illud p̄torū p̄od⁹ sine dubio i
 inuis oēs nos ifermi p̄enis p̄ssisset. **P**aul⁹
 etiā illa mēnerat q̄ p̄mernerat idulge
 tia: nos nō nec ista recordam⁹, q̄ post bap
 cōmisim⁹, i quib⁹ utiq̄ p̄iculū nobis sal
 um est, et reos nos atq̄ i Vinculis positos
 tenet. **Q**uod si aliqui ad recordationem
 uenerim⁹, et Visi fueri⁹ paululū inde co
 gitare, et esse soliti, statim effugit cogita°, et
 trāsim⁹ ad alia, et ne itegra q̄dē hora pa
 tim⁹ aiāz nr̄az afflictione merous h⁹ astri
 gi. **H**ec i² cā est q̄ malis addim⁹ mala.
 dū p̄iorū meōa nō p̄manet, nec dolore

venim^{us} pro cōscia delicti. Hic est vñ nec ad
cōfessionē accedim^{us}. **Quo** eī cōfitebim^{us} quā
nec mēoriā quidē tene^{re}. Et sic cōsuetudinē
cōtenendi, dū de p̄teritis dolor est, facili^{us} sup
venientib^{us} malis locū dam^{us}. **Quo** si oīs ex aū
stimul^{is} auferat^{ur} et cūcta ei securitatis fre
na laxent^{ur}, q̄s eā post h^{oc} tenebit^{ur}. aut q̄s eā
post hec de p̄cipitijs renouabit^{ur}. Et q̄d phi
bet mihi ubi nil verecūdiē, nil pudoris ad
mittit^{ur}. ubi nih^{il} metuit^{ur}. ut nō i oēs p̄ditio
nis foveas demergat^{ur}. Pro his q^{ui} lugēt s̄c̄i
i cōsp̄cū dei. **Sufficit** ei s̄c̄is et magnis, sicut
et nos estis, ad cōpūtionē cordis, recordari di
uina b̄nficia, et opm̄ v̄rozū gl̄az nō uobis
ip̄is assignare, sed deo. **Sufficit** ut scribi l'
parū aliq̄d uos latuit, q̄to uos magni est
t̄ato id uelut a magnis uiris cōmissū gra
mi^{us} iudicare. **Sufficit** cōsiderare illorū
vitas, q̄ sūmas vite et s̄c̄itatis regulas ser
uauerūt et p̄ oīa placuerūt deo: sed et nāz
p̄c̄i cōsiderare uelocē, rapidā, subreptiuā,
et ob h^{oc} incerta esse, q̄ uentura sūt et ualde

Sic vñ cōpūgūt^{ur}

dubia et tã periculosa, ut ea etiã magn9 ille
 metuat **Paul9.** Hoc idcirco tũ dicit, timeo
 ne forte tũ alius p̄dicauerit ipse rex9 effi-
 nar. **Et.** Qui se existiat stare vid. ne cad.
Sic et dauid bñficiorũ dei m̄oria recolẽs
 cõpunctionẽ cordis q̄rebat vbi dicit **Quid** e
 hõ q̄ meor es e9 zĩ **Cũ** uõ opm, meritoũ
 p̄ suorũ nõ hñdã cõfidentia ondit, ait **Qs**
 ego sũ dñe mi et q̄ dom9 p̄is mei qm̄ dilẽtĩ
Sed et maiorũ meorũ facit, et semetipm̄ q̄:
 si a tõe ab eorũ vtute cõstituit. **Cũ** eĩ dixissĩ
In te spauerũt p̄is nri spauerũt et libe-
 rasti eos, de seipõ i posteriorib9 ait **Ego**
 sũ bernis et nõ hõ. **De** futuris at̄ q̄si tre-
 pid9 et i terto hõ mõ seipm̄ suscitãt et dicit
Aluina oculos meos ne uq̄z obd. i morte.
Arctus at̄ se sup multitudine pctõrũ hõ mõ
Propriaberis pctõ meo mltũ est eĩ. **Vobis**
ḡ maiorib9 ista sufficiãt, nobis at̄ tũ his
 adhibenda sũt etiã alia medicameta fortio-
 ra et q̄ possũt destrũe quidẽ arrogãtia iserẽ
 nõ dolore cordis et cũ meozi. **Recordãde**

Infirmãtes vñ
 rãpũgũt

nāq; nobis sūt multitudines peccatorū, et cōscia
 maculata, q̄ utiq; cū stimulare nos ce-
 perit, neq; q̄ arrogatis locū reliquet. **P**ro-
 quod rogo et deprecor p̄ illā ipsam quā pro
 vity tue merito acq̄sisti apud deū fidu-
 ciā, ut porrigas nob' manū sepi⁹ interpel-
 las p̄ nobis dñm, ut possim⁹ lugē nosmet
 ipsos et peccatorū nrōrū peccata resolue mlti-
 tudine lacrimarū: et ita post h' (nō cū sū flē-
 dū ē et nil' agēdū) apprehende aliquā vitā
 deo placitā et ad celū dūctē, ne forte cū ma-
 lis nrīs dūda' i infernū, vbi nec ē q̄ cōsuetat
 dño, vbi patiam' q̄ patiūt' ipi, cū null⁹ fu-
 erit iā q̄ exoret p̄ nobis: dū cū sū i hac vita
 et nos iuvare a vob' possim⁹, et nos potest
 i nob' cōferre bñficia. Cū at abierit illud
 ibi neq; aiq; neq; fr̄, neq; p̄ idone⁹ erit ad
 liberandū eū q̄ supplicis deputat' eternis.
Quo cū q̄ huc ē accedet ad eū q̄ i tibus tradit'.
Vbi cū nullū sit nob' ex scōrū collatiōe refri-
 gerii, et nas tū p̄dem⁹ penas effecti ribus
 inextrabilib⁹ et immortalib⁹ flāmis!

In inferno nulla re
 decem 710

¶ DIVINO. CHRYSOS. DE REPARATIONE LAPSI

Deus dabit capiti meo aquam
et oculis meis fontem lacrimarum.
oportum⁹ namq; multo nunc a
me, qm̄ tunc a propheta dei dei. Licet
enim non verba inclita nec ges

tegra mihi lamentanda sit, anima tamen fletida
est multis gemitibus nobilior multis verbis pro-
sior. Nam si unus qui fecerit voluntate dei me-
lior est quam multitudo iniquorum: melior ergo et tu
eras quam multitudo iudeorum. Ad non meo miretur
si plurioribus nunc utar lamentis, et amari-
ores profusa fletus quam tunc propheta profudit. In-
signis enim anima lapsam lamentor et templum in
quo christus habitavit exadium defleo. **¶** Si quis enim orna-
menta quodam anima tuae novit, quam nunc diaboli-
ca flamma consumpsit: si quis templum corporis
tui contemplantus est, tunc cum castitatis splendore
fulgebas: parvam profecto et valde inferiorem
illam prophetica lamentatione putabit, in qua
barbarice manus sancta sanctorum polluisse defletur
et sacras edes ignis populatus hostilis, ubi

*

est cōtaminata cherubī et arca et ppria
 toriū tabuleq; lapides et urna aurea lamē
 tant. **H**ec lamētatio q̄ ego defleo tāto illa
 durior q̄to ueris her i tua aia q̄z itra illi
 parietes tēpli erat q̄toq; hoc factis m̄to
 fuit qd̄ in te erat tēplū. **N**ō ēi auro et ar
 gēto s; virtutib; aī & domis sp̄s s̄i radiab;
Habebat ēi arcā intra se et duo cherubī
 i fidē patris et filii et sp̄s s̄i. sūt, sed nūc
 nihil horū i te est. **A**blata sūt cūcta her ab
 aia tua. **P**erit ab ea oīs ornat; v̄tutū, oē
 munimē sp̄s s̄i, oīs custodia aēlorū. **N**ō
 iā ostiū i ea claudit; nō seruat; ingress;
 sed p; oib; malignis sp̄ib; ad corruptelam
 aīe festinatib;. **N**ulla inde turpis cogitā
 nulla cupiditas fēda repellit; s; si uenerit
 fornicatiōis sp̄s, si auaritie, si iactātie r̄i
 nullo phibēte iōrediūt;. **N**ā sicut p̄us ad
 celi secreta null; h̄mōi malis i dūlgebat;
 accessus, ita nec ad purissimā mētē tuā
 penetrare poterat ulla cōtagio. **S**ed fortal;
 se irredibilia videat loq; apud eos q; p̄ora

41
tua nesciunt, sed hanc q̄ nunc est aīe tuę de-
structionē videt. In utiq; est q̄ ego irre-
mediabilib; lacris plāgo, q̄ noui; et tres-
sabili lugeo dū recordor vsq; iterū repe-
dere te videā ad poris glę statū. Quod et
si apud hoīes īpossibile videat; apud deū
tū oīa possibilia sūt. Ipse ē q̄ allenat de-
tra iopē et de stercore erigit paup̄e ut col-
loret eū cū p̄nc. Ipse ē q̄ facit sterile ī dō
mūz filioz letāte. Nō ḡ despes te posse
mutari ī meli9. Si eū tm̄ potuit diabol9
ut a celsis virtutū fastigiis ī pfūdū ma-
lorū te deſceat, q̄to magis poterit de' ad
sumū te bōzū uerticē reuocare et nō solū
ī id te restituē qd̄ fuisti, s; et mitto beatiore
q̄ p̄ effire. Tantū ē ne cōcidas aīo; neq; sp̄e
tibi bōzū abscondas. Ne q̄s accidat tibi qd̄
ī p̄is solet; nō eū multitudo p̄torū aīaz in
despationē adducit s; ī pietas. Et iō Salo-
mō nō dixit, oīs q̄ uenerit ī pfūd. mal. cōtē.
s; ī p̄is cū uenerit ī pf. Impiorū ḡ est despe-
rare salutē, ī pietas eū nō sinit eos ad deū

Il cō nisi ī p̄is despat

*

Ampiosū ē despare
nō p̄tozū

respirē et illuc redire vnde lapsi sūt. **I**sta g̃
cogita^o q̃ sp̄e cōuersionis abscondit ab īpie-
tate d̄ndit, et sicut lapis quīssim⁹ terua-
b⁹ aīe icūbēs, sp̄ eā in terrā deorsū cogit re-
spirē, ad deū uō nō sinit sursū oculos leuāi.
Sed vultus aīe et p̄clarę mētis ē deire a cir-
cuīb⁹ suis p̄dōg̃ īmicū, imo dep̄metē se ab-
h̄cē diabolu et īpare aīe suę, ut canēs ver-
ba p̄phetica dicat ad d̄m. **D**icut oculi seruorū
ī manib⁹ d̄noz, s. **E**t sūt oculi ācl ī maīb⁹ d̄m.
s. ut oc n̄rī ad d̄m. **P**reclara ī his verb⁹
celestis p̄h̄g̃ doctrina est, qz repleti iqt̄ su-
despectiōe. **H**oc ē qd̄ docē nos voluit, qz est
p̄tozū multitudīe repleti sum⁹, despectiō
et opprobriū adopti sum⁹, oculi t̄n̄ n̄rī ad d̄m
deū n̄rī, donec misereat n̄rī, **N**ec p̄ ab-
obsecratione cessam⁹, qz p̄tozū ueniā īpe-
trare meream⁹. **H**oc em̄ iudiciū ē uere
cōstantis aī, ut nequaqz lassescat a p̄sent-
rantia deposcendi, desperatiōe īpetrādi, s.
p̄sistat et p̄seueret ī obsecratiōib⁹ donec mi-
sereat n̄rī. **E**t ne forte abitreris te offen-

oculi n̄rī ad d̄m

sam magis contrahere apud deum, si tu non me-
 rearis audiri. importunus? istis in preb, re-
cordare euangelii parabolam et ibi inuenies qd
perseuerantes et importunos peccatores dñs oñdit
non sibi ingratos, Aut ei. Et si non dabit ei eo qd
ait ei sit pp̄t importunitate tua e? dabit ei qd hñt.
 Intelligit qd charissimie qz iō diaboli desperatione
 subinat impetradi ut sp̄e nob̄ dei bonitatis absci-
 dat, q̄ est salutis n̄re ancora, fūdamētū uite
 dux itineris q̄ ad deū regredim̄. Apt̄s dicit
Spe salui facti sumus, spes at̄ q̄ uidet̄ nō est
spes. Spes q̄ in q̄ n̄ra salus subsistit, et q̄
de terris aīas uelut q̄busdā cathenis cōlit̄
dependētibz inexas euehit ad sup̄na, et re-
uocat ad celestes sedes, eos q̄ sibi uehementius
ih̄erēt, ressiōesqz eos uite h̄q ac terrenorū
malorū turbibz reddit. Et q̄s vō ī his po-
sit̄ resoluat̄ aīō et salutaris sp̄e acoram
dimittat, e manibz decīdat n̄re est, et in
abyssū p̄fidūqz malorū necet̄. Quod cū
senserit inimic̄, multitudinē p̄torū n̄rorū
phorētēs, ī crepantiōibz etiā cōscīe deterreri,

Importunus peccator

Spes bonitatis

accedit et ipse, cogitationesq; nob' subijcit &
spandi, nos oī plūbo facies grauiores.
Quas si recepim⁹ nr̄e ē nos statī pōde ip̄o
abruptis nr̄e salutis retnaculis ī pfundū
demergi malorū. In h' g' & tu deiecto bōi
et mitis dñi p̄cepta nūc sp̄nis: crudelis
at & imitis tyrāni, atq; iūmici salutis tuę
uoluntatib⁹ pares. Abieciſti on⁹ leue ſua
uis et mitis dñi et molā aſinaria collo
tuo ſuſpēdiſti. Abieciſti ſuauē ingū ch̄i &
duras et ferreas p̄ eo ceruicib⁹ tuis ip̄oſu
iſti cathenas pctōrū. **S**ed quſq; portēdis.
Sta iā et deſine īfelice aīam tuā, ſine
ullo reſp̄cū demerge. Quouſq; purges
eā et p̄cipitas iteritū tuū. Mulier illa
q̄ draginā pditā t̄ueit, cōuocat aīas et vi
cinas vt cōgtulēt ei. Ego at cōuocabo aī
eos nr̄os, nō ut gaudeat, ſ; ut lugeat meū,
dicāq; **V**lulate meū o aīa nō q̄ auri pōd'
ī mēſū, aut gēmarū perdidērī, ſ; q̄ horū oī
charior et oī gēma p̄roſior aīq; nr̄e, niſi
quō lapſ⁹ uſq; ī ip̄m fert' pditiōis pfundū

Quod si alijs cōsolari me voluerit et a lu-
 gēdo phibē; rñdebo. **V**imite me amarissime
 flere, nec p̄sistans cōplari me. **N**ō ēi lugreo
 p̄ carnis affectu, nec plāctū fēmeū, ubi ī
 moderatio lacrimarū culpabit iudicat; sed
 illud lugreo qđ magn' ille Paul' lugebat du-
 cēs **E**t lugrea mltos ex his q̄ pecca. et nō eg.
 p̄cētētiā. **N**ā eos q̄ p̄ cōi morte charoz īmo-
 deratis plāctib' affligūt; merito q̄s notab'.
Vbi nō nō corpis s; aīe vulnera lamētāt;
 & talis aīe q̄ in ipā etiā morte signa p̄oris
 pulchritudis et admirādi decoris oñdit; q̄s ita
 crudelis q̄ nō moueat ad luctū. **S**icut ēi p̄
 morte cōi, phicū ē a lacris tēpare, ita etiā aīe
 morte et tal' aīe cōsolationē recipē, irreligi-
 osū dūco. **Q**uō nō vid' sine itmissiōe luge-
 d' is, q̄ oēm pulchritudinē ī corporib' tāq; ī
 lapidib' dūdū aspiciēbat, q̄ aurū sicut lutū
 videbat, q̄ delicias mltas ut cymū respicēbz,
 hic subitis febrib' libidīs ac uoluptatib' sel'
 arreptis, sanitatē atq; ornāmētū extictū hñs,
 vtrūbz qđem perit, solus uō vitij et volup

tatib9 uiuit: **H**urtine ego nō plāgā, quāq;
potero fletib9 resuscitare sens9 e9, et uisale
aliq9 ex eo mot9 tepore elire lacriarū. **S**i
ei hi q̄ corpora lamētāt, cū sciāt et certi sūt
nil p̄desse flet9 suas ad reuocādā uitā defūti
tū nō cessat: nos q̄ scim9 a morte reuocari a
nimā posse p̄ cōuersionē, quō nō meditamē
tū p̄nē, q̄ magis patefētib9 uenis resurreat
lacris uberiorib9 emollia. **I**mo et ignauis
nos arguēdos puto, si nos nil tale facia9 p̄
uāb9 resuscitādis q̄le lamētatores corpm̄ pro
corpib9 nō resuscitādis. **S**rim9 plures plap
sos ab itinē rō, ita rurs9 esse reparatos, ut
posteriorib9 p̄ora trāsierit atq; ad palma
puenerit, nūcroq; uers9 i scripti sūt scōrū.
Sed donec p̄manz q̄s in ipā adhuc flāma
libidinū, hec ei ip̄sibilia esse uidētur, etiā
si mille puocet exēphs. **S**i uō fieri cepit
parua cōuersio et uitū dederit p̄gredī,
paulatī p̄cedēs et ad sup̄iō pedē referens
illa q̄dē q̄ uehementior erat flāma post ter
gū remanebit, cū pedes uō q̄to arri9 ce

put incede, tato oia iuemet dmi cgdā ro-
 ris soputa refrigerio, tm̄ ē ut vnm qd̄ pre-
 cipue inimicū ē saluti huius, caueat. **A**mi-
 mica at̄ ē cōfusiō et p̄m̄s despa, q̄ si mise-
 derit meti, q̄tū uis sit grāde saluandi p̄-
 positū, q̄tūcūq; sit salutis desideriu des-
 patione occurrēte oēs salutis aditū ob-
 struet. **A**ntercepta cū p̄m̄e Via claudit²
 etiā salutis igressus. **E**t quō iā poterit
 q̄ ex uia est, et cui ostiū claudit² bōi opis
 aliqd̄ ip̄le, nū ad bōrū nō ueniat igressū
 despatione phibete. **I**deo diaboli molit²
 oib; modis hm̄i cogitatioēs plātare i
 cordib; nr̄is. **S**i cū despationis metū p̄cul a
 uia virtutis nos effecerit, nullū ei adūs;g
 nos ultra certamē erit. **Q**uē cū ipugnet,
 cū null;g obsistat. **Q**ui at̄ istud resoluē
 poterit uiculū cōtinuo vires sue redeūt
 ad eū, italesat vigor ai, delectabit² rurs;g
 istaurare certamina. **V**idebit cū fugare
 se cū quē fugiebat et p̄sequi p̄sequēte.
Quod si forte (ut h; agomis cōditio) rurs;g

Despatio cōuersio
 inimica

Virtus q̄s d̄r

labatur aut cadat, nō cōtinuo lapsus sui
pudore despare iterū debz; **S**ed mēmerit
hāc esse certaminū legē, nō ut nūq̄ q̄s
cadat, s̄z ut nūq̄ cedat: qz nō ille q̄ sepe
cecidit uictus d̄r, s̄z ille q̄ ad ultimū cessit
Nā q̄ cogitationibz desperationū virtus ē
quō vel vires reparare certādi, uel resisti
at repugnare poterit, tū fugiat nec oīo
redeat ad certamē. **E**t nolo putes qz de
his mihi tm̄ sermo sit q̄ in paucis et leui-
bz peccatorū sordibz indūit, de illo loq̄ q̄
oībz succubuit malis, q̄ immanitate scelē
viā sibi exclusit regni c̄lorū, et de fidelibz
fuerit, ex his q̄ prius placuerūt deo et post
ea deciderit uel ī adulteria uel ī oēs imūdi-
tias q̄ turpe ē et dicē. **N**ec hūc ego dico de-
spare d̄re salutē, et si ad ultimā h̄mōi mal-
obsessus puenerit senectutē. **S**ed q̄ sit rō
dicti h̄z ansulta. **S**i ira dei esset passibi-
lis affectus r̄e dicē, nō posse iā restringi
flāmā q̄ tot ac tātis accēsa sit p̄torū mal-
Cū uō īpassibile esse dīnā nāz scia: itel:

Nullō desperādū

Deus īpassibilis

ligē debem⁹ qz iā et si punit de⁹ etiā si penas
 ifert, nō her cū ira passibili, s; cū iessabili
 clemētia facit, medētis nō puniētis affectu;
 et iō libenter suscipit pētētē. **P**ētētē cū
 medicamētū, si puenirit curat aīaz, et nō
 facit eā ad medicamētū iracūdię puenire
 pro iis q̄ cōmissit in deū. **N**ō eī p̄t seipz
 vindicat de⁹ i p̄tore quasi ulascens iūriā
 suā: nil eī tale recipit i se dīna nā, sed ad
 utilitatē nrām facit oīa. **P**ro utilitate
 nrā et correctione, iducit et penas, nō ut
 se vindicet s; ut nos emēdet. **Q**uod si psi-
 stit q̄s in duritia, sicut ille q̄ aūt a luce
 oculos suos, dānū q̄dē luci itulit nullū
 seipm nō tūbris cōdēna, ita et q̄ p̄ cor ipe-
 mites cōtēnere se putat uirtutē dei, seipm
 alienū effiat a salute. **Q**uod si medic⁹ ab
 his q̄ phrenesim patiūt patit iūrias, nō
 tū dolet p̄ hoc, neq; irascit, sed facit oīa q̄
 medēdi rō deposcit, quib⁹ cruciari q̄dem vi-
 detur ille q̄ patitur. **P**orro at cruciat⁹ ille
 nō iūriarū est vindicta s; cura lāguētis

Simile

X No

Simile

Deniq; si parū quid eger p̄ficē cepit ad sa-
 lute, statū videas gaude meditū, letiusq; et
 alacri⁹ exiq; reliquā curā, nec usq; p̄sus
 iuriam mēoria retinē, s; saluti i oib⁹
 gerere p̄fectū: **Quāto ergo magis deus**
 etiā tū in ultimā inaderim⁹ insaniā nō
 ultionis affrū p̄ his q̄ cōmissim⁹ mouet
 in nos: sed cupiēs i uiscerib⁹ nr̄is inete-
 ratos uitiorū curare laquores, pro hoc et
 dicit oīa et agit, cupid⁹ sanitatis nr̄e nō p̄-
 ne. **Quod** quīs rō ip̄a pietatis sufficiēt
 ondat tū ne tibi de hmōi sentētia du-
 bitatio ulla videatur, possum⁹ h̄ etiā
 de d̄inis scripturis p̄ ita se h̄eat edocē.
Dic eī mihi q̄d scelerat⁹ fuit rege ba-
 bilonio, q̄ tū in multis esset dei potētī:
 ā expt⁹, ita ut p̄p̄iaz e⁹ adoraret, et iube-
 ret ei th⁹ imolari, rursus tū adūs⁹ deū,
 ad potē supbiā deuolut⁹ ē, et eos q̄ imagi-
 nē ei⁹ adorare noluerūt p̄ferētes uene-
 rationē dei, victos i fornacē eiecit ignis
 ardentis, et tū hūc tā imanē tā ip̄um

*
 Nabugodonosor

fluorat deus ad penitentiā et dat ei conuertere
 di materias. **P**rio quē ex hoc ipso quod ei in
 fornace ignis tribus pueris associatus appa-
 ruit, tu deinde quod visione vidit illā quā ei
 interpretatus est daniel, quā uel sola sufficeret la-
 pidea etiā corda mollire. **S**ed postquam rebus
 admonitus est, accessit etiā sermonū per prophetas
 cohortatio. **A**ccessit et prophetę cōsiliū dicens.

Propterea o rex cōsiliū meū accipe, et peccata tua
 elemosinis redime, fortassis erit patia dei in
 delictis tuis. **Q**uid dicitur ad uir sapiēs et
 beate. **P**ost tātos lapsus est adhuc reditus
 ad uitā. **E**st mihi crede, est: quod et post gra-
 uissimā egritudine, atque ab ipso pene mor-
 tis cōfirmio redit sanitas, et post despata
 infamiam multi resipiscunt. **E**cce et rex iste
 omnes sibi aditus salutis excluserat per id quod
 deū se fecerat, et eū quod se ad regni celsa fasti-
 gia perduxit, quod sibi celestium etiā mysteria re-
 uelata, quod futurorum quod sciam dedit, quod magica
 astronomica caldaicaque prestigia prophetę sui
 diuina interpretatione confudit, et ineffabile sa-

cū captiui pueruli sapiētissimā disertā
 patefecit, ita ut nō solū sūmo deo credere
 videretur, s; et i oī orbe deū Daniehs, deū
 uerū esse p̄dicaret: et nō solū posth̄ ipm̄
 negauit, s; i tāta rurs; isamā deuolutgē
 vt seruos dei q̄ nō adoraret imaginē suā
 i fornacē ignis p̄cipitaret. **Et tū** nec ibi
 q̄dē cure et remedij **Obluiscat** dīna mi
 sera, s; i ipō incendio ubi flāmis tradide
 rat pueros deū coletes, etiā ibi eū nō terro
 rib; s; mirabilib; mitigaret. **Poterat**
 eū et ignē extingūe et ibre celit; iundare,
 s; h̄ nō fecit ne pl; accēdet isamā, s; p̄mit
 tit adeo exaggerari flāmas vt furēns pos
 cebat imāntas: et nō i ferri p̄hibet penas
 sed illat; p̄tātē adimit cruciandi. **Et**
 ne q̄s vidēs nō vri pueros putaret fatal
 ma esse nō flāmas, q̄ videbāt: p̄misit
 vri flāmarū n̄stros q̄ circa fornacē astā
 bāt, ut ondēt, qz nō solū v̄ ignis erat q̄ vi
 debat, s; erat p̄ceptū dei ignis virtute va
 lidig. **Qē** eī qd̄ est n̄tario faulat; ei, a q̄

147

ut esset acceptus origine. **I**nscepit g' ignis
ille scōrū corpa, et p̄cepto ac uoluntate dei, nāc
q̄ uerit oblitq, sola in eis illa parte q̄ illuāt
opaty ē, ita ut scōm ac fidele depositū nō cor-
ruptū redderet s; illustratū. **P**roceperūt uī
de formate ignis tāq; de aula regali, oīb; ve-
nerandi, oīb; miradi **N**ull; tūc cōstit o-
culos ad regē purpura et diademate fulgētē
s; relut; ē a tūctis tāq; si nō esset, qz oīm ī
se mirabiles pueri rapuē cōsperty. **Q**uis ū
nō stupēt ad corpa inuenū pauitate flāma
et nō solū viscera refugisse scōrū, necn nec
capit; qdē comā, qd' ē oīm fragil; aut sū-
mā saltē vestis fimbriā ptigisse. **Q**uis nō
miret' in eis, mēbra mōtib; uestimēta me-
tallis, capillos adamātē fortiores. **S**ed et
h' admirādū qz ī medio flāmarū positi hō-
nū deo canebāt, tū notū sit eos qz flāmistra-
dūt' mox ut os aperuēt absorbi. **E**t illi qdē
beati pueri manēt et apud deū glōsi et apd
hōis mirabiles. **R**ex uō īpi; nec mirabili-
b; mouet, nec uisiois et cōfessiois suę sarca-

mēta mirat^r s; pmanet incredul⁹ nec tñ pūit^r
Neq; eū vicit in eo patia dei s; tpe p̄tmo sub
stetaty vis dīna aliqñ corripuit nō p̄teri
ta puniēs, s; emēdationē p̄spiciēs i futu^r.

Pēiq; nō i p̄petuū dānat^r, s; paruo tpe cor
rept⁹, ad priore rurs⁹ reduit^r regni statu, ita
ut mil' dāni pateret^r ex pena, hui⁹ at p̄tīm
ex emēdationē acq̄ret. **T**alis ē erga hoīes pi
etas dei nūq; sp̄nit p̄mias, si ei sincere et sim
pliciter offeratur etiā si ad sūmū q̄s puenexit
malozū, et in tñ uelit reuerti ad virtutis
via suscipit et libeter aplectit^r, facitq; oīa q̄c
eū ad p̄ore reuocet statu. **E**t qd̄ est adhuc p̄
statius, etiā si nō potuerit q̄s replē oīm satis
factionis ordīnē, q̄tūlacūq; tñ q̄libet breui
tpe gesta nō respuit p̄miam, nec patit^r q̄uis
exigua p̄re cōuersionis mercede. **H**oc idē dicit
Esaias dices de p̄lō Iudeozū **P**ropt' p̄tīm nō
dice cōtristam eū et p̄uysi eū et auerti faci
meā ab eo, et cōtristaty ē et ābula^r tristis et
sanam eū et cōsolaty sū. **E**uidenti⁹ at testio
dabit nob Achab rex ipi⁹ q̄ cupiditate su⁹ p̄c

pietas dei

*

nec breuē p̄mias respuit
et dicit

da uxoris neq̄tia q̄siuit s̄ p̄turbat̄ ipsi sceleris immanitate penituit et cilicio tect̄ fan-
 n̄ suū fleuit at̄q̄ ita q̄ se dei m̄az q̄siuit ut cunctis eū absoluet̄ malis. Sic eū ait dñs
 ad **Helia**. Nōne vidisti quō cōpūct̄e **Athab**
Post hūc Manasses q̄ oēs tyrānos scelerū immanitate superauit, q̄ tēplū dei idol' reple-
 celesti cultu uacuatū, tñ q̄ p̄gituit iter a-
 micos dei postmodū m̄erat̄ ē. Quod si uel
 hic uel alij cōsiderātes imēsitatē scelerū su-
 or p̄nię reditū despasset, ab oib̄ utiq̄ boīs
 que eos ex emēdatione cōsecuta est' decidisset.
 Qui imo respiciētes ad ineffabilis m̄ie dei et
 imēse bonitatis eius p̄fundū, diabolica q̄d
 a cernicib̄ suis despationis uicula soluerūt,
 suscitantes nō seipos cōsi sūt ad uirtutis
 uia, et reuocātes a p̄cipitio pedē, cursū rur-
 sus cōsumauē bonū. Hec q̄d de exēplis nob̄
 dicta sūt scōrū. **Audi nūc quō etiā sermo-**
nib̄ p̄pharū ad cōuersionē uitem' a dño
Hodie, iqt. si uocē e' audieritis nolite ob-
 durare corda u'ra sicut i' exar̄b. Quod at̄ ait

Athab

Manasses

hodie, oē tps q̄ vni⁹ indicat, etiā ad vlti-
mā vsqz senectutē. Non ē tps longitudo
sed affectus sinceritatis et penitudo p̄satis
An nō legi⁹ Leuitas pctm illud q̄uisimū
ī deserto, nō tps lōgitudie s̄z dia vni⁹ hō
exigua diluise. Et latro q̄ p̄debz ī cruce
nō eguit p̄lixitate tps ut īgressū para-
dyſi mereretur, sed tm̄ ei spaciū sufficit
q̄tū expendi potuit donec vni⁹ p̄ferre ser-
monē posset, ita vt itra momētū tps tot⁹
tps vite scelerib⁹ absolut⁹ p̄cedi ad parady-
sū etiā ap̄lōs mereretur. Quid at̄ et mar-
tyres? Nōne frequē vidi⁹ vna die, iterdū
et sub vni⁹ hore spacio coronas sumē īgē-
tiū p̄miorū. Ideo audēdū est tm̄ modo
et p̄mptis aīs aggrediēdū, ut quadā velut
ī indignatione p̄moti vascam⁹ adūs⁹ dece-
ptricē m̄am libidine et amorē nr̄m cō-
uertat̄ ad v̄tutē. Hoc ē cū qd̄ vult et pos-
cit de⁹ a nobis. Nō q̄rit lōgitudinē t̄pm,
nec afflictionē crucis. Ad hoc p̄cipue re-
spicit si vera sit cōuersio. Ideo demiqz vidi⁹

latro ī cruce

Martyres

*

aliquoties nonnullos cepisse postremos et suos
 esse merito priores. **N**o g^o recidisse ita ma-
 lu est, s; post lapsu iacere et no resurgere,
 et cu quada voluptate ia et resolutione peim-
 re, desperationisq; sermonib; mali ppositi
 vitia tergere. **C**ontra hos et ppha cu quada
 indignatione clamat **N**uq; q cadit no resurgit.
 et q auis est no conuertetur? **Q**uod si dica-
 rit si aliq; fidelium reciderit, no potuit re-
 parari? **A**udi ad hec. **I**n hoc ipso qd dicit
 recidit, stetit eum aliquo tempore caderet pfiten-
 m? **N**eo recidisse eum dicit q sp iacuit et nu-
 q; stetit. **P**roferat tu ex scripturis dicitur
 si qua sup hoc vel in parabolis, vel p ap-
 tas smias dicta sut, si q etia in maioru coti-
 netur exepis. **Q**uid tibi videtur aliud coti-
 nere omis illa q cu a nonagita noue omib;
 aberrasset, requisita e postmodu et pastoris
 hueris reportata, none apte et lapsu et re-
 paratione fidelis ondit? **Q**uis ei e et ipa
 sicut et ille q; et no alterius sed vni; eius;
 deq; gregis et vni; eius deq; pastoris. **E**isdem

X

X

X

Quis errat

nāq; pascuis p̄ q̄bus et ceteris, iisdē poculis
 iisdēq; cubilib; utebat̄. **Sed** erravit errore
 nō mīmo, p̄x mōtes eū et colles euagata ē
 lōgī, et difficilib; arcuata erroris anfra
 ctib;, nec tñ reliq̄t eā pastor bon; cōsūt
 ī errorib; suis, s; requirit et reuocat. **Reuo-**
 cat at̄ nō violēt̄ purgēs nec vberib; cogēs
 s; p̄p̄is hūeris subuētās. Sicut opti q̄q;
 medicorū eos q̄s viderit tabe lōge egritu;
 dis toleat, et in illis rigore tēperat me
 dicinē et teneri; agūt cū eis: ita et de q̄s
 viderit p̄ctis uehementius esse corruptos,
 nō districta satis et ardua obseruatiōe itētiōe
 reuocat ad viā veritatis; sed sensī et paula
 tī, ita ut ī q̄ptimis sustēret ac plūb; supple
 at; ne dura eis videat̄ repētina cōāsiō, et
 nō tā peccādi amore tracti, residē videātur
 ī errorib; q̄; cōuersiōis aspitate deterriti.
Sed nō hęc sola parabola moderationē nob;
 cōuersiōis oñdit s; et illa q̄ de luxuriosi filii
 reditu scrib̄. **Et** ille etiā filius erat, et nō erat
 exne; german; ill; erat q̄ nūq̄a p̄ce discip̄e

simile

Filius luxuriosus

50
rat. **F**ilius g^o erat qⁱ ad ultimos malorum fines
p^{er} p^{er}uēse. Abierat iⁿ regionē lōgiquā, et lō-
ge satis a deo effectus, qⁱ fuerat dives et no-
bilis deterior seruo et mīernario fcs ē, sed
tū regressus et p^{er}itēs, iⁿ antiquū recipit sta-
tū et glām. **Q** si despasset et erubisset
reuertere ad p^{er}em, māissetq^{ue} iⁿ regione lon-
giqua, nō utiq^{ue} adeptus esset ea q^{ae} adeptus
ē, sed fame p^{er}ditus iⁿ felicissimā mortē sub-
isset. **V**ides g^o q^uā sit p^{ri}nc^{ip}alis utilitas, q^uā cō-
uersionis spes. **P**er p^{ri}nc^{ip}iaz filij p^{ro}digus
recepit poris gl^{ori}e statū, quē senior fr^{ater} hēbz
p^{er} p^{er}seueratiā. **E**t si audere iⁿ talib^{us} fas ē
vid^{ere} mihi, q^{uod} ex cōfusiōe hic etiā āph^{us} aliqd
meruit. **V**ide cū quō senior fr^{ater} dicit. Ecce tot
ānis seruo tibi et m^{ag}is dedisti m^{ag}is hēdū & q^{uod}
Quō g^o nō āph^{us} cōsecutus ē q^{uod} p^{er} p^{ri}nc^{ip}iaz redit,
tū ille hēdū m^{ag}is accepit, h^{uius} vitul^{us} sagi-
natus sit occisus. **H**ec iⁿ charit^{ate} h^{ab}entes
ex^{tra} p^{ri}nc^{ip}iaz, nō p^{er}seueret iⁿ malis nec despem^{us}
rationalit^{ate}ne, s^{ed} redeat etiā nos ad p^{er}em
Nūq^{ue} m^{ag}is crede auersabit^{ur} cōfusiō ad se, si nō

nō sum? q̄ nosmetipsos longe efficiam? a dō
Ipsē cū dicit **D**eus appropinquas ego sū et non
de' de lōge. **E**t uerū p̄ eundē p̄phāz, **P**ctā uā
separāt iter vos et me. **S**i q̄ pctā sūt q̄ se
parāt nos a dō auferā? e medio illud obsta
culū et nihil ē qd̄ nos p̄hibeat cōiūgi dō. **V**is
ōndā tibi hęc nō solū in parabolis data s; rōb
īpleta. **A**pud **C**orīthios erat vīr (ut uidet̄) nō
ignobilis q̄ cōmiserat tale pctm̄ q̄le per iter
gētes admitti solet; et erat h; ex nūero fideliū
x̄, ita ut qdā eū etiā de sacerdotali ordine fu
isse dicāt. **Q**uid i? **N**ūq̄ exiit eū **P**aul
de nūero eorū q̄ sp̄e gerūt salutis. **Q**uā
imo posteaq; sufficēter **C**orīthios arguit p̄ eo
uolēs oñdere qz nullū **V**uln' est, nulla egritu
do q̄ nō cedat et sanet̄ medicamēto p̄p̄itētis
iubet eū tradi satanę ī interitū carnis,
vt sp̄s salu' fiat ī die dñi. **D**ed hęc iubet anīq;
de p̄niā e' assc̄ret: ubi uō p̄mituit, sufficit
īqt̄ ei īreparatio h; q̄ fit a plurib;. **E**t addit,
Obsc̄ro ut cōfirmetis ī illū charitatē.
Galatarū at̄ ecclā itēgra posteaq; credidit̄ x̄

et accepit spm scm, ita ut i spū etiā signa
 et virtutes faceret, posteaq; ~~non~~ fide chri mit-
 ta sustinuit. post hoc iniqua oia decidit a fi-
 de, et rursus exhortatioib; apth reparata est
Vt aut scias qz p scm signa fecerūt, audi
 qd ipe apth dicit **Q**uis g dedit vobis spm et
 opaty ē virtutes i vobis ex opib; legis, an ex
 auditu fidei? **E**t rurs; qz mita passi sūt
 post fide ft cū ait. **T**anta passi estis sine cā
 Post hos g tales ac tātos i fide pfectus cō-
 miserūt pīm tale, qd possit illos alienos
 efficē a chro; **S**ed tū post istos fidei rursus re-
 uocat eos apth et mēnis viscerib; refouet
 dicens **F**ilii mei q̄s iterū part. **Q**uid g aliud
 p h oia docet nisi qz possibile sit, ut etiā si
 in ultimā q̄s pnicie pctorū corrūat rur-
 sū in eo p pniāz chm reformari. **N**ō eī de
 mortē vult pctoris sed ut cōuertat et vi-
 uat. **C**ōuertam g o amissimū mibi
 caput et redeam ad uolūtate dei iplēda.
Proptā crea nos de; et esse fecit q nō era
 ut eterna i nos cōferat bona et p̄stet reg

celozū. Nō nos ad hoc fecit ut gehēns nos
 tradat p̄petus. Regnū celozū pp̄ nos: ge
 hēna pp̄ diabolu facta est, Et hoc ita e
 dñs ip̄e docet dices Venite bñdicti patris mei
 percipite reḡ qđ nob̄ paratū ē a cōstitutōe ei
 Illis at̄ q̄ ad sinistra sūt dicit. Ite maledi
 i igne et̄m q̄ paratū ē diab̄ et aḡ, et non
 uobis paratū dixit. Si ḡ pp̄ diabolu gehē
 na ignis, pp̄ hōiez regnū celozū a cōstitutō
 ne mūdi paratū est, tātū est ne nos ip̄os
 ab igressu bōzū psistendo i malis p̄tinaci
 ter excluda. Dū eī sum⁹ in hac vita q̄ta
 tūq; acciderit nobis p̄ta possibile ē oīa
 ablu p̄ p̄miaz. Cū at̄ abducti fueri⁹ ab
 hoc sito, ibi etiā si p̄tebit nos (ualde ei
 p̄tebit) nulla erit utilitas p̄m̄e. Et li
 cet sit stridor dētū, licet ululatz et fletū,
 licet funda p̄res, nēo audiet, nēo exaudiet
 nēo subueniet. Sed nec ext̄eo quidē digno
 aquā q̄s ifundet lingue n̄re positū i flāmīs
 sed audiet qđ dñes ille audiuit qz chaos maḡ
 firmatū ē inter nos et uos. Resp̄sca ḡ tā

de fr̄ ut dñm nr̄m **Jesu** Ch̄m taq̄z boni ser-
 ui et utiles regra, ne despes dñi in hac lu-
ce vini. **An** inferno tm̄ medicameta p̄m̄e nō
 p̄derūt, ī hac uē luce positi etiā si ī extrea
 senectute adhibeas, curaberis. **Idco** deniq̄
 diabolus oīa mouet et agit ut desp̄ationē
 nob̄ inducat. **Sic** eū q̄ si vel paruo tpe
 q̄s p̄niteat, q̄uis sit breuis nō erit tm̄ ifru-
 ctuosa cōuersio. **Sed** sicut is q̄ calidē aque
 frigide porreuerit, neq̄z fr̄m mercedis a-
 mittit; ita et is q̄ pro male gestis pt̄is pe-
 nitudinē gerit. **Acet** min⁹ videat ad pec-
 catorū p̄od⁹ p̄nia digna; tm̄ q̄tuscūq̄z ille
 mod⁹ fuerit p̄tendi, vel cōuersiōis momē-
 tu, exp̄iens nō erit remuneratiōis hōrū.
Nihil eū (mibi crede) boni op̄is q̄uis sit ex-
 igū, desp̄ietur apud iustū iudicē deum.
Si eū p̄tta tū tāta examinatioe discutē-
 da sūt, ut etiā verborū et cogitationū q̄s
 p̄ferat penas, q̄sto maḡ bn̄ gesta et maḡ
 in iudicio recōp̄sabit et parua. **Itaq̄z**
 etiā si nō putas esse possibile ad illū rur-

Diab⁹ impedit p̄niāz

*
sus summū vite ordinē te posse reparari ali-
quod certe de nimietate luxurie, et libidinis e-
normitate si reseres, nec hō quod infructuosū
tibi senties fore. **I**ncipe tū et iūtu aliq̄
arripe meliorū, cōversionisq; viā sumis
salte cōtinge vestigijs. **D**onet eī incipias
difficile tibi et iacessū virtutis iter videt.
Sic naq; ē in nā rerū ut oīs labor tā diu
gramis putet, donet sola aī cōsideratione
pensatur, **V**bi nō ad rē ventū fuerit, et
opis ipsius cepi aliquatūlū pflugare, ibi
iam pauor quod oīs repellit: successū nō o-
pis dulcedinē parit et leticiā mēti cōfert, re-
cupata demō icremēta v̄tutū, redduntq; nos
cōtinuo fortiores, tū p̄xiā videri cepit spes
salutis. **P**ropterea et Audā iūmicy hūc ra-
puit, ne forte q̄ sciebat q̄ esset reditū ad sa-
lutē lapsū suū p̄mā reformaret. **E**go eī
(etiā si mirū videat esse quod dico) ne illud
quod iude p̄ctm̄ dixerit vires p̄mē excedere
potuisse. **P**ropt̄ quod deprecor et exoro ut oīs
diabolicā cogitationē repellas et velocit̄

te convertas ad viam salutis. Etenim si subito
 te ex integro ad illum priorem virtutum verticem
 cogere merito trepidares, merito difficile
 factu putares: Cum vero hoc nunc a te expectant
 tu, ne augeas in malis, ne per dies singulos
 peccationis incrementa cogras, sed ut desinas tamen.
 tur dubitas et fluctaris et retrorsum reuoratur
 pede ac sola saltem cogitatione bonorum recipe
 formidas. Quid enim, ne ipsius quod libidinis
 satietas tibi adhuc nullum fastidium reddit.
 Quid profuit illis qui in luxuria corporis et peccatis
 vitis voluptatibus usque ad diem ultimum per-
 māsērūt. Antue nunc sepulchra eorum, et
 vide si est aliquid in eis iactantie vestigium, si
 aliqua diuitiarum eorum vel luxurie signa
 cognueris. Regre nunc vbi uestes et orna-
 menta peregrina, vbi spectaculorum volup-
 tas, vbi assedarum turbe et conuiuorum cessit
 opulencia, risu, iocis, et imoderata atque effre-
 nata leticia, quod abiit, quod recessit. Vbi illa
 nunc et vbi ipsi. Quis finis utroque.
 Antue diligenter, et accede propius ad singu-

No

Sepulchra cōsidera

locū sepulchra, vide cineres solos et fetidas
carnes, verminūq; reliq;as et recordare hūc
esse corpū finē etiā si in delitijs et leticia,
etiā si sine labore et cōtinētia trāsegerint
vitā. Atq; v̄t res oīs, oīsq; cū n̄ra vsq; ad ci-
neres ueniret, et vermes: parua viderētur

Nūc at cōuerte oculos tuos ab his cineri-
b; ad illud d̄ni iudicij tribunal horridū
qđ ardet flumi; flāmeis abut fluetis, ubi fle-
tu et stridor detū, ubi tūbre exteriores, ubi
uermis ille cōstū qđ nūq; morit̄ et ignis qui
nūq; extinguit̄. Recordare parabolā Laza-
ri et diuitis illig qđ opū tātarū d̄ns, qđ purpu-
ra iduty et bysso, unā tūc aque guttā iue-
nix nō potuit, et h̄ cū cēt i ardoris n̄rita-
te. **D**ic qđ te qđ aplū h; vita ista qđ som-
niū. **S**icut ei qđ i metallis cōdenati vel i
alia qlibet p̄na positi cū forte post multū
labore durę vite paululū relaxati fuerit,
i somnū, et viderit se int̄ plurias dapes po-
sitos epulis copiosissis refici; at vbi surre-

Audiam dei

Simile

54
xerit nihil sibi gr̄e ex delectatione somni i-
telligūt resedisse: ita et diues ille q̄si som-
niū habuit vitę hui⁹ delicias, ubi disces
sit nihil cū illo nisi p̄dōrū p̄gnitudo, et p̄m-
tiū pena p̄māsit. **Hec** recordare mi aūc
et illū gehēns igne, his q̄ te nūc exagitat
flāmis libidini opponere. **Est** eī h̄o mira-
bile medicamēti gen⁹ ut ignes ignib⁹ ex-
tinguat⁹. **Si** eī extitit nō fuerit isti q̄ te iā
exagitat, illos tibi eternos ignes acerbiores
et iextinguibiles reddet. **Quāto** tpe putas
tibi p̄manē posse p̄ntis vitę delicias? **Vt**
ego quidē reor nec quinquagita āni tibi iā
sup̄esse p̄nt vsqz ad extrema q̄nis longi-
mā senectute. **Sed** et i h̄o tpe vide q̄ta it̄
uenire p̄nt. **Priō** q̄ nō etiā si vsqz ad ves-
pam pueniat cert⁹ sit. **Deinde** q̄ mobilis
sp̄ h̄narū rerū stat⁹ sit. **Frequēt** eī vita
quidē in loquū p̄duat⁹, nec tū ei facultas
et diuitis fideliter p̄manēt, sed sepe accidit
vt p̄us q̄s op̄b⁹ q̄ vita deficiat. **Verūtū**
cōrda⁹ et vinē te posse ānos p̄timos, et ut:

Agnos ignib⁹ exti-
guendi

X

W

lā pmutacionē tpm pati. Et q̄tū queso istū
spacii est ad eterna supplina. Quātū h̄
uoluptatis est ad illas exerrabiles et itole-
rabiles penas. Nā in hac q̄dem vita
sine bona sine mala terminū suū noit.
cūq; uolenter sortiūt: in fto at seculo, utra
q; immortalib; spaciis ptendūt. Adde et illud
qđ etiā p̄ne ipsius lōge alia cōditio est.

Ignis em̄ hic q; in p̄nti est vita, absumit
cūcta q; recipit; ille uō q; suscepit sp̄ renu-
ciat et p̄ne suę sp̄ integros seruat. Propter ea
ei et iextinguibilis d̄r, nō solū qz ip̄c non
extinguitur, s; et qz nec eos q; suscepit exti-
guit ac p̄mit. Scriptū ei dicit qz p̄ctores
induāt incorruptionē, s; nō ad hōrē uitę
s; ad diuturnitatē supplicii p̄futura. Hui;
at p̄ne v̄i, et ignis illig potētā nulla uox
exprimē, nullo sermo p̄t explicare. Nichil
ē ei simile i reb; corruptibilib; qđ cōferri
possit incorruptibilib; sine bonis sine malis.
Verūtū ut aliquā imaginē saltē ignis illig
et p̄ne capiam; recordare si qn q; fecerit

*Ignis est
iextinguibilis*

*pitores incorruptionē
uita p̄nti*

55
nullo ardore succendit, q̄ angustis, q̄s cru-
ciatq; corpori atq; aīe insideat, et ex hac te-
porali pena metire q̄ta sint illa supplicia
q̄ etern⁹ ignis inflāmat, q̄ flumi⁹ igne⁹
p̄curres, an illud tribunal horrifcū vndi-
p̄nalib⁹ irrogabit. **A**bi q̄d age⁹. **Q**uid
r̄ndebim⁹. **N**ihil erit ibi nisi stridor de-
tū, nisi ululatus et fletus et sera p̄mā resā-
tib⁹ vndiq; auxili⁹ et vndiq; inalescētibus
penis. **S**ed nec solatiū est usq; ullū. **N**ull⁹
ei occurret oculis nr̄is nisi soli p̄gnarū mī-
stri et facies vndiq; dira tortorū et q̄d est
om̄m teterrimū, ne aeris q̄dē ipsius ullū erit
solatiū aut lucis. **C**ircūdabūt eī penarū
loca t̄nre exteriores et ignis ille flāme⁹
q̄ sicut nāq; nō h̄z cōsumendi ita nec illu-
minandi, s̄z est ignis obscur⁹ et flāma
t̄nbrosa. **I**n his at̄ positis, q̄ tremor imo
q̄ resolutio viscerū sit, diuisioq; mēbroz,
que aut q̄tē oīb⁹ sensib⁹ crucies, null⁹ nō
sermo p̄t explere. **S**ūt eī variz penaz
facies, et p̄ p̄torū q̄tate, singulis q̄busq;

Ignis inferni ardet
nō haurit

multiplicat et pene Quod si dicas et quo
mahs tatis sufficet corp⁹ ad pena sine t⁹
nesnes, considera q in hac vita interdū accidit
et ex his paruis mag⁹ conato, quo interdū
vide⁹ nōnullos lōgissia egritudine cōfici, nec
tū eis exoss vite terminū dari, Aut si corp⁹
aliqui morte dissoluit s; aīa nō consumit
Vn cōstat q cū īmortalitate etiā corp⁹ ac
cepit, nec aīam nec corp⁹ pena ultra iā
pīnat. Nā in pnti qdē vita euenire nō pōt
ut pena corpous et uehemes eē possit et cōti
ma ppetua, s; alterū redit alteri qz corpous
fragilitas utrūq; nō patit: ubi uō utrūq;
corruptela caduerit, pena qdē accepta pīate
deseruet, s; nullū finē īcorruptio q sita sus
cipiet. Nō ergo pūte⁹ qz supplicatū minie
tas dabit finē dolorū s; ut dixi pēta qdē pē
nas accēdet, īcorruptio uō aīe et corpis mul
tū supplicis terminū dabit. Dic i. mīc
quāta tpa luxurie, q deliciarū spāna cō
parare vis talib⁹ pēnis: Cētū si placet aī
nos delictis dem⁹, adde et alios cētū si lubet

adde et decies cētū, quæ erit ex his ad etermi-
 tate cōpensatio. **N**ōne de tps vite h' q' deli-
 cīs frui videm' et indulgē libidi, quasi mortis
 vni' sōniū ad eternitate vid'. **E**st et aliq's q'
 ut una nocte delectabile videat sōniū, eter-
 nas subire ligat penas, et illa p' his reci-
 pe vel p' illis ista mutare. **N**ōdū dīcō ad
 vitupationē deliciarū neq' amaritudinē q'
 in eis est nūc apio, qz nec h'mōi orōi h' tps
 est, s' tūc tū forte ab eis effugē potueris. Nūc
 tū in eis passibilē tenearis delicare nos cre-
 deres si bona libidīs, q' ista oib' videt' et iocūda,
 aspa aspera et amara. **S**i vō p' miāz dei eva-
 de ex h' morbo queris, tūc qd amaritudīs, imo
 qd veneni libido habeat deprehendes. **N**ūc iterū
 ponat' delicias delicias esse et libidinē voluptatē.
 nec aliqd h'c dedecoris aut opprobrii, qd dīcīm'
 ad repositas penas. **Q**uid facie' ad h' q' de-
 h'ng qdē ut ūbra p'trāseūt, pene vō ppetuo ma-
 nēt'. **Q**uod si egle tps et idē spaciū delicijs
 positū esset et penis, est aliq's stultq' et demēs
 ut dīgeret p' vno die deliciarū, vno diē subire

penarū cū soleat dolor vni⁹ hor⁹ et q̄libet
cruciat⁹ corporis in oblivione mittere oc tps
p̄teritū in uoluptate t̄rāfactū. Nūc uō cū
possibile sit paruo tpe si cōuertam⁹ ad deū
effuge oīa illa tormenta penarū et p̄frui
bonis eternis, q̄d differit⁹. q̄d moramur. et
dīna largitione nō utim⁹. Dei cū ineffabilis
et imēsa bonitas etiā h̄ prouidit vt laborū
q̄dē tps et agomū nō extēderet nec logū facer
aut et̄m s̄ breue et (ut ita dicā) momentū ho
re vni⁹: hoc ei est vita p̄ns, si ad illā eterna
conferat⁹. Prouidit ḡ bonitas dei, ut ī hac
breui et exigua vita agones esset et labores,
in illa uō eterna, corona et p̄mia meritorū
ut labores q̄dem cito finirent⁹, meritorū uō p̄
mia sine fine duraret. Sed hoc sicut letifi
cat eos q̄ p̄ laborū patiāz coronāt⁹, ita affli
git eos q̄ videt se p̄ paruo et exiguo delictorū
tpe p̄disse quidē bona eterna, mala uō
quesisse p̄petua. Ne ḡ nos etiā in istū ve
niam⁹ aīz cruciatū, exp̄giscam⁹ aliqu, dū
tps est. Ecce nūc tps acceptabile ecce nūc

Tps agomū breue
tps p̄nionū et̄m

dies salutis. **N**unc est enim peccandi facultas et
 tempus quo et fratres consequantur penitentem. **V**erum non
 hoc solum quod diximus manet nos mala, quod in gehena
 perferet si negligamus vitam nostram, sed est malum his
 multo gravior. **E**xcludi enim a bonis et alienum
 est ab his quod preparata sunt sanctis, tantum gratia
 cruciatum, tamen dolore, ut si nulla extrinsecus
 poena torqueret, hoc sola sufficeret. **O**mnis enim gehena
 superat cruciatum carere bonis quibus in presentia habueras
 perferri. **C**onsidera enim quomodo te statum vite illius quantum
 tibi considerare possibile est, **V**t enim vere est, con-
 prehendere nullus sermo sufficeret. **S**ed quantum pos-
 sumus ex his quod legimus et per enigmata accepimus te-
 nuerit quanda opinione de ea capiamus. **D**icitur
 de ea quoda loco quod aufugiet ibi dolor et luctu-
 tra et gemitus. **Q**uid haec vita beatorum quod io-
 cidig. ubi non est paupertatis metus, non cogri-
 tudinis ibercillitas, neco ledit iniuste aut ledit
Nec irascat, neco invidet, nulla cupiditas exar-
 descit, nullum tibi desiderium, nulla hominis et pta-
 tis pulsatio abitio. **S**ed omni vitiorum labe sopita
 et penitus extirata, pax aucta continet et leti-

Malum gehena frui
 us excludi glo

gta celestis

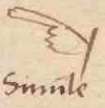
X

cia, trāquilla sūt oīa et q̄eta, ingris splēdor et
 lux, nō ista q̄ nūc est, sed tāto splēndidior tā
 to clarior, q̄to splēndidior nūc ē sol lucerna
Nulla ibi nox, nullę tūbrę, cōtursq; nubiu
 nullę, nulla frigoris ardoris ne aspitās, s;
 talis quēda erit rerū tēperies, quā sciēt
 illi sol, q̄ ea digni fuerit p̄ferri **N**ō est se
 uertę ibi, nec senectutis miseria; oē q̄cūq;
 corruptiois ē exulat, et gla icorruptiois
 cūcta circūdat. Verū sup h̄ oīa, ē cōsōtijs
 sociari angeloz et oīm celestiu v̄tutu cōm
 bernijs p̄ferri. **U**ltra oē nō h̄at et h̄mōi
 glaz est ipsius dñi nr̄i Iesu ch̄i ineffabilis
 adipisci cōspectus, et maiestatis e; ienarrea
 bili splēdore radiarę. Verū ne hęc subito
 ingesta obtutu mētis exterreāt; paulati
 te ad h̄ capiēda puocabo. **I**ntuē nūc cę
 lū, exim extēde paululu cogitationē tuā etiā
 sup cęlū. Deim cōsidera totius creaturę trā
 formationē, nō ē in ea q̄ nūc ē q̄litate p̄
 sistet, s; in aliā trāformabit splēndidiorē
 multo q̄tū aurū plūbo est splēndidior. **H**ic

et futura beatus doret paulus dices qz et
 ipa creat liberabit a seruitute corruptiois.
 Nūc ei tāqz corruptiois particeps multa pa
 tit, que pati nūc est corpa corruptibilia,
 tūc at ubi oē qd fragilitatis et corruptiois
 est abiecerit, ineffabile pulchritudinē decorabi
 tur. Neqz ei ultra corruptibilia corpa pa
 tietur, s; icorruptibilia ea ex resurrectio
 ne p̄cipiet. Un̄ et ipa creatura i meliore
 statu reformabit. Nulla erit tūc usqz
 discordia, s; cūcta cōuenientia cūcta con
 sona: om̄ ei scōrū vna erit cōcordia. Nul
 lus ibi diaboli metz, isidię deonū nullę, t̄roz
 gehēne p̄tul. mors neqz corpis neqz aię. Sicut
 ē puer regni si p̄o paupis tugurij alēd9 tradit
 bilibz nutrimentis, sub metu etiā vinat peda
 gogi, q̄ etas p̄ma discipline arctioris frenis
 repressa adultā demū etatē probabile red
 dat ac p̄mis natalibz dignā: At vbi venit
 tps vt aula regni et sceptrū p̄nc̄ ptatis
 assumat, abiectis oibz illis vilibz idumen
 tis repente in hitū regnū ac p̄nc̄ dignitatē

Creā corrupta

Cōcordia i celo

Simile

Scōrū i unta
qualis erit

infula transformatur, splendor purpure
protinus ac diadematis fulgor, mistrorum
etiam succedit turba, sitque horis autoritas
ualefcit, et efficit totus alter ex alto: ita
q̄ et tunc tali quāda spe scōrum immutatus fiet. Et
ut scias quod non in his que dicimus sola populi
voborum est, conferam oculos ad illum motum in quo
transformatus est christus, et intueam splendorem
illum qui tunc resplenduit, et ne sit inueniemus oculos
nobis futuri sancti glorie patefactam. Illa enim trans-
formatio facta est, non in quantum futurorum bonorum veritas
habet, sed in quantum ferre poterat oculi intuentium. In
corruptorum autem gloria corpus non habet tamen splendorem
emittit, quantum ex hac corporali luce procedit, nec
talem lucem quam nunc mortales oculi videre possunt
sed tunc erit ille splendor ut ferri a nobis tali
aspectu non possit. Tunc propterea si quis te intro-
duceret in conventum aliquem, ubi omnes amicti
auratis stolis residerent, quem in medio aliquis
gemmis adornatus resplendet et purpurea, isque
tibi permittet quod posses in illo horatorum numero
adscribi, nonne cuncta ageres, ut id assequi

Transformatus christus

Simile

posses: **A**dapi i nunc sensibus tuis celos, et
 intue ibi conventu illu no auri, neq gemaz
 s iusticie meritis congregatu, splendoris syde
 ribz micante, clarisq sole fulgetem **I**ntuere ibi
 optu, no solu ex hoibz, s; ex angelis, thronis
 dnatioibz, principatibzq; congregatu a pstatibz
De rege at q horu medius sedet dire nulla
 uox suffinet. **E**ffugit ei oem sermone ac
 oem sensu huane mentis excedit decq illud
 illa pulchritudo, illa virtus illa glia, illa et
Quid g dit mihi horu oim bozu exptes
 nosmetipos facies, uti ne parum aliqne la
 bore suscipia, et exiguo tpe libidinis illerebz
 refuse. **S**i u quotidie oporteret nos tor
 meta pferre, ipsamq gehena paruo tpe
 tolerare pro eo ut chm vide possim; i gla
 veniente, et scdm e; numero sociari, none erat
 dignu pati oē qd triste est, mo tante glie
 particeps herem. **P**etr; dicit **B**onu e
 nos hic esse **Q**uod si ille tenuē quada
 future glie imagine videns, oia subito
 pterit ex auo, dulcedinq; visionis qua p spe
 xit imix; qd diceret aliq; si ipam rem fa

X

A minor

ciē ut se h; veritas cōtemplēt, cū celestis au-
la pandetur, ac regē sc̄ti nō iā p̄ speculā
s; facie ad faciē reuelauerit, nō iā p̄ fidem
s; p̄ sp̄m cōtinentū. **N**ōnulli īpitocū pu-
tant sibi satis esse optabile videri si gehēna
tātūmō careat: ego at̄ multo grauiorē q̄
gehēna est dico esse cruciatū remoueri et
abiiri ab illa ḡta. **N**ec puto esse ita acerba
supplicia gehēns, ut sūt illa q̄b; torq̄t̄ is q̄
arctetur a cōsp̄u dei. **S**i tū nūc vidētis rē
gē terrenū cū comitib; suis et mīstris in-
grediētē aulā regnā miram̄ et magnos
eos dūq; q̄s herē laterib; e; vidē; nosq; mi-
seros credim; si nullū inter eos locū hēre
meream; q̄uis scia; q̄ iuxta sūt h; et valde
īfida, q̄ iuxta sūt, nūc quidē p̄ bellis hosti-
lib; nūc etiā p̄ ciuilib; insidijs, q̄nq; etiā
p̄ linore et p̄ eo p̄cipue, q̄ etiā h; ipā p̄ se fra-
gilia et caduca sūt: tū quoquomō sūt cru-
ciatū afferūt his q̄ inde deciderūt: quō nō
multo magis cruciabim; si apud regē ois
q̄ nō parte terre s; vniūsu r̄culū e; tens
imo q̄ eā pugillo cōtinet, apud quē oēs gē

Expelli ergo pena gehē-
na grauior

Simile

60
tes tãq; nihilũ et vclut spũtũ reputãt; apud
hũc inq; vbi et nos hoies largiri cõpũt, si
nullũ hẽam9 locũ et i nullo mĩstro9 et mi-
mero reputem; nõne õi nob pena cruciabi-
ly erit. **Sed** dicit forte **Sufficiet nob enade**
gehena si digni nõ fueri9 tanti regis assũ
Quid illa aia, cui h' sufficiet isph'9. qd mi-
seri9. **Hũc** at regi nõ putes quadrigis mu-
larũ aut currib9 aureis vectũ vel ornatũ
purpura, nõ ad iudicandũ venerit trã, s; **s;**
audi quõ pph'is mĩciantib9 pãnt' et aduẽt9
De9 ait, manifeste veniet de9 nr et nõ sileb'
Ignis an ipm ardebit et **Sauas** at et pe-
nã spẽs nob iudicat **Ecce** dies dñi venit
isaniabilis dies furoris et ire, vt ponat orbẽ
terre desertũ et pãtores pãtat ex eo **Stelle** u
reli et orion et õis ornat9 corũ lumĩ suũ
nõ dabit, sol obscurabit' in ortu suo et Ma-
lachias **Ecce** dies dñi veniet ardes sicut rhu-
n9 et exuret pãtores et qõ sustinebit die ad-
uẽt9 e9 et Daniel et **Cũ** q' h' agi cõpĩnt
pãdet' sine dubio porte celi, mo pot' ip9
celũ auferet' e medio tãq; si tabernaculi alior9

Aduẽt9 dñi

et

Virtutes relore

Simile

velamina colligat^r s; ut reparet et reforme
 t^r in meli^g. **T**unc 9° oia maty hebit, tunc
 etia ipsos angelos formido q;ssabit et no solum
 angelos s; forte et thronos, drationes p'tates
 Hor ei iudicat^r in eo q; d'ns dicit Virtutes
 lozu mouebut^r. Conserui sut cu coru q; iudi
 candi sut, et vix h' p'situri ratione. **S**i ei
 apud iudices s'it cu ciuitas vna iudicanda e
 pauet extere, et q;si nihil periculi metuat, q;ss
 magis cu orbis vniuersus ad iudiciu veniet
 iudicad; ab eo iudice q; teste no egrat, q; ac
 g'umeta noquerat, q; oratore causis no postu
 let, s; ipemet et gesta et verba et regitudo
 homi denudet atq; i medio collocet, et cuncta
 velut in tabulis depicta, oculis eoru q; comi
 serut ea atq; omi q; assistunt ondat, quo no
 in metu erit vniusa creatura. **Q**uod et si tu
 ignes ille flumi no curret, neq; a geli assiste
 ret terribiles et fames dira tortoru s; h' solu
 si euocaret^r hoies ad rege, et alii q;de laude et
 hore digni h'rent alii vo dehorati, cu cofusi
 one et nota abijceret^r, si hoc p'pne solu plate
 vent^r, none fere oez gehene excederet metru.

et penā q̄ aliis munera p̄cipietib⁹ a rege ip̄i
 repulsam cū dedecore meruisset. **Tu** vō ad
 de ad h̄ oīa et dolores suppliciorū, et nō solū
 cōfusione, neq; solius dedecoris notā, s; et illā
 pone an̄ oculos tuos viā q̄ trahūt hoīes ad
 ignē. **Cogita** senos illos et horrendos penarū
 mīstros q̄ p̄tiores p̄cipit ad supplicia, et h̄
 eo t̄pe q̄ alij q̄ b̄n̄ egerūt a clariss̄is āgelis sup̄
 portari an̄ solū sublimē et in regis, roconis
 gl̄e et immortalib⁹ p̄mijs munerat⁹. **Hec** q̄dē
 erūt p̄p̄ria illiḡ dici, et iudici, et t̄pis, q̄ vō
 post h̄ec subsequētur, q̄s poterit explicare.
Quæ erit voluptas q̄ leticia sp̄ cū ch̄o esse
 ubi oīa ad p̄p̄am gn̄ositate reḡssa cū fiduciā
 et leticia iā cepit vider̄ deū suū. **Nō** ei p̄
 his solū exultat mēs q̄b⁹ fruit̄ in p̄nti s; int̄
 to magis p̄ eo gaudet q̄ bōrū suarū sc̄it mul-
 tū finē futurū. **Et** q̄nis illa gaudia, illaq;
 leticiā, neq; sermo ull⁹ explicare valet, neq;
 cogitā cōcipere, tenuit̄ t̄n̄ et velut umbra quā-
 da futur⁹ imaginē itūctes tibi q̄ indicare
 curab⁹. **Requay** si vid̄ ab his q̄ in p̄nti vita
 bonis sc̄it p̄frunt⁹, q̄ i hoīib⁹ et p̄latib⁹ gl̄an-

tur, q̄ta leticia extollat̄ in illis, q̄ta h̄ delecta-
ne et uoluptate mixat̄. Ita etiā ut iterū nec
in terris se esse arbitret̄, et q̄dē p̄ costet a-
pud illos ip̄os, nec vera esse hec bona, nec
petua, sed somnis citiq̄ euolare, aut si acci-
dit aliqui ut parū aliqd̄ p̄maneat, et exigū
h̄ t̄ps p̄nis uite nō deserat, q̄ta his felicitas
esse credit̄ q̄ta leticia. **I**ḡ si h̄ caduca et ca-
ruptibilia tm̄ gaudiū hōibz cōferat, q̄d p̄u-
tandū ē sentire leticiae aīas q̄ ad celestia p̄-
uenerūt bona. in q̄bz et q̄litas et quantitas
tā diuersa tā emines̄ ē ab his q̄ in hac uita
putat̄ bona, ut neq; ad cōsp̄m̄ illud adhuc
neq; ad auditū uenerit, neq; ad cognitionē
cordis ascederit. **S**icut ei nūc parū in
vulua matris ita nos in h̄ mūdo positi sumus
et q̄si angustijs q̄busdā et quasi obscuritate cō-
clusi, futuri sc̄ti lucē aīq; libertate nō pos-
sumus itueri. **C**ū q̄t t̄ps affuerit ut par-
turiat nos p̄nis h̄ mūdi et oēs q̄s cōcepit
p̄ferat in futuri sc̄ti lucē, si q̄d q̄dē p̄tis it̄
uenerit aborsos, imaturosq; tuenerit, de
tūbris in tūbras eūt, et de angustijs ad arthro-

A minori

Simile

Abortiu

res angustias trasserunt, q̄s uō p̄fros et regi
 imagini siles gemerit, offert p̄i sobolem
 ynosam i officiis āgelicis et sēdib⁹ collorāda
Noli q̄ q̄sō te mi aīre ptendē ad illā partē
 vbi vult⁹ aīe tuz et imago regia corrupta
 ē, et velut abortū quēda mūd⁹ iste p̄nciat te
 i fine, s; citiq; repara i te imaginē p̄nā,
 repara v̄tutū dec⁹ et sp̄ez ut int' filios aq̄
 scaris a p̄e. **E**tū pulcritudinē corp⁹ dei
 certis q̄busdā et nālīb⁹ terminis clausit, aīe
 uō pulcritudinē liberā fecit, sub nulla ne-
 cessitate cōclusā, utpote mltō meliōre decore
 corporeo. **H**ec q̄ aīe sp̄es in p̄tate ē et liber-
 tate, sub dei q̄dē nutu, i nr̄is tñ manibus
 posita. **N**am si etiā corporei decoreis p̄tate
 dei n̄ro p̄misisset arbitrio, sollicitudo nobis
 sup̄flua imineret, atq; i his q̄ nil p̄desset
 de vit⁹ nr̄e tps occupare, ex q̄ cult⁹ aīe n̄ro
 negliget, q̄ppe q̄ etiā nūc vbi nulla nobis
 ē p̄tas cōferendi aliqd decoreis corp⁹, h̄ tñ a-
 gim⁹ et h̄ stude, ut sp̄ez corp⁹ modis oībus
 excolam⁹, dū colorū fucis vel cōpositiōe cri-

perfecte non

X
 Decor corp⁹ nō i
 decor aīe i n̄ra p̄ta
 te

Re tēgit

nū vel oculorū rotatu vel varietate vestiu
 rē cōferre aliq̄ decori corpis cupi. **B**ed q̄
 magis cōueniebat nos ad cultū aū dare o-
 perā, ubi pulcritudo uera est, et i p̄tate
 nra est q̄tidie eā si volum⁹ facē pulchritudē
Vex nos cōtra oē tps vite nre cōsumim⁹ ad
 ornātes ancillā, e⁹ uō dnaz tāq̄ vile mā-
 cipiu, i cultā, sordib⁹ obsitā i oī dedecore re-
 liquētes, tū ob h̄ utiq̄ de⁹ exclusērit a corpis
 cura, et decoris e⁹ nālib⁹ termīs clausērit
 augmēta, ne supfluis curis occupati negligē-
 aūc cultū, e⁹ forma et spēs, etiā si in ultima
 corruat sēditate, labore tū et itēione nra
 ad sumā p̄t pulcritudine reparari, et i tū
 decoris adduci, ut nō solū admirari a boīs
 oib⁹ s̄ ab ip̄o etiā rege oīz deo amari possit
 utz i ps **E**t cōcupiscet rex decore tuū. **F**ra-
 quēter accidisse scim⁹ ut ex his etiā muli-
 erib⁹ q̄ p̄stitute sūt accidisse ut si aliq̄ forte
 iuenta fuerit decora spēs, cōtēplatione pul-
 critudis e⁹ ab aliq̄, etiā bono viro asumpta
 sit ad honestatē nrimomij: q̄tomagis

Aūc forma aūsa repa-
 rabilis

de⁹ nō despiciat aīas, q̄ de supna gnōsitate p
 diaboli tyrāndē in istud pntis vitę lupanar
 deciderit. Anuenies at̄ et his exēplis usos
 pphas tū ad hīertm loquūt, **A**lla ē i pstru-
 bulū decedit et i mētricatōne noui gnōs
 sicut ait **E**zechiel **V**ib⁹ mētricib⁹ dat⁹ merce
 tu at̄ dabis amatorib⁹ tuis: et frā ē i te res
 q̄ oēs muliēs zc. **E**t aliy **B**edisti sup viā ex
 pertās eos sicut cornicula desolata. **I**stā ḡ q̄
 sic mētricata ē reuocat rur⁹ ad se de⁹. **N**ā
 et captiuitas q̄ frā ē in ea, nō tā p̄ pugna q̄
 p̄ cōfusione frā est. **N**ā si eos de⁹ punire uo-
 lūisset et p̄de nō utiq; reuocasset eos ad pa-
 trīū solū, neq; rur⁹ ciuitatē deuertā maiori
 ḡta edificari iūisset et tēplū. **S**i illam
 q̄ frequēt mētricata ē, nō exclusit de⁹ a p̄nia:
 mltomag⁹ tuā reuocabit aīas q̄ nūc p̄o cor-
 ruit. **N**eo ē nēo amatorū carnaliū etiā si
 sit sup̄ modū insames, ita exardescē p̄t i a-
 more dilectę suę: sicut de⁹ effundit⁹ in core
 aīarū nrarū. **Q**uod q̄dē possibile tibi ē ex his
 nosse, q̄ quidie geri uide⁹, potes tñ etiā ex scriptis

O dei tunc in uoce

diuīs euidenter agnosce, Antuē demiq; vel i
pūcipijs Hieremie q̄ referūt de dño, vel ap̄
reliq; p̄phas quō tū despūct̄ a p̄plo, tū rurs̄
reuertebat̄ ad eos et amore eoz cōstruto sc̄ta
bat̄ eos etiā auersos a se, **N**ot̄ ip̄e dñs i simi
at dices Hiezm̄ q̄ occidis p̄phas et lapidas ius
sos ad te, q̄tes volui cōgreg. 27. **P**aulg ad cor.
Degerat in chro mūdū recōciliās sibi, nō
reputās eis delicta ipozū, et posuit i nob̄
v̄bū recōciliatiōis **P**ro chro cū legatione fū
gim̄ tāq; deo exhortāte p̄ nos **R**oga p̄ chro
recōciliam̄ deo. **H**ec etiā ad nos **D**in pulc̄
Nō solū **n**a infidelitas s; et vite cōtamina
exerrabiles istas i inimicitias facit iter dēū et
hoīez. **A**ge ḡ destrua hūc inimicie parietē
et viā nob̄ recōciliatiōis facia ad dēū ut
iterū efficiam̄ et cōcupisibiles, **S**cio qz val
de miraris **H**ermionis pulcritudinē, et
decori e9 nil iueniri posse site i tris putas
s; si velles o amice multo tu ea formosior et
multo pulchrior eses q̄tū p̄t aurū esse luto
pulchri9. **S**i cū in illa tā miti illig corpus

Hermio me
xctix

spem mirat^r, et accedunt p^r ea: q^utu putas q^ue
 in aia decoris sifm^r o^rez nature sue fuerit
 sculpta pulchritudine q^u amabilis erit oib⁹.
 Corporei decorus t^ua, noⁿ iⁿ alio q^u iⁿ flegmate
 et sanguine et humore ac felle consistit, q^u ex
 ciboru^m succis corruptibilib⁹ colligitur. Ex
 his ei oculo^ru^m orbes splendesunt, ex his genar^u
 rubor depigit^r, et visus ois ornatur: et nisi
 p^r dies singulos rigent^r h^umoi succis ex fo-
 te iecoris ascendetib⁹ uenis continuo aridior
 effiat^r cutis, oculi cavat^r et rubor ois e
 vultu cu^m ois decore discedit. **Q**uod si diliget^r
 consideres q^u sint q^u intra illam cute^m tegatur,
 q^u intra nares, q^u intra fauces et vete^re, que^m intra illa
 tibi formosa videt^r latitat, nihil aliud nisi
 sepulchru^m dealbatu^m pm^unciabis esse ista cor-
 poris pulchritudine, q^u foris q^ude hoib⁹ appa-
 ret decora, it⁹ at plena est sordib⁹ et imudinis
 tum dem^u si iⁿ vestim^{en}to videas flegmata, l
 sputam^{en}ta horrestis, et extre^mis salt^u digitis
 ea contige^r refugis: **E**t quo cellaria ipsa et
 horrea flegmatis diligis et concupis. **S**ed
 tua pulchritudo noⁿ erat talis: q^utu ei o^rglu^m
 terra pulch^ru^m tm^u au^m tu^e pulchritudo o^rg^u

Decor corporis vni

mit

formā quāuis pulcherri corporis superabit. Et
licet animā corpore nudatā nullū viderit,
tū inter alias, de quibus ex virtutibus tibi cona-
bor explicare. Nūc autē sufficiat nobis comē-
rare sermonē dñi quod ait quod erūt sicut agelli
dei in celo. Quod si etiā in corpibus tāta ē dispo-
sitiō corū dūtaxat, quod subtiliora sūt ab his
quod sūt g̃uiora et crassioraq̃, ut celū terra
prestantiq̃: ignis aqua, stelle lapidibus pul-
chriora, ut arcus celus, iris, om̃ibus quod sūt in ter-
ra floribus; quod dicitur si posset fieri, ut corpa-
libus oculis autē pulcritudinē videret. Non
videres om̃ia hec, quod ad ex̃m̃ decoris et pulcritudinis
adducit ex terrena suba. Quod quod te, ne
cōtēna tantā pulchritudinē beatorū, ne-
quod negligat preciosum hūc thesaurū quod intra
nos est, maxime tū facilis nobis reditus esse
possit et paruo labore reparare om̃e autē dico
Vbi n. futuroz spem cōcepis et ad amāueris
statim redit oīa ad pulchritudinē suā. Ait. n.
Paulus. Nā quod in p̃nti est momentaneū et
leue tribulationis nr̃e sup̃ modū iūsum
et et̃m̃ gl̃e p̃d̃is opat̃ in nobis, nō aspiciētibz

Aiē pulchritudo

*

65

nobis q̄ videntur s̄ q̄ nō vidētur. q̄. n. vidēt
trialia sūt, q̄ nō vid. et̄na. **¶** Si tribulati
ones leues appellat p̄ eo q̄ nō ad ea q̄ vidēt
s̄ ad illa q̄ nō vidētur aspici, q̄to magis le-
ue erit tibi desinere ab ipudantib⁹ p̄derib⁹ fe-
dis. **¶** Neq. n. nūc te iuita⁹ ad illos labores
et p̄cula aut ad illas q̄tidianas mortes quas
Apti p̄ferebāt: uel ad p̄secutioēs, v̄tula, car-
cēs, aut ad tot⁹ m̄di cōtēptū ad famē, nudi-
tatē, vigiliās m̄tas/p̄cula ī tr̄is, ī mari et̄
oīa q̄ apti desudarūt: sed tm̄ illud roga⁹ ut
turpiss̄ia hac s̄uitute delicta ad porē redeas
libertatē, cōsiderās et p̄nā q̄ subseq̄t̄ luxu-
riā, et glaz q̄ v̄tutib⁹ est reposita. **¶** Nā hi q̄dē
q̄ resur. futurā nō credūt, si vitā suā negli-
gāt, et nullū iudicij metū hnt, nil mirū ē
Nos uō q̄ m̄to certiq̄ ituem⁹ futura q̄ p̄ntia
tā ifelicit' agē et tā misere credere, ut nul-
lā recordationē iudicij futuri capiam⁹ s̄ ī ul-
timū decidē cōtēptū, extrem⁹ demētis est,
net p̄t aliqd̄ huic malo cōferri, si credētes
ircredulus sitēs sim⁹. **¶** Quūmo nō pauci rephi

Simile

sunt in illis qui in hac vita, cum virtutibus florent.
Et quod nobis erit excusatio, quod solati, si iudicium
dum isti nobis predicantur ad ex^m. Tum pro
ea nonnullos negotiorum videmus incidisse naufragia
et universam perdidisse substantias, nec tamen per hoc
desertos esse et resedisse, sed rursus aggressos
eandem viam atque eadem exercitia reparasse. Et illi
quod dicitur hanc non desidia autem sed ventorum violentia
pertraxerunt; nos autem qui certi sumus de fine rerum
et manifeste novimus quod si volumus non naufraga
autem poterimus incurre, quod non arripimus pro
exercitia, ut negotia que negligenter omisimus
reparemus. Sed iacet resupini otiosi, et man-
onosas plura ad pertus, et ut onosas et non
operantes in principia nostri, quod est utique evidenter
sanis; veluti si quis piratarum delicto aduersarius
in suum caput manum vertat. **P**epulit nos dia-
bolus et elisit, opus in resurgere et rursus quod cum stare
Nam si sel deserty non solum a terra nobis resur-
gere, sed et tempus uolueris precipitio dare, hoc
inuisse aduersarium et partibus eius fuisse. **N**am et
David cecidit eodem casu qui tu miser, et non hoc solum
sed aliud addidit grauius, hominum non adultis.

rio cōiūxit. Et qd post hoc. mūd p̄māsit ia:
 cēs. nōne surrexit et iterū q̄ aduersariū ste:
 tit et ita cū subierit ut etiā post mortē e me:
 rita p̄fuerit posteris suis. Nā Salomō cū
 imane illud cōmississet scelus et dignus mille
 mortib⁹ h̄ret, p̄ David tū ei se cōcessurū re:
 gnū e⁹ iterū dicit. Sed et Ezechias cū in ex:
 trā pericula venisset, q̄nis et ip̄e iustus est et
 tū p̄ David liberatus ē. Vides q̄ta ē virtus p̄m̄e,
 vides q̄ntū meriti cōuersio reparat. Et si uolu:
 isset ille cogitare h̄ q̄ nūc tu aīo geris et dicē
 q̄ i p̄osibile ē p̄pitiū iā mihi fieri deū, hōrat
 eū me hōre i genti et p̄phetiā in grāz cōtulit.
 regni etiā magnificentiā dedit, de periculis imūe:
 ris eripuit, et quō nūc potero, qm̄ post tāta
 e hūfina decideri, atq; i flagitia ultra deuo:
 luti s̄i, p̄pitiū rursū demereri deū. Si h̄ co:
 gitasset dauid, tū p̄orib⁹ parit et nouissia p̄
 didisset. Nō n̄ sola vulnera corporis si negligat
 t̄ferūt mortē, s; et aīe s̄it. Nos uō tā stulti e:
 rig ut corpi qdē si vuln⁹ enemet adhibea stati

Prop̄ David

David nō despat

No

medicina, in nullo uero autem vulneribus medeamur.
 Et quod in vulneribus corporum sunt plura quam sanari
 oio non possunt, et tamen non continuo despicimus sed quasi tamquam
 sumus adhibere diligentiam; etiam si audiamus a
 medicis quod sit insanabile, insistimus tamen et observamus ut
 aliquam saltem solatia nobis exquirat. In autem uero
 vulneribus, ubi nihil est insanabile, neque enim autem
 necessitate patitur neque quasi aliena sit a nobis eius
 passio sic negligimus, sic despicimus, sic nihil ad autem
 sollicitudinem reuocamus, et ubi nam languens de
 spatione nostro generatur, nos tamen quasi speramus aliquid conse
 rat diligentiam non omittimus curam, hic ubi nihil
 est despiciendi necessitas, quasi nulla sit sanitatis spes
 omnia pariter cura despicimus. Vides quanto maiora
 corporis quam autem aere consistimus, ignorantes quod si autem
 negligimus, nec corpus saluare poterimus; Non enim autem
 pro corpore sed corpus pro anima formam est. Qui ergo quod
 pro est negligit, et quod in feris est excolit, utrumque cor
 rumpit. Qui uero ordinem seruat et quod pro est exco
 lit, etiam si negligat quod secundum est pro primi salute
 saluabitur et secundum. Quod ita esse et christus docuit
 et tollere timere eos qui occidunt corpus, autem autem non et

67

Putas ne egim' aliqd, putas ne satisfeci' tibi,
 q' nullg aie' languor q'si insanabilis debeat de-
 spari, an adhuc n'ite e' alias nos adhibe' roes.
Milics ei si te ip'su' desp'as, nos te nuq' despabi'.
 Neq' ei h' ip'i agi', i' q' alios reph'edi', q'uis no'
 sit id'e, tu' ip'e de se q's desp'at, et tu' ab alio desp'a-
 t'. Qui ei aliu' desp'at h'z venia', q' se, null'a.
 q' ille no' e' d'ns metis alterig, h'z no' sui p-
 positu' p'fat'e h'z. **Nos g' non desp'a' q' sit ti-**
 bi redit' ad p'oris vit' statu', et ad illas q's i'
 te noui' ai' vtutes. **Sed addi' adhuc etia' h'**
Nimiu'z audieb'at p'ham ex definito dicen-
et cominat'e, adhuc 40 dies et nimiu'z sub-
uertet'. Sed ne sic q'de a'is cōsiderūt, et h'
 tu' nec satis cōsideret posse exorari deū, ut g'
 r'nsa sua veniret, q' dicebantur no' sub aliqua
 venig ^{cōditōe} suspēsa, s'z abrupta s'ma termi-
 nata, tū ad p'miaz cōfugiūt dicētes, **Quis sit**
si p'gnitebit de' et deprecabitur sup' mali-
 ra, quā locut' e' ut faceret nobis. **Q' si**
 hoies ip'eriti et barbari tū potuerūt h'zē

Nimiu'z no'
desp'ant

1182

diuine bonitatis, none multo magis opz
^{pntre} nos q̄ in diuis lris eruditi sumus, et her ip̄a
 exēpla p̄cessisse nō ignora. Multaq; alia
 i diuis scripturis sita vel i sm̄s vel i reb; ge
 stis didici; cōtineri. **Non** inqt de; cōsilia
 mea sicut cōsilia v̄a nec v̄s me; vt v̄s v̄s
 s; q̄tū distat celū a terra, tm̄ distat cogita
 tiones me; a cog. v̄s et cōf. mea a cōf. v̄s.
Tū p̄terea si nos faulos nros q̄ forte nos of
 fendūt, rā p̄mittūt se emēdaturōs, recipi
 et ad p̄cē locū reuocā, iterdū etiā maiore
 post offensā et reuocatiōē, fiducia da; nō
 multo magis nob; h̄ faciet de;. Nā si p̄ca
 nos fecisset de; vt puniret, bñ despases et
 dubitares p̄ salute tua. **Si** uō p̄ bonitate
 suā tm̄ mō nos fecit, vt eternis e; hoīs et
 munerib; fruēm;: atq; oīa q̄ agit ab iūto
 lcti vsq; ad p̄ns, p̄terea agit et p̄terea mo
 uet, ut nos mīa sua saluet, q̄ vltra nobis
 despandi, quis abigēdi rā superit. **Sed** v̄
 hemēt' oīs offendim; eū, ut null; vnq; hoīs
 offēdit. **Propterea** maxie velon; et vehemē
 tig satisfact' opz, et cōmissi p̄nitudinē gra

Simile
 a minor

de; oīa agit vt
 saluet

cito recede ab his actibus quibus offendit deus. Neque
 ei rectas et iunguas, ita offendit, quis gra-
 uis iniuria delicti, ut contemptus satisfaciendi.
 Peccare namque humanum est, permanere in peccatis dia-
 bolici. Denique vide quomodo per prophetam hoc magis
 arguat deus quod illud. Et dixi iam postquam me
 retractata est, post hoc omnia ad me conuertere, et non
 est conuersa. Et in his omnibus non est conuersus
 iudicatus. Unda sed adhuc manus eius excelsa
 in aliis quod postquam arguit populi peccata per prophetam
 et emendatione sua promiserunt, ostendit quod a-
 mabiliter conuersione suscipiat peccatores, ait.
 Quis dabit ita esse cor eorum in eis, ut timeant
 me et custod. mandata mea omnibus diebus vite sue
 ut bene sit eis. Deus ergo qui cupit se diligere a nobis
 et omnia facit propter hoc, et nec unigenito filio suo
 peperit pro salute nostra et charitate, et qui optat
 ut ita dicat, quorumque parte et gratiaque via quam
 reconuenit ei, quomodo peccatores nos et conuersos ad
 se non libenter suscipiet, et amabit ut filios.
 Nam quod respectu id putas dixit propheta, Dic tu
 peccatorum iniquitates tuas ut iustificeris. Nonne cupi-

X
 corruptus satisfaciendi

Simile

Confessio peccatorum

Maxi peccatorum post la-
psus reparati sunt

ens ad amorē suū nos reuocare et ad itimū
charitatis affectū; si quis ē diligit autem
si forte multas ab eo iniurias protulit, et nec
sic quidē auersus ē amor e9 erga dilectū su-
ū. Si proferri i mediū iniurias velit, certū
ē qz nullā ob causā velit fieri, nisi vt reūti-
gratio aōus fiat vehemētior. **Q**z si sola cō-
fessio peccatorū, tāta reconciliatiōis materiā
tenet, qnto maior erit reconciliandi fiducia
supis opib9 pnie dilua9. Nā si hoc esset ut
eos q semel lapsi sūt de via recta redire vo-
lūtas dīna phiberet, aut null9 aut valde ra-
re9 intraret regnū celozū. Amo nō eos q9 pri-
mos iter pēs et i admiratione hēm9 post la-
psus peccatorū incūm9 reparatos. Qui cū vehē-
mētēs fuerūt i malis, conuersi rur9 ad bona
eadē nihilomin9 vtiuntur vehemētia cōfīi sibi
q9 i multis teneātur obnoxii. **Q** dñs i euā-
dōnūt cū symoni de peccatrice dicebat Int-
ui i domū tuā aquā pedib9 meis nō dedisti
h' at lacris suis tē. Propterea demiqz et diab-
sacens q9 hi q multa expati sūt mala, si se ad
pniāz cōuerterint, districte satis et vehemēt-

*

69

hoc faciunt ut sicut fuerunt in peccatis precipites, ita
sint in remedio sagaces, utpote sciētes quod ege-
runt, metuit ac tremunt, ne quibus horum initium ali-
quod periret assumat. Si enim ceperit, iam neque-
rit retineri, sed in modum ignis, primis calore suc-
cessi, auro purgato puriores reddunt auras su-
as, et meam consuetudinem suam uelut spiritum quendam flante
ad portum salutis spe gubernante perueniunt,
utineris sui hantes cautela maximam et pertri-
torum horrorem gestorum, ac in hoc pene etiam eos
quod nullos unquam iruerunt lapsus videtur pre-
cedere, dum cautiores eos reddit expectantia. Accidit
autem nescio quomodo pacto expetimus ea quae ex parte perdi-
deramus, quae quae nondum possessa desideramus ac-
quirere; tantum est quod ut initium fiat. In horum
omnis est difficultas ut primos aditus ingrediamur primis
In ipso enim ingressu stat inimicis mimis ac tro-
ribus spiras et uolentes adire cum omni auctoritate de-
pellit. Cuius si terrorum fumos et ianem nebulam
lana confenas nec ille aliquid ualebit ultimum, et tu oc-
cupato aditu validiore te redditum senties su-
priorumque te effugis inimici terroribus, gratulaberis

Despa^o rēlu claudit
sp. 6 apit

ac p̄facile tibi de cetero agonis h^o cursū vi
debis. Age q̄ age iā aggrediam^r iter vite, re
uertam^r ad ciuitatē celestē i q̄ cōscripti
sum⁹ et ciues decreti. Hui⁹ nob⁹ vobis iā
nuas despa^o claudit, spes at̄ apit, et fiducia
latū p̄bet īgressū. Hec si cōtem⁹ nō solū
iā desidiē culpā īcurrī⁹ s; et supbiē. Nā
et diabol⁹ nō aliūm talis ē fr̄s nisi qz p̄
p̄tīm despauit et deim ex despatione i
elatiōz īcidit. Sic et aīa si sēt salute sū
ā cepit despare iā nec itelligit quō vcl i
q̄ mala p̄cipitet, nil ē dicere aut agere
metuet qd̄ gr̄iū sit saluti. Et sicut sepe
videm⁹ i his q̄ insaniūt cū sēt p̄diderit sa
nitatis statū nil iā vlt^o metuūt, nil ecū
bescrūt s; licēt oīa dicē et facē audēt, etiā si
i igne p̄ruat nō declinat, etiā si i p̄fidiū
aut p̄cipitiū nō renorat pedē Ita q̄ despatione
rapti sūt itolerabiles fiūt et p̄ oīa vitia dis
currūt pudor nil p̄hibz metz nō īpedit p̄n
tia mala nō betat, futura nō tēret, sola
mors ē quā euadē nō p̄nt, p̄ qd̄ deprecē

p[ro]p[ter] q[uo]d v[er]o v[er]o i[n]ebri[er]is mali h[ab]et veneno, ex-
 urge q[uo]d te et exp[er]ire aliq[ui] et diabolu[m] h[ab]e
 deponere i[n] m[ul]t[itu]dine. **Q**uod si ad subitu[m] no[n] potes, pau-
 lati certe et sensi recollige a[n]i[m]os tuos, q[ui]s ut
 mihi videt[ur] sanior via sit, o[mn]ia sit abru[m]pe et
 mali h[ab]et retinacula parit[er] i[n]ta[m] reserare, et
 ex i[n]tegro ad p[ri]nc[ip]ia exercitia co[n]verti. **S**i at
 h[ab]et tibi difficile vid[etur] ut vis et potes t[ame]n sume
 i[n]itiu[m] aliq[ui]d melioris vite, et eterne vite desi-
 deriu[m] cape. **A**taq[ue] obsecro te et p[ro] illa merita
 q[ui] p[ro] q[ui]sieras exoro, ac p[ro] illa libertate qua[m] p[ro]p[ter]
 g[ra]tias obtestor, sit te iteru[m] i[n] illu[m] cerna[m] vir-
 tutu[m] vertice co[n]scende[n]te et i[n] illo p[ro] robore so-
 lidatu[m]. **P**arce i[n] amata te, parce o[mn]ib[us] q[ui] p[ro]
 te scandalizat, et p[ro] tuo lapsu labu[n]t, parce
 nictis q[ui] p[ro] tua desp[er]atio[n]e desp[er]at, nec putat se
 posse via[m] v[er]itatis i[n]cede, si te ad ea[m] redire no[n] vi-
 deat. **R**espice q[uo]d te q[ui]nta[m] i[n]gros o[mn]i[um] s[an]cto[rum] fru[n]-
 diat[ur] choru[m] q[ui]nta exulta[m] i[n]credulis fiat, q[ui]nta
 desidiosis adolescentib[us] de te fabula, q[ui]nta q[ui]
 eis ad p[ro]p[ter]itia luxurie de te crescit autori-
 tas. **Q**uod si redeas demo ad illa[m] p[ro]p[ter]ia[m] v[er]itu[m]
 via[m], o[mn]ia h[ab]et vertetur i[n] co[n]trariu[m], n[on] i[n] q[ui]dem

*

dedere et confusio ad illos migrabit, nos uo in
gaudio multo eris, An toto ei terrarum orbe
victorie libidinis perditabit et coronas triumphum
tui scribe. Ista e ei maior et vera victoria
q post lapsu cogit q post fuga reparat. Tu
uo no solum apertu laboris et emendationis tue
merita colaris, s et mercede p illoru salute
propries, q ex tua conversione ad patriam se
abierat desperatione conuertent. **Nec ei post h**
aliqs erit q q libet lapsu deiecty, no statim re-
surgere cupiat, statim se reparare festinet. **Nec**
qso ne cotenas ta magna h lucra, nec auro
nras cu tristitia ad inferos mittas, s da no
h paululu respirare, et ea q nos tui cu vclat
tristitie a nob, mibe repelle. Ecce ei nos ppa
obtinis scetes mala, tuos casq luge, s si velles
rursu paululu respirare et amore celestiu capere
hac nos lamentatione liberares et p nras nos
ia faceres cogitare delictis. **Q at possit houis**
p patriam ad splendore pristinu reparari, imo et
aliqui multo clariores effici qz prius fuerat, id
qde supra ex scriptis diuis docuit. Unde deiqz e
p publican et meretrices, hereditate regni

celestis accipiunt, in et multi nonis si pmi co
 struuntur, s; tu adda tibi aliq q nra meoa ge
 sta sut, qru tu q; testis es. **S**is adolescētē
 illū verban phemas pūne filiū q pupillū
 qdē fuit a parētib; delictū, s; dimitis, familia
 possessionib; locupletisib;. **H**ic pō cōtēpta oī
 pōpa elationis et iactātis, quā vel adolescētia
 psumē solet vel abūdātia mīstrare, ipis etiā
 auditorijs hārū liberaliū delictis ad huīlem
 vitā, hūitūq; paupere rōuersū est ad mōtes
 desertiq; secessit, ac ibi p cōtinētā nrē phie
 exercitātū etiā sup etatē suā magnorū et mi
 rabilū virozū vitā, abstinētē vītutib;, nō so
 lū equit s; p̄ressit. **P**ost h; etiā sacri baptisimi
 mysteriū cōsecrū, multo magis ascendebat
 ad irremēta vītutū. Letabāt oēs et laudabāt
dñm, q i tātis dimitis natū, tā clari gnis et
adhuc p̄mē etatis adolescens, subito oī vitē
tpalis vanitate calcata ascēde desiderauit
ad etnē vitē fastigia. **C**ū g i his exercitijs
 versaret, oib; admiratōi hītū, qdā corrupte
 mētis hoīes q ei cōsanguinitate p̄xim erat ac
 redē ad eū pō visendi grā cepūt, post h; assidu

Exemplū

Exemplū adolescens

itate colloqui mali, rursus ad ea quae spreuerat reuocauerunt, et abiecta omnia quae assumpsit peritiam de motibus dedit ad forum. Tunc per medium circuitum eius uertit, cursibus stipatus iocunde, totaque uerba quasi uoluntas et exultans cepit abire. Abiecta sunt freno pariter castitatis, cum cum delictis et luxuria nullum potest esse consortium. In iam obscenitatem irretiri cepit et in omnem turpitudinem captuari, ita ut nullus horum fuerit qui salutem et penitentiam non desperauerit. Cum uolabat natus eum examina parasitorum et adulatorum gregis. Et quod ei iam reliqua uidebat spes, illi qui ad omnia reprehendenda prompti sunt, etiam illud culpauerunt, cur omnino uel ex initio aspirasset ad hanc uirtutem, et presumpsisset quod obtinere non poterat, reliquisset autem studia quibus proficere in eruditioe potuisset. Cum ergo haec et alia a singulis quibusque de eius uita diceretur et esset apud nos facti haec pudor igitur scilicet quidam uiri quibus esset peritia in huiusmodi uenationibus capiendis: quibus multo usu et experientia didicisset, nihil esse desperandum, armati spe dei, cepit obseruare eum sollicitus, et si quando in platea occurisset accedere cum mansuetudine, et salutare. At

Ille pio qdē eā sedēs de alto vix resalutare, aut
 vnde eis dignabat, tantū elationis et iūbitatis
 assūpserat. **Sed** illi mīordes viri, nihil horū
 ad iūria reuocātes, p̄spericbat illud solū quod
 i aīo itenderat, si quo pacto posset agm de
 detibz lupozū erūc, qd et fr̄m ē, p̄ patriāz s̄ox
Nā nū frequēter h̄ faceret, aliq̄n velut ex a-
 mēna quādā in se reḡssq̄ libertatis eozū et
 p̄seuerantiā erubuit et indulgentiā, et cepit
 p̄o vt sibi eming vidisset eos s̄br occurrētes, e-
 quo p̄ting desilire, et iūlinato capite i terrā
 tantū illozū verba audire, ac p̄os̄u i t̄pis, ma-
 iori rira illos vti reuerētia. **Et** ita paulatī
 p̄ dei gr̄az et sermonis eozū māsfuetudine
 reuocatz, nictisq̄ illis mortis retibz resolutis
 rur̄q̄ ad solitudines et exercitia p̄ous ph̄is
 repeda, et adeo iur̄ effulsit, vt lōge sup̄ḡssus
 sit p̄ora illa q̄ i admiratione fuerat. **Didit**
 eū et ex p̄tis ē q̄ fuerat lapsi sui occasio et totū
 deceptiois illirebra. **Alla** p̄rudubio q̄ nō s̄n
 mā datū euāgelij oīa q̄ p̄us hūit v̄didit et
 idigētibz eroga, vt thesaurū sūm de terris ad
 alios trāfferret; s̄z qz hūit adhuc aliqd i t̄ris

regressus ē ipse et cor eius ad terram et ideo ubi respi-
 xit, continuo omnia quae habuit expedit in pauperes
 * ut et seipsum solitudine liberaret et in poste-
 riu sibi illerebra deceptionis abscederet, atque
 ita celestis factus, celestem nunc viam incedens ad omni-
 ututū perfectionē, cautior ex emendatione puenit.
 Sed hic adhuc adolescens et cito corruit et uelo-
 citer surrexit. Alius quidam post multos labo-
 res quos in solitudine positus desudauerat, huius
 seculi unum solum vitium habitacionisque contem-
 ptu vitam ab adolescentia usque ad ipsam iam perduxerat si-
 nectute, et nescio quomodo diabolico instinctu quasi di-
 uinitate paululum, et paruum per ingressu in corde
 suo diabolo prebuit ac in desiderio mulieris inu-
 rit, quod nec viderat unquam mulierem ex quo se ad
 monachorum vitam contulerat. Prius in rogabat so-
 lum ut vinum sibi et carne ad vescendum deferret.
 Quo civitate et recusante, comminari cepit in-
 turum se ad civitatem, non quod vestra carnibus cum de-
 lectaret, sed ut occasione aliqua desiderii sui in-
 veniret explendi. Super his collega ille in-
 vatus et verens ne si hoc negaret maioribus eum
 tradet matrem, quae poscebat exhibuit, eoque desiderio

Aliud exemplum

78

satisfecit. **B**ed ille ubi vidit occasionē fraudis
sibi exclusam apte iā et impudenter desiderium
suum reuelat, et ad civitate omib; modis dñsuum
se facit. **A**lle uō ubi multa obijcēs retinē nō
potuiss; et ad ultimū dimisit, eming; tñ subse-
quēs observabat qd agēt, aut q; ire vellet. **V**bi
at vidit eū lupanar; ingressū et desiderium suū
cōfessione metris explese, opies foris, et cō-
sideras vñ nāhs legis i hoīe, qz i hmoi delictis
stat; suscitāt p̄tudo commisi, cōssū cōtinuo
brachis āplectit; et benigne deosculas nec oī-
no i crepas p lapsu, rogat vt expleto iā desiderio
suo redeat rursq; ad hitationē suā p̄stina, et
eremi solitudine. **A**t ille tāta in eo benigni-
tate in eo et clemētiā, ^{vidēs} exubuit, et q̄si telo v̄boz
gestozūq; e; p̄uss; ac supm; p̄ his q; gesserat
notas, miōrdē et optimū collegā seq̄t ad mō-
te. **C**ūq; illur v̄sset, exorat, vt i secretiori
cellula icluso sibi, adituq; obstructo, panē
tīm et aquā iteriectis dieb; p̄beret, si q; at de
eo req̄sset defūtu esse anūciaret. **Q**uib; i-
petratis serpm; cōclusit, ubiq; p̄māsit, iem;

mys et oronibz et lacris p^{ri}mi sui diluēs sordes.
Tpe at^q exarto, tū penuria ibem vinas regioēs
fuitas vigeret, et oēs q̄ hitabat illā trā lugent
qdā ex ipis amonet in sōnis abire ad vinū q̄
erat itra cellulā clausq, ut ipē oraret nec alit
dādas ēe plumias monet nisi illq̄ p̄aby ipetrates
Cūq; asūptis scū nōnullis abisset et collegā
es solū vidisset roga^t de illo quē visio mādauit
rat, Vbi nō defunctū auduit, falsū se vi
disse putabat i sōnis. **R**ursq; ad deprecandū deū
vtebant^r oēs et iterū eadē visio apparet. **T**ū ad
istatq; purgentes eū q̄ p̄us fefellerat exora
bat ut ipis ondet virū aseretes se ad vinetū
nō ad defunctū missos. **A**t ille ubi partū dissi
lutū dimitz videt dicit eos ad hoīez dei ar
gssi p̄adūt ad pedes es atq; oēm cām p̄adētis
obserat, ut nōntati famis subueniret. **Q**ui
po qdē excusabat se/paul se ēē ab hmoi mēti
tis aserēs Cū cū lugēbat p̄ctm illud tāq; m
p̄ admissū: Tandē m̄ fatigaty astatū p̄ctm
utelligēs dei esse volūtate ad oronū conuertit
et statū magna copia secuta ē plumiarū q̄b
tra et hoīez recreati sūt. **N**ā de illo qd dicit
q̄ Tois enāq. dly postea ad latrocina cōūq; et

diu i his graspaty, rurſq ab ipſis ſpeculū's apth
 mam bꝝ apthensq et poſi vite redditꝝ lōge i
 viciū ſm enaſit Magnā hic ſepe apth beni-
 gnitate miraty es q etia cruenta inuenis
 dextrā deoſtrulaty ſit et Bed et Paulꝝ One-
 ſimū intule ſerū, furē fugitiū nō ſolū di-
 ligit conuerſum ſ; a dno eꝝ exorat vt eū tāq
 ſupm heat. **Hec at oia p munē pniē. Aut at**
Obſeruo te p meo filio quē genui i viculis et
Bed et Corinthiſ ſcribit p his q peccauerūt di-
nes Ne forte cū venero lugēā multos ex his
q an per. et nō egꝝ pniāz p i pudicia et.
Vide qſ luget et qbz nō parit, nō eos q pena-
nerūt ſ; eos q nō penituerūt, nō ſolū qz nō
penituerūt, ſ; qz ſemel et bis p hꝝ cōmoniti
obedire noluerūt. Vereor ne etiā nobꝝ hor am-
dat. Sicut eū paulꝝ nō videat aſſiſtere q tūc
cōnimabat Corinthiſ, ſ; Chꝝs adest q p ipm
loquebat. Et ſi pſiſtimꝝ in duritia, dicit
nobꝝ qz nō parit nō ſolū i pnti ſ; i ſtō. Igꝝ
pueniamꝝ fanē eꝝ i confeſſione et effundaꝝ
corda nra i conſpū eꝝ. Aut eū. Percuſti
nō adicias ultra, ſ; et p pꝝribꝝ tuis deſpꝝare.

Et Augustus pro accusator est sui. Non ergo expectat
iudicium accusatoris nostri, sed nos cum perveniamus
et ex ipsa confessione nostra benigniore erga nos
iudicium faciamus. Et quidem quod confitearis peccata tu-
a et defleas tempus boni noui sed hoc non solum vo-
lo abs te. Confessione namque peccatorum cum emenda-
tione uolo fieri futurorum, et ita uolo persua-
sum habere quod hoc facies recte sis ueniens promereri.
Ois enim qui aliquid agit nisi per persuasionem habeat, quod
ei prosit illud quod agit, nec propter id agit nisi
competet. Verbi causa Qui sciare uult frugum
nisi confidat et recte sit ad futuros ibres ger-
minatura terra, fetus maturandos, nunquam
colliget messem. Sicut ergo neco inuani gestat la-
borem effundere, neco operam consumit in id unde
nihil lucri sit questurus, ita et qui uerba sciatur
confessione peccatorum, insuper expendit fortasse et
lacrimas, si non spem gerat uenire promereri
nec desine a peccatis poterit, nec vinculis pe-
sime desperationis absolui. Sed sicut colorem
ille qui de colligendis frugibus desperauit, nil uicere
habet, ut aues a segetibus depellat, aut pecu-
des, ita qui in lacrimis quidem sciatur confessionem

Simile

Simile

nec tñ aliquē se ex ea fr̄m̄ cōseruturē spat,
 nihil oīo fugat a corde qđ corrūpe possit p̄m̄az
Corrūpitur at p̄m̄a, si eis q̄s p̄ quibz cōfite:
Et rursus inuoluat malis. Vñq̄ iqt̄ edificas t̄
 vñq̄ destrues qđ p̄dest eis nisi labor. Et q̄ bap
 tizat̄ a mortuo et iterū tagit mort. Et ita et
 hō q̄ ieiunat p̄ p̄ctis suis, et iterū eade agit
 orōez e9 q̄s exaudiet. Et sicut canis rñ re-
 uertit̄ ad vomitū suū odibilis fit, ita stulty
 rediēs ad p̄ct. suū. **Nō q̄ h̄ solū sufficit si i r̄u-**
sas tempm̄ p̄ctā tua videaris exponē s; eo ad-
feru hoc age, ut speres tibi i eo iustificati;
 om̄is aliqd̄ cōferri p̄ p̄m̄az. Sic cū et ip̄e po-
 teris aīz tuz cōfidenti icute v̄erūdiā, ne vlt̄
 in h̄ p̄ q̄bz cōfiteat̄ incurrat. **Nā cōdenare**
sc̄p̄m̄ et p̄ctozē dicē corē h̄ ē om̄i pene etiā
ifidelium. Deiqz multi stemi q; veri et p̄p̄u
 e milēs ipudice, p̄ctozes se et sceleratos
 appellat, s; nō eo p̄sp̄m̄ h̄ dicūt q̄ cupiat
 emendari et iō nō ē dicenda ista cōfessio.
Nō cū ex corde cōp̄urto nec i amaritudine
lacrimarū talia p̄ferūt neq; eo affm̄ q̄si qui
oderit ea q̄ accusant nec ultra ne audire

Confessio vera q

Confessio vana & ri-
dula

*

quod velut, si tamen res in sermone est, si in labi-
is non ex intimo cordis dolore producta, ita ut
iterum etiam per hoc ipso laudari expectat quasi qui
nihil fallant, si licet quod seipos, tamen vera punit
erit; quasi non ita tunc videat apud homines pro-
rati, non ab eo profertur quod id admisit, quod non ab
alio arguitur. Sed istud faciunt hi qui multa
despatione etiam sensu doloris caret, nec homi-
na veretur nota, si non fiducia quasi aliena ita
enunciat mala sua. **T**e autem nihil horum facere
uolo, neque ex despatione ad confessionem veni
si non spe bona et presumptione indulgetis, despa-
tionis radice peccati exarsa. Radix autem despa-
tionis est ignavia, et non solum radix sed mu-
trix eius et mater. Nam sicut vestimentum gnat
lineas et nutrit, ita ignavia non solum gnat
ex se despationem, sed alit. Ex semetipsis ergo au-
giantur hae pariter et auferunt, et si altera quis
harum abscedat, altera sine dubio iterum pro-
mitur alteri. **I**sta ergo tibi male reputata
bigam disunge, et iugum eius confringe. **A**ugurium di-
co autem iudicium, in quo velut in iugo libra vitae
pendet humanus. **V**bi cum cogitatio autem non recte

Ignavia mater despa-
tionis

consulat ubi axis vite caput in preps, **Sed** nunc
 quod dicitur auscultata. **Sepe** accidit ut per penam
 quod multa et magis correxerit mala, inter h
 tu bona, quod per penam correxerit etiam peccata co
 miserit. **Et** hoc est quod maxime animo desperatione
 idem, quod videtur sibi destruxisse quod edificave
 rat, et omnes illos labores tamquam effudisse, et
 hoc cogitatio est, que proprie cum pondus despectio
 nis imponit. **Sed** illud rursus oportet cogitare,
 per quod peccata et inimica vite nostre cogitatio ista
 depellat; quod illa bona que egimus, et emendatio que
 per penam quaerita est nisi fuerit, et velut contra
 rium pondus ponderi hinc quod ex peccato nobis int
 ductum est obstiterit, nihil fuerat quod nos in
 profudum malorum ire prohiberet. **Nunc** autem sic
 fortis quodam locura, iaculum que et amaram non
 permisit usque ad vitula discerere penetrare, sed
 vi letalis teli maxima ex parte fregit. **Ter**
 tuum est quod fert semper illud plura opera bona
 et plura mala, in his penis habet aliquid refri
 gerii; quod autem bonorum operum nihil, malorum autem semper
 multa copia, quod illud maneat, non oportet di
 cere. **Erit** enim ibi sine dubio reposita bonorum operum

malorumque et velut in statera posita utraque
pars, que demerserit, illa sibi operam videri
bit. **S**i ergo malorum multitudo superaverit, o-
peram suam pertrahat ad gehennam, si aut fuerit
maiora bona, summa vi obsistet malis et
operam suam ad regionem vivorum ex ipso contra
gehennam confinio renovabit. **H**ec non tam ex
sensu nostro quam divinis scriptis affirmat. **S**criptum
est. **E**t ipse reddet unicuique secundum opera eius. **N**on solum
est in gehenna suppliciorum: sed in regno celesti
erunt multe domus. **M**ansiones autem multe sunt a-
prope patris mei. **E**t alia gloria solis alia lunae.
Et quod magis mirandum, ut ostendat quod etiam in mi-
nimo ratione et mensura compensabitur meritorum.
ait **S**tella a stella differt in claritate, quod
singulos eorum qui in regno erunt, erit diversa. **H**ec
omnia scientes nec nos subtrahamus a bonis operibus,
nec desperationis obtentu desiderium nos retrahat,
neque enim si ad splendorem solis ac lunae pervenire
non possumus, etiam stelle nobis quamvis inferior
claritas retinenda est. **T**antum est ut aliqui, talem
lucis virtutum merito gratiam: tantum est ut quamvis
minimum celi tantum ornamentum mereantur.

72
plé. Si aurū et lapis p̄cios⁹ eē nō possum⁹
argētī saltē locū explēam⁹, ne ī illā materiā
cōuertam⁹ quā facile ignis absorbit, lignū, se-
stap. Sim⁹ ī bonoz parte vel ultri, tm̄ ne ī
mal⁹ p̄mi īueniam⁹. Etē sicut diuites h⁹
sc̄ti tū maxie auget⁹, cū nulla p̄s⁹ lucra
cōtēnūt⁹: ita et ī spūalib⁹ bonis nec mini-
mū qdē boni opis cōtēnēdū est. Alioq̄ ab-
surdū vid⁹ nū iudex n̄r nec calix aq̄ frigi-
de mercede se p̄misit negaturū, nos ducē
q̄ nisi magna sūt q̄ geri⁹, minia nil p̄de-
rūt. Imo et illud addo q̄ si q̄s nō cōtēnūt
minia certū est q̄ paulatī ad magna p̄-
ueniat. Cui vō minia sp̄nit, paulatī cadet.
Paruula si cētēs sup̄adiecisse pusillis, t̄d̄q̄
frequēs pagis magn⁹ accen⁹ exit. Et iō
p̄uto deū in reb⁹ minis magnas statuisse
m̄cedes. Quid eī tā facile q̄z visitare īfernū.
Et t̄n tā exiguo opi remuneratiōe mag-
nā posuit. Quid tā facile, tā ḡtū q̄z esuri-
eti p̄be abū, sitieti potū, mudo bestē. Et h⁹ q̄
tā p̄ua sūt, ducit sūma vt ea nō hōi s̄z sibi.

ipſi deſeputet ipſa et p̄ his reg^m cel. p̄miſerit.
Aggredere g^o amice it' etne vite et eſu ſuſcipe
ingu^m xⁱ ſuave. Recupa i te ai v̄tute, et fine
redde iſtis ſitez, ne patiaris tibi tm̄ t̄atogⁱ
labore q̄ſitu ſpaliu^m agonu^m depice reſu.
Pecub^o ſi p̄ſiſtas i p̄tius et exarebes deu^m i
opibz tuis. Si v̄o p̄uſqz reſy tui fiat m̄lta iſ-
tura et p̄uſqz tra tua noxijs iundatiobz
repleat excludas iruptionu^m fauces et i
grefſu p̄hibeas iundatiu^m vitiozu^m ruiſy
poteris p̄ſtina^m recupare cultura^m et ad fru-
ſolitos optimi curis tua exerce noualia.
Exurge g^o et exite puluere pedu^m tuoz, ex-
urge de tra et ſtati terrebis aduſari⁹ tu⁹
Ille q̄de te ita deiecit q̄ſi vlt^o n̄o ſurrecturu^m
Si at videat de tra te ſurrexiſſe, et brachia
curſu certam^o ptende ipa tui fiducia ter-
rebit, et q̄to tu p̄mptioz t̄ato ille formido-
loſior fiet, et q̄to tu mai^o p̄ſumes t̄ato
ille iſtremior reddet^r. Et illud cogita, qd
tibi mai^o audeti deus adexit, illi v̄o ſic-
lexu^m coſtiam^o et audacia^m vireſqz labefacta
bit. Si mihi credis iā videor in vide g^o te dei
nutum et te qdam auxilio ſubleuari

uari dno, aduersariū nō pudore ipō terrei.
 Tā mēte cōpicio q̄ oī ḡtulatione et fauore
 totus ad se inuictet te virtutū chorus, nūcū *
 tū nil formides, nil trepides, s̄ p̄ge aude
 tior, sede alacrior, erūpe iā letior. **N**ec ego
 v̄s̄ q̄ viribz deero s̄ s̄p̄ aiabo sermone,
 et p̄ntē vīna voce et absente h̄ris susatabo

quanq̄z certus sim, q̄ si h̄
libēter relegas, ultra

alia medicamē

ta nō re:

gras

De puidētia dei ad stargiriū mō
chū lib p^o d. iōis Chrysoſtōm

Oportuerat quidē o amantissimē
om̄ Stargiri, fueratq; sane
uenētissimū, nos tibi nūc ad
esse ac in erūnarū tuarū cōso
tiū transire, ac parti ^{corporū} verbis ^{et} fouendo mis
terio, cūctaq; reliqua inferendo obsequia
iuxta modulū virū nrarū partem aliquā
lenire doloris. Qm̄ vō et corporis valen
do et iuncty in caput nr̄m acerrim⁹ dolor,
domi nos manere cōpulerūt, nobisq; tāti
lucri misteriiū abstulerūt, iā qd̄ reliquū
est, pro cōsolatione tua et p̄ vtilitate nr̄a
hoc inferre nō negligā. Profuerit eī id
fortasse ad p̄ntes casus aduersos fortissimē
ferendos. Sin vō nil tale p̄fecerim⁹, res
te vel in nullo nos officiiū deseruisse, ni
hilq; nos diligētis omisise cōsolabitur, ni
horiq; aīo eē in reliquū faciet. As eī qui
cūcta iplenerit, queq; ad leuandos dolores
maxie conferre arbitratus fuerit, etiā si nil
aliud pagat, vel cogitationis saltē et cōso

accusatione liberatur, criminūq; onē depōsi-
to sola iustitię ferre pondera cogit. Si i-
ex illorū esse mero, q̄ deo familiaris cōm-
iti, plurimū apud illū pnt; m̄q̄m p̄fecto
orare et obsecrare, pro mihi cōiunctio de-
sistere. Qm̄ at hūmōi vires atq; cōfidētia in
scelerū meorū multitudo abstulit, verborū
cōsolationē ac fomēta tibi adferre conabor.
Nā & i his q̄ corporea mala ualitudine
laborat, tū medicorū sit fugare dolores,
nō tū famulis q̄ sūt in ministerio, iter-
ditur uerborū cōsolatio; imo vō hi maxi-
me sūt q̄ plūmis i cōsolando utūt, atq; eo
plurib; quo dñs suis maiore b̄nuolētia af-
ficiūt. Si qd̄ itaq; dictū fuerit a nobis qd̄
maximū hūc ac ifesū dolōre tuū possit
extinguere, factū erit, ut uolum⁹, Sin vō
nihil inuenire aut loq̄ potueris, uolūtate tū
nrām ac p̄positū ille app̄habet, q̄ p̄ beatū
Paulū flere tū flentib; hūilib; cōsen-
tire iussit. **V**idetur itaq; vna esse
causa meroris tui, neq̄simi sc̄z hui⁹ d̄ionis
isania. Verū ab hac veluti radice pluriā d-

Simile

Obsess⁹ fuit a d̄go
me

riri tristitia, si quis recte prospexerit aduertet.
Quod non ex incipio modo colligo, sed ex
bis illis tuis, quae dum adesses coram, quoniam
nunc ac doloris plena exposuisti. **A**ichas
mo ea te consideratione turbari, ac fere in
despatione precipitari, quae cum priori tunc laxi
viveres, nihil huiusmodi suspensus sis, postea vero
te mundo crucifixi, nunc demum is te mor-
bus inuasit. **S**cito quod plures noueris dum
delicate uiveret, hac peste correptos, eos in
paruo post tunc, ita liberatos, ut proferte ite-
rati restituti, et uxores duceret, liberos pro-
crearet, omnibusque partibus vite voluptatibus diu ac in
eunde fruerentur, nihilque tale postmodum pate-
ret. **C**ontra tu cum tunc tempus in ieiuniis, puer-
tationibus ac reliqua propositi ac vite austeri-
tate contrineris, nullam erunarum tuarum libe-
rationem nullam finem hactenus inuenis. **T**ertio
quod cum sanctus ille uir tantam in reliquis aduersus
deones potentiam ostenderit, nihil eiusmodi
potuerit in tua dilectione proficere, neque ip-
se neque hi qui tunc illo erant; illo etiam in hoc
genere potentiores, uerum omnes te infecta ab-
te tunc rubore discesserunt. **A**d haec alia ex

80
parte nimium te angere dicebas, quia anima tua
incredibilis vis nigrois occupauerit, ut se-
pius ad laqueum fere fluminis et precipitum
pueharis. Quarto demum, quod equales tu-
os et contubernales, qui tecum sacra habent, cele-
stesque conversationem inueniunt, tranquille agen-
tes aspicias; te vero senissime procellae expo-
siti, et quod omnino profecto miserimum est
carceri adductum. Neque enim his qui ferro vi-
cti sunt, ita lachrimandum asserebas, ut his qui
hinc catena colligati sunt. Aiebas et aliud
esse praeterquam quod maxime te turbaret, ue-
reri enim ac tremere, ne si ista praesentia ma-
xime inuis atque incommodis adficiat scotos illos, qui
te a principio susceperunt. Quippe sumis vi-
ribus atque omnibus fretum, nigrois et indigna-
tione commotum, ructa aduersus eos summa au-
dacia moliturum, pariturum nempe, qui sibi ex
illorum numero occurrerit. Et hactenus quidem
potuisse mirari, rem gesta notitiae praesens subdu-
cere, repulisseque illum sepe, ac fregisse, quum
de te solite inquireret, fore autem ut proces-
su temporis deprehendatur, tanta haec miris si-
mulatio, itaque ille et ipsi et monachis omnibus
acerrime imineat. Postremo quod omnino

malorum summū est, nullā tibi certā futurorū
esse cōfidentia dicebas, neq; aptius scire, si
quādo futura sit morbi huius absolutio, nō
q; liberatio, tū sepius hac expectatiōe sus-
pessus, in eandē rursus miseria inaderis.
Dura sūt profecto ista, et quę aīnī maxī
me p̄turbare p̄nt, īgentiq; īplere tumultu;
sed aīnī remissum, īperitū ac deside. At
vero nos si resipiscere paululū ac respirari
uoluerim, cogitationesq; pacis admonere
has oēs merorū causas ueluti tenuissimā
puluerē excutiem. **C**auc at̄ putes me mō
ista iccirco tāta facultate polliteri, q; ex
dolore hūc vexationēq; psistam. **E**t si et q;
busdā fortasse incredibilia dicere videbor, di-
cā tñ. **N**eq; eī cū reliqs tu mihi q; fidem
nō adhibebis. Quī inasit aīam tuā
scelestinus ille demō ab ūtio, atq; orante cū
ceteris, prostravit, nō quidē ip̄e p̄ns tūc ade-
rā, grās q; ago clemētissimo deo: didici tñ
oīa diligentissime, nō secus qm si ip̄e ad-
fuisse. **N**ā Theophilus utriusq; n̄m amā-
tissim⁹ profectus ad me, cūcta mihi per
ordinē tristis ac m̄res retulit: distortas mi-
n⁹, tornos oculos, oris spumā, horrendā illā

et cōfusā voce, diabolicū tremore, sensu p̄
multā horā cōfusione primatione, visusq; ter-
ribile, qđ ea nocte monstratū est. **S**uē quēdā
ferocissimū, maxia vi luti ignatū, ī te īsurre
ingiter, atq; īfestissime īuadere visū aiebat.
Cūq; is q̄ iuxta obdormiebat, tū ea visione
turbatus expectusq; esbet, īuenisse te aruit
cōcūti atq; a demone vexari. **Q**ūm iḡ hęc
ille mīraret, tāta fateor ingrozit nebula
m̄hi offudit, quāta hīc ip̄e durissim⁹ demō
charitati tue. **P**ostea q̄ vero me ex dīntino
ac acerbo dolore collegi, nihil m̄hi iā nisi
trists humanarū rerū, iā nisiq; occurrebat
facies. **N**ō iā dura aduersa, nō blāda leta
queq; videbatur. **S**ed quū oli vanitatem
seculi cōceptū habueri, ac reprehēdere solit⁹
sū; tūc maxime id passus sū, maiorq; affe-
ctus ac desiderū subijt dilectionis tue.
Quippe ea est casū tristitū natura, **A**mi-
ntiā s̄p̄ augere consuevit. **U**q; ex eo liquet
q̄ īimittas quoz facile reuocare ī grām
possit. **N**ull⁹ ū tā īmanis, lapides et ferres
est, q̄ si videat grām aliq̄ casu angī īmitti
aduersus illū seruare odiū possit. **Q** si ū-
micis q̄ miserem⁹, eosq; aīcorū hēm⁹ loco, tū

graue aliqd atq; i spatū illos ppeti videm⁹
Cōsidera queso diligenter quid me pati, que
esse aūo necesse fuerit, dū eū que ex oib; ma-
xime diligo, queq; nō aliū q; me alterū dū
co, uerari acerrime, ac maxore deficere au-
dire. Noli itaq; putare nos vexationis tui
imunes, fomēta tibi cōsolationis admouere.
Et si eū a p̄turbatione illa, ac collisione dia-
boli gr̄a dei liber sū, hui⁹ tamē mēstitū
ac doloris equas partes mihi tecū vendico
atq; istud mihi credent. q̄ ita ut op; diligere
nouerūt. Age ḡ hūc puluerē excutiam⁹; i-
ta eū erit leuis ac tolerabilis hui⁹ vis m̄gro-
rib; si nolueri⁹ cōcedēdo p̄tin⁹ p̄turbationib;
trahi ad p̄cipitia, sed resipiscere poti⁹, atq;
ut cōuenit, uel tātisper uti ratione curauē-
rim⁹. Plurimā eū ex his que videntur acer-
bissima, priusq̄m examinētur diligent⁹, gra-
uia putant⁹ et intolerabilia; si q̄s tamē ea
adnotata ratione discutiāt, inueniet esse lōgr̄ o-
p̄inione leuiora: quod mō futurū nō despo-
Tu tātū temp̄m erige, neq; stultē atq; iamissi-
mē vulgi op̄inioni arq̄rescēs, fortiore cōtra
nos iūm̄rū statuas. **I**git⁹ siq̄dē ad aliquē

iſtudiū mihi ſermo eſſet, q̄ fortuito, aut caſu
 oīa ferri exiſtimāt, neq̄ſſimiq; demonis mundi
 cura ac providētia assignat, plus mihi ne-
 gotij icūberet, repellēdaq; prius erronea opi-
 nio fuiſſet, atq; veritate providētis onſa, tū de-
 mū admonitio ſalubris, atq; cōſolatio ſub-
 iferenda. **Q**uā vero chri grā inſtructus
 ab infantia ſacraſc lras didiciſti, necq; et ſa-
 lutaria dogmata p̄ſius heres ex maiorū tuo-
 rū ſucceſſione ſuſcepisti, credis profecto abſq;
 ulla heſitatione, deo curā eſſe de oībz, et de
 his maxime qui ſibi fide iuncti ſūt. Atq;
 omiſſa hac parte aliunde ſummam iurū.

In principio tū angelos crearet deus
 imo et priuſq; angelos cōderet, deus erat
 ſine ullo vnqm ſue ſbe p̄ncipio. **C**ū vero
 nulliq; rei egend ſp eſſet, id quippe p̄p̄iū
 diuinitatis eſt, creant angelos, archage-
 los, oēſq; reliquas icorporcas imortaleſq; ſub-
 ſtantias. **C**rea' at nō ob aliud, niſi ſola bo-
 nitatis ſue cauſa. **Q**uoru ei obſequio
 nō indigebat, nūq; eos profecto creauſſet
 niſi ſūme bonū eſſet, **D**eim feat hominem

Sp̄iū dei nūl' eget

mūdūq; hūc oīm eadē de causa. Quē cū
inueris bonis, oīq; ornatu ac decore insignis
set, parū illū ac vilissimū puluere hīs oī-
* b; prefecit, hoc illū in terra cōstituens quod
ipse esset in celo. Cum idē ita illū cōditū ī
tanto honore locasset veluti regi regīa pa-
radysū sibi terrenorū oīm pulcherrimā se-
de assignauit, cūtaq; auantia seruitutē ei
subiecit, Mulierē adiutorīū simile sibi ad-
iūxit ne solitariq; tristisq; uiueret. Preter
ea et sermonē illi ex oīb; largitus est, suūq;
illū notione dignatus est, ac suo dedit frui
cōtubernio, quātū frui homo poterat. Im-
mortalitate etiā donandū promisit, summa
q; impleuit sapiētia, spiritualem illi grāz ad-
iūciens, adeo ut nōnulla etiā prediceret. Oīa
q; illi largitus est, quā tū ab eo, ^{oīa} recte facta
manauissent. Quid ē ille post tanta, tāq;
singularia bñficia? Fideliorē parētē ac
donatore suo inimicū arbitratus est, speculo
q; mādato cōditoris fallaciā illū prestulit
q; se p̄dere oīno, bonisq; oīb; eijcere, atq;
honore oī expolare cupiebat. Nū vero

bñficia dei

deleuit illū deus fāta īgrati cū signa ab ūtio
 statū, atq; ab ipis limamētis p̄ se ferētē.
 Hoc ē iusticię ratio postebat, ut is q̄ īmēris
 antea affectus bñficijs, ab īobediā statū, et
 gratitudine, vite ūtia sūpsisset, deleteretur.
 Deus vō nō min⁹ q̄ antea bñ illi facere p̄
 stitit, ondes p̄ hoc, qđ nos et si milies peccē
 illūq; auersē, ipse tñ saluti nr̄e prospicere
 nūq; desistit: ut si qđē cōuersi fuerim⁹, ser
 uem⁹, s̄m at̄ ī vitijs p̄seuerauerim⁹, ipse tñ
 qđ sūm erat fecisse cōuertat⁹. Itaq; videt⁹
 electio illa paradysi, ligniq; vitalis īhibitio,
 mortisq; multa p̄mētis esse: Sūt at̄ h̄
 oīa signa clemētis, et quidē nō min⁹ qm
 p̄ priora. Et si ē mirabile id qđ dicim⁹
 videt⁹, verissimū ē tñ. Ea q̄ppe q̄ fiebant
 cū diuersa videretur atq; disīunctissima, vō
 nō tñ, cōcordiq; sine sibi iurē cōsentiebant.
 Exēpli causa. Quē illū exclusit a paradysō,
 q̄ cōtra paradysū collora, q̄ vetuit, q̄ mor
 tale fecit, hęc oīa et ad vtilitatē hoīs fecit.
 Quod patet si cōsidere qđ illū pati nr̄e
 fuerit nisi h̄ ita cōtigisset. Nā si pollicēte di

abolo equales illos deo se onsuru post p[er]uari
rationis reatu in eode honore p[er]stitisset, tria
p[er]fecto inuenerunt sup[er]ma scelera. **P**ecio deu
malenolu et iustu, medar[um]q[ue] estimasset
2o ueru seductore, malenol[um]q[ue] et medari
ac iudic[em] parente, b[en]eficu atq[ue] arcu putasset
postreco peccare imortaliter et absq[ue] ullo
fine p[er]stitisset. **A**s at fur homine orb[em] ere
ctu paradysu, liberavit. Ita fere et medicu
si vulnu negligat, purulentu aplu reddit
sin vo id cotretatu ingiter depurare p[er]sistat
ulterius p[ro]gredi sanem ac morbi viru vetat.
Quid igitur? **N**u his tatu cotent[em] fu
it? **M**im[us]. Imo et sudores illi adierit et la
bores. **N**ihil e[st] min[us] ocio et q[ui]eti natu e[st]
q[uam] hois natura. **S**i u[ero] his additi nec su q[ui]e
peccare desisti, q[uod] sceleru p[ro]gressa no esset au
dacia n[ost]ra, si nos affluere delicijs et ocio co
stituisset de[us]. **O**ia mala dormit orositas.
Attestat[ur] e[st] et hui[us] n[ost]re ratio, et q[ui] q[ui]d[am] si
ut, et que maiorib[us] n[ost]ris cotigerunt. **S**edit
igt p[ro]p[ter] manducare et bibere et surrexer[unt]
ludere. **A**c rursu Inuassat[ur], ep[er]ignat[ur] e[st] et
recastravit dilect[us]. **D**avid. **C**u occiderit

f. 10

simile

omni sentina malorum

13

44
eos tunc exquirebat cum tunc. Quod autem non solum ma-
his hominibus, sed etiam bonis humiliari atque irru-
uari salutare sit. Et propheta cum dicit Bonum
in dno quod humiliasti me. Et Paulo datus est sti-
mulus carnis angelus satanae qui cum colaphizet
ut non extollat. Poterat certe sine perse-
trationibus et pressuris, laboribusque profici peritura, sed
id noluit christus, perditionem commodis pro omnia consu-
les. Quare dixit eis In mundo pressura habetis.
Cupientibusque celeste regnum ingredi, angustam
viam arripendam iubet, quasi non aliter id intra-
re liceat. Ideo pressurae et tentationes et quaeque
nobis tristitia contingunt non minus dei promi-
ssione, summaque clementia indicant quam leta. Quid
autem dicam pressuras huius temporis, cum non minus ipsa quam
gehennae commina, quam promissio regni ineffabi-
le ipsius clementiam comedet. Nisi enim ille ge-
hennam minatus fuisset, non facile quae sperant cele-
stibus bonis potiretur. Neque enim sufficit sola
gaudiorum re-promissio ad excitandos ad vir-
tute animos, nisi etiam eos penarum timor impel-
lat, qui negligenter ad illam averti sunt. Quorum
etiam primum quod hominum a principio paradiso expulsi
quod ex hoc sibi prestito deterior effectus esset, si

post violatū mandatū stabilis ille durasset.
Jam vero vt Adam omittam⁹, qd non
ferisset **Cain** in paradiso degēs, tātisq; deli-
tiji⁹ fruens, qn̄ p̄uatus his oib⁹, p̄isq; sup-
pliciu an̄ oculos h̄is, ne sic quide emen-
datus est, in tātūq; nequitie prorupit, vt
homicidiū ip̄e p̄m⁹ inueniret, ausuq; nefā-
rio īpleuerit. Homicidiū vō nō qualecūq;
sed om̄i sceleratissimū; Neq; eī paulatim
neq; ex longeuo odio nom̄ hoc facinus
aggressus est, sed repente ac simul verticē
īquitatis occupauit, cūq; q̄ ex eodē utero p̄-
cesserat, q̄ eadē suxerat ubera, q̄ in nullo ma-
turę ius violauerat, (nisi honorare deū id
sit violare ius) appetijt īsidijs, ac necauit.
Veli hic rursus cōsideres clemētiā dei. Pa-
titur ip̄e īurias, et verbis īuriā corripit,
tristēq; cōsolatur. At ubi īfāmia fert⁹ in fra-
tre, tūc iā seuerus vlciscit⁹, ranciatūq;
statī infert. Et certe priora illa digna
eodē erāt ranciatu, imo vero longe graui-
ore. Si eī in hōibus cōseru⁹ aliq; meliō-
q; sibi sumat et dño deteriō offert, rē in-
dignissimā, plenāq; cōtumelię facē arguit.

Cain

Claudia dei

multo id magis in deo. **Cain** vō nō ī hō so-
 lū, sed in alio q̄ deliq̄t, q̄ fr̄is hōrē nūque
 tulit. Nā si ex prioris pcti p̄mitētia vul-
 tū demisset, accepta p̄fecto fuisset h̄ illius
 optima mutatio: nūc vō nō p̄mitētia erat
 illa cōfusio, vultusq̄ daectio, sed zelū limorū:
 q̄ qd̄ rei exitū docet. Nā deo quodāmo iras-
 cebat̄ q̄ iurij̄s nō se honoraret, q̄ modera-
 to īteperatē nō p̄ferret. Verū cū h̄ illig
 scelera vehemētissima aiaduersione puniē-
 da essent, longe clemētis q̄ merebat̄ deliquē-
 te vit̄, tumentesq̄ aīos illig cōprimere ni-
 tit̄, erat eī indignatione plena illa deiectio
 iō dicit ei. **Quiesce;** hoc at̄ cū diceret. sciebat
 q̄ p̄gressur̄ esset sceleris: ceterū īgratis oc-
 casione oēm amputare volebat. Si eī ab
 iūto punit̄ ille esset, h̄mōi multi plūria
 dixisset. Nō poterat admonere verbis ac-
 terrere p̄rig, ac tū demū si p̄seuerasset ī ma-
 lis irasū ac supplicium īferre. **Ingentis** reu-
 delitans ē iste cruciat̄. **Ad** deo suas loganimi-
 ter īiurias tolerat, ut vna et illorū obstu-
 at os, et ipsig Cain parētē, sola quoq̄ bonita-
 te corrūpuisse se ondat. Pr̄terea et vt eius

modi benignitatis exemplo ceteros ad peni-
tentiam puocet. Postea vō q̄ fm duritiam
suā et cor ipenitens thesaurizauit sibi irā
ille tūc iā vlcisatus i criminofum. Si vō
post scelus hōradij māfisset ipunitz etiā
ad aliud maiusq; flagitū pgressus esset.
Neq; ei dicē possum⁹ p ignorātiā illū pō
deliquisse. Nā quod iunior itelligebat ipē
maior natu id ignorare poterat. Esto at
p ignorātiā peccauerit pri⁹. postq; audiuit
quiesce, postq̄m pōris culpe venia potit⁹
est, ex qua ignorātia ad paricidū prupt.
Vides ne ut pōr etiā culpa nō de ignorātia
sed de malignitate venerit. Quenā vō
fuit hui⁹ pena. Profugus eris ac tre-
mens sup terrā. Videt̄ tñ dir⁹ et acerb⁹
esse cruciat⁹, sed si pctm cōsiderem⁹ nō iā
ita videbit̄. Et ipm suppliciu diligētius i-
tueam. Cū male offerret mest⁹ atq; ora
demissus iressit. tū vō post iniuriā dei hono-
ratus ab illo nō est, corripiente respuit, par-
ricidūq; prim⁹ iaudito scelere patrauit.
imo vō faciū⁹ paricidio longe graui⁹, pa-
rētes em̄ incredibili dolore cōfodit, ac deo

pena Cain

etiam metuitus est, ac p his oib9 solo timore ac
 tremore cruciat. Ejde dei benignitate no
ex eo solo manifestari dixerit q mitiore pe
na tato scelere adhibuit, sed ex eo maxime
q ipa pena luctu haud spuedu huc videat. ^{2. n. se}
 Qd vo luctu e q ex ea castigatione tucti
 postmodu admoniti sut resipiscere a malis,
 fieri qz meliores. To no occidit illu, qz par
 utilitas pfecto no fuisset, audiri qz tam fe
 itercepto morte multatu esset, et videre ipm
 paranda penas exoluentem. fortasse ei id au
 ditu, ob imanitate sceleris creditu no fuisset.
Nuc vo du videtur, du cora adest, loqzqz
supstes tpe plurimos pene sue testes reliqz
manifestu certe, et credibile, et sue etatis ho
9 et postea futuris oib9 id facin9 constituit
Quid qd iquies hor illi cotulit. Maxie qde
ill9 saluti pspicebat qm et rabie quatu i se
fuit verbis coerceret. Veru ne ipa qde illam
pena si qz diligetig inspiciat, maxia ipsiub
utilitate vacat. Si ei statu illu occidisset, mid
tu sibi pmitente tps, p qua melior euaderet
dedisset. Tunc vo cu metu ac tremore vitam
ducentu nisi mis isensatus, ac belua potiq qz
ho esset, ex hmoi vita plura cape potuit eno

Luctu ex pena

lumēta. **P**reterea futurū cruciatū leu⁹ ac
tolerabilis p̄ntis t̄pis pena cōstituit. **E**a ē
q̄ nobis in hac vita inferuntur supplicia d̄m̄ti
futurorū cruciatū partē haud exiguam
suadūt. **Q**uod ex scripturis p̄z. **N**ā ch̄s cū
discipulos alloquēs de diuite et lazaro differē
Abraā retulit cū rogaret a diuite vt mitte
ret Lazaru, vt paululu aquę ardētū liguē
stillaret, dixisse ad illū. **F**ili recordare q̄ re
cepisti tu bona ī vita tua, lazaru at̄ zē **P**au
lus quoq; dū Corinthiis scriberet aliqui in
bet eū qui grauissime fornicatū fuerat f̄
di satanę ī interitū c. vt sp̄s s̄. sit ī die d̄n̄.
Rursumq; cū eodē de his q̄ indigne sac̄ et ve
neranda mysteria percipiebāt admoneret.
Propterea igit̄ iter nos multi infirmi et ib̄
et doz. m. **N**ā si nos iud. nūq; iudicare. **C**ū iud
at̄ a d̄no cor. vt nō cū h̄ m. dā. **V**idisti ne ī
effabile clemētiā, imēsaq; diuitias benign
nitatis. **V**idisti vt oīa molat̄ de⁹ ut post
p̄ctm̄ q̄z mitiore q̄z debui⁹ plectam⁹ pena
aut etiā oīno liberem⁹. **P**orro si q̄s id̄ ru
rosiq; igrat **C**ui⁹ rei grā veterani illū
seductore nō cōtinuo deleuerit. **I**d̄ quoq; p̄

Cur diabolu nō deli
uit deus.

ſūma ī nos cura illū feciſſe cōperiet. Si cū
 vi ſceleratus ille obtineret eſſet fortaiſſe ra-
 tionabilis iſta iſſitio, ſim at har potētia p-
 uatū tū pſuadere ac allurē pōt: illig vō ſua-
 ſionib illerebras ī nobis eſt; cur tu mate-
 riā abridis coronarū, indutrieq; et pbi-
 tatis occaſione tollis: Ad hec ſi illū ſines fore
 iſupabilem, rūtōſq; denicturū, ita illū di-
 miſſet deq; ne ſic quidē iſta heſita^o lorū
 habuiſſet. Nā tū q; q; ille obtineret, q; vi-
 ceret^o reluctates, ſed ſpōte ſibi cedētes ac ſuc-
 rībētes a nobis pſerto manaiſſet. Q; ſi
 pluri qdē illig potētia ac vires frāgūt, cō-
 plures itē poſt har illū ſupaturi ſit; qd tu
 futuros pbanſſios clariffiaq; virtoria iſig-
 nes tāto pūas hōre. Tō illū dimiſit, vt cū
 degnat q fuerat ab eo pri9 ſupati, qd illi
 oī ſupplio grami9 ac durig eſt. At nō oēs
 aū, illū ſupatur9 ſut. Quid hor ad rē.
 Proſerto multo melig ē iſtis occaſiones
 ſuppeditari, qbus ad virtutē ſe exerceat, no-
 lūtateq; ondāt ſua, eos vō q nō ſut hmoi
 ex ipa puniri negligētia, q; horū rā, illis
 etiā coronas ſuas adimi. Nā mō is q ma-

Cur diabolus voluit
 nos ad peccatum nos

X

simile

lus et sacerdos est, nō aduersarij viribus, sed su-
 o potius torpore supat, quod iduat virtutū
 illū multitudo. Tunc vō studiosi, q̄q̄, atq̄
 alacres, malozū tā, meritis hōribz fraudi-
 ti fuissent, nō hntes vbi vires suas exerce-
 rent. Vclut si agonothea q̄s athletas du-
os nacty, alterū qdē aduersario cōgredi pu-
ratū, oemqz toleratiā ondere, coronāqz ex-
certamine referre; alterūqz labori illi a-
erūne otū deliciasqz p̄ferentē cōparat, at-
qz aduersario de medio sublato, abos re i-
fecta dimittat. Sic eū strenū ille p̄ alte-
 rig ignaviā, graui iūria affecty videre
 tur. Ignauū at nō fortissimū socij causa
 malū esset, verū ob sēcordiā suā. Sed h̄ q̄
 rū q̄stio cū de diabolo agitari videat, si suo
 ordine p̄cedat, pluris i rebus dei provide-
 tiā isimulat, nūctāqz sit creaturā p̄mit.
 Amusat eū orib atqz onulozū factionē, q̄p̄e
 cū p̄ istos illūta cōrupiscūt ac i adulte-
 riū corruat pluri, p̄ hoc at blasphemū
 aliū, ac p̄niciosa dogmata p̄ferat. Nūq̄
 sine oculis et sine lingua debuerūt hōies
 fieri. Pedes q̄z abscondē et āputare manū

necesse erit, cū iste plenus sit sanguine, illi vo
 p̄mpti ad malū currat, Quod si dabim⁹ ci-
 bos quoz ar pot⁹, celū, terrā, mare, solē, lu-
 cē, stellab, atq; om̄i auantiū tollas n̄re ceit.
 Ad qd̄ cū ista oīa erūt n̄ra cū is r̄g cā facta
 sūt, adeo miserabiliter tr̄ncus, r̄ncisusq; iaceat.
 Vides ne q̄ x̄sus, q̄ ineptis, q̄ deliramenta ra-
 tionē istam n̄ro sequatur. Diabol⁹ nepe si
bi, nō nobis ē malus. Nos etiā si velim⁹ plu-
 rima cōmoda p̄ illū, p̄q; ill⁹ neq̄tias cōseq-
 m̄, illo etiā im̄ito ac remitte; quod ē profecto
 mirabile, et ī hoc d̄ine b̄itatis magnitudo cō-
 spicit̄. Nā si cū meliores effirim⁹ mordet id
qd̄e ar p̄ se solū agit, cruciatq; diabolū, q̄n hoc
 ip̄m p̄ eū atq; ill⁹ cā nobis sup̄cedat, ferre
 ip̄e cā sua detrimēta aut se rape p̄r̄ delozis
 magnitudine nō p̄t. Quō at̄ ex illo p̄firm⁹
dū ill⁹ astū, im̄anitate, p̄petuasq; īsidias soli-
uti metuim⁹, sōmū im̄odurū excludim⁹, vi-
gilam⁹ sobri⁹, sp̄q; dei reminiscim⁹. Q̄ at̄ h̄
 mea r̄ō nō sit sed beati pauli, audi qd̄ dicat
 Nō ē nobis colluctatio aduersus carnē et san-
 guinē sed adūs⁹ p̄r̄i, et̄ Pet⁹ itē Sobri⁹ esto:
 te et vig. qz adūs. v̄r̄ diab. Proptiores p̄fecto

Ex diabolo etiā
 p̄firm⁹

Simile

et fortiores nos ista faciunt, p[er]suadētq[ue] famili-
 arissimos deo fieri. **Q**ui e[st] imminere sibi cer-
 nit inimicū, maiori ad illū curret desiderio
 q[uam] se tueri possit. Ita fere infantes pueri cū
 q[uod] horredū viderit ad matrē suā p[ro]ting-
 fugiūt, illarūq[ue] pedetes uestib[us] eis se p[ro]te-
 gūt, atq[ue] ita ut sepi[us] retrahētib[us] pluris in-
 auelli nō possit. At vō q[ui] nihil e[st] mod[us]
 p[ro]turbat, ne uocātes q[ui]dem illas exaudiūt
 neq[ue] trahi patiūt[ur], imo blāditijs allucietes
 respiciūt, et cū pluriā illę mōhātur, ut ad
 se illos p[ro]trahāt, sp[er] eas auersant, appositā
 q[ue] etiā mēsam despiciūt. **Q**uoniam ma-
 trē plurię, cū nihil obsecrādo p[ro]ficere se
 viderit, laruas q[ui]sdā parāt, atq[ue] illos demū
 ad reditū ipellūt, p[er]suadētq[ue] ad se iterū re-
 currere. **H**oc at non i[n] solis pueris cōtingit
 sed etiā in nobis. **Q**uā malign[us] ille p[ro]ter-
 ret nos et p[ro]turbat, tūc frangi effici[m]us, tūc
 nosipos agnosci[m]us, tūc ad deū o[mn]i studio re-
 curri[m]us. **Q**uod si delet[us] ab itis nequā ille fuis-
 set ac sublat[us] e medio, fortasse nec p[ro]terita
 credidissent pluri, puta q[uod] hoīem fefellisset.

q̄ boīs inuēris illū eiecisset, deūq; hoc inuidia
et limore cōmotū fuisse arbitraret̄. **Q**uod si pe-
nity his q̄ fuit cū itēdere uelī, inueniem̄
minime ad oīa diabolu nos ipellere, sed cū
pluriorū ille nobis lapsū sit auctor, plurios
itē nosip̄ m̄a negligentia patim̄. **V**bi cū
ut ad p̄ora reūtam̄ ad cām diabolu accessisse
f̄nāq; redē suggestisse legim̄. **N**ā m̄ri qdē
illig visū ē loquēs fraudēq; cōtinās, hūc at
nime, nisi forte malas q̄s illū cogitatioēs
dicit inuississe. **Q**uod etsi nec ip̄i rēnuim̄
id t̄n totū illig culpa cōtigit, q̄ suggerētē ad-
misit, eiq; paruit, p̄cipūq; i se inuadē dedit.
Attē nec sic illū dimisit deq, uerū ex his p̄ q̄
punire uidebat, admonē potiq; ac corripē nō
desit. **Q**uid at **C**ain uiri vniq; suppliciu dico:
q̄q; dē etiā diluuiū i q̄ tot p̄iere uiri, dei
nobis quidē etiā apte possit asserē. **P**rimū cū
nō repēte mortalib; v̄i illā inuidatiōis idu-
xit, sed fore p̄dixit idq; nō an breue tps sed
an cētū et 20. ānos. **T**ū uō ne ex longitudie
p̄dictiōis i obliuionē ac negligentia icaderet,
edificari arcā in oculis oīm̄ instituit, uoce oī cla-

*

Diluuiū

*

xius clamāte, deiq; minas oib; amūnāte. Cai
q̄ppe sanitate mētis exacerat, illa vō an om̄
oculis posita, iugiter imminētū sibi malozū
illos admonebat. Nec sic tñ illi emēdati sūt
s; in vitis p̄seuerarūt, supplicia sibiip̄is cō
fratres, ac attrahētes. Deus cū diluuiū ip̄z
neq; cōminari neq; iferre noluisse, sicut ne
gehēnā ipsā q̄dē. Sed horū om̄ nosip̄i nō
bis cā sum̄. Pes cū mortē nō fecit nec le-
fat̄ in pditione vniētū. Vñ aut Nolo mor-
tē peccatoris s; ut cō, et v. At vō nos nisi cō-
uertam̄, dānationē nobisip̄is cōgerim̄, nō
is q̄ nos pure noluerat, viāq; effugēdi ondē-
rat. Viri nō p̄t quātū vtilitatis et his qui
diluuiō p̄erūt et ceteris postea futuris in
cōparatū sit. Illi cū ulteriq; in vitis p̄gre-
di p̄missi nō fuerūt, q̄ at post illos secuti sūt
maiora etiā q̄ illi et excellentiora lura retu-
lerūt, fermentō, materiaq; malozū e medio
sublata. Nā si etiā sine exēplis mala p̄ se
hoīes facile inueniūt, q̄ nō facturū existimē-
t̄. si pluriorū exēplo ad p̄uinosos actū iuūt-
t̄. Quod vti ne fieret, ne tot scelerū ingros-
q̄ q̄ postea futuri exāt, ituerētur eos oēs vna
P̄didit. Verū quā est eorū sapiēs, imo plena

90
Stultitiae ratio q̄ cū nil' boni agere velit, oīa verbo-
sis q̄stionibz agitāt, vt suozū delictozū cās ad
deū referāt: Nisi p̄misset deus aut, neq̄q̄z auer-
sisset diabolo, nec decerpisset, sed neq̄z cognouisset
Adā q̄tū boni an̄ habuerit. Qui cū se i t̄m-
culmē hōis crederat, ut fieri se deū expecta-
ret, q̄ nō prupisset audare, nisi digna fuisset
aduersione castigatq̄. Demq̄ nil diabolum
cōsuluisse, nilq̄ penitē Eug de ligno locutū
fuisse, nū sine p̄cō p̄stissent, si id ita nō
cōtingeret. Mime. Nā cū mulier tā facile
q̄ volebat p̄suasit, is etiā diabolo absente
ex se q̄ p̄mū in petm̄ corruisset, q̄ maiori q̄
pena multari meruisset. Preterea ne nūr
q̄dē solū diaboli ē, oīs illa seductio, s̄ sua etiā
corruptia mulier corrupta corruit, dicēte sc̄p̄.
Vidit mulier q̄ bonū cēt lig. ad id. t̄m. Neq̄
vō nūr ista loq̄z q̄si diab' purgare itēdens
sed idcirco uoles eos, nisi sp̄tē reddisset a ne-
mine unq̄z potuisse deici. Nā q̄ tā facile p̄i-
nata sibi ab altero deceptione suscipit, is et
negligēt' et laxē fuisse affectū ondu'. Neq̄ ei
tātū ille potuisset si sobriū vigilatēq̄ am̄
allorūz cēt. Sūt at̄ pluri q̄ tū ad hār par:

Alia crimina^o

preceptū dare vult
q̄ non daret

tē discedo pueniūt diabolo omisso ad māda-
tū trāsēūt et tū a peccāte hōie abstineāt deo
crimē ip̄igūt dicētes. Cur eis preceptū dabat q̄
peccaturos nouerat? **I**sta re vera sūt diaboli
v̄ba et ip̄ie mētis inuēta. Nā q̄ preceptū dare loq̄
maioris sit dispēsationis q̄ nō dare cōstat. **S**i
ei Adā aīo et uolūtate tā negligētī q̄ fuisse
ōndit nullū suscipiat mādatū, sed i delitijs et
securitate p̄sistat. ex h̄mōi h̄cētia ibecillitas tā-
ta atq̄ negligētia, ad meliora ne an ad deterio-
rū p̄rūpet. **L**iquet sane illū ad sumū vitiorū fa-
stigiū euasurū si absq̄ cura sit. Nā si necdū de
imortalitate securus eāq̄ sp̄ dubiā p̄dere nō
ignorās, i tāta arrogātia elatq̄ ē ut deū fieri
sp̄aret, istudq̄ tū id p̄mittētē nō fidelē rex-
neret: si firmā ac securā immortalitātē cōse-
cutus esset, quo nō p̄gressus esset arrogātie? q̄d
nō peccasset? q̄n ille deo obtēpasset? **T**u v̄o dū
ista reiminaris idē p̄fēo facis ac si q̄s libidine
iterdicētē i simularet, id q̄ pluri ista audiētes
fornicaturi essēt. **N**ōne sūt h̄ ext̄e demētis?
Si cū nullo mādato suscepto diabolo ad illū ar-
cedēs recedē a deo cōsuleret, id q̄ illi et q̄dē faci-
le p̄suasisset. Nā q̄ post acceptū mādatū p̄ceptū

entē sic leniter cōtēpsit, si nil' ab eo pēitū audis-
 set, nō se etiā sub dno eē nesciret. **Tō** anticipat
 deq, et ex his q̄ p̄cipit docet h̄cē illū dnm̄, iusta
 q̄ illi placere oportē. **Dez** itaq; i nos dei beni-
 gnitate, neq; rogitatione cōprehēdere neq; nar-
 rare possibile est. **Eorū** tm̄ q̄ nouim⁹ sūmā dicā
 Nepe post adeo isigne cōtūmariā post tale iō-
 bēnētia, post tāta scelera, rū iā orbis tot⁹ tyzā
 mids p̄tū p̄meretur, rū extrema iā lūda p̄-
 na esset, nū delēdū eē mortaliū gen⁹ merito
 expectari posset, tū vō maximū oīm b̄n̄ficiū
 et clemētiā oñdit. **Virginitū** sūm p̄ iūm̄is
 p̄ alienatis a se p̄ sibi aduersariib⁹ morti tradēs
 q̄ p̄ cā rēcōnhatōne n̄am opās, rēlorūq; reg⁹
 et eternā vitā aliāq; bona inūera nobis se datū
 rū spōdēs q̄ nec ocul⁹ vidit, nec auris aud' nec i
 cor hoīs asē. **Quid** i' hūic dispēsatiōi, hūic cle-
 mētiē, hūic bōitati cōparari p̄t. **Quātū** distat
 ort⁹ ab omdēte tm̄ distat vix meq, aut dñs, a vi-
 is v̄ris, et rog. meq, a rog. v. **Dauid.** Quō mise-
 ret' p̄ filiozū misert⁹ ē dñs tim. se. **Quod** nō
 cōparās dicit **Quē** eī ē hūā clemētia vt dñg
 bōitati cōferri possit. sed qz ex sūm⁹ affectio-
 nis nullū nom' mai⁹ qz p̄ris ad filios. **Nisi**

Bonignitas dei

forte Esaias mai9 aliqd docuit q̄ mris pot9 ex
usus est q̄ erga natos suos longe mior9 affuit
q̄ p̄ Dixit ei Nūqd obliuiscet m̄r ut nō misē
reat filio vteri sui. Et si illa obl. f. et, ondēs
dei miām affecty oēs nales logissie excedere.

Ipe at̄ th̄s. Si vos cū sitis mali, ait, nostis bō
data d. f. v̄ris et̄ nihil p̄fco aliud p̄ ista p̄as
nisi fatā esse d̄ne p̄udentie et gubernationis
p̄ine differentia quātū iter est iter bonos et ma
los. Verū neq; iterū pes uelim, sed mēte ad iteri
ora p̄gredere. Nā id q̄z pro captu et modo tuo
durtū est, q̄ppe cui9 ē infinita itelligētia, bōi
tate q̄z et ^{harten} itelligētia clemētia sine nullo ter
minari nōtē est. Q̄ si hāc p̄ singula q̄ fiūt
nō p̄spiciunt et hoc signū illig itimitatis est.

**Plurima ei et magna q̄tidie disponit pro nra
salute, q̄ sibi soli cognita sūt.** Quia ei sola
bonitatis su9 grā mortalib9 p̄ oia p̄spicit, nū
nris idigēs laudibus, nullaq; alia remune
ratione, pluria nos latere p̄mittit. Sed et si
aliqu hęc reuelat, et istud nre vtilitatis cau
sa facit, ut grās illi sp̄ referētes, ex hac grā
titudine nra āplius nobis attraham9 illig
auxiliū. Nō igit̄ de his solū q̄ nouim9 grās
illi referam9; neq; ei uolētēs solū s; imitos q̄

et nolentes beneficijs consuevit assere. Quod paulo
 opte nonerat q sp et i oib9 gras age moneb9
 Qz at no cõter solū om̄ curā gerat, sed se
 orsu singulorū ipm̄ audi dicitem. Nō ē uo
 lūtas corā p̄e meo q̄ in cõlis est, ut pereat v̄
 nis de pusillis istis q̄ i me credūt. Cupit ip̄e
 qd̄e et eos q̄ nō credūt saluos fieri, mutariq;
 i melius et credē, sicut ip̄e ait Nō v̄i v̄ore ui
 st. s; p. ad p̄git. At v̄o si post t̄ate m̄re ar pro
 uidetis fr̄itionē noluerit meliores fieri, ve
 ritatēq; recognoscere, ne sic qd̄e illos deserit
 s; qm̄ eterne vite participatione ip̄i se sua
 sponte p̄auerūt, vel p̄ntis vite bona illis oīa
 largiat̄ solem oriri faciēs sup bonos et mal
 aliq; p̄stas q̄ ad p̄ntis vite constātia p̄tinet
 Qz si i iuuicis q; tanta cura p̄spicit, fideles fu
 os q̄ totis virib9 ei seruiūt quō vnq; cõtenet.
 Nō ita est, s; istos maxie fouet ac cõpletur.
 V̄i ait rapilli oēs m̄erati sūt. Quoties ḡ tibi
 i m̄te venit parētes, te, et p̄riam, domū, aīros
 opes, et glām illā i gente abierisse atq; excussis
 se p̄ ch̄m de manib9, postq; ista oīa h̄m̄oi ve
 xatione pati, noli deijcere teipm̄, noli m̄grore
 desicē: nā ex qb9 cogitatioib9 hesita ḡignit̄ ex

X

X

f

isde rursus sopita restringit? Quoniam mo? Im-
possibile e mentiri deū, promisit at ille vita
eterna ista relinquētib9. Reliquisti tu oīa h
et abiectisti; qd i te phibet de hmoi cōfidere pro
missioe et esse securū. Nū ea qua nūc pro-
baris tetatio? Et h ad pmissionē qd? Non
hic eterna reppromisit vita, imo vero si in-
terris q; hmoi pmissio implenda esset, ne sit
qdē egre ferre debueras. Quippe qdē fide-
le ac religiosū virū adeo firmiter pmissa
dei tenere cōuenit, ut quātūlibet effecty con-
trarios aspiciat, ne sit quidē pturbet, neq;
despet euentū. Antuere deniq; fidelis Abra-
am cui hmoi pollicitationē accepit et qualia
facere sit iustus. Promissio erat, ex Isaac i-
pledū esse orbē vniuersū, iustus, hūc ipm imo-
lare. Quid i istud ne pturbant iustū virū.
Minimē Amo cū tāta esset dissonantia et pcepti
et pmissi, nil penitus turbat9 ē, neq; hesita-
Et merito. Cū ei de9 aliqd pmisserit etiā si
milia sūt q pollicitationē hmoi obtudant
ac itercipiāt, turbari nō cōuenit aut de fine
dubitare. Hoc ei maxie dei potētā cōmēdat
dū i reb9 abiguis fine certū et exitū reperit

promissa dei firmi-
ter tenenda

*

sicut tunc beatus ille sermone reputabat. **V**n fide illig
maxie admiras Paulus aiebat, fide obtulit. **I**
saac du fetaret, vngentū q pmissioes arcepat,
h ipa ^{la} frās. **A**ta et Joseph frēs se adoraturus p
missione arcepat, neq; hesita, hret postea p oē
gens tribulationū tra sietit atq; ad carere ipm
pluris anis. **C**ūq; tāta cent q illig am ptur:
bare posset costas tñ p senerat, et iniolabilis.
Eiusmodi vo etiā nra sut, imo vo lōge pple:
xiora. **Q**ue ei pmissa sut nobis, regnū celo:
rū est, vita eterna, incorruptio, et ifita bona.
Que at iteri cōtingūt, valde ab his remo:
ta ac aliena sut. **M**ois u nos et corruptio
seqt, et suppliniū, et fetationes uarię ac ppe:
tue. **C**uiq; rei grā q h facit de9 pmittitq; p
missis cōtraria euenire. **N**ō absq; rōe; verū
ex hoc duo maxia bona elirit, dū ex altero
certissimū potētis suę argumētū rapim; q
s; possit despatisima pmissa sua, spe atq; opi:
nione melius pfitere, ex altero audit nros
quos erudit, cūta sibi credere fideliter et si
virtis facta cōtraria videat; emergere, q; ppe
spei virtis eiusmodi ē, vt eū q sincere sustineat

No

Spei nō rō
fundit.

nūq; cōfūdi p̄mittat. Si eī hi q̄ p̄missa i hō sē-
culo acceperūt, ita i signit' affecti sūt, qd nos
facē nūc est q̄ i futuro sēto. bona illa sēpi-
terna expectam'. In hoc sēto nūq; p̄ssure no-
bis et āgustis p̄mittūt. Quid ḡ est qd te p̄-
turbet. Qua rōe iduci potes ut suspecta ha-
beas p̄missa dei. Nepe cū dicit te ab eo neg-
ligi, q̄ rā mūdū oēs desperisti; hūdo oñdis te
illi nō recedē, atq; suspicō hēre, fallaciq; p̄missi-
onē e' existimare. Id at̄ vere ē a dōne corripī
ac sēpiternos ignes p̄mereri. Sed sūt q̄ sēti
negociis dediti, q̄ete ac lūcter viuūt. Et sicut
q̄ p̄dixit ch̄s Amē dico vō q̄ plorabitis vōs
mūd' at̄ ḡ. Sed i p̄orib' gnatioib' hō ferme
videas cōtingisse. Quippe babilonij cū deū
ignoraret, opib' potētiaq; pollebāt: indei vō
captivitatis et seruitutis p̄mebat' iuxta.
Et lazarus ille q̄ regnis celestib' et misq; gaud'
poturi mē rūt, vltimib' plen' cum lignis e'
rat exposit' p̄petuo esurēs: Dines vō i hōre et
frequent' cōstipatione seruorū et rege et delirijs
vitā durebat. Verū ut hūc nihil p̄fuere ap-
iferos delirij atq; illa oīa; ita nec lazaro famē
aut vltima, nec oīa sil' cōgesta i rōmoda vite p̄-

sentis obstiterunt. **S**ed veluti qda athleta fortissim
 i estu gmissio et algore luctas et prelare vinit et
 coronatus immortal e. **V**n vir qda sapiens aueb;
 fili si accedas seruire dno ppara anaz tua ad
 tetat. dirige cor tuu et sustine et ne festines
 i tpe iductionis. qm igne pbat auru, hoies
 vo acceptabiles i ^{foras} tpe humilatiois. **T**e fili noli
 negligi discipl dei neq deficias ru ab eo argu:
Qui auru i fornare mittit, nomit qtenq d:
 lud uedi et ignescere, et qn igne opz eduri.
Sqz alter ex his, ne festines iqt i tpe iductionis
 alter, neq deficias ru ab eo corripis. **M**agnu
 re uera magnu & excellen pssura est, ad pba:
 du viru, atqz ad docedu patiente virtute. **Q**ud
 g iges si illig nos magnitudo deignat. **F**idelis
 est deo q no patietur nos tetari sup qz possu
 sed fac. ru tet. exitu vt p. f. **N**a si ex dilectioe
 correption, ex odio vo derelictio est, neq eiusde e
 quepnā simul et amare et odisse, neq corripe
 qde et derelinquere. quo g iqt multi corruent.
Serpos illi deo puauerunt, no at a deo derelicti
 fut **Q**ui elogat se a deo pibut. **E**logat vo
 se a deo q correptiones illig no sustinet, sed
 irasunt, ar ueluti mah filii ru a pibz tradi:
 tis ingris vel ipatietes laboris, uel fugietes ver:

X

simile

vera parētū aspectus declinat, ab eis resiliunt
nihil inde luxant, nisi q̄ pluris et gran-
orib9 icōmodis se ipluat, atq; i aliena regioe
famis et erroris, ac morborū, ignominieq;
ac seruitutis iurias subire rogātus, ita et
q̄ dei disciplina ingratis suscipiūt, idignatq;
et q̄nter ferūt, p̄terq; q̄ nil ex ea luxant su-
mis se calamitatib9 afficiūt. Quorū tolera-
re monem^r et cor mēm dirigere. At multo
q̄uora te p̄peti dices. Ne pedotrib9 qdē oēs
ēq̄liter atq; eodē modo exeret, sed iberaliori-
b9 iberialles, fortiorib9q; suis sitis cōparat. Nā
q̄ suis virib9 minore cōparē fuerit nact9, etiā
si tota die illo cōgrediatur iexercitatu tñ p̄mi-
net. Cur q̄ iqes oēs q̄ eandē elegere vitā, e-
isdē etiā laborib9 certare facit. Quia nō vna
apud deū est exercitacionis spēs, neq; oēs qui
eisdē op9 hnt, eisdē stat9 sūt. q̄ppe et pluri-
tū eisdē morborū icōmodis laborāt nō eisdē
tñ idiget medicamētis, sed alia qdē istis, alia
illis apponūt. Atq; iō et flagellorū modi va-
rii sūt. Alius morbo p̄petuo p̄bat, alig q̄uis-
sima iopia, vi atq; iuria alig. hnt iuges ac
p̄petue liberorū p̄p̄q̄uūq; orbitates excurrat.
Hic ab oib9 abicit, nullusq; rei dign9 estiat.

Dimorsus apud deū
exercitacionis spēs

Ille q̄ sibi i his deroget² q̄m nihil sibi sit cōsū⁹
 gravissimū putat, atq; aliq̄ aliter affligitur.
 (neq; ei possibile ē oīa nūc ex amissim mē-
 rare) Videntur tibi horū singula, si tuus grū
 nis cōferat² leuia ac nulla esse. Verū tu si her
 expt̄y eses, scires p̄fecto, q̄to id qd̄ nūc te an-
 git his oīby leuiq̄ ac tolerabiliq̄ sit. Sed et si q̄
 sūt q̄m sit leuior q̄ nra castiga^o, nihil p̄ctiq̄
 mirem² aut p̄turbem². Nā adiectio laborū
 iocremētū ē meritorū, ac firmissimū mun-
 mē nrm q̄ freti nūq; sine sp̄te sine etiā
 iūiti corruam⁹. Hastū nāq; ai cōp̄mit, neg-
 ligētia auertit, prudētioresq; ac religiosiores
 effiat. Prox̄q; vō si q̄s em̄erare velit, pluria
 tētatōnū emolūmētū replet: nullusq; v̄nq;
 ex his q̄ deo maxie chari ac acceptabiles fu-
 ere sine p̄ssuris vixit, etiā si ita nobis nō vi-
 deat². Nā si paulq̄ tm̄ negotiis sustinuit, mul-
 lq̄ vō paulo maior ē aut eq̄lis: q̄ tandē roē
 illi credatur h̄mōi auxilio nō indignisse.
 Sinat qd̄a ex istis tribulat. em̄edati nō sunt
 nō hor̄ illi ip̄tādū est, q̄ causam em̄edatio-
 nis p̄stunt. sed illozū potiq; negligētis et sorordis
 Nā si illis nō fuisset adhibitū medicamētū

No, yrw
 MH

p dei negligētia pisse videretur. Nūc vō nō pa-
 rū actū est, tū nō mediū accusare possit, s;
 egrotos potiq; iporū cōceptū. Si q vō anq; ten-
 tarēt gradientes recte, post tentationē corru-
 xūt: aliq; quā oib; essent pētis involuti nulla
 tribulatione vexati sūt, atq; ali; a pma sta-
 ti etate vsq; ad mortē imēris calamitatib;
 cōtriti, nihil horū nos pētq; p̄turbet. Nepe si
oēz puidētis illiq; dispensationē scire valeret
aut deberet, ista q; ignorates mēroris ac p̄tra-
batiōis causam nō imerito h̄re viderem. Si
 vō his q; tatorū arcanorū particeps fr̄s, ad ter-
 tū celū raptq; fuerat ad h̄c famē abyssū
 herēs substitit, is p̄nēsq; i pfūdū dimittitū
 sapiē et sūz dei obstupuit solū, atq; in resiliit
 qd nos ipsos frustra cōndim; p̄scrutātes i
 scrutabilia et inestigabilia curiosē iqrētis.
Certe tū medic; cōtraria his q; nobis salubri-
a videt; p̄cipit, sine algēs mēbrū p̄fluo p̄tū
subijcē inbeat sine alia h̄mōi facere, nūq; et
 luctam; s; tū nobis an p̄suaserit artis illū
 ratione cūcta facē, p̄mpte ac libētē redim;
 idq; tū ille sepi; fallat;: deū e; vīe i oib; itē
 debilitē a nobis distat, q; est ipa sapiā, q; m̄q;

Sunt

falli potest punita curiositate perscrutabimur. tuncque
 illi simplicitatem pedam a qua facti ratione exigere in-
 re nostro possemus; ab illo etiam solum cedere est mutui, co-
 rum quae deservit eas requiremus, ac hinc indigne igno-
 rantiam feremus. **Hecine sunt religiose mentis**
 ac pie. **Ne quod ad tanta vesania progrediamur**
 sed in omnibus in quibus abigimur, illud potius nobis
 cum pia cogitatione volumus. **Audita tua**
me abyssus multa. Nam et hoc ipsum quod non omnia
 apte scimus dicitur sapere est. Si enim omnia quae sunt
 causa et ratione cognita ita demum deo paremus
 non magnum meriti neque fidei onus ea res est,
 cum deo nihil horum penitus noscimus ita quae summa
 affectione mandatis eius omnibus redimus ex legitima
 obedientia, fideque integerrima; maxima animabus nostris
 emolumenta cogimus. **Hoc enim solum nobis psua-**
dere debemus, omnia nobis utiliter a deo inferri, non
iam modum iniquitates neque huiusmodi irrationes quibus
ferretes. Neque enim possibile est ista scire neque utile
 illud quod mortales sumus, hoc quod cito in arrogancia
 extollimur. **Plurima nos facit quae quam liberis nostris**
noxia esse videatur, vitia sunt tamen. Quorum
 neque illi causas quibus addiscere, neque nos illis an-
 persuadere studemus id expedire quod facit, sed hoc

solū illos admone⁹, ut i oib⁹ cedat q̄rūq; propit
p̄res, nilq; vltteri⁹ iqrāt. **Q** si parentib⁹
vris q̄ nobiscū eiusdē sūt n̄, ita p̄mpte obtē
pam⁹, neq; vlla rōe indignam⁹: deo i digna
bim⁹, aut ḡuiter fece⁹ q̄ nō ill⁹ oīa nobis
explorata sūt, q̄ tanta excellētia, hōib⁹ p̄cel
lit, quātā ipi cape nō possum⁹. **Q**uid har
ipietate ḡui⁹ exrogitari possit. **A**dversus
h̄mōi Paul⁹ idignās dicebat **O** hō tu q̄s
es q̄ iudeas deo. **N**ūqd̄ dicit figmētū factū
ri suo cur me ita f. **E**qdē filiorū exēplar⁹
posuerā, ip̄e vō multo mai⁹ posuit, figuli
sūt et ab eo formati luti. **S**icut eī lutū q̄
rūq; manū se formatū duxerit, seq̄t⁹: ita
hōib⁹ q̄rūq; de⁹ iusserit ea seq̄ et que ille iū
lerit, grato aīo p̄ferre cōuenit, nihil oīno
reluctando vel curiose addiscere q̄rendo.
Neq; eī nobis solis ista abignia sūt, verū et
s̄is h̄s, q̄ an nos fuerūt. **A**ut **J**ob **Vt** qd̄ ip̄i
uūt diuitiisq; veterasūt. **E**t **D**avid **Effusi**
sūt gressū mei q̄ zelam sup̄ iūq̄o parē p̄c̄ v̄id
Q nō ē resp. m. cor, nec f. i pl. e. **H**ieremias.
Austus es dñe veritū iusta loq̄e ad te. q̄re

simh

via p̄torū p̄sp. **A**mbigebāt isti q̄dē et īgrebāt
 s̄ nō ita ut faciūt ip̄i. Neq; ei accusabāt de:
 n̄, s̄ aliq̄ q̄dē aiebat **I**ustitia tua sicut mot. d.
 ind. t. abys. m̄lta. De alio cū tūta pass̄ eēt,
 scriptū ē. Nō dedit is̄up̄iaz deo. Quid iḡ āpl̄i
 illi didicerūt? Nēpe de his nullū c̄nsū retule:
 rūt. Quod dauid idicās dicit **E**xistimabā
 ut cognoscere, hoc labor ē ante me. Ideo at
 r̄nsa sup̄ his nō acceperūt, ut posteriorib; se:
 rulis sc̄tis futuros hoies edocerent, etiā ip̄os in:
 terrogatione abstinere. Atq; p̄iores illi v̄mū
 tān̄ īgrebāt, cur s̄ ip̄i in copia rerū oīz
 et p̄sp̄itate v̄uerēt, et ne sic q̄dē didicerūt.
Isti v̄o lōge plura q̄ illi temeraria curiosi:
 tate scrutātur. Ea eī q̄ p̄ponūt^r m̄c multo
 grauiora et maiora sūt. Atq; manifesta
 horū ratio illi p̄mittat^r q̄ nouit oīa anq̄;
 fiat. **S**i t̄n̄ p̄ captū nr̄o curiosis istis hoib; q̄
 r̄ndere nr̄i sit, rationēq; aliquā afferre; il:
 lud p̄mū dixerū indignū esse q̄rere, cur boni
 in p̄ssuris mali cōtra in requie p̄sistat
 celest̄ iam regno reuelato, futuriq; sc̄ti p̄:
 mio nobis oīso. Nā cū in illa vita singuli
 digna suis meritis recipiat, q̄d iā eis rebus p̄:
 turbem^r q̄ hic bonis aut malis cōtingūt.

Cur boni malis
 mali bonis fruūt
 ut d̄quisit̄o

Eos uero qui sibi itentius ac deuotius obtentant, ueluti
et fortissimos athletas huiusmodi laboribus exercet
iberatiores uero, ut qui nihil duriorum laborum per
ferre possint prius ad bona opera hortatur.
Quod si contra quicquid euenit, plurimum iusti hic in
reque uita agunt et hore; mali uero in ignomi
nia, summissis aduersitatibus perdurant, iterum qui
de per illa obiectio, qui affligi bonos, malos
uero iugiter in delictis esse conuenerat, hanc
ratione euerfa profligatur. **S**in autem et huius
rei causa inquirere uelint, id profecto dicimus deum
nostra scia non uno modo solent esse disponere, sed
cum sit misericors ac potens plurimas nobis
salutis uias scindere. **C**um itaque plures sint
qui futuri sciti, ac resurrectionis ratione ad
mittere pernitenter renuat, ueluti in breui ta
bula hic iudicij futuri imagine ostendit, cum
punit malos bonosque remunerat. **Q**uod
cum in iudicio illo summo generaliter futurum
sit, etiam nunc ex parte aliquo id fit, ut qui legi
quam illud iudicium fore despat, uel his qui in
hoc scito contingunt admoniti, mansuetiores
atque meliores fiat. **S**i uero cum nulla hic omnino
puniret malus, nullusque honoraret boni plu
rima ex his quibus resurrectionis ratio incredibilis

Cum mali hic aduersis
iusti bonis feruntur

X

videtur, virtutē veluti malorū causā aspiciat;
 rēt, vitiositate vō veluti bonorū letorūq; oīz
 onasione psequerētur. sine rursū hīc singu-
 li iuxta merita reciperet supflūā iā falsūq;
 existimaret resur. rationē. Ataq; ne hūic nō
 recederet, ne īgēs turba ex cōtēptu deterior fi-
 eret, nōnullos hīc p̄tōres ulcrisitur, q̄sdāq;
 p̄ recte factis ī oculis aīz p̄mīs donat, vt
 ex eo quod nō ī oībz factū est resur. rectionis af-
 ficitur fide: ex eo vō qd̄ aīz iudicū q̄ malos a-
 hq̄s supflūis afficit, p̄fundissio quasi sōno se-
 pulcos excitet. **Nā** ex malorū qd̄ punitioe
 pluri timore corrigūt, ne patiat eadē. Ex eo
 atq; nō oībz pro merito hīc retribuit cogi-
 tare cōpellūtur ea p̄mia ī aliud tps esse re-
 seruata. Nūq; cū p̄fēcō rā iustā sit deū, tot
 si neret sine malos īpunitos e vita migrare
 sine bonos hīc īm̄eris malis affici, si non vō
 trisq; varia ī futuro sūtō p̄mia pro meritis
 parasset. Quo curā nō oīs vel supflūis vel
 hōre afficit, sed quosdā sunt et ī Persarū re-
 ge et ī Ezerchia cōtigit, q̄q; fuerūt pluri
 et Assuro ī pietate et Ezerchie pietate pares
 Cur at nō ī oībz hoc agat deū rā sup̄ dicta

ē q̄ sc̄z nōdū adsit iudicij tps. **Q**uā ar̄ ista mē
a ratio nō sit, sed ē q̄ nos tū induratur̄ est
audi dnm̄ ipm̄. Nā tū qdā ei am̄nasset mor̄
tē eorū q̄ turris opp̄serat, et pilati vesaniā q̄
sanguinē mortuoz̄ sacrificijs misauerat, qd̄
aut. **P**utatis q̄ hi galilei p̄tores p̄ seceris
fuerūt. q̄ talia passi sūt. Nō duo v. s̄ nisi p̄.
eg. oēs sūt p̄. Aut illi. id. sup̄ q̄s turris redduēt
Hec dilationis ratio, hec rā est. **T**ō nō oēs qui
eisdē supplicijs sunt digni, vna punire cō
suevit vt reliqui eorū casibz̄ admoniti mē
iores fiat. **S**ed ais q̄ plurimi a p̄mordijs
etatis ad finē vsq̄ varijs calamitatibz̄ afflicti
sūt. **E**go et de his et de prioribz̄ dixeri, p̄ce
ripue quidē illos ob p̄pria vitia puniri, de
inde q̄ vt alij eorū ex̄ emēdet̄. **Q**uod si nō
in oibz̄ fit nihil est qd̄ mireris nōdū ei iu
dicij tps̄ aduenit. **Q**uid ḡ de ijs ijes q̄ nōdū
anq̄ p̄ etate bona vel mala discernere possit
quasi maxia peccauerit supplicijs subdit̄.
Huius rei nō vna rā est s̄ plurē. Nā et ex
p̄aretū itēpantia et scelere, et ex nutrimentū
negligētia et ex itēperie aeris et ex alijs ca
sibz̄ id̄ rōtingere pt̄. **P**ropterea tū plurimos
illorū nequā futuros p̄seruēt deq̄, oēs uel.

Obiecto

uti rōpedib9 qbusdā hmoi supplicio coeret.
 An nō vides et mēdicorū plurimos it' p'suras
 ipas et āguſtias innumera ppetrātes ſcelera, qm̄
 tñ om̄ rā nō affluſio paup'tatis eſt, ſed ſola
 neq'tia. Audiuſi ego quosdā aliqui cū dice-
 rent, hmoi hoīes. nūmerē quādā honeſtate et
 forma liberali i ſolitudine nactos, ei violēter
 ac petulāter illuſiſſe. Cui9 h' n'ritatis, q' affli-
 ctionis op9 fuit. Quē iſti ſcelera nō admi-
 ſiſſet ſi nō hmoi quaſi nodis rōtinerētur.
 Eorū vō q' carcerib9 icluſi ſūt q's facile ve-
 ſaniā et cabiē pferre poſſit. At hi q' a de-
 mone corrupiuntur nihil minora hiſ faci-
 ſūt, nō at ea nūc mēoro q' tūc agūt cū ab
 hmoi peſte apphēdūt, ſed poſtea q' illa vexa^o
 ceſſauerat, admittūt. Nā edantatē ſequūt^r
 et furāt, et inebriāt et hiſ etiā turpiora admit-
 tūt. Deniq' ſicut malefactorū plurimōs car-
 cerē diutiſſime iſcolere p'mittit iudex, adeo ut
 plerūq' vitā illuſ finiāt, et cū ex multis ali-
 q' punire vult, vñū ex eiſ aut duos emi-
 nētiore loco ſtatueſ, r'cūſtatib9 oib9, ita ad
 mortē duci p'cepit, neq' ad terrore r'eterox
 ſu vtendū ſibi oib9 r'eſet: ita de9 q' cū nos
 emēdare vult nō oēs vna malos punire
 nūm̄ exiſtimat, ſ; aliq's rapiēs ex eiſ q's nūq'

Mēdici peccāt

Simile

corrigendos nominat, potestiam ac iram suam ostendit, plu-
 ria ex hoc vitia molles et confines. Quippe ma-
 los ad exerranda si velit vitia hortatur, et bonos
 cautos efficit, et loqummitate sua ostendit, et
 surrectionisq; rationem, vobis dixi, oib; isimul
 Quid q' heriq; ad eos q' pma etatem ois
 nutriti i calamitatib; ~~est~~ pnsq; bona vici-
 mala discernere possit migrat e vita. Et qd
 mal qso isti patiunt, qui nedu qd patiunt
 sentiunt neq; dolere aut gaudere nouerunt.
 Ego parentes, frs et ppiquos hmoi libero-
 ru cladib; emendatos noui. Ad vo no mi-
 nimi luxu est ita queq; affligi vt ex his q'
 nesces patitur aliq maxima emolumenta
 consequatur. fieri at pt, vt sit alia ratio se-
 cretor qua solus nouit reru opifex deus.
 Vnu at id reliquu e explradu, qua sq ob-
 ransam hi qui recte pnsq; tentarentur
 videbat, post tetatione lapsi sut. Quis
 oro plane nouit q recte iudant nisi q cor-
 da singuloru fixit, itelligitq; oia opa men-
 sit sepe vt pluri ex his q' boni esse videbat
 peiores oib; sit. Atq; id quide et i h' scito e
 manifestu i nonnullis, iam casu aliq aut
 necessitate i gruete. Cu vo is q corda et renes

Infans me
 puniunt

Cur boni post trita
 tione lapsi sut

nonit iudicās sederit, tūc nō paucos ex pluri-
 bꝫ sed oēs oīo, qui sūt eiusmodi videbimꝫ, nec
 qꝫ tūc omilla pelhs lupū, neqꝫ sepulcri dealba-
 iternā iquinatōne tegere poterit. Nulla ei
 creā invisibilis ē corā eo, qꝫ tūc iudicaturꝫ ē
 sed mda et apta sūt oīa oculis ej. Ut at si
 mulatoribꝫ oīsis ad eos tandē qꝫ xerte reuera
 iudicāt veniamꝫ: Vnde nobis cōstat qꝫ etia
 si bona reliqꝫ, virtutesqꝫ subiecit, sūmū tū
 om̄ virtutū culmē hūilitatē nō neglexe-
 rit. Qꝫ si dicat qꝫ, meliꝫ fuisse illos tū xre
 ageret extolli, qꝫ post lapsū hūiliari, is in
 maxie videt iactantie detrimēta et hūili-
 tatis lura ignorare. Nostri ei plane hōiꝫ
 arrogāter bona opante (si tū bona facere
 arrogāns possit) qꝫ p̄mū i sumā p̄nicie la-
 psurū. Is vō qꝫ labi p̄missus fuerit ar ex
 ruina hūiliari didicerit, resurget, at si qꝫ de
 noluerit lapsus sui dāna nro reparabit.
 Porro is qꝫ cum iactātia putat xerte opari
 nihil parēs aduersi ne sensū qꝫ de p̄p̄e iūctatis
 vllū recipiet aliqñ sꝫ augebit scelera atqꝫ dū
 nesciet hūc varug ꝫ fūisset, sicut phariseꝫ
 ille qꝫ ascendit i tēplū putās se bonis oibꝫ esse lo-
 cupletē, dndit vō publicano paup̄iore meritū

Justi arrogāns

Inanis gl'a in
sua s'ra pestis post
arrogantia

se esse percipiēs. Est et alia spēs pestis, q̄ pluri
mū roboris h̄z ad haurienda oīa bona mū
quā cū multo sudore colligim⁹ v̄tq̄ s̄z iā
nis glorię. Nā reuera venti istar̄ igressa
thesauros oēs v̄tutis exufflat. En et s'ra
nobis occasio ^{placationis} apparuit recte gradientū.

Pluri cū ex his q̄ apud nos igentes videtur
virtutis cū tolerasse labores ac reuera tole
rat, cū oīa ad hōrem hōim nō p̄ dei gl'a
faceret, p̄missi sūt in tētionem labi, ut
multitudinis opinione et gl'a mudati, p̄ quā
detrimēta oīa ^{phos} ~~phos~~ sunt, p̄ ~~phos~~ ^{phos} eiusq̄
gl'e naturā i nullo flore fengo eē melio
re addisctes, iā deo sol'i varent, atq̄ ip̄i cū
gerat oīa. Sūt preterea et alie cause et
rōes nobis q̄dē incognite, sed deo p̄be notte. Nō
iḡ in his que cōtingūt indignem⁹, nō ea q̄
iuter feram⁹ s̄z i oīb⁹ grās agam⁹. Hor et
gratorū, fidelinq̄ seruatorū est. At vō tu dū ad
miraris cur nō antea potiq̄ cū delirate vi
ueres s̄z nūc cū abiicisti oīa illa ac te deo
demonisti totū pessiq̄ ille demō te inasit,
idē p̄s̄h facis ac si admirareris cur specta
torib⁹ null⁹ molest⁹ esset, s̄z q̄ in pugilū

Sunt

mero a scriptis exercitatusq; i certamine dñi
 disset, hinc solū ex oib; colluctator et cōpar
 expeteret p̄tūtes caput, fariq; cōdēs. Nō
 hoc ego aut mirādū, aut merore dignū est
 si nos ille nartq; aduersus q̄s pugnat, p̄mit
 istat, agit, vrgēt, ista q̄ppe est pugnatū lex
 Verū si ille deiciat ac p̄sternat, ac p̄mia la-
 borū tollat hoc q̄ue et intolerabile putādū ē
 Quādiū vō ille nō p̄ualet, nō solū nobis
 nil' nocuit s; et p̄fuit plurimū cōfortu
 illo suo sūma nobis ornāmēta rōquirens
 Nāq; et i castris ille p̄stare ceteris putatur
 q̄ plura vulnera aduersa frōte suscepta, p̄
 se ferre p̄t, ac singularia certamina adū-
 s; q̄libet hostiū' suscipe fortissios. Ampu-
 dēs ē atq; ip̄teritū hū demon, at ego te p̄ca
 mirari nō desino, q̄ hinc aduersariū na-
 rtq; tā violētū, lapsq; nō es, neq; i deditiōne
 venire tolerasti, s; rectq; p̄stitisti, nulla ex par-
 te ip̄bitati illiq; cedēs aut loco motq. Porro
 q̄ non assentandi studio mūt ista loquor s;
 ex aīo atq; vt ondā q̄ maxia ex hinc af-
 fluitōe reperis emolūmēta, patere q̄d nos

fiducia tãñsp̄ i loquẽdo vti, neq; ei aliter
h̄ rei documẽta afferre posses. Nostri sane
priorẽ tuã cõuersationẽ qua an̄ hãc tẽta
tionẽ degebas. Hãc diligẽter examines, et
p̄nti q̄ nũc vniũs cõponas, aspicias p̄o-
fecto q̄ntũ luxu ex isto cõflictu cõserutus
sis. Nũc ei vigilijs, ieiunijs, lectioni, orõib;
q; pietatis itentissime iũbis, gramitateq; et
humilitate excellẽter cõserutus es. Antea vò
nulla tibi laborũ ratio, nulla cura erat, s;̄
studium oẽ et laborẽ, hortuli rurs, pomarij; ac
borib; deuoueras. **A**udiuĩ ego tũc plurimũ
q̄ te oburgãtes arrogante diceret, atq; i hãc
parte nobilitate, gnis et p̄is claritudinẽ et
q; i opib; pluris minima parẽtũ idulõetia e-
duratq; fuisset, causaretur. **V**igilarũ vò q̄
tũc negligẽs fueris ip̄e meli; nosti. **S**ẽpe ei
alijs p̄funda nocte statim exurgẽtib; ip̄e q̄m
sono mersus dormiebas, et cũ te ad colles-
tas excitaret, indignabaris. **A**t nũc ex quo
bellũ hoc subiisti illa oĩa soluta sũt, ac in
meli; mutata. **Q**uod si q̄ras ex me q̄ obzẽ
cũ in delictis ageres, nõ tũc tibi demonẽ
istũ seu frenũ inuiserit deũ, illud rĩdebo
hoc q; singulari eũ actũ p̄uidetia. Sciebat

ante ibeallū supandū facile ac mature pitu-
 rū. Atq; id ne statū qdē ad hāc luctū voravit
 tū ad monarchorū vitā accessisses s; exerceri te
 p̄q̄ p̄misit ac p̄lixo t̄pis sp̄ano durare. **A**ā vō
 postea q̄ robustq; factq; es, tū ad laboriosū hor
 studiū p̄traxit. **A**d huc ī corū q̄ sūt in seculo
 mētione facis, famulūq; tuū in medū addu-
 ris, illū eī fr̄are te reor cū ais plurimōs secula-
 res viros, cū ī huc mōrbū incidissent relerit
 fuisse liberatos. **V**erū n̄ o amatissimē nō eadē
 ex cā nū hāc peste rōgredi p̄missi sūt q̄ tu mō
Allis eī sola terredī eos cā, vt ex h̄mōi t̄iore
 meliores fieret hāc beluā imisit deq; tibi vō
 nō ea q̄ ceteris cā est sed vt fortiter pugnares
 dūmō vīceres, coronāq; patientis z eferres.
Porro victoria tūc est nō cū q̄s adhuc theatro
 rōstater luctando seipm̄ aduersario subdu-
 nit, s; nū se p̄ntē iugiter exhibet, rōgrediq;
 ac luctatorē sūm suscipe paratū ac demū rō-
 gitationes oēs nōq; q̄s ille p̄merore suggerit
 oīo a se exmittit. **Q** vō res ita sit sic collige
Costat p̄f̄o oīb; q̄; tūlibet tu te p̄ hūilitatē
 deignas, a serui tui vita tuā longissimē differ-
 re ac tē meliore, deo itaq; maior tui q̄ illius
 cura sit n̄re est. **H**oc ac dato id q̄ constabit
 nō esse odij p̄missionē illā. Si eī esset odij, nū-

q̄z p̄tō quē magis diligeret illi addixisset ⁱⁿ eā cū
q̄ longe fuerat deterior t̄ā n̄to illa erupisset.
Neq̄ cū ex hoc solū id asseneraueri, s̄z ex q̄b̄z
adeo te desertū putas ex ijs maxie illi curā tuā
sumā esse ondā. Nā si nō studiosissime curā hanc
tenē egresses q̄ ad hanc liberationē ptineret
si nō p̄grinationes longiq̄s et laboriosas et
sas illis viris et h̄mōi morbos solūe potētiss̄
rōgredereis assupsisset merito forte q̄s dubita
ret. Cū v̄d̄ satis apta videret esse causa cur
tū t̄pis affligi te d̄ns p̄mitteret. postea v̄d̄
q̄ martyriū loca frequēs adisti, vbi plurimi
ex his q̄ qui rōtati rabie hoēs comedūt
sepe sanati sūt, plurimiq̄ t̄pis apud viros
illos mirabiles q̄ poteri orationū suarū
fervore an̄ rōsuerat h̄z rei gr̄a fecisti, re
uersusq̄ es ferēs tem̄ t̄mirū aptū ac rectū
simū et te d̄nḡ p̄uidetiz documētū, ijs q̄
q̄ valde obtusi sūt rōspirum ē. Nūq̄z cū tā tam
ipeditet de9 gr̄az, nūq̄z tot labores effūdi, nūq̄z
seruos suos ita in greore suffūdi pass9 esset nisi
id tūz p̄bator et vtilitati vehemēter expedi
ret. Itaq̄ qd̄ tu diuine derelictionis signū
putas id i p̄mis sumi in te affectus et hoīs
rectū est argumentū.

¶ Finis libri pi de puidetia dei

Extracta q̄da e li. 2.º de angore ai

Quoniam etiā te angit diu adeo ut se-
pe demō vel aqua vel p̄cipitio vi-
tā tibi extorq̄re fere p̄suadeat, de
hoc q̄ differam⁹. **Nō** solū demōnis
est istud cōsilium s̄ potiq̄ meroris, imo v̄q̄ solū
meroris: q̄ p̄ ex eo q̄ pluri a d̄cone libeī, so-
lo merore mortē sibi cōstruērit. Hūc iḡ
ex aīo tuo fuga. **Nō** demō est q̄ merore
mouet, s̄ meror potiq̄ vires d̄coni admi-
nistrat, cogitationesq̄ p̄uas suscitāt. **P**
Et quō iq̄es posū nō merore affiri. Si a
multitudinis opinione lōgissimē recedēs, sola
sup̄na sentias. Nūc eī ea res gravis videt̄
q̄ vulgata existiat. Atq̄ si omissa iam
existimatione ipsā rē diligēt̄ cōsideraueris,
inuenies nullā eī esse mestit̄ occasionē
An v̄o eq̄lū tuorū religiosorū grā affire-
ris. **R**ecor eī te itūctē illorū illorū letitiā
at fiduciā cū fr̄ib⁹ cōfundi atq̄ ex tristitiā
cōfundere. At si his ī summa cōtinētia et so-
brietate atq̄ ī reliq̄ vitē p̄tia degetib⁹, ip̄e
in ludis, aleis et cōmessationib⁹ t̄ps de con-
sumeres rationabilis esset meror tu⁹. **Si** at
eādē cū eis itedis viā, quid angeris.

Tanta didici ex hac tentatione tibi accessisse
religionis incrementa ut iam non cum adolescenti-
bus illis sed cum magnis viris virtute confedas
In nullo autem te illis inferiorē, non rōe ie-
iunij, cum pane tantum et aqua in abū su-
mas, idque post biduum vel triduum. Non vigi-
liarum prolixitate, cum ut ipsi plures vni-
noctes orationes oras transigas. Non diuturno
istituto, quod te quod plurimos illorum transcedere
dicunt. Audio admiras ut tibi de hys in la-
teris et orationibus confumit. Et sunt qui se si-
lento denouerunt, sequitur turgurio brevi inclusi-
runt nihil loquuntur ita autem et te in tanta co-
uersante multitudine persistere. Porro
contritione cordis tui squalore ac dolore
et hi qui enarrat horrescunt, et plurimos hinc
dum tua narraret instituta compulerunt,
Nuncquid ullum incrementum autem respicit, nihil ex
consuetis laboribus relaxat. Hoc quod te puer
At forte confunderis quoniam te sub oculis qui
ruda deijcit, sed hoc tibi ex eadem causa contingit
quod multitudinis opinione negotium hoc
non rōe metiris. Namque cadere non id est quod
tu te pati dicis, sed in partem corrumpere. In h

sane casu dolere i hoc erubescere conuenit Nos
 contra i his q nulla hnt uerendie rationem
 confidim²; que at reuera sut turpia ac su-
 pmo digna reuocatu, ea du ppetram⁹ mhi
 nos mali pati putat. Atqz aia qde qd die cor-
ruente nulls e qui lugeat, si vo corp⁹ aliqd
patu², id duru ee iudicat². None id potig a
deone est corruipi si am⁹ ita rura reru iudi-
cia fallat². Si ex ebrietate pateceris, co-
fudi merito debuisses, qppe id uoluntatis cri-
me esset: sinat ex alteri⁹ uolentia id fit
no is q deicit² et uolentia tolerat, sz q illam
ifert erubescere debet. Na si i platya qs ali-
que pbu ipelles deicit no cadente sed ipel-
lete oes accusam⁹. Utile e erubescere sed
tu cu aliqd egim⁹ qd is dignu reuocatu in-
dret q nos iudicatur⁹ e in fine. Si at nil
hmoi nobi cosui sum⁹ q rei gra confidim².
Q si hoib⁹ iniurias iferentib⁹ pferre glosu
est, diabolo hor faciente, illig uesania forti-
ter pferes qsi re confusione digna fuerit eru-
besceret. Si ex casu illo exurges turpe aliqd
facere iduoceres aut loq, no te lugere pro-
hibere. Sin at oia cu graiu actione toleras,

*

Sumit

atq; ad orandū te statim cōuertis qd est quod
tibi verecūdiā aut cōfusiōne faciat. **S**ed
fortasse dura iudicatur pbra ab alijs i nos
cōiecta. **I**sti reuera ipsam sunt ac demonio
pleni qui rerū naturam, ut sese habeat
itueri nūq; didicerūt, sed ea que sūt laudi-
b; dignissima vitupant, et que sūt expro-
branda i laudabiliū transferāt ordinem.
Pluris frenetici maledictis presentes i se-
tant, sed hi qui illa audiūt, nullas se pati
cōtumelias existimāt. **E**t tu ut cū amēte
illos ita loqui audis, noli cōtumeliā aut
cōfusiōne eam re existimare, ne tū max-
ime probris te dignū cōstituas dū cōtra te
deū p tuā ipatiētā puoras. **Q**uoties em
ea que pro nra emēdatione et vtilitate a
deo inferūt probro tibi esse arbitraris vide
quorsum hec pestis emergat. **X**
Si quod tibi antea pētū est facile p hanc
pressurā id oē deletur ac remittitur. **S**ed
pōt ijs timeo. **E**t si ei oīa mea modeste fer-
re possim quo illig cladē ac vesaniā fe-
ram si quāpiā horū illū resurre cōtingerit.

*

Harteng quōdē nihil p̄sensit. Est at̄ maxie pu-
 sillanimitatis eorū grā quē necdū cōtige-
 rūt, incertūq; ē an euentura sint, ingrore iā
 nos ac dolore cōficere. Vñ eī nobis cōstet, h̄c
 ad illū p̄uētura noticiā. Amo vō cōcedam⁹
 si vis cūcta illū nosaturū plurimāq; furiosē
 et atrociter facturū. Laudo te equidē si il-
 lig idoleas vitē, ceterū nolo id cū tuo de-
 trimēto farias. Quippe eos q̄ supna nō
 terrena sapiūt, nō solū ira, p̄turbatiōe, cō-
 rūpna et̄ s; ingrore etiā abstinere cōuenit.
Hic eī loq̄e plurib⁹ q̄ p̄turbatiōes illē nos
 irōmodis efficit, proorsusq; n̄re est aduersus
 illū nos fortissime īsurgere, nisi oīno p̄ire
 velim⁹. Nā si ip̄e p̄i h̄mōi calamitatū
 autor fuisses, recte sane trepidares, ac tre-
 meres q̄ tantē illi p̄ditionis cā esses. Pr̄tē
 nesci⁹ quō ille h̄mōi rumores latur⁹ sit, plu-
 rima eī sepe cōtra quā spabat⁹ emerisrūt.
 Sūm⁹ vō esset amētis ī reb⁹ adeo incertis
 recto se iam erunatu cōficere. Arbitror at̄
 illū rē gestā cū voluptate auditurū, q̄si pe-
 nas dederis q̄ orate illo sepi⁹ atq; a vitē istig

cepta (ut ipse putat) te remouere cupiente, consili-
uipisq; se repuleris. ¶ **Q**uoniam vero malorum
tuorum summa esse asserbas, quod neque de futu-
ris posses certis confidente, neque scires hinc
ne unquam vinculis solvenda esset, an in fine
usque pugnare te ille decreuisset, qui tibi cer-
tam hoc proposuit, ne ipse quidem certum quod dici
possit. **A**llud tamen scire vult horum contingat, pro
tua veritate et gloria futurum. **Q**uod si hoc autem
fueris nullo supereminet hinc malorum veritate abs-
te arcebis. **A**d hoc illud cogita, primorum
et coronarum tuis esse futurum scilicet, tollit
fationem vero et laborum penam. **Q**uod nobis apte
firmare volens paulus ait Sic curro non quasi
in incertum sic per non quod aere vero. **A**t cum ad finem
certaminis venisset, tunc demum voce illa exiit
beatam Bonum certamine cert. cursu cons. fide sibi
condens vitam omnem in certaminibus et labo. nobis
esse agenda, si cupis eterna regere profueri. **S**im autem
alijs ita delicatis sit ut putet se hinc vite volu-
ptatibus et gaudijs celestibus frui posse hic se
fallit. **N**am sicut athletae qui in certamine certam-
inum absolute quirit confusione sibi atque

nomina parat; q̄ vō ī stadio labores oēs forti-
 ter tolerat gl'as et laudes ī ipō certamine, et
 post solutū theatrū a spectatozibz cōsequitur;
 ita nobis q̄z fit. Nā q̄ laborū tps q̄ti deditur
 tūc studebit dētibz qm̄ in eterna rege debuissz
 requiescere extrēa supplicia luere cogetur. Qui
 vō p̄ssuras oēs p̄mpte ac libēt' tulerit, hic et
 ī futuro clarissiq̄ erit.

Oēs sū quāta passi
sūt fornicata vt securi pueniret ad palmam

Hic iā p̄ oēm p̄m vitā expariat' eosqz ondit
 maxis calamitatibz subiectos fuisse Abel
 Noe. Abrahā q̄ multis vid' trāq̄lle vixisse s; on-
 dit cū multis tribulationē exptū.

Nullq̄ nisi deq̄ tibi hāc tribulationē imisit Nā
 si nec porcos qdē inadere potuissent et ausi fu-
 erūt nisi ille p̄mitteret, multo minḡ aq̄m
 nūctis rebz visibilibz excellentiore

Deinde ad Job digredit' et Isaac et Iacob
 Ioseph, Moyses, Iosue, Samuēl, Dauid
 maxime et p̄phetas reliq̄s Esaua Hierimū
 Ezechiel Daniel. Helia Helisen. Paulū
 aptū maxie. Vide etiā reliq̄m homi cala-
 mitates et vix vllū repies q̄ nō hēat qd'
 illū gravissime exerceat s; paucas ex plu-

Exemplū

us referā. Memēto senis illig optimi, et nobi-
lissimi quīs Demophilū dico q̄ iā is. ānū agit
ex q̄ nil plus agere p̄t q̄ mortuū, nisi q̄
tremuit iugiter et loq̄t̄, sensūq̄ disertissimū
suorū habet malorū. In sūma etiā paup̄-
tate agit mīstro t̄m vno adolescente romi-
tatus, q̄ t̄m burellā oī eḡ apponē p̄t, alias
et potū ifundere et purgamēta narium
tergere, alias nihil inuare p̄t. Et illū in
euāgelio. 28. ānis h̄mōi morbo laborauit

Aliud

Tum at Aristosenu ex Bithimia cogita, huius
languor imminet paralyti illi longe molestior.
Nam alii contractiones quedā, doloresq̄ ter-
mētis oīb̄ acerbiores, nūc quidē verubub
oīb̄ acutis p̄mōetes, nūc igne vehemētis
vrentes dieb̄ singulis ac noctib̄ eū exagi-
tantes apud ignaros eius morbi, vesaniū
illū videri faciūt, adeo forquēt illig pupil-
las adeo manus, pedesq̄; mūtūq̄; illū per
multā horā constitūt. Post quā bonis pri-
uationē q̄nq̄; ī clamorē erūpit, vt lamēta
parturientū supet. Quod illi nō fet s̄;
sep̄ig p̄ diē ac noctē cōtingit, sextusq̄; iā
h̄ic ān̄g vexit q̄ sic cūct̄, neq̄; serūg vllg

adest, neq; medicus, id est inopia, istud per incurabi-
 litate morbi. **Q**uod gravissimum est animi ob fetore illius
 et dominum sui oes ab eo fugiunt etiam qui sumis
 beneficiis an ab eo affecti fuerat. Una tunc
 ancilla illi assidet ex opa manuum vincens
Quena i² demonum vexatio his reparari
 potest. Merore deus infernit nature mortaliu
 non ut irrepestine illo, in rebus contrariis
 utamur, neq; nosipos primam sed ut ex eo
 maxima emolumenta consequamur. Meroris
 spiritus tunc est non tunc aliquid patimur aduersi, sed
 tunc male opamur. At vero nos ordine puer-
simus, etiamque immutamus, quod quam inuicem ma-
la perpetremus nihil dolemus, si vero quippiam a
 quodque patiamur mali pertingit condimus, titu-
 bamus, liberarique et redere e vita festinamus.
Queadmodum medicamenta si non suo ordine
 ac tunc ac per quibus morbis preparata sunt, sed
 per aliis imponatur alia, non solum infirmos lan-
 guore liberat, sed infirmitate potius augent,
 ita et merore facit. Ita tunc sit austerum et cor-
rodens medicamentum, et vitiorum que in nobis
sunt purgatio, si admoueatur onoso et de-
licato acio et petris presso, maxima suscipietur

Merore nur da
nis hui

X

Simile

Mozoz qby Vthig

curisq; p̄so et multa p̄so adhibeat^r, maxū
noret, iherilliore illū fanēs et ad supandū
facile. Quorūra statib; et pugnatib; pau
ly ait Gaudete: dno se et Porro dissolu
tis et supbis alit^r scribit. Itaq; is q; p̄torū
sagina ap̄ignat^r, extenuetur, ac firretur h
medramento; q; vō bone hitudis ē ac in
derēti statu. supm seruet dei grā, p̄ mero
re bonā suā valetudinē nō corrūpat. Adeo
ē ille arer vt si ei pl; t̄pis q̄ nōre sit imo
ret^r maxiorū malorū cā sit. Quod et Pau
ly metues cito illū postq; fecerat qd̄ suū ē
rat auferri iussit. ne forte idt̄ maiori tris
tita absorbeat^r hō ille. Compara^r hor
tū malū cū ijs q; multo grauiorib; affli
gūt^r. Nō eadē sentētia, nra q; aliena in
cōmoda iudicare solē: cū illa quidē bee
bo solū & asprū: nra vō expimēto ac sētu
cū n̄p̄sozū miseratione cōmūto didicēti
Ceterū ad efugandū meroze id̄ cōfert si ite
ri ingrate illū admittat. Nā q; re aliqua
granatur cito illā a se ab̄icere studebit. sed si
q̄cā a se eijere studet nec possit, nō remittat.
studium et cito poterit. ¶ Tantū abest vt
nos punire velit deus vt cū sepemūero

Mozoz niniq

*

penis digna faciam, rōminationē solū ver-
 bisq; terribilibus nos castigare malit Vtq;
 i inimicis et i Israheliticō pplo. Longe ē
 vult ipē nihil nos pati mali q̄ nos ipsi
 nullūq; sibi ita parceret libentē, vt oībus
 deus. Dñs i p̄rationib; has meroris cogi-
 tationes dissipabis.

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

De militia spirituali homel.

Bona quidē sūt et vtilia regis ad
eos q̄ impio eius subiecti sūt
legū statuta, sed maiora et au-
gustiora illa precepta sūt, q̄ militatibus
obseruāda decernit. Nūc igit̄ ad militiam
spūale celestis regis mandata p̄dicatibus
nobis diligenter attendat oīs, q̄ magnę et su-
pne dignitatis ē cupidus, et qui sp̄ ch̄o ad-
stare desiderat, q̄q̄ magnifice illig et diuine
vois nō onosus auditor est, si q̄s me⁹ mīst̄
ē, me seq̄t̄: et ubi ego sū et mīster me⁹ erit.
Vbi est ergo Ch̄s rex? Vtiq̄ i celo. Illo q̄
terre cōsuetudis et oīs carnes delectationis
Nemo q̄ militie arripit̄ domū sibi cōsternit,
neq̄ possessiones agrorū cōparat, aut vtilit̄ hu-
manorū negonorū cōmercijs iplurat̄. Neō. ait
militas deo ipluret se neg. ser. vt ei placeat u
q̄ p̄bat⁹ ē. Scias miles regius habet, et ip̄ato-
ris anona pasatur. Nō opz eū emere sibi
cibū neq̄ i e⁹ puidendi sollicitudine occupati
studijs militarib⁹ auocari. Vbiq̄ illi dom⁹
oīs prouincialiu ex p̄cepto regali patet, vt nō
eū de p̄nata domo laborare n̄re sit, cui mā

sio i castris et cibis ad expeditionem modico, et aq
 potui et fatu somni quatu nature nritas re:
 petit. In vigiliis i itineribz multi labores, et
 p tpm vicissitudine, i estibz aut frigoribz co:
 firmata patientia pugna ad hostes pericula vsq
 ad mortem. Veru et si mors bellati ardeat glosa
 e. Vincete vo hoies et dona regia subsequunt. Hu:
 u laboriosa i preliis vita in pace at splendida
 et honorata trasigit et p certantibz pspice de:
 certatis gte corona defectur p motio dignitatz
 apponitur, iuxta regem familiarit stare concedit
 de manu ipatoris assidua donatione remunerat
 f, ceteris pncipibz sui gte coitibz eminenter p:
 ponitur interuenire etia extrinsecz pro ams suis
 si velit libenter auditur, et tm propa digni:
 tate p meritis virtutis exuberat. vt etia sda:
libz horandis auctor existat. **Hic tu mi:**
les chi modica h de huanis actibz exepia ti:
bi sumes maioru reru i dinoru bonoru co:
reptione mente suscipe, vt libera tibi et ex:
pedita mortalibus raris vita durat. Non
 te domz auoret, no possessio ipediat, no au:
 tas aut patria costringat. Absolutz ei oi ter:
restriu reru solitudine meliz dina tu:
rabis No te illiget coniugis amor, no filioi

cura soluetur. **I**mpedimēta sūt dīne militie
carnaliū necessitudinū vīrula. **A**rma cū mī
militie tue nō carha sed potētialia deo. **S**ci
to at qz te nō vīrit neqz strāgulabit iuitur
neqz te obnoxīū faciet ex libero nisi volū
taria declinatio. **L**ōge diuersa ē spūaliū
affectiōnū cōditio. **N**on qras ī terrā celi quē
filios sed ī celū pducere. **N**ō q° carnalibz
tuis sed spūalibz opz īhiare. **S**ume tibi cōm
gē sapiam veritatis filios gna spiritualiter
et emulare celestē sponsū p quē debellare
possis ī surgētes aduersq aīaz tuā īuisibiles
īmicos. **D**īmīcādū tibi ē cōtra pīates et pī
cipatqz tūbrarū haz, cōtra oēs diaboli vīrūtē
q te occultis machinis et gladijs īpugnare
nō desinūt, vt ī tēpo resistas eis et eīnas eos
primū de aīa tua vt nullā sortē habeāt ī
te: deī vt īs q ad te cōfugerūt teqz sibi ele
gerūt dūcē et pugnatorē eadē vīrute possis
adesse qua tibi ipē pfueris + vt pīos tuos
īstruas verbo veritatis, cōuersationis exēplo
dirigas, orōnū īternētū destruas cogitaciōes
extolletes se cōtra fidē chri īf

De militia Chriana homelia Chry

Omnēs hoīes q̄ se studēt humo tollere et
 inserē celestibz, q̄qz nat̄ urā mor-
 talitatis emicere euāgelicę cōuersatiōis immu-
 latione nitūtur, vt studio bonę volūtatis
 āgelorū i corruptionē sequētes appiquest
 deo (in corruptionē cū hoīez deo pximū faant)
 remoueat se quātū possūt spū virtutis a cor-
 pōre, et penitę abstant a carnali cōrupia:
 morietes qdē sup terrā hūit vitę, s̄m immi-
 fanonē passionis ch̄i, uiuētēs at̄ angelicā
 vitā iuxta cōionē vite dñi et resurrectionē
 mortuorū. Qui ch̄i sūt, ait, hi carnē suā
 crucifixerūt cū passioibz et cōrupis. His ergo
 salubz holera p̄ caribz, aqua p̄ vino, et ci-
 bz modicę pro dapibz opimis est. Propter
 qd̄ et vigilię gratiores q̄z sōng. et noctes
 p̄ diebus aguntur et crebriora apud deū
 p̄ orōes colloquia, et h̄ynis exubie, et pe-
 in carne ābulantes nō s̄m carnē mih-
 tat. Qui at̄ ad plenā huius exercitij p-
 fectiōne sūt i verticē montis ascende-
 re non valent, saltē i sedē virtutis q̄dū
 cōsistere studēt, vt immoderatā carni cōru-
 p̄sctiārū abūdatiā circumdat, vt s̄z ad

dñm uocationis nō penitus alieni sūt, et de
 his q̄ circa hūc mūdū sūt occupationibꝫ
 nō oīo teneantur. Vbi eī uolūtates uultꝫ
 ibi et uacationes plurimę, q̄ a deo separāt
 gula et ebrietas quarū et comes ē corporaliū
 p̄mixtionū delectatio. Hęc at̄ uitia maḡs
 auaritię causas attrahūt, q̄ exuberātem
 rerū copiā exigit uita luxurię. Et ideo mlti
 arq̄redi nāritas strā gulat aīas corpori ser-
 uientes, ne desit effusis adflūes sūptꝫ ipedijs
Ergo imitem^r Loth illū beatū fratruclēm
Abrahę, q̄ de terra Sodome et Gomorre cū
 igneis ibribꝫ ardere cepisset, manibꝫ age-
 lorū eductꝫ exiit. Et cū iuberet^r ī mōtē
 cōfugē et illur ab icendio tutꝫ manę p̄-
 gebat ut senex ne deficeret ī fuga ī mōtē
 ascēsu et ignibꝫ apphenderet^r. Metuebat et
 āgelos ne cōtradiret̄ p̄cepto dei, qd̄ p̄ ipsos
 arcepat p̄meret^r ab ipis, q̄ ī mōtē fugē
 colluctabat^r. Vm̄ q̄ minimū de Sodoitūis
 urbibꝫ oppidū ad salutis refugū donari
 sibi a dñō poposuit. Et q̄ altiora petē uita
 minima p̄ multis poscere elegit. Dat ei p̄
 quidē in ciuitate modica de magnis illis

Loth

Loth Sodomam fugit
 p̄ in ciuitate modica
 morat̄ post ī mōte

et delictiosis urbibus liberato salutē, ī magnis
pūritās in exiguo obtinet, q̄re et ciuitas
ip̄a q̄ p̄ **Balath** uocabat̄. **Segor** appellata
est. salmat̄rix: ex h̄o at̄ munē dei q̄ parue
ciuitatis habitaculū miserat a dño af-
sumēs audaciā ascendit ī mōtē. Tales
qdē et nos efficiam̄ ut p̄mū effugiam̄ co-
p̄iosas et circūfluētēs huius mundi delicias
que similes sūt Sodomitarū corruptis ex
ubertate moribz terrarū. Coartem̄ at̄ mt̄-
ta ī modica, ut nō incendam̄ ex multis opu-
lis et comessationibz et distētionē vētris sub-
sequētibz itēpantiis. sicut icēss̄ sūt **Sodōa**
et gom.: post uō moderata virtz n̄i fragi-
litate nutritam̄ aīa p̄cedēte ī meli9 refre-
nān̄ corporis cōsuetudinē, ascendam̄ ad p̄fer-
tā abstinetiā castitatis sicut ī ip̄m mōtē sa-
lutis et verticē virtutis cōfugientes a seculi
huius icēdiis. Metue ḡo delicias Sodomitarū
ne Sodomitica patiaris incendia, fuge for-
nicationē, discede ab oī luxuria, respue qu-
lā, abdicā ebrietatē, et oēs signū Sodomitico-
rū fomitē ī temetip̄o vincto extingue. Si eī ī-
qt̄ accēderis ignē īflāmaberis et ip̄e tibi eris

X
p̄mo

2°

3°

auctor exitii quoniam te voluntariis libidibus exci-
tata vitiorum flamma consumpsit. **N**o agas
simile infidelibus vitam, sed a quibus fide differ-
nimus ab eorum studiis etiam moribus diuidamur.
Declaret fide tua quotidiana actio tua, confir-
met tua ad christum charitate euidentis a ma-
nibus corruptis discessio tua, ne quis te contra
disciplinam et decorem nominis christiani, in demeritis abun-
dante vides dicat. Aste est ille qui celestis vite ser-
uator qui demum summus ipsius pudicitie magni dis-
cupulus habebatur. Aste est ille electus a mundo qui iam
celestibus angelis comparabatur, qui se in aduentum ce-
lestis regis comparabat, sed eum lateri coniung-
adhesurum presumebat. **I**n his ergo opprobria dene-
mure praues, ita age ut glorificetur maioris pro te
quam blasphemetur christus qui dicit honorificantes me ho-
norificabo et amittentes me depriabunt. **Q**uoniam
utique despicere et pro nihilo habere contumescis et
iam si verbo honorare iudicaris, quoniam non secundum no-
men fidei tuae vivis, pro operum tuorum praui-
tate blasphemari cogis in eum ergo non proferre au-
des et voluntate agere detrectas: sicut contra-
rii qui christo dignam vitam agunt, manifesta vir-
tute eius et admirabilem gratiam apud omnes faciunt

112
ut illud dñi verbū impleat **Luceat oya vĩa ro:**
rā hoĩb9 vt vidatis ea hō. P. v. q. i. re. c. Meme:
to qz ch̄o sacraata sūt mēbra tua, nō misce:
antur mēbris meretricis. Nō polluas sēptū sa:
cratū dño, ne fias a spū e9 alien9. Nō cū caput
qđ sactū ē in sēplo polluto. Que rōio hinc ad
tĩbras. Nō abutaris nā cōtra nāz, filiorū cū
gnationē nouit lex n̄ et p̄ sobolē, p̄cedā
cōiūgit mulheri: cōrubitū at̄ sup̄flue volu:
ptatib et vitā muptie p̄fugiūt, fornicationū
sūt ista. Et mulher data ē tibi i adiutoriū
ergo luto honestoqz cōsortio ob h̄ tm̄ vitue,
vt cōmerciū inhoneste cōmēxtionis effugias
Nēqz cōtenas qz nō iā hodie i opa peccatū
vidirat ch̄s. Quāta cū patia sustinet, tā
ta et seueritate restituet. Nūqd irāset p̄ sin:
gulos dies. Nisi cōuersi s. gla. s. vibra. Et
qntū te peccatim vt cōuertaris expectat bo:
ritas dei tm̄ in te nisi cōuersus fueris eiusdē
iudicis cōsura p̄det. Patientie quidē p̄ns tps
sed futurū ire est. Noli ḡo de hui9 tps spatio
reissione nō timendi tibi ad peccādi licētā su:
mere. Sic loqm̄ iqt et sic facite, sicut q̄ p̄
legē libertatis iudicādi estis. Si scdm̄ carne

vixeritis mor. si vō spū f. c. mort. v. **A**duertere
itaq; et colloqre spū et nō tibi p̄ualebit ca:
ro. **N**olite iēbz. vmo i q̄ ē lux. s; impleamī scō
rātates et ps. i cord. v. deo. **E**cce remedia aīe
domestice deo. **O**īa at̄ h̄ frequēter audiam;
sunt v̄ba sac̄ spiritualiū rātōeū. **R**edda' vota
et ip̄edam; orōes dño vocati nos ad vitā etnā.
Vis g' hō dei idute rhēm fuge oīa q̄ sūt īcōti
ua carnaliū cupiditatū, et cōiūia, comessatio
nes, crapulas, et nō dico inx̄ huānū p̄ibū, ne
sbaz tuā pdas (carnalis eī h̄ cura est et fm
huānā v̄htatē cōsiliū) sed dico ne sp̄alem,
q̄ multo potior est sbaz salutis amittas, et sp̄i
ritaliū diuitiarū iōpē te facias. **T**u itaq; si
sciens peccasti i fide positus metue ne gr̄e
dono priueris s; magis p̄parare gr̄idre p̄
oēs noctē et diem dño. **Q**uis eī susceptur;
nō parat et exornat domū vt digna sit i
troitu et māsiōne regali. **N**ā q̄s audeat
in sordida et inculta domo rege suscipe.
Nec sane sub vna die domū adornet chro
sed p̄ totā vitę nr̄e etatē eterno p̄ncipi i re
serada huāni peccatorū aula cōponat. **P**ec
casti p̄nitiat te; emūdat eī p̄nitētia peccoz

et reparat ad inspiratione. To puenit et toes ppa=
 ras via dno et pnpus dignos fieri fr. pe vt
 fugeret a bet. ira, recenhat p domi hap. i sso
 qz adepty es ne recurras ad pta set reissa

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

De virtutibus et vitis Homine Ch

Sunt quidam huius loci homines virtutis
quidem studiosi, quibus relicta urbe
montes occupare precipuum fuerit
Eorum autem si quis rogetur cur ita
ab urbe secedat, ne pericula inquit, neue ad
virtutem obtusior efficiar. Et quanto melius
erat obtusior te fieri, et in aliis potius lucrum
facere, quam in alto sedente pereuntes fratres de-
spicere. Cur in virtute, ceteri permitus neg-
ligat, etiam autem qui curam agunt, acie deserere parerent,
quoniam pacto delere hostes poterimus? Et si
ei diuina nunc signa prodeant ubi vitium adeo
late patet, quis nobis credere externus volet. Hoc
ei vulgo si recte viuimus multo quidem fide dig-
nitas videtur. Signa vix apud homines pudoris
et probitatis expertes improba quibus suspitione ad-
mittunt. At vero integra hominis vita ipsius etiam
diaboli ora potissimum obstruere poterit.
Si ergo in terris esse ac non esse, modo ac in-
stitutione vite proficitur, licet autem pauli ex-
emplo non esse, nosmetipsos in rapiamus ex
terra, ceterumque ipsum continuo patiamus. Nihil est

eū quod nos oēs, si utiq; uelim⁹, superare pos- *
 sit. Nā si artes in quibus multi desistūt uehe-
 mēti industria plexūq; p̄cipim⁹, id nimirū fa-
 cilius cōsequem⁹ qđ tanti laboris nō indigeat.
 Quid eū dic age qđ difficili⁹ ē qm̄ fine cō-
 tento sup eū quasi sup terrā incedere, subi-
 re etiā ac ridere quasi strato insidete. **P**ro
 obsecro qđ difficili⁹ est, qđ i fronte cōtū eri-
 gere sup̄posito dehinc pugione motu in-
 numeros dedisse quib⁹ spectatores applau-
 dat. Nōne horrēda res adeo nob̄ videtur ut
 nec spectare quidē patiant⁹ oculi. Verū his
 oibus facilior est uirtus si et celū ipm̄ cōstē-
dere uelim⁹. Nec mihi illud dixeris, Vellem
 ego quidē sed nequeo: Si em̄ rē quādā cōseq-
optantibus nō solū uoluisse sufficiat s; opa-
q; simul adhibenda sit; multo magis rupi-
 entes scandē celū uirtutis actione indigem⁹.
Quod si uirtutē p̄disserē uelis nec labori-
 osam esse, qđ facile cōparari possit: uia si lu-
 bet cōsidera merū degentes i montib⁹ uiros
 hi nāq; domos relinquūt, uxores, liberos, di-

gmitates oēs, et ipō deniqz mūdo se interdūcūt
obfiti sacro sibi cinere substermūt, stola rohi-
bentes collam, parua se cellula iccludūt, nec
ad hoc usqz puenisse cōtenti, ieiuniis, assidua
q̄ fame seipōsdeducūt. **N**ec mihi illud dixi-
ris potuere illi quidē, multq̄ cū te multo i-
firmiores, ditiores, meliores dura illa tetra-
raqz vitā subiere, sed magnū esse tū illud,
sumusqz scopolq̄ et celo pxim⁹ apex: tu vero
ad sumū euadere nō potes, nō iq̄ si hūilia
tenes, inferiora etiā pete. **P**ecunias exuere
nō potes, age vō hoc saltē, ab alienis man⁹
abstineas. Teinmare difficile est, at diffuere
delicis vel hoc vni libeter omittas. **C**ū em̄
tanta ch̄s pro nobis passus fuerit, pro nob̄
iq̄ iunioris, qd nos virissim⁹ pferre possim⁹
ubi pro eo patientiā prestuisse videam⁹. **N**ul-
la iq̄ necūde nobis erit illa die loquēdi liber-
tas. **An ignoratis militē ubi vulnera et pla-**
gas apiat, illustriore tū deniqz apud ipato-
re hri: q̄ si nullu possit egregiū facim⁹
ōndere, q̄q̄ nihil pfidiose fecerit i postremis
fame solere cōstitui. **S**ed non belli tps ē ist

115
quod si esset, obsecro te quis pugna iniret, quis ho-
stibus insidiaretur, quis arcem disruperet &
fortasse nullus. **C**um enim te videam ne pecunias
quidem pro christo retinere posse, quomodo vulnera
credam contempturn esse. **D**ic age contumelias
fortiter pateris et meliora dicas. **N**on facis
iniquam sed offenderis. **V**bi periculum nihil est re-
fugis, et vulnera quibus fereris, ubi doloris et an-
gustiae plurimum. **N**e nos igitur frustrem ipsi
pollidentes nobis suauem tantisper huius vite
fructum, ut breui deinde labore vniuersi
temporis usura capiamus. **N**am si terris impante
post multa deinde pericula, multaque exhau-
sta bella vix ullus confidenter aspirare potest
quodnam celestem quisquam regem aspiraret, qui pro omni sua vi-
tae tempore alteri obnoxius fuerit, sub altero
militia gesserit. **T**episti a deo nobile genus
quod vniuersi nature perdidisti. quod agis. **D**ic quibus
Habet ceteri artes quibus quantum permittitur
aves etiam in hominum genus transformare possunt
psittacos et puas in vocem humanam erumpere docet
Violat arte naturam, leones mansuescere faciunt
per forum vndique trahentes eos. **M**ansuetum reddis

leonē et ceteram lupis ferociorē instituis. **N**ā vō
 id egrius ferendū, beluarū quidē vniuersimūq;
 vitū est. **A**mprobior vō oīs nō ita, neq; ei
 vno sepi9 vitio laborat s; in aīam suā vit
 farū simul vitia beluarū cōgerit. **N**ec mihi
 igit̃ psuadeas hūanā tibi esse animā. **A**n tu
 inquā si quid hōis sapias, beluarū vitia;
 dñs beluarū cupiditatib; seruire patieris.
 quō i te appelle hominē q; nullā regis i sig
 nia teneas. **V**eniat i mētē tibi cui9 ima
 gine geras, haud credo poteris i belluarū
 adeo vilissimū gen9 corruere. **V**t. ei in the
 atris q; p sublatū funē scandere ac dñdece
 exercent, si parū aliqd oculorū aries erra
 rit, propites continuo ruit: ita q; spūale gras
 santur via, si breue segnit9 temp9 cōcesse
 rint p anfractus quosdā promi sepe tru
 duntur. **E**t fune illo qdē hic limes agusti
 or ē exercitū magis et multoq; celsior, cui9
 ad apicē terminat' glū. **E**t cū supmū illud
 fastigiū tetigerim9 tū vō grad9 nobis iter
 foz: q̃ppe i edito stātē plurim9 plurim9
 rursus sit horror. **C**ui spes resti vna restit

S. l.

In alto mō nō despi
 nat deo s; ut mdat

ne reflectat ad ima anie, neue terra huile de-
 spiriat. An caligo iges obuersatur oculis. Et
 sicut in cithara no vni tm fidis melodia
 excitasse satis e sz oes pari quoda mero p-
 rurende, sic in virtute cu no vna nobis
 lex tantu sufficit ad salute sed oes eque dili-
 genter obseruande sunt. Quid cu obsecro te
 pdest attentiq orare, et segnis miserescere,
 vel etia nec miserescere quide sz tupe cuiqua
 bi inferre, vel nec tupe vni inferre, sed ad
 ontatione homi et ambitione spectantiu
 oia facere, vel demuo miserescere, idq oi dili-
 getia et p voluntate dei, sz hoc ipo confideter
 imiti et in cu quada elatione efferri: vel rur-
 sus huile prestare se qde et ipensius vana-
 re ieiunns, auarū at esse, terre penitq i-
 fixū esse, et i aiaz sua maloru om pare-
 te amaritia inuexisse. Ob h° ipm vitu a-
mator homi de9 ita disposuit oes hoies coale-
scere i vni sine discrū bonas et malos, ut
et homi vitu referet et illoru virtq illustri-
or reddat. Magnas vō ex rōsuetudine bono-
 rū ignami hoies mō vclit vtilitates rōsequat.

X
 S—l

Cōfuctio bōz
 X

Quæadmodum cum boni viri duplici hore digni sunt quod frangi sicut fructus & ab impiis nihil vitii traxere, sic et mali duplici pena multandi quod cum boni esse possunt pro vitiosos improbi fructus, et a bonis virtutibus nihil adipisci voluerunt. Pari ratione sicut bonos non boni solum sed ipsi quod admirantur ita improbos non boni solum sed mali quod odere. Atque vulgus improbos admiratur ut quod nocere aliis et iniuriam inferre possit. Ignarum quippe vulgus nescit eos quod ceteris inferiores habere sint quod dum aliis nocere existimat seipsum gladio transfuerat. quod summa sane amentia est, seipsum pro te & hoc ipsum nescire. **N**ec malum est affluere malo sed afflicere alios et contumeliam pati nescire. **Q**uid enim iniuris dura David passus fuisse, quod vero intulisse saul? **Q**uis autem inferior fuit quod miserabilior? & quod illustrior quod felicitior? **N**one hic molestia & deone agebat, ille trophæis et pietate super ethera notus? **N**one hic tabescebat invidia, ille dum tacite omnia ferret, oris sibi charitate vivebat. **E**t hic sepe eundem aggressus est, ille

David saul

dū fugit, hostē in manibꝫ cepit, raptō deū
 pepit. **Hic** milites tremēdos armis, ille
 iustitiā mētis legiōibꝫ validiorē auxiliater:
 rē sibi et sibiā aspuerat. **Postqꝫ** vō hic ita
affertus iuria et vultoz factꝫ ipse deinde
 aliū affert iuria, vide vt pting ifirmior
 efficit. **Amiste** leserat **Vriam** pmutata ē
 anes, trāsfugere rōtūno robur & ifirmi:
 tab, her ad exercitū nocētis, illud vultū ad
 castra lesi. **Et** hic quidē mortuꝫ etiā illꝫ
 vastare domū poterat, at cōtra rex ille et
 supstes mil' oīo poterat: hic vō miles et cas
 sꝫ miles res illꝫ oēs susqꝫ deqꝫ hēbat. **Quē**
 igitur inuere pspirias et oīa dīm rultū
 referre intelligas. **Hic** si inumeris etiam
 catheris obfitus fuerit, si sp̄ rarcē vixē
 rit, si apud indignos seruitutē tulerit, si
 paup̄ sepulchro remulsus, rōbustusqꝫ fuerit
 si fractim pdendū corpus pbuerit, si dem:
 qꝫ graue qꝫd dīm pt passus fuerit, hūc bea
 re, hūc felix dicere memineris. **Qꝫ** si aliū
 p flagitia videas viuere multis vō hōrūqꝫ
 fungi, sup eo lachryas funde, miserabiliorēqꝫ

David Vrius

ōibꝫ existima. Nihil ei miseriqꝫ aīa sic affecta
Ita et si totus ei paruerit terrarū orbis quid pro-
dest affluere diuitiis, quā virtute ōibꝫ inferior
existat? Quid luri dixerit tot tantiqꝫ re-
bus ipare, rū sibi et passioibꝫ suis ipare nō
possit? Si eū ad salutē nrāz nobis vltus hanc
fufficiat, sꝫ alios etiā virtute peditos adue-
nīre sit, qū nec nosmetipōs nec alios inde ser-
uaueriqꝫ, quonā plectemꝫ supplicio, vñ nobis spēs
reliqua erit salutis? Et hoc simul accipias
Si deo placuisse hoc demū est hōiē esse, id q̄
nec parū quidē audies dicto p̄stiterit, qd aliud
esse q̄ fera censebitur. Cogita q̄ sit iniquū
ex hōibꝫ velle nos ch̄m i angelos cōuertere,
nos ex hōibꝫ in feras dñdere. Nā v̄tri pa-
tere, pecuniarū cupiditati succūbere, ira
excandescere, morsus ifigere, calibꝫ sentire, hō-
rū nihil q̄qꝫ hōis sed ferarū mos iste ōis cōpro-
bat. Vt igitur si ad desidā inclinare cupi-
quonibꝫ iꝫediente cōtīmo desistimꝫ, ita si
resistere uelimꝫ, q̄qꝫ iꝫeri sint q̄ nos ad
vitia deducat, nilꝫ proxsus tñ studia nrā
corrūpe possit. Quod si p̄discere cupias sū-

damētis nē leges statuisse deū, q̄b9 q̄d bonū
 sit, q̄d malū difrēni possit hoc ipm̄ ex am̄
 nr̄i cōsensu requiras. **C**ur q̄ mala cōmisisse
 gaudēt, malorū oēs nomē refugunt. **S**i bo-
 nū existimas p̄ctm̄ quid nomē refugis p̄cti.
At cōtra si modestū dicit modestū, nō ille
 cōope delectat^r appellationē erubescet. **S**ed
 aīa nr̄a quāq; vitis volutet^r innumeris t̄j
 vltis dulcedine rapta nomē e9 vltro cō-
 plectitur. **P**otentes eī p̄sepe multi auari-
 tis illi quidē nimīū dediti, et quib9 nihil
 aliud cordi est q̄ rapina atq; iūstitia, sic ad
 eo in mīaz plerūq; adducunt^r, mouētur vt
 paup̄em aut vrgenti necessitudie liberet, aut
 alieno ere cōflato nō nihil releuet, vel qd
 admirabere magis ne vltat^r eos a q̄b9 mo-
 lesta vexati aut sūt aut esse p̄s9 existimat^r
Et post aliqua. **S**icut in pecuniis duozū
 aurcorū hurrū ferisse, maiorē interea ad
 denos vel vigenos congerēdos aīm facit: ita
 in virtute bonū aliquod facin9 ferisse ad-
 hortatione simul et admonitione quādā
 ignat vt alia dem̄ plura sūt anim9 aggre-
 di velit. **N**ec illud mihi quispiā dixerit, m̄

ti recte fecerūt, neq; ei id agim⁹ s; oīm pa-
riter eq̄tate et iustitiā exquirim⁹. Nōne et cor-
pus nr̄m in uētib⁹ h̄o. idē intelligere facile
est. **E**t ei si forte pede offensus unguē mō
retorsēris, oē repete corp⁹ tū mēbro dolor in-
dit. Nō i; dixeris q; nō recte fecerit pauci
admodū relictū sūt sed hoc pot⁹ rōsidera,
plures paulo post & alios ipi corrupet. **E**t
apud Corūth q; lenocinis opaz daret un⁹ m̄
erat, nec scy tū Paul⁹ iugemuit q; si iuitab
illa oīs fundit⁹ pisset. Nec id rōe caret. Sci-
ebat ei nisi ille flagitio desisteret, dndētē
ordine morbū alios oīs corcepturū esse.

Na si mēbrorū aliqd labefactū fuerit, rō-
festi reardim⁹, veriti ne forte et i reliquū
corp⁹ labes illa dndat. **E**t id facim⁹ nō q;
illud parvipedam⁹, s; reliquo corpori dili-
genter tantū volum⁹. **S**i h̄ facim⁹ i mē-
bris q̄nto magis in his q; vitis corrupti
nobisū dixerit. **E**t si quidē sine dolore
ip̄os curare possum⁹ eo rōferre studiū nr̄m
oē debem⁹. **E**t si et ipi incurabiles fuerit
et nos preterea contagione leserit, tū de-
mū reserandi sūt oēs et p̄s abijciendi.

Simili

Nā si a nobis liberos, nihili hoīes plerūq; ali-
 enamq; nullo nē pudore ipediti multo magis
 familiares et notos. Scandalizat̄ igit et ma-
 le suspirat̄. Et qđ hor tua refert? Teipm
 honesta, et a nullo affm ignimia poteris
 qđ si teipm dedecores, qđq; oēs tibi parit̄ hē-
 ant hōre, mūq; profecto honestaberit hōre.
 Nā qđ bonū fuerit si forte vulgo malū hēat
 nihil in dāni faciet, quin idem ipē sit; Cū
 aliq; a seipō penit̄ esse nō possit. Cui vō
 temerariā et ianē nimis piā suspicionē i-
 duerit, hic postea supmū oīo supplicium dab̄
 Et si malū referretur i bonis nihil in luri-
 faciet. Existimationē sane maiore hēbit
si ipēa ignarū ipē sui plus aliquāto desi-
dig ac marcorū incurrit. Cui vō malū e-
 rit, et ita cē reser̄, hic saltē dimittet aīm
 et sua aliqñ pōta cognoscat. At si latuerit,
 sibi ipē nimis indulgēs, nil oīs doloris ad-
 mittet. Si cū pētores accusantib; ferme
 oīb; vix adducit̄ vt doleat, vbi nō mō
 nō accusari eos s; a plerisq; laudari cōtige-
 rit qñ putas illi resipiscet. fieri i^o nō pōt
vt qđ virtutib; dediti sūt ab oīb; bñ audiat

sp, et illud præterea ne virtutis cura agentibus
viris multi ubiq; detractatores insurgat; bo-
na ei apud oēs fama, signū certe ut maxi-
mū est haud multū sanę virtutis hui rationē.
Quo ei a rursus laudetur, si q̄s affectos iu-
ria ab ip̄bis exipe studeat. Rursq; si peccatores
castigare, iustos laudare velit, nōne ut p̄
ē laudabit hos quidē, illos vitupabit: ita
q̄ virtutis exquisitus imitator esse voluerit
et dei solū laudē q̄rere, his ab oib; lauda-
ri nullomō poterit. Quippe i virtutē mul-
ta vsq; virtū cōgelasit infamia. Eam at nō mō
nihil deterit, verū etiā bello fortiorē reddit. Vir-
tutis ei bis magna est, q̄ dum leditur ledētes
supat, dū p̄fligat p̄fligantes tūc maxime
debellat. Jam cogita Abel nōne a Cām om-
sus ē. Sed resus ille ad hoc vsq; tps prom-
um laureāq; meretur, neq; illig mēoriā tā-
ta sc̄ta obscurare potuerūt. At ille patri-
da virtor, iā tū etiā graviorē morte vitā
trahit, et ex illo p̄ting vsq; nūc p̄ tot etates
reprobat ab oib;, et cōmitis vudiq; lateratur.
Et h̄ p̄ntis vite quidē. Illa vō futurū sc̄ti, quē
oro cōprehēde poterit q̄ mēs cōtinē. Audi et

Virg. dū ledit ledētes
supat

Chēm Site ē aut reg. cel mulier zt Quasi iustis
 velut fermētū vī quanda mēse, qua possūt in
 spem suā impbos rōuertere. At pauci sūt iusti
 parū etiā fermētū, s; paucitas illa visa, sibi oēs
 se massam trāformat. Ita nō quātitate mēsi
 s; grā sps vīm suam iusti hoēs tenet. Aph fu-
 ere tm duoden, fermētū q; parū vides. **Exps**
 at fidei totz terrarū orbis. Vide q;ta massa sit
 rōuertēre at in se illi. in totū orbē. **Eter** fermētū
 massaq; illa eiusdē nā s; nō eiusdē qualitatis.
Q si cognoscē vis quāto tyrānira vī potētior
 sit iustozū libertas loquēdi audi qd dicit Joēs
Herodi Nō hret tibi fr̄s vxo. h̄c. Rex erat Hero-
 des satellitio vndiq; stipari; diuitiis p̄potēs. Cōtra
 Joēs paup̄ vbe, copia, tecto, cibo cazebat. Sed pau-
 p̄ iste deserta perrās mitras vrbū regi ipiose in-
 bet. Nō h. t. b. iā. Vides vt nā suo vitio dūct; sit
 pting rōuinū amari, saltat puella, promittit
 diuidiū regni Herodes. Vides quā reg; abiiret.
 Miser ita recitūnt tibi mētis oculi. **Tanti** regnū
 facis. **Semel** puella saltauit et regni diuidiū
 tradis. qd si s̄dō saltauerit? **Opta** ne demō sal-
 tet, vel si saltauerit ne demō placeat, **Ahas** rez
 te vīm relinqt vt tibi postea sit menduādū

Quicunq; igitur partibus bonis inhiat, quaque inuicem
sibi diuitie fuerit, eos tamen in seruatorum inuicem vi-
ri iusti ponere non dubitat. **S**i enim hic rex in
pibus quidam, primatus inde quispiam bonus, horum
quis cuius dominus sit videatur, ubi regis insignia ful-
get, quis inferior, quis superior. **P**rimatus rex ipse
flagitiosum aliquid faciens; primatus ille et subditus
non modo non cedit ipso, neque parebit, sed ipse
quod a sententia remouere studebit, idque etiam si mi-
les moriendum fuerit. **Q**uibus ergo liber. **V**t enim cap-
turus tam etsi copias ingentes habeat, vel ex hoc ipso
in primis omnibus capi aptus fuerat: sic et illerebris
irretitus homo quicquid diademate principatus fuerit, om-
ni tamen aranea abiectior esse censeatur. **Q**uid ergo misere-
rabilis fuerit omnibus vitio deditis, qui et ipsa hominis ap-
pellatione iure priuantur, quin etiam penas merito
habeant. quod quum multa res comoda accepit ea lu-
dibrio habentes ultro perdidit, et ad vitium vere ipse
transfuge et rebelles continuo defecerunt. **E**tiam si
quod accepit reddens domini seruus id quod non genuerunt
iprobis habet, quod quod illud etiam perdidit, quod audiet iqua.
Si ille in tenebras exteriores conuertitur, quod nos lucem
quos ad virtutem missitates tergiverantes inu-

meri hortat^r, atq; trahūt. Nōne vides quāta sit
 abiectio vite, q̄ta abignitas, q̄ta etiā i reb; p̄nti:
 by labor, nec illud ē quidē vt nō labore virtū pa:
 ret^r s̄m̄q; labore vitū petat. Si q̄ vtrūq; labor
 qd nō h̄at potissimū diligim; vbi vtilitatis iest
 plurimū. Atq; nō si videas sacerdotē indignū,
 ob id ip̄e calūniari sacerdotiū debes, neq; ei
 calūnianda res, s; ille s̄lū calūniad; q̄ tāto bono
 abutit. Nō ei si Audas proditor fuit, hoc aposto
 lū p̄fessionis crimē s; vni; tantū vixi mēs
 i proba fuit. Et medici qdē multi carnifices s̄t
 q̄ pro medelis venena propinat, nec tamē arte
 vitupō, s; q̄ arte ip̄a iniqu; abutit. Et ^{naue} nō rō
 plures nauigra merserūt, nec ars nauigādi tū
 s; eorū p̄sa volūtas dānanda ē. Nōne exoriri
 scandala aut sal. s; v; illi p̄ q. sc. v. Verū nō qz
 p̄dixit ob id scandala nascūt s; qz futura erāt ob
 id p̄dixit. Qz si illi emēdaret^r, vt q̄ scandala seze:
 ret penit; nō fuisset, nōne v̄bū ill; mēdax
 dephēdi oporteret. Absit. Nō ei tūc p̄dixisset.
 Sed qz p̄uiderat eos suapte i genio haud emēda:
 biles fore iō ea p̄dixit. Et cur nō iqs occidit eos?
 qz nō inde lesi hōies peūt, s; sua ip̄i desidia v̄:

Scandala

X

tūtur, q̄ si p̄ scandala p̄cēt perēndū vno ordie
ōib9 eēt. **Q**uictiā si resipiscē velim9 nō parū
inde vtilitatis cōsequim9, vt s̄z nobis s̄p̄ vigilādū
esse arbitrem9. **S**i eū inter hostes cū tot deli vni
diq; nobis āmineat s̄no idulge h̄qd si nullo
vrgēte p̄anoze securi fueris. **A**dā vide,
q̄ et si parū t̄p̄is nec totū fortasse diē i paradiso
vixisset, delictis vsus, eo vitii p̄uenit, vt eglē se
deo cogitaret, veteratozē b̄nfatozē putaret, nec
vllū dei i p̄iū magnifaceret, h̄ si reliquā vitā
ita egisset, qd̄ nō vitii gēn9 p̄petrasset. **V**erū vbi
sel' solut9 q̄s malo nō emēdat, multo p̄s9 gra
uioza p̄uozib9 luct. **P**harao si ex p̄ori plaga
emēdari voluiss̄, posteriores nō expt9 fuisset,
nec deū cū toto pariter exeritū obent9 p̄uisset.
Sed q̄ fuerit sub vitulo bon9, nūq; erit p̄ferto
bon9; simulac̄ eū i nullo cogēt libeā ip̄e ad i
gēniū subito cōuers̄ sub iterū desin̄sit. **N**ec id
q̄s rogārit. **C**ui nec boni nec mali q̄r̄i ferent,
quē bonū is hitur9 sit. **H**or ip̄m nō ferisse bonū
nihil aliud ē q̄ ferisse malū. **N**ā si seruis h̄uicib9
nō furē nō ebrū, nō cōtinnare s̄ sobriū et oī
flagitio vacū, h̄c si domi q̄tidie orio s̄ sedeat
dit oro nōne flagellabis eū. **E**t t̄j nil flagitii

Comisit. **B**atise i mali, nil fuisse boni.

[Faint, mostly illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is written in a cursive script and appears to be a Latin passage.]

D. IOH. CHRYSOSTOMI IN DICTVM PAULI
LI. Modico vino vte ꝑ stomachũ tuũ

Audistis apertã vocẽ, tubã celestẽ, lyrã
spiritalem. Tanq; eĩ tuba terribile
canẽs et bellũ hostes quide. cõ-
sternit, lapsos at suozũ sensus exi-
fat et multa iplẽs fiducia mentẽ adhibẽtes
diabolo inexpugnabiles reddit. Et tanq; iur-
su multa cũ incũditate delectas, absurdazũ
morbos cogitationũ sopit, vultũ cũ incũdita-
te vtilitate nobis affect. Audistis i. hodie de mit-
tis et nãarijs rebus Timotheo disserẽte, et iterũ
multa, Vino iquit modico vtere ꝑ stomachũ
tuũ et fr. tuas if. Nũc oẽm orõnẽ in hãc ipõ-
damq; dictionẽ. **H**oc at fari? nõ ambitionis
grã, neq; i diredo facultatis ontationẽ exhibi-
studentes (nõ eĩ que dirũt nra sũt, s; que sps
grã indulseit) sed vt auditorũ vel segriores
extẽt et quãtũ sit scripturazũ thesaurũ, et q
neq; hberũ neq; futũ eas ptercurrere psuadi-
am. Si eĩ tenuis hẽt et cõpediosa dirtio, et q
nihũ nãariũ multis hẽt videt multazũ cas
dimitrarũ et discipline pfundisiẽ orationes

nobis p̄bere visa fuerit, multo magis illa q̄ et ex
 se domestica on̄tat copia infinitis thesauris a-
 nimaduertētes implebit. **Aḡ** nec illas q̄dē que
 tenues esse putāt scripturarū s̄mās p̄termi-
 tam⁹. **Nā** et ip̄e de sp̄s grā fut. **Sp̄s** at̄ nūq̄
 parua ē grā aut vilis, s̄ magna et mirabi-
 lis et dantis magnificētia digna. **Ne** ī onose
 audiam⁹. **Qūm** et metallorū terrā excoquētes
 postq̄ ī ramū ipsam̄ uerit, nō t̄m auri
 massas tollit s̄ et paruas bracteolas colligit
Qūm ī et nos aurū aptius haustu metallis
 excoqu⁹, nō in fornacē sed in aū n̄r cogi-
 tationē ianētes, nō flāmā accendētes, s̄ ignē
 sp̄s excitātes et paruas miras tū diligentia
 colligam⁹. Liret breue v̄bū multa tū breu⁹.
Qūm et gēnē nō in corpore timore s̄ n̄
 pulcritudinē p̄m̄ h̄nt. **Sic** et dinarū lectio
 scripturarū. Peregrina v̄o doctrina multas
 iactas nugas, et multa detinēs auditores
 loq̄ntate varuis remittit manib⁹, nullū neq̄
 magnū neq̄ parū iuratos emolumentū.
Sp̄s v̄o grā nō h̄mōi s̄ p̄ modica v̄ba oib⁹
 aduertentib⁹ disciplinā magnā adfert. **Et**
 multis sepe verbū v̄m̄ sufficit h̄c excepisse

ut totius vite uitium hanc. Postq; igitur tanta adest
copia nosipos exente et vigili mente q; dicitur suspi-
ciam. Multis ei supflua videtur hoc esse ad-
monitio, et dicit, Non p seipm poterat Thi-
mothee rōnere quare vti oporteret, s; a magro
discre expertat. Vt i² discas q; nra et vultu
sit h; admonitio, et nō pauli tm s; sps grs,
nō tm dictū assero sed et brs isertū esse et po-
sterus traditū, ad pbatōne venie. Preterea et
aliud nō ming q; hoc dubitat quidā qretes ruc
pmiserit deo virū tāta p̄tate hntē vt ei ossa
et reliq; demones expelleret, i tanta egritudine
indere. Nō ē leuiter egrotabat s; alienis et
iugib; ifirmitatib;. Audiāt q; modico fradit
lāguori egre ferūt et indignātur. Nō solū at id
quē q; nū s; esset egrotaret s; etiā q; tota mudi
negonia ipi erant rōcredita. Si ēi vng esset eo-
rū q; i mōtū vertices seresserūt et ociosam hmoi
vita elegerūt nō cēt tā dubiū qd qrit. In me-
dia vō prouertū et tot eccliarū ruras hntē, et
vrbes totas et gentes ifirmari h; est qd multos
admirari facit. Et si ei nō p se, p alios tm ipm
valere oportebat. Ampator erat opti bellū ab
eo gerebat, nō rōtra ifideles tm s; rōtra deones.
Rursū, nū neq; ipc seipm, neq; magr ipig ipm
ruravit, s; mortuos quidē suscitabat, demones

expellebat, et morte facile vivebat, corp⁹ v^o egrotu
 no istaurabat. Et q^o aliis tanta exhibuit virtute,
 stomachu lassu no releuabat. et q^o no erubescit
 paulo post tot signa vel solo verbo p^ostita Timoth.
 scribi vt modico vino se medeat. Non q^o vinu bi
 bere turpe sit. Absit. Sed q^o dederit ei no putaret
 no posse absq^o illig auxilio vnu laboras mebru
 erigere. Vides q^o paruu esse videbat² inuicis q^o
 stionibz statuit. Ag^o et solutione afferam.
 Sed pig de Pauli^o et Timothei v^o vite pauca dicit.
 Quid illo fuit amantig q^o tanto absens iteruallo
 et tot arduu^o negotis q^o stomachi sanitate
 discipuli tanta p^ovidentia gerebat. Timothei v^o
 v^o v^o qd eg^ole. Sic delicias senebat et lautas
 m^oesas vt ex nimio ieiunio in morbu caderet.
Et ei na fals no esset s^o ieiunio et aque potu
 stomachi v^o p^ostrasset paulo ip^o idirat dices No
 li adhuc bibere. Non adhuc, verbu e^o fratris q^o eo
 vsq^o aqua bibebat et ip^oea iherillus fact^o e. Quis
 no admiraret² ip^osq^o disciplina et diligentia. ip^oos
 attingerat celos, virtutis rursu cosu manerat, qd
 paulo ip^o attestat² dices Mis. vobis Timoth. q^o est
 filig me^o dil. et fidet in dno. S^oru ad iudicia
 no ad gram neq^o ad inimicitia fuit s^o aboi du
 bitatione sut libera. No fuisset ta beato Timoth.

si pauli filius a nā fuiss; q̄ nūc ē p̄ sp̄m, tū sedu-
litate discipulis illig characteras i oib; seruās. Si
aut ē vitulg tauro coniugatz, sic ingū tū illo
trahēbat ubiq; trahē et nihilo p̄ etate defice-
bat, s; studiu vt tū p̄ceptoris laborib; cōfideret
p̄stabat. Verū tū tū ad tantā officiorū altitudi-
nē ascendiss; neq; sic cōfidebat sed in certamine
erat et timore, ideoq; tū instantia ieiunabat,
neq; id pass; ē qd̄ multi q̄ deū tū vel viginti mēsb;
ieiunātes repete oīa dissolunt. Sed nihil ip̄e tale
dixit. Quid mihi iā op̄ est ieiunio. Victor eua-
si, cupiditates supari, diabolu depulsi, mort. fuisse.
s; quāto magis i mūeris meritis affuebat, tāto
magis timebat. Et hāc a p̄ceptore disc̄. didicit
q̄ tū tātz esset et in tertiu celū raptz fuisset et
ait Castigo corp̄. et i ser. red. Ne tū al. p̄d. ip̄e 2. g. 11.
Si paulus timet q̄ dicere potuit, mihi mūdo
renūtiāz ē et ego mūdo, multo magis nos ti-
mere op̄ et tāto magis quāto maiora fuerūt
bñficia consecuti. Tūc ei diabolus senior effi-
atur et magis effeāt tū viderit nos tū dūg-
tia vitā nrām disponētes. Vilius ei et abuerz
etā si suplantatz fuerit, nō tūm tōi bitz clādū
ifert. p̄clatz vō q̄ oib; manifestz et cognitus

est et admirabilis quoniam cadit magnam iacturam facit.
Non tamen quoniam ex alto cecidit sed quoniam et alijs multis scanda-
 lali materia est in ipsum respicientibus. Et sicut
 in corpore membro quod corrupto non magnam est damnum,
 oculis vero lesis vel capite totum corpus inutile redditur.
Ata et in scis. Quoniam illi extitit fuerunt quoniam macula
 quaedam admisit, totum reliquum corpus detrimentum
 intolerabile patietur. Hec in omnia nota hinc Timotheus
 vndeque se munit. Scribat quod diffinit
 res est iuncta, quod iactabilis, fallibilis, labilis est
 et vehementiori indiget freno: Pyra cum quaedam est
 extusiora apprehendens omnia, facileque succedens.
Sed ea vndeque obstruebat ut correpta remaneret
 et huius flamma omnino extinguere studebat, et
 equum effrenum multa cum vehementia angebat, do-
 nec obedientem redderet. Infirmitas igitur corporis non
 infirmitas animi. **I**d quod mirabile in eo quod tamen
 debilitatus dei negotia non neglegebat, sed apostolus
 quod valentes certamina subibat. **N**ec cum sapienter re-
 darguit corporis infirmitas, tamen valet in deum
 zelus, Tam leues essent alas. Sicut cum corpora
 hinc pigra et robusta nihil prodest sanitas si
 animus desertus fuerit et segnis et degener,
 sic valetudinariis nihil obest si animus quoque sit.

Videtur at̄ q̄busdā h̄o cōsilū largioris vini potū
indulgere. Sed nō est ita, ceterū uinū magis
admonitio. Nō ē a p̄ncipio h̄o cōsilū Paulū
dedit s̄ postq̄ vidit oēs virtutē deieratū tūc
cōsiliū, neq̄ id simplici, sed p̄definitione q̄dā
nō ē dixit Vino Uttere sed Vno mod. Ut. Non q̄
h̄o cōsilio Timotheū idigeret, sed q̄ nos idigemus
Tō ad illū scribēs nobis bibedi vini mēsurā
statuit, tantū bibere iubens quātū balitudine
adiunet, quātū corpori sanitate p̄beat, et non
alterū morbū. Nō pauciores ē q̄ cōtinuatib
aque potū sed multo phures et diffiniores at̄
et corporis morbas imodica vini parit potatō
Nō ē ita terra vexata aquarū sup̄abundātia
cōtinue dissoluitur ut corp⁹ mollescit et diffu-
it vino nimio turgitātū. Fugia d̄ i tēpātā.
Vinū a deo datū ē nō ut inebriem⁹, s̄ ut s̄
brii sim⁹, ut delectem⁹ nō ut doleam⁹, Vinū
aut letif. cor hoīs, tu vō ip̄m frustis materia
facis. Medicina optiā est qm̄ cōmēsuratōne
habet optimā. Vinū dei, ebrietas diaboli op̄ci.
Nō vinū ebrietatē facit, ne dei creaturā at-
ruses, sed cōserui insaniam argue. Tu vō per-
rantē aegre omittens, bñfactorē affis cō-
tumelia. Nō vsq̄ s̄ imodesna et abusib ebri-

tate facit, ebrietate in qua malorum omnium radice.
 Quid est ebrietate miserabilis? Mortuus auius
 est ebrius, demon voluntarius, Morbus venia non
 habens, roe gravis nri opprobrium. Non est in conuictibus
 finis inutilis est ebrius aut in priuatis et publicis
 negotiis sed etiam asperum solum omnium est grauissimum
 fetores exhalans feterrimos. Et quod malorum ca:
 put est, relictum ebriis inuicem huius morbus efficit, sed post
 vitium huius opprobrium et illis pena eos manet
 eterna. Hanc est improba consuetudinem recidam?
 et Paulum audiamus dicente. Vino modico Vtē
 Etiam ipsum modicum pro firmitate promissit, quod nisi
 verasset neque modicum desuper promississet. Nunc enim
 est nobis, traditos cibos et potus huius et non ta:
 tibus se meturi, et nullatenus nritate excedi
 neque impudenter et temere quod facit. Sed iam ad
 ipsam questionem veniamus. Qua de causa factum ta:
 lia tractatum negotia in morbum dei incidere
 promissit, et neque ipse neque Paulus egritudine cu:
 rare potuerunt, sed bibendi vini auxilio opus huius
 fuit. Opus autem ipsam inferre solutionem ut non
 tantum quod in morbum tale sed et quod in paupertate in:
 ciderunt et peste et virula, et tetanoes, calumnia, et
 omnia prius vitium incommoda sunt et magni defensio:

nē inuenire possint. Multi cū ita q̄rulat̄. Quid
p̄i ille hō ab alio q̄dam ip̄io innumeras q̄tidie
patitur molestias et deus p̄mittit. Cur aliter
accusatus iuste, mortuus est, ille submersus,
aliḡ p̄cipitatus. Vt ī horū rationē videamus
et neq̄ ip̄i simultuē neq̄ alios scandali-
zatos negligam̄, aduertite. Varię s̄ et s̄
mode s̄orū afflictionis rās nūcō octo vob̄ dīcā
Iō oēs vos ip̄os cū diligentia colligite s̄c̄etes q̄
nulla deinceps nobis venia et excusa dabit̄
si de contingentib. scandalizem̄, q̄ppe q̄ n̄ sunt
multę occasiones tāq̄ nulla sit ita tumultu-
am̄. Itaq̄ prima q̄dē est q̄ cū facile in
arrogantiā p̄ meritorū magnitudinem
et mirandorū tollat̄, ip̄os s̄mit affligi.
Seda, ne reteri maiore de ip̄is h̄ant opinio-
ne q̄ hūa patit̄ nā, et ip̄os deos nō hōis ar-
bitret̄. Tertia, vt dei virtus appareat, p̄ egro-
tantes et cōpeditos exupās et p̄dicationem
augēs. Quarta, vt ip̄orū patīa manifesta
fiat, nō p̄ mercedē deo seruientiū, s̄ et tan-
tā exhibentiū q̄titudine vt est q̄ tot mala
sincera in ip̄is b̄nivolētia ondat̄. Quinta, vt
de resur. cogite, cū cū virū iustū multa pas-

127

in mala et sic hinc digressu viderit, opz ex hoc oia
aliqd de illo iudicio cogitare. **S**i eni hoies p se
laborantes sine pmiis et retributioe migrare no
pmittit ho, multo magis eos q tm laboraverit
nuqz icoronatos remane deq decerneret. **S**i at
ipos laboru suoru retributione pnare no vult
oio nre e qda aliud tps ee post pntiu fine
p qd laboru pnia recipiet. **S**exta, vt oes i gra:
ua indentes suffiaentem cōsolatione et mitiga:
tione heant, i eos respicetes et maloru q ipis
acciderut recordantes. **S**eptia, ne qn exhortam
vos ad illoru virtute et cuiqz dirg, imitare
petru, imitare Paulu p gestoru excessum
alteris ipos ne fuisse cogitantes ad imitatio:
ne torpeatis. **O**cta, vt qn beatos uel miseros
resere opz, discat, qd beatos qd miseros putare
debeat. **9** hz fut cause. **S**ed opz eas ex script:
cōfirmare, sic eni oio erit nobis fide dignior, et
melig aīs vris isidebit. **Q**ue tribula^o hor cō:
ferat sās ut hūhent^r nec iflet^r ex gestis et
signis et p h^o deq illa imittat, audi David et
Paulu; illu, **B**onu m qz hūkast me; hūc,
Ne revelatonū magtudo extollat me, datq e
in st. car. agelo sat. q me col. Angelu ad sata:

ne nō demonē aliquē dicit s; hoēs diabolo mīstra-
tes q̄ cōtinue ip̄m tribulabāt. **Q**uāt ad demon-
strandā dei virtutē h̄o multū conferat ab ip̄o
ap̄to discere. **N**e ū dicas (ut infideles putāt) deū talia
p̄mittentē debile esse nec suos a peccatis er-
ipere posse: hoc cōsidera quō p̄ her. demonstravit
Paulg q̄ nō tū q̄ ferēt ībenilitatē illig non
arguerent s; amplig potentia oib; ontaret. **C**ū
ē dixerit datq̄ i mibi st. carib; eā et cōtinuas
peccā tentationes demonstrasset intulit **P**ropt̄
q̄d ter dnm̄ rogavi ut a me disced. et dixit
m̄ sufficit t̄ grā m. nā v̄tg i if. p̄f. **T**unc igt̄
mea potentia demonstrat̄, q̄n̄ vos i imbecilli-
tate estis et p̄ vos q̄ videmini debiles esse p̄dica-
tionis v̄m̄ v̄b; disp̄git̄. **Q**uō i² in carcere
liberib; m̄tris susceptis deductq̄ fuit, custode
vixit. **A**n ligno erāt pedes i catenis man; et
carcer sub mediam noctē quatrabat̄ ip̄s deū
laudantib;. **C**ernis quō ip̄s v̄tg i if. p̄f. **S**i
solutq̄ fuiss; paulg et carcerē cōrussiss; nō
fuiss; tā mirandū q̄ fiebat. **I**ō igt̄ mane v̄tg
et moveat̄ parietes v̄ndiq; et soluat̄ cōpediti
ut magis v̄tg mea evidens sit. dū p̄ te cōstru-
tes v̄nti soluat̄. **I**dip̄m et i Petro et i relijs

aptus vidē q̄s possi i p̄secutioibz dei grām effloretē
 et sic virtutē suam p̄dicante. iō aut Virtū mea
 i iſ. p̄firit. **Q**uāt hōiāna nā maiora multi
 sepiq de ip̄is suspiraturi erāt in talia patiē:
 tes vidissent audi quō timuit Paulū & si voluē
 glari nō ero iſ. Paeco at ne q̄s me exist. sup
 id qd v. i me. Propterea et Peteg postq̄ claudū
 exeret et oēs ip̄m admirabant seipm̄ corripēs
 et Psuades p̄ nihil a seipō exhibuerat dicit qd
 nos ituenim iſi p̄p̄ia virtute fecerit hū abul.
Ite in hystris Paulū & Barnabā deos vocabāt
 vñ et oīs gentilitas ita facta ē. Ne hō i et i s̄is
 fieret p̄misit ip̄os deq̄ continue pelli, flagellari
 in varios indere morbos ut palā fieret q̄ hōies
 erāt talia edentes miracula, nihilq̄ de suo af
 ferebat s̄ sola grā p̄ illos op̄abat. **Q**uarta rā
 ne s̄i p̄ presentis felicitatis spem deū colere pu
 tent. **E**tū multi i lasinia viciētū a multis
 sepiq̄ accusati et ad virtutis vorati labores, et
 s̄ros in hilari molestiarū tolerātia laudari au
 dientes ex his ip̄os accusat, et nō hōies tm̄, s̄ ip̄e
 diabli hō suspiratū ē. **Q**uā cū Job dñes erat, ex
 hibrat a deo p̄ ip̄m malignus ille demon, nil
 hūis qd̄ diceret, neq̄ q̄ de suis excusaret rēibz,

neq; qd̄ iusti v̄tutib; ipingeret ad h̄ar stati rō:
fugit defensione dicit **Quid̄ ḡtis Job robit te. 22**
¶ mercede inq̄t ille v̄tute seq̄t. **Dns i demō**
stare uoles q̄ s̄a nō p̄ mercede v̄m colit. oem
p̄sig s̄bam abstulit et i graue mortū m̄dere
p̄misit. mox illū redargues tanq̄ temere ta
ha suspiratū adhuc inq̄t retinet innocētiam
tu v̄o rōmonisti me vt frust affligere eū. **S̄as**
ei hoc i remuneratōe sufficit deū venerari
q̄m et amanti h̄ i retributione sufficit se
amare amare et nihil ap̄lig requirit nec
q̄pp̄ia h̄ maḡ se putat. Si h̄ i hōie m̄to
magis in deo. Sed nō apparebat i Job quāti
faceret deū nisi ablata t̄ba et i firmitate p̄ss̄i
Quinta de resurrectione Paulus ait Si i har
vita t̄m i ch̄ro sp̄antes sum; miserabiliores
sum; oib; h̄oib; q. d. multa patim; i p̄n̄bita
Si q̄ nō sp̄at aliter qd̄ nob̄ miseriq. Septia
Scriptura dicit Ehas erat h̄o passibilis sitis nob̄
Vides q̄ a passionū rōone demonstrat v̄m eisdē
nob̄is n̄e 8° h̄s popul; q̄ d̄ns de q̄ 9 22
Si v̄o et nouā r̄uiss̄m d̄ceda esset, d̄cedū q̄
sp̄tabiliores tribulatio f̄ant h̄oib;. Possū
et d̄cimā d̄re, q̄ si aliquas h̄ca marulas et
h̄u eas deponim; Lazar; recepit mala sua i vita
v̄n̄ n̄r̄ cōsolat; Et Vndecimā q̄ rōone et

p̄mia nobis augetant, quātū cū tribulationes
 intendūt, t̄m et retributiones apliabūt, imo
 et multo pl̄g. **N**ō cū sūt rōdigne passiones h̄i sp̄s
 Tot iḡ r̄as h̄ntes de s̄tōrū afflictione dūcedas, ne
 ī tetationib̄ indignem̄ neq; arguſhem̄, s;̄
 et ip̄i aīes n̄ros ī s̄tra et alios h̄ doceam̄
Et si videris hōem ī v̄tute viuētē, placē
 te deo, postea im̄mēta mala patieſe ne s̄tada
 h̄zeris: et si videris aliquē p̄is varate opib̄, post
 sup̄latatū, ne tumultueris. **N**oni cū multos
 sep̄g falsa querēs. **A**lle ad septū p̄grinat̄
 ī paup̄ib̄ pecunias p̄ferēs et ī naufragiū
 incidēs amiser̄ oīa. **A**lter idē fanēs ī latrones
 incidit vix aīam saluās et nud̄ ī euadens.
Horū nullo in qua trīstari opz. **E**t si cū nau
 fragiū ferit, h̄z t̄m iustit̄z fructū appēsū,
 sua ei oīa īpleuit, collegit pecunias, depo
 sūt r̄ū recepiſit, abibat, peregrinationē atti
 gerat, naufragiū vō nō ex ip̄i fuit s̄ma. **S**ed
 cur h̄ deḡ r̄cessit. **V**t h̄nt spectatū exhibēt,
Sed paupes iqs puati sūt pecuniis. **N**ō tata
 tu paup̄ū prouidentia hēs ḡntā q̄ ferit eos
 deḡ. **E**t si cū his puati sūt t̄m aliunde p̄t maio
 re rop̄e occasione ip̄is p̄bere. **N**e ī gestōrū sati
 onē ab ip̄o repetat̄ s;̄ in oīb̄ ḡt̄ificē, nō cū te

meze talia sepe fieri permittit. Sed cum ex his pec-
catis consolatione futuris non despicit, sed
ipis aliam pro his alimeti occasione prebeat
etiam naufragium passu probatione efficit, maior
etiam ipsi parat mercedem. Multo enim magis est
quod elemosinam dare quam talibus obrutis negotiis
deo gratias agat. Non enim tunc quod per elemosinam dam-
nosa quibus ab alijs spoliat fortiter fecerit multum
nobis fructum afferunt. Et ut discas hoc illo ma-
ius esse ex iis quod Job contigerunt faciam manife-
stum. Quis quoniam pecunias possidebat aperuit domum
pauperibus, et omnia quod habebat largiebatur, non erat tamen
illustrius quam pauperibus domum aperuit, quod cum ipsam
reddidisse audires non inique tulit. Non erat factus
illustrius quam ex omnium consuetudine nudos circumdedit
quod fuit cum audires quod ignis omnia consumpsisset gratias
egit. Tunc humanus fuerat tunc pharisaeus fuit, tunc
pauperum miserabatur tunc deo gratias agebat.
Nec in se dixit. Quid hoc rei est. Armata consump-
ta sunt quibus pauperes alebantur. Ego si indignus
fui hac rerum fuit copia, saltem pro conuictis par-
cedendum erat. Sed nihil horum dixit. Gloriat enim deum
omnia videtur dispensante. Et ut scias quod grauius
postea vultus intulit diabolo cum spoliat gratias
egit quod cum possides miserabatur, audi. Cum pos-

fidebat suspicionē quādā hūit diabolo licet fal-
 sam, vnde dicitur. Nū gratis Job colit deū. Vbi
 vō oīa abstulit, hū at eandē in deū charitatē
 pōsit tūc demū obstruētū ē os ipudēs. Neq;
 h' temere dicitur Quidā cū eleōsynas faciētes, vi-
 duas alentes, sī tōa spoliati sūt. alii i cōditō fro
 oīa amiserūt, alii calūniis, naufragiis tūc post
 multas eleōs i extremā paupertatē redacti sūt
 et infirmitatē eā et a nemine vllū adepti sūt
 auxiliū. Si pro hac grās egerit iactura mit-
 to maiore a deo bñvolentia hauriet, nec duplū
 sicut Job sed rēduplū et vitā etnā recipiet. Si
 vō hūc malū patit' h' ipm maiore illis t' h' esau-
 rū ipi p'bebit q' g'nosē oīa ferat.

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Sicut in domū declinare et iteriō cōsiderare
preteremti turpe est, et ignominiosū si et
terra alienā vitā satagere illiberalitatis ex
tremū est. Si quis te pterente terrā
cōmoueat, hoc facere nōne cōuictio et cōtume-
lia affinas. Hoc fac et cō detractores. Nō
cū sit cōmotū terrā illā fetore suscipiente car-
tilagine p̄mittit: sicut aliena p̄ta extrussa
et vitā pura auidictū aīos p̄dita cōtristat
et exturbare solet

Gehēnā continue times nūq̄ in gehēnā m̄dit
Sicut in virtute viuētes et tribulati duplex
hnt emolumentū, sic et in vitio viuens
et gaudēs duplex hōbit penā. Duo i ne
fuga salute nrāy petam (loq̄t̄ at de Antio-
chenis q̄ ob statuarū euerione, irā ipatorib̄ expi-
tare nō audebat) sed fugiam p̄ta et a
via mala recedam. Si h̄ fugeris etiā si
inter innumeros fueris milites nō nos ledē
potebit Si h̄ nō fugeris etiā si ad ipm̄ motū
vertire fugeris hostes et illic repuem̄ inimicos.

De prouidentia et fato ho- milie due diuī Iōis Chryso-

Referta est hec vita turbelis ple-
na est tumultibus; atqui nō
tā grane neq; dolendū est hoc
q̄ quod cū possum⁹ quitqd id
est tumultuū turbationūq;
uel in tranquilliorē statū comutare, uel cer-
te posita tristitia paciēter ferre, neutru
illorū nobis tūre est, sed oēm vitā in luctu
et merore, trāsīgim⁹ desides. Deplozat em̄
alius egestatē, alius, aduersam valetudinē
alius curarū administrandeq; rei domesticę
molestias, alius. i. educādis pueris difficulta-
tē: cōtra aliq; orbitatē. Et videre licet q̄ de
sypnat mirū i modū. Nā nō solū tristes
sum⁹ cū res ita se hnt, sed et cū mutāt, cō-
trariosq; mō euemūt, nō min⁹ pleriq; tristé
sum⁹. Profecto si rerū nā lugendi cau-
sa eēt, nō oportebat mutatis reb⁹ idipm fi-
eri. Etenī si tā mala tāq; intolerabilis
est iopia cur a luctu nō vacat q̄ in diui-
tijs agit. Atē si tātū malū est orbitas,

orbitas, tunc nō sp̄ leto aīo sūt q̄b⁹ nūerosa so-
boles contigit. Preterea si tā optabile ē fu-
gi munerib⁹ publicis, fēui hōib⁹, multis p̄
esse, fugienda plane et odio hūda vita otiosa
et priuata. Iam vero cū vide⁹ cōqueri tā di-
uites q̄; paupes et nōnūq̄; diuites plus q̄; pau-
pes: videmus iq̄; egre adfectis aīs esse tā dños
q̄; subditos, tā hntes q̄; nō hntes filios, ne dī
tam⁹ hui⁹ deordinationis rās rerū euent⁹, sed
potius nosmet ipsos reprehendam⁹ q̄; nescimus
illis sicut op⁹; vti, neq; a merore mōs aīos vi-
dicam⁹. Angstudo cū illa et p̄turbationū ans-
leptia non tam a rerū euentu est q̄; a nobis ipsis
et mente nra: que si se bñ hnt et cōposita
foret, sp̄ nobis tranquille liceret agere dorim
remissq; cū in portu aliquo etnāsi bñquāto
innēre tēpestates isurgerēt sicut e diuerso
cū illa male se gerit nūlo mel⁹ hēm⁹ nau-
fragis etnāsi venti sed nos comitentur.

¶ Doces tale quiddā et ī corpib⁹ videre. Nā
is cui corpus nā firmū est et bñ exeratum
nō solū ex intēperie reli nullo irōmodo af-
ficatur, sed p̄ exeritationē, etnā ex itēperie
cui assuescit firmitatis irēmētū assēqt̄ cum
interi alius cui tenerū et ibecille corp⁹ licet
tēperato relq; fruāt̄ mī mel⁹ hz, q̄nq̄ ob i-

ternā firmitate etiā i optis t̄pib⁹ offendit. Cōti-
 gē idē vidē et i alimētis. Stomach⁹ ei bñ ualēs
nullū reſcit alimētū. ſi p̄ualētē ac tibi vitia vi-
cētē nāli vi, cruda etiā et iocūta i paros trāſſor-
mat ſuctos: q̄ stomach⁹ cyer cui⁹q; dep̄nā et
corrupta eſt cōplexio etiā ſaluberri ſuci ribos
ſfirmitate v̄tutē illoꝝ tollētē. i peſſios vertit ac
corruptit. Et nos q̄ tū vidē rerū indignitatē ac de-
ordinationē nō deū argua⁹ dūcē: nō ei ſic para⁹
remediū ſ; poti⁹ vulneri vuln⁹ addim⁹, neq;
mūdi habenas. et cōſolationē deōm tribua⁹, ne-
q; p̄ntia p̄uidētē regione deſtituta p̄tē⁹, neq;
aliquā fati tycānidē vel natitatū v̄i aſſeuerē⁹
h̄ ei oīa plena ſūt blaſphemis. Ceterū vera
turbatiois et deordinationis tū nō ē illa rerū
cōtingētia ſ; anim⁹ male ſe gerēs, q̄ niſi i ſe-
metipō deordinationē at p̄turbationē emēdet,
p̄m̄ male hēbit cū multē bonē cōditiones ei
cōtingūt et tū grauis rerū eſt deordina⁹.
Qui ſicut ocul⁹ ſan⁹ etiā i crepuſculo ſecur⁹
corporei dux eſſe p̄t, male at h̄ns et i clariffima
meridie tū nil⁹ ei proſit ſolares radij hallucina-
tur aliaq; pro alijs videt: ita et mētis n̄re o-
cul⁹ q̄z dū viget v̄cē videt etiā ea q̄ cōdine ra-
rent, vbi at vitiat⁹ fuerit, q̄uis i celo ip̄o fu-
erit ea q̄ q̄ illis fuit turbati ac iordina⁹ eſſe in-

dicabit. Et q̄ h̄ita se h̄nt p̄ferā tā veterū q̄ n̄o
rū exēpla. Quot hodie ferūt moderatis aīe 10
pia deoq̄ grās ageb̄s n̄o desinūt. q̄t itē i d̄m
t̄p̄s et delictis n̄o solū n̄o agūt deo grās s̄ et d̄m
blasphemāt. Quot sūt q̄ nullo q̄m r̄comodo
affecti diuinā p̄uidetiā arguūt. q̄t itē q̄ oī
t̄p̄e h̄itat i carcerib̄. lōgēq̄ q̄tiores sūt q̄ h̄
q̄ nulla re indiget et p̄orsus secure viuūt.

¶ Vides q̄ turba aīe et p̄a ratio tā hoīū q̄ illō
cā sūt et n̄o ip̄a rerū n̄a. Atq̄ iō si diligētē
mētis t̄m̄ curā gesserit nulla subiacet vel tur
ba vel deordinā vel ulla molestia ut cōredat
interi euet̄q̄ v̄tē m̄e. Euripo istabulozes sur̄sū
deorsūq̄ ferri. Quāob̄re dicit sodes grās agit
Paul̄ q̄ quis iuste dixerit v̄tatēq̄ oī t̄p̄e solu
erit et nulla illarū p̄turbationū laboravit.
Nullū hoīū q̄ sub sole viuūt illo iustior fuit
nullū itē oīm ex q̄ t̄p̄e viuē reperūt hoīes q̄
p̄iora p̄pessus est. nihilomin̄ tū cū vidēt m̄t̄
tos pessime viuē hilariq̄ aīo p̄ntib̄ op̄b̄ fem
iḡtos deo ip̄e i tātis difficultatib̄ grās ageb̄
deo oīb̄ idem suades. Ille spectand̄ et p̄ oīm
h̄nd̄ est. Et tu cū vides hoīem malū hilari
aīo exaltari d̄nari v̄ltione sumē de his q̄ ip̄m
leserūt nihil detrimēt i q̄p̄ia pati i magna
veneratione ab oīb̄ h̄i et diuitijs abundare

teū vō agi mō cōtrario et iuadi te ab inimis,
 pati insidias et calūnias, tunc ne proca abiectū
vel delictū te putes, si respice ad Paulū q̄ tua
 vū partū ē, a sede i mēte tua posside cogitationes
 tuas, ne te deiciat tristitia ne ex pnti t̄ p̄spitate
 l' adūitate aīcū iūmētū deū iudices. Sicut tu
videris tūc iūmētū beatū illū dic etia si morbo
 ora mēb' ei' corrodāt mō illi sit pietatis cura.
Alio imitatioe dig' christi etia si iūmētis teneat
 rateris etia si p̄petuū carcere i hīet etia si indig
 nis feriat paup̄tate p̄mat, metalla effodiat,
 etia si q̄uis malū ferat, addo etia si sup̄limis
 cōficiat' exorat' et i p̄turalas iūmētis ei' caro
 cōfidat'. Cōt' si videris quēpiā i mēcōtinētia
i malitia i postreīs flagitijs vīne et iteri hōre
 multo frui i thronū regū cōscende, diademate
 orū dari purpura vestiri vniūso orbi i pace
 tūc funde lacrimas miserūq; illū cē p̄lama
 Nil ā ita miserū vt aīa sit affecta etia si totū
 illi pareat orbis. Nā que vtilitas ditescē opib'
 et paup̄ē esse vtutib'. Et qd' lacri tot milib'
 et tātis i pace, nō posse at seipm et suos affecty
 moderari. Atq; nos videtes corp' cuiuspiā vel
 febri vel podagra vel corruptione vel iturabi
 li alio morbo laborare etia si valde dices sit do
 lem'. Nā ille q' dicitur h' magis dolet, p̄sp̄erari'

Et sentit malū suū q̄ nulla reū nōitate agit?
Et nō illū solat nōitas, nū reb̄ fieri p̄mēte ege
lente negat nōitatis. At si q̄s ut dñs reb̄ libere bñ
poterit, p̄hibet at p̄sumitate haud mirū si
magis doleat ac agat. Q̄ nō, at nō absurdū
si quis aliquē corpali morbo detētū, aliquū
opib̄ q̄ abūdantē miserū, p̄clamat, aīa bō q̄ aut
hic dignū r̄m̄q̄, ut hic r̄ferēdū male affecta
beatū dicat, p̄ p̄m̄ulas opes, vel momentariū
hōrē, vel aliquid eorū q̄ hic manet et post hāc
vita imo, sepe etiā aīa vite h̄c f̄m̄ nos relinq̄nt.
Obsero, ne fiat h̄. He m̄rū p̄turbationū tu
multūq̄, r̄ausē. Hic ē q̄ m̄tti dēū arguunt
multi m̄dū nulla gubernari p̄uidētia arbi
trāt; q̄ si i p̄nti vita nō opes nō s̄mitatē non
potētia nō q̄q̄ aliud, s̄ solā virtutē bonū pu
taret et nō violentiā neq̄ calūrnias neq̄ alia q̄
h̄nt mala. Si solā aīa vitia et p̄tū, existaret
p̄ntis vitia mala, neutiq̄; talia diceret quaha
solēt; neutiq̄; i tāto merore obābularet neuti
q̄ beatos p̄m̄taret eos q̄s miseros et testari o
portebat, et q̄ it̄ miseros minime r̄tēferet qm̄
beati sūt h̄ndi. Nā hōies b̄tōs putare p̄ r̄o
p̄uletia, p̄seps dapsilitatē s̄m̄q̄ qd̄ aliud ē
q̄ qd̄ et de brutis aīalib̄ senti^o h̄nt v̄m̄ca illozū
felicitatē i imo et i illis vitio sū fuerit. Sepe ei
asini et eq̄ ono pabulq̄; abūdantia p̄uēnt. Q̄d

i qd i irrolib' aiantib' qm felicitas i sagina corpus
 subsistit norim dia' id i hoib' qm hoc a nobilitate
 ai tescit' b'ntu pone' Cur no retu et angelos qua-
ru nrazu cogtos reuerem'. Cur no erubesc' spe-
 rates natia nri corpus effigie. Multo u alit fi-
 gura' nos de' q' bruta. Forma accipi' q' dereb'z
 et q' imozli roli auz ministraret. Cur de' brutis
 oib' dedit oculos humu spectates tibi at i arce
 capitis i posuit nisi ut itelligis nil illis tu celo tce
 tibi vo a deo et a na ab iuo data lege q' supra po-
 tissimu tce plexis. Cur ite corp' tibi rectu fecit,
ill' vo demissu i An no eade ca e vt scies nil tibi
tu tra tce neq' te pntib' additu ee debere. Quo-
 rum ne ita nra' i gemitate pdam' i bestiaru
 ignamia degnantes ne nob' dicat' Ho tu i hoze
 cet no it. cop z. Na felicitate diuitis delirio ho-
rib' reterisq' bonis pntib' metui no e hoim ad su-
a nobilitate spectatu' sz eoru q' asini et eq' su' s.
 Veru ab sit ne tales hu i loco sp' spualiq' tunc
 tu ad stet. Quide io in auditoriu hor' q' tunc co-
ueni' vt supfluis exco'fretib' q' cogitationib' fal-
 re sermone reseratis fia' arbores fructuose q' af-
 ferat fere i regia horrea reponedos dno sy et agruo
 le'acozu nrazu etiam nob' vo vita eterna. Qua
vt affeqm' donet nob' sua mra' 4cfus Ch'is tu q'
fit pa' fit et spu' sco' gla et ipu' gra et hor' i' s' s' s'
sclozu Amen

Homelia 2^a de fato

Quanq̄ p̄uidē de fato apud charitate v̄iam
differere, nil tū vetat quin et hodie de
eodē argumento demū verba facia
nō q̄ id malū i fatū inaleuerit s̄ q̄ maḡ
ē desidia n̄ra q̄ breui ex paruis grauo
oritur morbi. Sane et reus p̄ spiritū e
quod fidelib9 vt h̄ malū effugiat nec doct̄ ma nec
rationib9 opus sit. Nā sunt h̄ q̄ regiones n̄ras i
h̄tant legib9 n̄ris gubernat̄ et eisdē quib9 nos
regionib9 subsunt psuadendi nō sunt ne vs̄a nobis
Persuarū legū inehant, sed prohibendi d̄taxat. Ita
et h̄c se r̄a h̄z. Proforū eī aliqua orōne et i p̄structione
requit vt magis vitent̄: aliquē ita manifestaria
sunt vt solū timore ea ac supplicib9 phibere oportet
at, veluti homicidia, furta adulteria, neq̄ eī reddēda
est ratio nec h̄ phibent̄. Neq̄ legislator ip̄e r̄a de
his agit doct̄ina et ratione adit̄ qua doct̄at esse de
malā, sigdē antea r̄a h̄ nā p̄cepit s̄ solū phibet di
cēs. Ne occidas ne stuprū facias. At n̄ de viduā
cōceptū deq̄ infirmitate depositi nobis loq̄t̄ r̄a
adiungit Misere vidue ait et aduenē nā et tu adue
na fuisti in terra Egypti. Sabatū oriando ait
hōra, eis deim r̄a s̄ subdens. A fato at̄ deterrere
non ē ex eorū m̄ris que orōe indigent s̄ q̄ ma
nifestaria sūt. Nō min9 ip̄e liquet i p̄obū et
phibitū eē fatū credē q̄ merhari et occidere. Q̄ si
q̄b9 psuasū alter ne heat̄ illis fidē. Quippe et
homicidiū p̄petratue licet vetitū sit legib9. Co
mittūt itē rapine et adulteria, licet legi adūsent̄

Insup sicut grecoru legib9 prohibitu e hoindiu face
ita et nisi crede manifestu. Na si de adulterio accu
satus an tribunal dicit. No ego petraui si rogit me
natitas. Voleba ego ee cotinens at illa me ad flagi
tiu intavit et ipulit. An no pp h' ipm iuniores de
eo penic sumede q'q' de ita ridicule se defendit.
Putasne venia illu cōseraturu? Nequaqq. Dign9
u est i que aduertat. Porro si oia fatu nā fi
ut et no arbitrio nulla iā reliq' erit exusatio. sin
arbitriu nite potesq, nih' roget nitas. Si fatu
e etia si q' varia sonet nite in vt fati ipata fati
at. frustra q' punit et iuste venia no assequit.
Esto at venia obtineat nec in est q' illu audiat
fabula ei narrare et delirare videbit' adeo ab
oib9 reproblat. Alias ad exusatione suffiat et
remē totā abolet. si qm ab hoie q's rogit et vī
sibi fieri causari pōt. Vn multi p'ncipes iusto
ru hoindioru accusati penas dederūt: Carri fures
at ipi mistri mortis eadē manib9 suis ppetrātes
a nec ad tribunal sūt ptracti nez cotra eos ino
rat' migrat9. Satisfaciūt ei p illis nitas digni
tas migrat9 et tior subiectionis. Quare i si hoī
ipm q' ab alio eiusde nē et qm's hoie rogitur
no ipm' etia his q' fato sūt subditi. Dixereit
aligs fugiendū erat: s' tū ferreū taq' inexorable
est ipm' fati ut effugē possit null9, sine i solutu
dico sine ad mare sine quorsūm9 cōcedat. Et
quo parto no absurdu fuerit q' hi q' barbaroru

vi cogit multa venia obtineat ita ut nec apud
migratores accusentur: alii vero qui a lege violenter peccata
te ut dicitur repellunt penas huiusmodi nihilque ad de-
fensionem proficit eis veritas. Verum quod vniuersum vel ma-
lestuam in foro vel sanctorum in domibus vel pu-
erorum in scholis preterendo factum euasit supplicium.
Quare in factum induunt quod in nullo horum obseruatur:
quidem facti noui eius mente possit condonari nihil, sed
re ipsa declarat migrari se id quod et seculum sentit.

¶ Præterea cum quis deliquerit non verentur alijs peccatis etiam
horum asserere quasi eo penam immere euasuri quod in
ore reddunt. Neque enim tam graue facinus est peccare quam
post peccatum non pudere et de proprijs malis accusare
deum. Imo id peccatum quibus periculum est et nimirum diabo-
li opera curat quod culpa deus in deum referretes non so-
lum ad bonum segnes sed et ad malum propensi sunt.
Quidem tamquam aiaz quae lingua ad blasphemandum in-
tat ut defensionis pretextu deus irascitur, et eorum
quae ipsi faciunt crimine in eum quod non est auctor criminis
transfertur. Et utique in hominibus tale quiddam attetasse
capitale foret. Qui enim innocentem calumniam ob au-
dam facinus ipse perit. Erre quod mala deum con-
stituit facti noui ut virtute aboleat. Nam ubi per
suasum fuerit alicui quod non ultro peccamus etiam quae
alacris fuerit ad ferendos pro virtute sudores dis-
soluta tamen et negligens fit. Et ubi addidit
adulteros hominibus fures non esse dignos reprehensionem
quasi e peccati loco decurreres non quiescit donec et deum
et diuinam prouidentiam calumnietur. Quo malo de-

sodes qd aliud pccat. Fugiat dila idololatriã hãc
 profecto mors e in hac olla, vñ qd qd vel parũ cor
 rupti dogmatis hausert eũ mori nãe est nisi p
 pccat recurrat purãq; recipiat sanitatẽ. Feterũ
ne intulit lugẽa post hãc vitã. qd hũ nob emi
 grãtib; p̄m̄e t̄p̄e reserabit q̄q̄t hoc morbo tene
 m̄ nũc tũ adhuc hũt resipiscãt nosq; p̄pos recupe
 rãt. Sim recte uale opã demũ ut bona nra valitudo
 diligẽter cõseruetũ et aliis q̄ hũ morbo laborant
 curatũ tũ manũ porrigat. Nã si tm̄ obsequij et
m̄sterij corporib; egrotantib; exhibet, qd nã ferre
 dẽt tũ cna ipã egrotat. qd itẽ nã ferre debet q
 repare q̄ ferẽt q̄ m̄bus nris cognatũ e, vñq; cor
 p̄ efficit ecclesiastũ. Quã proz illiã nõẽ fana
nil nõ opem maxũ rames luposq; abigido. Neq; cã
 putare dẽt sufficẽ nob ea q̄ ad futurũ nãq; tm̄ p̄tinẽt
Nã sicut dicitur. Si videt furem tũc sic et hũ
 nob daret si videtũ aliquẽ ex fr̄ib; blasphemũ s̄m̄ũ
 b; et suscipere alios furem abduãtẽ. Domũ eĩ dñi cõta
e iã fideles vasa p̄iosa sũt. Si q̄ videtis extm̄ aliquẽ
 volẽtẽ surripere vas aliq̄d hũc ipẽ nil surripias p̄hũtã
 turũ tũ eũ si cõtẽpseris ire et demũciare ijs qm̄ itẽ eã
 corripit. Re q̄ factũ eã aũc illiã videtis furem p̄fodẽ m̄mũ
 et nõ phibes vel p̄ te vel p̄ aliũ. Quod dico nõ q
simpliciter tibi imineat p̄uultũ sed et ut seruus
has et nõ ming pro aliorũ q̄ pro tua salute s̄hĩt
ty s̄is. Sic eĩ p̄missis bonis ferri poterim; grã
 diũ nri Jesu Chũ nri sit grã in s̄ta s̄tozũ Amẽ.

Breue ē tps vite nre breue viciū salutis.
Si tps q̄tūnis breue ideo cōfessū vt vtilē aliqd
addiscat nosq; opōs ad supflua fatua et non
na. i pendim; h̄n ergo ad vtilia et nra. suppet.
Am si tps nobis dimensū esset. multo maximū
totū tū in vtilia i sumedū foret. Verū cū ita
modicū sit et breue. an non extreme demēte
fuerit etiā q̄tūnis sit breue in dogmā aīaz cor
rūpentia collocare. Quid opus tibi remedio.
Cave plagā ne ad curanda vultura q̄ ab alijs
tibi i flugit rogaris tps. i pendere. Sanitate a di
uinis scripturis collige. Q. si q̄s aliqd aliud di
rens te accesserit obtura aures cōfessi resili ne
moteris etiā si i regū sis cōuētū ne te illib pmit
tas ne cōtū p̄ceptis sis. etiā si nō seruo affix
met oīo pulitaberis vel auriū. cōuētū. si aut ad
īfūs detū aliqd dī aut doctrina dīna rēphodātz
Q. si nō fugeris nec odio hūeris līguā blasphe
mā nec obturaueris ora i priorū quō libere dēn
prari poteris q̄ calūniatorib; cōuētū. Obscuro ne
fiant talia

In dictū illud Cū at subiecta illi fuerit
oīa tū et filij ip̄i tū. 1 Cor 15. extracta 10

Q. uī possit mortalis līguā i mortale natura
dignis precorū celebrare. Profecto nō capit hūā
ratio vt sermo ille p̄ que mūd; e fact; quātū adde
ret p̄diceret. Quid i;? P̄dram; quātū possum;
ququidem nō possum; quātū debem;. Quippe i
alijs certaminib; lauricas referat q̄ victores redent

at i disputacionibz de rebus diuinis solis illis debet
corona qui se ea magnitudine virtus ingemue fa-
tent. Atq; vtram dicentes ne adderent silentes
Cu at subiecta ee iux dispensacione dicta sup ser ab
aplo Et queadmodu illi cu de tradit reg deo et pri
no vndet vntu quata pditari potuit s leuit et in
supfane res agit q rpsulat iherillitati eoru q deoru
multitudine iunctu iei suspicati possent Sigde ynal
stropus apud apm est quod nuqz mouit diuinam
natura seditione aduersus seipaz ex itate aut filii
pri obliuante iux ipia indeoru suspicione Ita
e illa deo q sab no rust dicebat. Atq; vtra ito
dixit natura seditionis ppsus expte vna cordia
vnu sermone vna voluntate vna ptate vnu deu i
orbz vt eozoz eozu q multos statuit deob excedet
germina 13° quid sibi nuc vult qz ait subijcietur.
Pharmam ingua hie pacat iherillu morbo. Non
statuit dogma ecclastiu s paganozu suspicione
refutat. U si absalute hor sermone fuerit vtendu
dint ea que p certaz fit obuz ac subiectione ee Chri
Qu cu ecclia nil spuziu adulterina ne hz, sed smvera
deo mente offert ac si subiret: tuc illi germane
subijret Quenqz eiusmodi dicta Chro tribuntur
ea ad certam Chri ptinent. Paulo certam psequete
Chro e celo clamat Saul qd me psequis. Sicut i
cu ecclia fert psequitione Chro ea se ferre dicit ita
nur paulu cu ecclia subdu dicit Chrem subijri Que
nuqz ei sup ecclia sup Chri sine passiones sine honozob
Veneratz eb certaz Veneratz eb Chrem to
Aut loquit Chro tuncob alitaz disty ubi vbi susbetz

auditor accommodetur ad dispensationis ratione doctrina ubi vō sinteas pietatis ac pietatis alū nō munda sit auctoritas. Ad Iudeos dicebat **A**metipso nū loquor, ad domesticos ap̄ fidei Ego dico vobis &

Volo mūdo esto **De leproso Matt. 8**
nōm q̄ vō a temeritate p̄finitur, et hūc quidem fortuito quib̄ eblatent ad illud vō opus comittit auctoritate eō q̄ solū p̄ si q̄ dīp̄isset **Volo et non subseruitū fuisset opus temeritas fuisset** Vide q̄ tū dīscrimē inter veterē legē nouāq̄ gr̄az etiā et ex parte. **Moses tū ex mōte dīdīset primā legē tulit et mādamit vt rāstris excederet leprosi** Ch̄s vō mōte dīdēs leprosu p̄ting mūdat, et ille q̄dem morbos eliminat hūc vō rēca eorū agit. **Ascendit Ch̄s in mōte ascendit et Moses** et hūc q̄dē vt am̄ pet ille vō vt daret. **Ascendit Moses et inuenit mōtem impletū tubis, nubibz tonitruis, fulguribz, turbibz, caligine, que h̄ret parū congruebat dextere et magnitudi apparētis, venū dēcebat vt p̄p̄s ille ita ad pietatē erudiret.** **At Ch̄i gr̄a timorē pōit seruitutē eijnt** Nō eū accepit sp̄s s̄c̄ itēū ī h̄ore et **Et Moses quidem dedit decē mandata, Iesus at dūs Moses. g. b̄tūdines vt h̄z mat. 5. Quare lex ponit decē mandā, gr̄a at. g. b̄tūdines.** **Nēpe decē mādatōrū mūca rīdet nūo plagam** **Egypti** **Decē plags** **Egypti ip̄ietatē rāsignarūt** **Et decē mādata p̄p̄m erudierūt iserīsatū.** **Iesus vō dūs nū dat q̄ b̄tūdines triplū ternario triplurē plectēs coronā**

De spū scō in pentecoste

Quō et quā lex vetus data ē Hracl. post liberati-
 one de seruitute Egyptiorū ā monte Sings
 appera: era mōr noua testamētū i mōte Sio
 redēptis de seruitute iimū datur. Illic tū Moyses
mōte ascendisset lex dndit: hic ubi ches i celū asēdit
spōsa lex nobis aduenit. Illic ignis mōte iplēuit iō
 et hodie i igneis lignis sps apparuit; Illic agnito
nis dīne pūtie i scti dōtrabant; hū mōr agnitiōis
 dīne gemibz pīrabat. Illic lingua quā nō nouit
audiret sps, et hodie lingua quā nō nouit locutus ē
apōrū chorū. Illic tū lex daret uoces tube sonabat
 et hodie factū est repare de celo sonitū fūgū ipetu
 uenietis sps ualidi. Et illic post triduanū xpī pur-
gationē lex data est, nūc at post triduanū xpī re-
surrectione sps nobis donatū ē. Nā dū cōplēt^r dies
de tēpōres, erat oēs d. 33 Act. i. Quā admirabile^r
 erat spectare Galileū piscatorē, illiteratū, barbarū
 lingua p̄tra p̄ sua Iudaea arabia differere et
 rhetoricari. Hec tū erat xpī ad discipulos uerba
minicq; fallax pmissio q̄ dixit eis. Cū abiero mit-
tā uobis spm s. ille uos docebit oīa. Quid. nōne
tūc acceperūt apōl spm s. qn̄ sufflauit in eos et dixit
Accipite spm s.; Sed tūc erat primitie et domi re-
 surrectionis xpī, nūc at i p̄lecto et fidelis cōfirma-
 illū i celos assumpti, ut absq; hesitatione recederet illū
sedē in celis a dextera patris oblata nā nra p̄ri. et i
antidōtū et remunerationē spū scō nobis demisso
Et tūc grā post decimū diem suz asēsiōis p̄tra

clatu emisit. **M**ostravit q̄ noui testaⁿ nouā dere paz
titularū oroz̄ docuit, et dere sermonibz̄ b̄titudinū
bros̄ fecerit in se credentes. **A**n **s**perne at̄ igneam li
quidū sp̄s̄ hodie d̄ndit ut infantilitate ḡtū ī theo
logiā conuerteret simulq; indurabat p̄m̄ eē q̄ mitte
ret. **L**ingua eū p̄ qui ḡntoz̄ ē verbi. **A**re ī sp̄e
ignis q; deus est sp̄s̄. **V**e^d n̄ ignis r̄sumēs. **I**gnis
i^o sp̄s̄ eo q̄ repurgat materiā p̄ti sicut ignis q̄
sp̄mas et tribulos p̄ccōm̄ repurgat et q̄ sedētis in
tribeis p̄ccōm̄ illustret et imateriale qd̄ et ip̄alpa
bile. **O**racula quidē dat p̄ quasi in prima hora
Inueniat at̄ filij ī gr̄a aduēt m̄r̄ sp̄s̄. ut p̄s̄
tertia in trinitate m̄eraty cōstans at̄ et īseparabit
signat. **P**orro tertia hora ad discipulos venit
cū īpletionē īseparabilis trinitatis dōrēs eos q̄ sup
terra sūt et tertiā legē post n̄alē nobis largiēs
Ia et hodie ī hora valida d̄ndit cōtēres d̄onū ba
lidos mōtes ut violenti rapiāt regnū celoz̄.
Olī quidē sub **E**ber lingue multe cōfuse sūt p̄
scelerata īpiorū temeritate, lignis at̄ hodie ad
mirabilis sapia cōcedit p̄ flāmā sup̄ne ī d̄os
veniatē. **T**ūc obtinbra^t īpios edificatio turris sic
lesta, hic sapiētes reddit rara dea notitia. **I**llū lapsū
cōdenat hūc m̄r̄ sp̄s̄ s. liberos feat. **V**bi cū sp̄s̄ d̄m̄
lic et libertas. **E**t q̄ libertatis at̄ r̄ssionis sup̄edita
trix dies p̄tercōstes audr̄ deū ī leuitico ad Moysi vbi
p̄ntē festinitate p̄figurat et dicit **N**uerabitis a Pasca
septē septenarios diez̄ et die sequenti sanctis p̄tercō
Dies p̄p̄nationis ē dies r̄ssionis et indulgētis.
Quibz̄ ondū s̄ssis sp̄s̄ q̄ q̄n p̄terierit septia sabbati

legalis et festivitatis et cultus tunc sps s. doris gētibz
i Pentecoste p̄p̄ratione et rēssione p̄torū nob̄ tribu
et. Vñ et debitorū rēssio quīq̄gesim̄ tpe. Et id̄ so p̄o
i figura h̄ so rēssione p̄torū et mēd̄ rōseruōne

Dauid rōtinet et varia sps s. mētionē sanit spm̄ s.
spm̄ exultatiōis, spm̄ v̄m̄ spm̄ p̄ncipalē notans.

Alit̄ p̄teroste p̄signat̄. An̄ multa tpa in ḡnālē di
lunū totū orbe terrarū p̄ i p̄tate rōprehēderet
edificabat̄ diuino ip̄io aera pro p̄iorū salute. Tre
rētorū rubitorū erat lōgitude e⁹ et so rub. latitudo
i v̄nū rubitū rogebat̄ sumitas e⁹ i q̄ rōgregabat̄
ex oibz q̄ sub celo sūt aaria. Manifeste fiḡ sūt.

Aqua c̄ que occidit hoīes simulachrorū cultus est
que feruissīma hyems ac tēpestas erat. Aera figura
ē cōtē Chri. Tre rēti rubiti tēritatis signat̄ sacrm̄
q̄ i v̄nū rubitū v̄niq̄ dēitatis rōueniūt. Cūq̄q̄
ta ad iterū nobis Pēterostes p̄figurat̄ symbolum
q̄ in Sion q̄si in aera p̄uine et imūde q̄ sub celo
rōgregatē sūt gētes, Parthi q̄si pardi et medi sūt
equi et elamite z̄. Ex ista aera Noe euolat̄ rōuq̄
net rōparuit suffocam̄ i aquis. Ex aera at̄ Eccl̄
eliminaty ē diabolus q̄ vere tigris et turbosus rōuq̄
ē suffocaty i aq̄ baptisimi. Dimissa ē at̄ in figura
dei a Noe et colūba vt videret si rēssasset diluuiū

q̄ qm̄ nondū inueniret requiē pedibz post tps̄ ite
rū dimissa ē et rediit sicut ramū oliuē i ore ferēs
et post dies 7 dimissa et inuēta sibi requiē rōfidēs
rēssasse diluuiū n̄dificat̄. Colūba figura ē aduētq̄
sps s̄i q̄ an̄ lege inuisib̄ creatura nō inuēit qua

Art. 2°

sup ea requiesceret, sunt neq; Jesus ubi inclinaret
caput suū ita i pietas oīa occuparet. Deū post
tps qdā iterū colūba dimissa ē rediit fere carnūm
olius i ore, forte signas, i lege ar i ore ppharū par
mū quēdā fructū mīe spm sūm fere. At post 7
dies oīs cultū sabbatorū legis emisit de q̄ hoc colūba
sp̄s solij sui et iuenta requie apud fideles et i eis
bitant et delirare deābulat nidifera et māsiōne a
pud nos ferit. Colūba ei aīale qd̄ p̄ oīs reliq̄o
latib; hoīs amat et cōtuber nāle est ar māsiōm
inore q; et fēndū et domesticū quod dēpar q̄ sint et
hīat i domib; nris. Atq; iōi sp̄s colūba i toz dicit
(Et post multa) Sp̄s deus nris fidelū sp̄ib; vni
tub est fēno modo. Hoc domū ē qd̄ nobis solus deū
dedit qui in Chm credim; Hic ē thesaurū nri de q̄
Paul; ait q̄ hēg thesaurū hūc i basī fideib; hūc i
nris corporib;. Hoc ē granū smapis qd̄ ch̄s i terra
cordis nri sciant et occultā. Hic sp̄s i nobis the
saur; et p̄iosissimū margaritū. Hic ē ignis sc̄ssī
ni; de quo dicit Ch̄s Agne veni mit. i t. Hic i nobis
sp̄s s̄a regnū celoz ē de q̄ Ch̄s Regnū celoz i t
vos est. Ch̄s itq; sp̄s s̄ itq; p̄ i nra q̄ ocul; nō
vidit nōr auris audunt etia ipa nra. Et quō r̄
sequēt oīs ch̄stianoz mēb mūda nō rōpbat
p̄nū x̄lū imo etia celo p̄iosior. Celi p̄bnt fide
les at p̄manet i ser. q̄t̄ deū in seipis nris ser; fē
rūt et videt. Vidit Abraham oīs sed extēser; apud
quecū Mābze. Vidit Job s; ex p̄ turbine et nebulas
Vidit Moēs deū s; ex p̄ conuēnā et i petra. Vidit
Elia; s; ex i throno excelso. Vidit Ezechiel s; ex
i aīalib; oīalib;. Vidit Daniel s; i visione noctib;
Vident deū et q̄ nūc apud nob mūdi corde at nō ex

2 Cor 4
marc 4
luc 12
luc 17

si iustificati. sicut filij et heredes dei, cohered. **Ecce** pphete
 sps accipit oēs q an chm nisi non adoptionem fili
 orū. **Nō** ē autē a chō Regi celōm intra vos est
 Nō autē a q an chm. **Veniens** et in aione apud vos f

Nō autē eius sps sanctus, sps Veritatis, sps
 dei, sps dñi, sps p̄ris, sps filii, sps chri, et sic vocat
 ē script. imo ipse seipm et spm dei et spm q ex deo
 ē. Et vt m̄q; in audm̄ spm dei p̄te q p̄ p̄tate
 dicit sps dei m̄ dunt scriptura spm s̄m et appoit
 q ex deo est. **Aliud** ē a dūce dei et q ex deo ē. **Dei**
 ē sicut celū, terra v̄pate ab eo fr̄. **Ex deo** at̄ nil dī
 nisi qd̄ est ex s̄ba eius itaq; dī **sps s̄s**. **Utra** ē p̄ma
 et p̄a appella, et ut em̄dē h̄is itelligētia sps
 s̄i natura demōstrat. **Sps s̄s, sps dei.** **Quis** vocat
 ē spm dei. **Audi** saluatoē. **Si** ego i spm dei v̄no d. **Mat** 12

Sps q ex deo ē, 1 Cor. 2. **Sps p̄ris** **Mat** 10. sps p̄ris b̄i
 q loq; **Sps Veritatis** Jo. 15. et **Her** nōia eiusdē
 sunt **autōritatis** et eiusdē nature. **Sunt** at̄ alia
 nōia q nō attribūt s̄o spm̄ s; v̄tuti et op̄ationi e;
 vt sunt dona eiq;. **Dico** itaq; et an̄ declarō sentētia
 postea testimo subinductus. **Qu** dat sps s̄s p̄
 b̄ s̄oim vel m̄b̄i vel alim̄i chranom̄i sanctificatio
 nē, accipio donū ita vt s̄m̄ habeā et corpus et anim.
Donū datū in, vocat **Spm̄** **sanctificatiōis**. **b̄i** finit. **Si**
 dederit sps s̄s cupiā donū nō h̄nti sapiam̄ vel nō
 h̄nt itelligētia sed solā fidē, q̄les sūt mult̄ h̄ntes
 dona vt recedat scripturis ignorantes scripturas
 vocat donū illud **Sps** **fidei**. **Si** at̄ quis accipiat v̄
 tute et donū a s̄o vt recedat p̄missioni bonorum
 q dantur a futuro s̄to ille **Spm̄** **p̄missionis** acci
 pit. **Si** at̄ q̄ accipit et sapit donū, vocat donūm

Sp̄s sapiē, et ubi dona sp̄s vocantur sp̄s, et attende di-
ligenter qz her speculatio nō ita declarat. Venia
q̄ ad demonstraciones. Qū q̄s h̄z donū charitat̄ d̄
q̄ h̄at sp̄m charitat̄. Qū accepit donū martir̄
d̄ q̄ h̄z sp̄m v̄tutis i donū. It̄ qz donas sp̄s s̄ e, vo-
tantur et donū eodē nōie q̄ is q̄ donat. It̄ ait Paul̄
Nō accepistis sp̄m fuitute itē ad fidē s̄ accepistis
sp̄m adop fil. Sp̄s mansuetudis gal 6. Alij d̄t
s̄t̄m̄ aīe et corporis et donat sp̄s s̄t̄m̄t̄is Ro.
Paul̄ v̄t̄g ap̄ts s̄t̄m̄t̄is i eū dei qd̄ an̄ p̄. p̄ p̄p̄t̄
s̄m sp̄m s̄t̄m̄t̄is, ubi m̄lti putaverūt qz ad
h̄erēt p̄mo v̄bo, q̄ declarat̄ fuit filij dei s̄m sp̄m
s̄t̄m̄t̄is. Nō est at̄ sic, s̄ Paul̄ ordinat̄ s̄m sp̄m s̄t̄m̄t̄is.
et qm̄ ordinat̄ e, ex resurrex̄ Jesu Ch̄i
qm̄ alij ap̄t̄ an̄ passionē h̄z at̄ post resur̄, et p̄p̄t̄
d̄ s̄m sp̄m s̄t̄m̄t̄is. Sp̄s gr̄e et misericordie
(z ar̄ha. 12) i donū m̄ic. Et laetit̄ dona humilitat̄
Nā tres p̄cc̄t̄i i camino s̄m ut̄ m̄lti flāma calca-
verūt ut̄ humiles ad p̄t̄ores se vocaverūt. Propt̄
excellētē m̄st̄t̄ā, calcaverūt et camino cor̄e fe-
cerūt. Nō inflati s̄m neqz d̄p̄t̄erūt. Q̄sta m̄st̄t̄ā
n̄ra nesc̄q̄ eī n̄az, trāsgressi s̄m̄q̄ legē. s̄z op̄at̄
ut̄ m̄st̄t̄i loquūt̄ ut̄ p̄t̄ores

De fide et lege nature

Non est opus dei ut recedat̄ in eū que misit
ille. Jo. 6. Vides quō fidē opus vocavit.
Agitur q̄z p̄m̄ recideris simul et opib̄
ordinat̄ eris. Nō qz defint̄ opa, sed p̄ s̄p̄m̄ fidē p̄le-
na ē opibus bonis. Q̄pa quidē erga hōes et ex hōi

148
bus sunt. fides at ex hoibz erga deū. fides eū qui co-
uertitur tunc relorū declarat. fides homin q̄ terre-
nū est deo familiarē effiat. Nihil eī extra fidē bonū
Et ut quada verbi similitudine vtar, fr̄es sites mihi
videt q̄ opibz bonis floret et deū pietatis ignorat
reliquis mortuorū pulchre quide induitis sensum
at pulchrorū nō h̄ntibz. Que eī vtilitas aīe mor-
tue deo quide mortue fide et x̄oe, bonis at opibz
vestit. Op̄a in spe sūt retributiōis et reoznarū.

Quod si agnothetā ignoras p̄ quo certas. Nō op̄
quide nūdā ab opibz esse fidē vt nō vituperetur. Ve-
rūtū sublimior est fides q̄ op̄a. Sicut eī hoibus
q̄ hoīs nomē merentur, op̄ est p̄mū vt p̄cedat
vita et sic emutiant. cōseruat eī vitā nrām ali-
mēm: ita nrām est vt p̄cedat vitā nrām spes i
Ch̄m que postea pascenda bonis opibz. Concedit
vnuere quep̄a q̄ nō nutrit, nō concedit at nutriti
aliquē nō vnuente. Tenuit Moles dibus 40 sed q̄
hūit in se nām vnuētē nihil detrimētī ex terrenorū
penuria accidit ei. Ita et opus q̄dē h̄z aīa vt opibz
alat. An op̄a tū fides p̄mū induenda ē. Eū q̄ op̄a
sue op̄a iustit̄e, sine fide nō possū probare vnuū
fuisse. fidelē at absq̄ opibz possū monstrare et vixisse
et regnū celorū asserutū. Nullus sine fide vitā ha-
buit, latro at reddidit dūtaxat et iustificatū est
a m̄ordissimo deo. Atq; h̄c ne mihi dixeris defu-
isse ei tps̄ quo iuste vnueret et honesta faceret op̄a.
Neq; eī de hoc cōtenderi ego, sed illud vnu asseue-
raueri q̄ sola fides p̄ se salū ferret. Nā si sup-

uixisset, fideiq; et opm fuisset negligēs, a salute
 excludisset. Hor. at mīr q̄rit et agit q̄ et fides p̄
sepam saluū fecerit: opa at p̄ se nullos vnq; iusti
firarūt oparios. Et vis plane uidere q̄ opa sine
 fide nō iustificat. Testimoniū bonū hūit corneliū
 de elemosyna et p̄ob; sed chm̄ ignorabat, deū q̄
 de credens; deū at sermone nondū edortz. Et qz
 opa erat bona et admirabilia. Placebat ei bonū re
muneratori et amatori deo. Sed qz magnus ille in
 stitū et veritatis omūq; iustū in qua ille index p̄sonā
 rū respectu nesciens, vidit bona quidē opa sed mor
 tua eo qz fide nō hēbant, mittit diuinū agētū op̄
 bus ad p̄mia arq̄renda m̄strante ita ut bñ rez
 tando ob fidē coronari possit. Qui dicit ei Corneli
 Preces tuę ascenderūt ī meōriā corā deo. Si igit̄
 exaudita est petitio iquit et elemosine mee accepte
 sūt, quid mihi deest ad iustitiā. Mitte igit̄ in
 Toppen dicit et accersē Symonē. qui ubi uenit lo
 q̄t tibi vba vite ī qb; saluaberis tu et domū tua.
 Atq; nō poterat opa saluare. Nā si his q̄ Petz
 p̄dicat saluat ip̄e et domū e; nodū hūit corneliū
 ex opib; salute donet opib; suis fides arq̄redū
 p̄mū offerret. Atq; hār ob causam beatus Petrus
venerandus dei ap̄ls postq; ex Toppe venit et vidit
dei grām in eos qui tūc hēbatur alienigenę effu
sam, factus diuini iudicij admirator dicit In veri
tate cōperi q̄ nō est p̄sonam̄ acceptoz de; h̄iōi gē
Opz igit̄ et an̄ opa lucrere fidē et fidei p̄dissēqua
esse opa et nequis fidē p̄ sterilitatē et neq; opa p̄
ircredulitatē vituperet. Esto igit̄ olina fructifera
 sed in domo dei. Interpretandū cū est de opib;

olimā esse fructiferā, de fide at esse in domo dei. Que
at sunt opa. Oēs fring si opari volung. Nullū
ē est occultū. Nā in dogmatis qdem abiguitas ē et
disceptatio opa at nō sunt occultā. Nā si leges dunt.
Fring ex nobisipis quid bonū et quid malū. Po
sunt de9 in nā nra lege nō scripta que illustret
mētēs nras. Nullg dicat nefieba lege, nefieba q
ad lege ptinent. Nā si negaueris rōem lege argu
et te nē lex. Vis discepte q. de9 nature9 isemerit leges
q. dixerat qd bonū et qd malū. Interroga uram
iporu rōuerfationē quō oēs q. faci mala, fugim9
ne mali appellem^r. Et quō audi. Adulter adulterū
rōmittit erubescit at si adulter docet^r. Dic manife
stano adultero. Adulter, rōfundet^r, hret qd. faciat nō ig
nozet. Et si bonū putas pōtm quare appellari talis
fātope fugis. Sic nā ipa clamat qd malū sit et alie
nū ab ope dei. Quod fecit de9 bonū est et bonū valde
atq; ita bonū qd et malū imistet^r et e malū erū
bescat. Dic casto. Caste et nome agnostes de appella
tione nō erubescit. Vora iustū, iustū et ope coronat^r
et appellatione honestat^r. Et licet modestie grā nome
fugiat laudē tū in aīa sua accipit. Cogitā qd tu ma
lorū rōmittat^r in mudo et psona tacet malū et quō
psona nō hz. Si parturulan idēas nullā iuenies
malū in sua apparentē psona. Nō vī nisi psona
assumat vtrūq; apparet. Et quō audi. Cui mētū^r
nō facet^r se mētū si veritate simlās dēcipit. Cui
mētū nō pcedrat qd est, sed quod nō est figurat
et tū im pntā opat^r. Et dolo9 nō oñdit dolo s; assuit
malū psona et sic rē facit mala. Vides qd. psona nō
sabcat malū.

Bonorum respectu doctrinā in animis bene stabilit. Sicut
lanas quae subinde in ficturas merguntur, crebra hinc
profundis operatione recipere fecit: ita opus est et diu nec
cotinuo in diuinis sermones itungat. Ut abluam
quidem a veteri opprobrio viduam, at noua pul-
chritudine. Et uo lams ille ne tingit ne sine no-
uitate et tinctura nomine accipit, et non ultra vo-
cas lana sed vel purpurea vel coram vel para-
simi est. Si uo tinctio ne nomine transformat, rur-
dei nam non transformat hominem, ita ut is qui in pul-
ueris gererat imaginem post tincturam imaginis
gerat fulgida et plus quam celeste.

II Vita sine multa difficultate plena est et op-
tō in se et in se, pū et ipm affligi sed magna
est varietas. Aliud est corripi ut domesticum, a-
liud flagellari ut alienum. Verberat filii verberat
et famuli, sed hic quidem ut seruus qui peccauit ille uo
ut liber et ut filii disciplina indigent. Plage ille uo
faciunt equale hominem. Non uo si patiat pig qui patit
ipm, eiusdem conditionis erit in ipso sed rogenit corrup-
tio hinc in afflictione et probatione ipso ad fla-
gella et penas. Propterea dauid scribens habet diffi-
cultate de in se quid dicit Multe tribulationes in-
stom sed uide quid subdit, et ex oibz his lib. eos dicit
Non dicit afflictione et monstrant suationem
De aduersariis at dicit. Multe flagella peccatoris et mihi
fale dicit subdit, quod de in se dicebat. Multe afflictiones
instom et de his: Ater at quibz auditis ne de se ipso des-
pet neqz dicat. Si i. ut peccator flagello et spem non hinc
instructiosa mea est correptione. Peccator enim uocantur
scriptura non oio a peccate alienum sed qui affligit et alij

parte pius est labit tamen. Quod pitoribus de misericordia
 fuit plena ois scriptura pignoxibus dicitur mixtū est
 Vno ego dicit Dns. Nolo morte pitoribus sed ut magis
 conuertat et uiuat. Dicit i ois ho q affertioibus gra
 minat. Iustus es dñe et recta iudicia tua

An no hz pstatem figuli ex eadē massa fare aliud
 quidem. Vas in hōre aliud i. rot. Tantū ē inter deū
 et hōiem discriminē quātū inter figulū & lutū vel po
 tū. Loge aplū qdē in lutū et figulū eadē nā sit, sed
 si homo nobilior et formosior lutū videt hoc nō di
 uersitate nē sed ingenio artificis prouenit. Nā ma
 terie quidē xos nihil inter te et lutū interest.
Quod si nō credis sepulchra & monumenta spire
 maiora tuorum, illa suo exēplo facile pnt. psuadere
 te puluere esse et lutū. Discrimē itaq; lutū et fi
 guli nullū est. At int' deū et hōiem tantū ē sbe
 differētia quāta nec lingua narreat nec anim' comple
 ri oio polleat. Quo i nō de manibus figuli qmz
 duxerūt obseq; parat et seruit, sic tu more gerere ac
 obrepere deo pūptū libesq; debis quoties aliqd ille sta
 tuit et dispensat, nec aliter q; more lutū ad mātū te
 uolūtari diuine exhibē tūm oio est. Nō ē iō paulū
 ea scripsit ut nobis pstatē agendi auferret et liberū
 arbitriū tollerēt sed ut multo aplū nrām temerita
 tē pprantiaq; prohiberet ac pimeret.

Quā paulū dei mēnit nō an ad destinate doctrine
 vocat pceditur, q; debitū sūm exoluat finē dūdi faci
 ens in cōmūdatōne et laude. Nā si mēcōa iusti in lan
 de, teste salo. Loge magis mēcōne dei immortalis fa

reue in commendatione debemus et laude. Quod idem
Paulus in exordijs suarum epistolarum facere solet Expi
si in epistolam orditur si dei meminerit non potius propter
ulteriora quibus debita reddat commendationem et gloriam. Ita
ad gal. Gratia vobis a deo pater noster et dominus Iesus Christus
qui dedit semetipsum pro peccatis vestris

T Cum reprehendisset apostolus Chrysomachum quod statim a ratione do-
mini speraret et in sacrificio missis ecclesiam vana re-
quirit, infert, sed dicit Gratia vel domini possumus si
doctrinam non nisi in ecclesia audire possumus. Te
homo decipis et magno in errore deciparis. Nam si
et domini quoque datur orandi facultas, tamen fieri non
potest ut domini tam bene oretur quam in ecclesia ubi tot pres-
biteri clamor fidelium societate exortu ad deum immorta-
lem refert, non pariter exoras nisi solus dominus obsecret
atque in tuis precibus. Adde quod nihil fieri cupis nisi
in orationibus potest nisi oratio adiungatur porro sermonem orationis
debet antecere. Profecto si orare non diligentia quod
suscipias nihil est quod doctrinam tui consilium desiderabis
non ipse deus sine ullo intercepto mente tua abinde
hinc afficiat. Quod si oratio non videtur sed, licet ma-
gis eam que ore multum pervenit valere consentans
non est

Q uod fit in vota dei voluntate quis videtur ad
probitate tamen oratio deo gratum est et acceptum. Cetera
quod fit propter dei voluntate aut scilicet si ille vult fi-
eri quod existimat acceptum deo tamen est omnino pessimum
Etiam si quis occidat hominem ita volente deo quamvis
humanitate melius est hoc homicidium Rursum si quis par-
cat et humanitatis officium collocavit in quepiam pro-

dei sancta quis rede stultior e ista sange pmo
nia. No ei ipa coru que sunt na si dei voluntas
efficit ut eade vel bona sint vel mala. Ita male pi
per. Actus secundus. et ha pisse ppheta ab dno.
Omnis q eode tpe acturo duplex ppetravit
homicidm sacerdoti Gorat

¶ Iudei se fecerunt q dei placis fuerunt contraria
qui illos volebat remnare in iustitiam dilatabat
Et unq ubi no vult eos remnare mordax tenet
remnare et se spm scto respiciunt

¶ Querit tunc quis qui potu suu confitit frangi danna
et dicit si magis potasse qd et in no potuerat abluere
potu quid ppha dicit dicit tu iustitias tuas por ut iusti
fueris s reddidisti fueris. Qui no dixit quid admo
dum iustitias vix no por dixit No ei simplicitat suu
danda si p se danda pta an reddiditone arguitur

Esa 43

Hic ad no dixit por si expectant donec reddarguer
Et a deo quid ponit illo reddarguer negavit. Iustus
iureo sermonis sui d arguitor. Por itaq post el
ta nepharia abinuatione qui reletur sui poti recorda
ty d nullaq arguente dixit flentiq amare adeo ab
luit illud ut una pna aptora fto sit

[Faint, mostly illegible text in the lower half of the page, likely bleed-through or a second column of text.]

Dicit alij ego no su obnoxius insipientie alienis
neq; si ego stulte scandalizetur dignus ego sum
i penas dom ob illius insipientia. Sed Paulus
non dixit hoc, sed iussit ut si iuste scandalizet
aliquis eius iherimitati consulat. Tunc ei solus
liberavit a pena q posita e in eos q scandalu dat
alijs si ex scandalo aliud quoddam larcu nascat
manib; dano quod ex scandalo fit. Ad hoc si
hoc no fuerit et hoc solus obveniret ut scanda
lizentur alij sine ob ratione aliqua sine ob miseric
sine ut infirmi offendant sanguis illorum sup
caput nostru et ex manib; ueis dent aures tales
requirer. Et pp hoc ne p oia nra nulla hinc
vel abijceret eorum quib; offendendo sumus terminos
quosdam et regulas tales nobis Chrs pscriptis.
Na et hoc et illud fecit, nra illos curas nra co
tenes prout tpus postulabat. Et vobis de nra nro
cu differret et onderet ea est pura et a iudicium
observatione liberaret ubi sz petro egresso ardi
cente scandalizati sunt dixit Sinite eos. Et no
solu despexit quin et accusavit. Dis placatio qua
no plantavit p me celestis erat. Ita lege de o
bis statuit. Vbi ad petebat a petro drachma fur
no idē egit sicut antea sed ratione hinc scandali
et ait: Ut no scandalizet eos ei. Vides ut scandali
cura & sz et negligit. Na hoc loco nihil valde
referebat etia istam vngemite obscuraci, aut quo
cu et alibi studuerit ea ad umbrare preceperit
multis ne cui diceret q ipse eet Chrs. Et peca mil
dani ex eo q dependit didrachma, si ad non sol.

inisset nata fuissent mala, uad ut tyranu & obliuata
 tem et amicitia diuine se iunior et in extrema
 pericula iuniente utiq; auersati fuisset / per etia
 fugit in uolebat cu facere uide. Alio at loco op^o
erat ut rore iudicis factu propterea dicitur con
 fessit scandalu Ita et Paulu in uide manus
 lura q; danu qd oritur cotenit eos q scandalu
 patuntur Vbi at lura nullu ipm scandalu
 plid hz pro infra ca, oia et facere et pati paraty
 ne eueniat Et no disputat more nostro qre sunt
 fud dfermi et supidi: qui cogitatioes tales admittit.

Sed ea de ca ipis parent qz ob xois penuria ita se
 hnt et ita i firmi fut IIIa uniuersiq; nom de
bitoz e saluti pximi Propterea iussi sumus ut no
q nra fut s; que proximi spectem

Etia se gaudeat quib; peccet atq; clam hor finiat
 et nomine scandalizet, minore dabit pena q; q le
 uiter peccauit idq; dpidenter et cu multozu scam
 dalo Ad Moses edq; uir phibit e dgridi lca scam
 q scandalizans e pats q in eo ceat apud aqua cotra
 dictionib; Sepe qd; antea qd; p;it deo et iohedus
 fuit fuit cu mitteret in egyptu et in carnes po
 pulo dauid e; atq; attu nil aliud potuit ipm ppositis
 pnijs suare q; solum illud qd; apud aqua contigit
 id na quide ming alijs ceat s; qz in dano alioru
 prebat multo mag; induratu e Alia u; puatu ari
 debet hoc manifeste

Veritate dno in timore exultate ei tu tremore.
 Horum est tu tremore seruire sic diffundi di
 stendiq; ut nec ipe scias quid loquaris i proposito
 uoris boni. Istud uo contemptus est no timorib;
 arrogantiis no modestie, istud ludentiu est potiq;
 q; confitentiu. Quid est 9° seruire dno i timore.
 qui de proprijs fecerit tu tremore retractioeq;
 hanc confessionem facere corde uerito, meteq;
 submissa pres offere. Nec solum seruire i timore
 nec etia exultare tu tremore ipse s; p; ppham
 iubet. Nam qm prepti impletio gaudiu gigne
 solet in aio uirtute exercentis et hac iquit co
 fessione tu tremore facere conuenit ne se de po
 sito metu confundam; ac dissoluam; simul et la
 boru uirtura facia; et deu i nos honoreq;
sed quo modo fieri pot ut exultet qd tu tre
more; na impossibile e sit duo h; amdere qum
inter her pluria sit differetia. gaudiu ei est
coru que desiderat animiq; expletio uerinq; uirtuda
ru frenitio ac molestam obliuio. Metu ad ex
portatoru maloru inuulsus, rogiens ad ius
uolentia conscientia. quo d; h; frenit. Ipse te
seraphim docet re ipa tale ministeriu impletia
na illa ineffabili sta conditoris frmit; ioprehe
sibile ei; pulchritudine repleantia. Non dico illa
ut e na, her ei inrogitabilis e nec spectari pot nec
figura exprimi, absurdumq; e sic de illa opinari sed
q;tu coressid est, q;tu ex illo splendore pnt; co;prehe
dere. Qm; ei in circuitu throni regalis assidue fa

mulantur, in iugi gaudio p̄senerat, in sempiterna
 delectatione, in exultatione fine nō situra, gaudetia
 saltantia, intra illū silētū glām tantantia. Nam
 stare ī rōsp̄tū maiestatis illig, deq; splendore illir
 re fulgente illuāri, hor illis ē gaudū, h̄ illis ex-
 ulta, hor illis voluptas, hor deniq; glā. Quo fit
q̄ ut illa Seraphim quā eiusmodi voluptate fru-
antur hār tū timore misceant. Audi qd̄ dicit p̄-
Pha. Vidi dnm̄ sedente in throno, ex celsu et cleua
Quare quid̄ posset ex celsu adiret cleuati. Vt ca-
thedra īrōp̄chēibile designaret. Et Seraphi
stibat ī r̄uuitu eꝝ. Quid̄ fanebat qd̄ dicebat q̄
fiducia ferebat. fiducia quide nulla. Verū ti-
moris ac stuporis erat plena ip̄a etiā sperie me-
tu ineffabile declarantia, duab; tū alis velabat
fane fit excludetia raditū e throno procedētē eo
q̄ ferre nō posset. d̄m̄sa illig glām s̄t. at et suā
religione ac reuerētia frātia quā hnt̄ exgē dnm̄
Tali gaudio gaudet illa tali letitia exultat, nec
solū fane velat̄ uerū et pedes. Quare. An ex-
plebile erga conditorē reuerētia exhibere s̄udent
tū ip̄so habitu tū uore tū aspectu deniq; ip̄sa
stratigone. Assistit aliq; t̄r̄t̄o regi abq; modis mo-
lit̄ ut q; plurima erga illū reuerētia exhibeat, q̄
p̄ hor maiore illig erga se rōndet̄ b̄nuolentia, hor
et ab illis īrōp̄poreis fit uirtutib;. Quāq; ē et a
lia qd̄a magis mystica sperula q̄ ī hor rōside-
rat nō q̄ pedes ac fane hnt̄ s̄id̄ et īrōp̄porea
quodamodū ip̄m̄ inuēit̄ s; ut hoc hūan; sermo

declaret ea vnde quique motu et reuerentia sollicita
seruire dno. **S**ir opz nos assistere tale deo gloriofi
ratione offerentes, metuetes ac tremetes ac tadj
illu ipm. mentes omnis itretes. **A**d est in h' oio
nos tu ullo fructu sribit. vorzsqz meas recuset
Sir i' contrito corde et submissa laude de pro-
metes reddamz ea acceptu et tadj cresu boni
odoris ad celu submittat.

Nihil p'inde signit supbia ut bona rostru nisi
adnigilemz. **V**n et chz8 sicut qz post bnfacta
nos hie morbz adozit d'cebat d'ho. **Q**um oia fe-
rentis dente f'eri intiles sumz. **Q**um ei her no-
xia bestia parat inadere nos tuz p her verba fo-
ret illi concludite, Neqz dicit tu ferentib oia in-
tiles epis, sed vos dente intiles sumz. **D**onec me-
tuas no ex tuo iudicio fero sententia **N**o si in-
teipm dixeris intile ego te vt utile rozonabo Ita
alibi **P**u tu pot iqtates tuas ut iustificeris.

In mundanis siquid ac forensibz iudicis post
accusatione et remimz confessione cessat iudic
retera apud diuinu tribunal post accusatio-
ne et remimz confessione dat corona.

z parat 26

Feat ozias quod em est i' respectu dmi **H**oc testimo-
nio magna illig virtute declarauit, no ei mo-
feat qd rectu e neuetia ferit i' respectu dmi no
apud hoies ontas vt faciebat phazis. q an elcof
nas tuba ronebat tu quibz rebus id pt esse mi-
senig vt post toleratos labores oi pmo frustrat.
Quid facis homo? **A**lij redduntz es rapone
factoru tuoru et aliu teste ritas eoru q' f'arb.

Alm habes iudicē et alm adhibes spectatozē. No
 vides aurigas q̄ p̄tercurrētes tota illa stadij par
 te q̄ v̄mersa civitas ē sublimi spectat sedēns
 ī equestri certamine, ibi cōtendūt cōcertatozū magis
 subvertēzē ubi Cesareē vidēt sedēte, et v̄m̄ oculū
 digniore cui fidant ducūt q̄ tot homī vultus.
At tu quā videas ipm̄ agelozū regē cuius tūo
agnoscebat et certamib̄ iudicib̄ et p̄matorū p̄fide
 eo p̄termissō ad cōferozū fugis oculos. Atq̄ nō
 sine post innumeras lurtas iroronatq̄ d̄fēdit
 At nō talis erat Quis s̄ ī cōsp̄m̄ d̄m̄ facebat quod
 v̄m̄ erat. Qui factū est iḡ ut post bitā tū per
 fertā sup̄plātaq̄ sit. Nō erat res ad petrandū lu
 brua. Neq̄ id solū ē difficile verū etiā illud quod
 v̄roderē nisi simy p̄ via angustā et v̄triq̄ p̄rej
 p̄tūo minare. Proinde quoties et volūtatis facti
tas et vite difficultas ī unū roent ne postea mira
re de lapsu. Que admodū ā ī spectantib̄ q̄ p̄ fu
ne ab imo ī aliu tēsu ascendere ar d̄ndere me
ditant si paululū deflexerūt oculos īverso corp̄e
 defecūt ī orchestra p̄ccūq̄: Indē qui p̄ h̄ar̄ inre
dūt d̄m̄, si uel paululū cessatū p̄cipitāt. Et tū
h̄ via tū angustior ē tū magis ardua ar p̄rupta
multoq̄ excelsior q̄ illa p̄ finē ut q̄ susa ad ipm̄
usq̄, relū p̄tēsa est, ar tū nobis maiore tū p̄culo
porūt vestigia, qui ad sumū et ad ipm̄ vsq̄ ue
stigiū accesserim̄ eo q̄ ī sublimi stantes multatū
omipar tremor. Atq̄ v̄na tū via tūti sūt a lapsu
 ne deorsū aspirant neve ī terrā demittat oculos.

Nā illis spectare deorsū tū difficile tū periculosū
hanc ob causam propheta nobis assidue reclamāt
dicens In fine ne corrūpas, ne nōe seruidiā
retrahens, iamq; collapsura suffulcens ac retinet
An initio quidē nō egemus multa exhortatione
Cū ita ē eo q; quilibet homo etiā si fuerit om̄
pugentis aggressusq; negotiū plurimū in principio
adhibet diligentia, dūq; et ac viget alacritas et
vires integres sint ac recētes facile ad id quod p̄
positū ē p̄tingit, ceterū ubi maior vite pars nō
bis parca est itaq; alacritas vigor emacuit
viresq; nōe defecerūt, nec aliud superest q; ut decida
tū nobis ī tpe adest p̄phā, veluti pro baculo allo
quū sūm nobis porrigēs ac dicens In fine ne
corrūpas. Tūc eī diabolus spirat vehemētis
Et quē admodū pirata q̄o tūm ubi rōspiciunt
naues e portu exētes inadūt, qd eī hūc fructus
rapent si scaphā iānē demergeret, sed ubi redie
rit om̄ista, plenāq; sortibus tū demū oēs eppi
dunt aetes: ita sceleratus ille demō simul atq;
videt aliquos multa collegisse remūia, preces,
lemosynā, castitatē reliquasq; vtutes oēs ubi
videt nauigiū n̄m esse pleni p̄osis p̄ortatō
lapidib; tūc irrupit vndiq; thesaurū p̄fordiēs
ut in ip̄is portus ostijs scaphā demergat, itaq; in
dōb nos ad eū portū eniat, eoq; p̄phā rictos ad
monet dicens In fine ne corrūpas, qd ab eiusmo
di ruina nō facile se quis reflexerit vt surgat
p̄ca q; q; ī p̄fundū malōcū venerit rōdit.

Tum i p̄cipio lapsus nemiā dat ab oibz ob ip̄tiam
 sed eū q̄ post multos rursus cōderit, nēo nemiā
 dignū iud.auerit, eo q̄ tū cadē nō tribuit̄ im-
 pitie sed negligētis. **Met.** id solū h̄c ē mali ve-
 rū etiā q̄ plures talū uinīs offendit̄ et ad
 lapsū soluitatur ut rursus hor q̄ p̄tū reddat̄
 irremissibile. **Met.** quā sciamz auctoremz p̄p̄e
 et i fine ne corumpamz. **Ad et Ezech.** ait. **Si** iustz
 p̄ccauerit nō recordabit̄ deo omz iustitiaz. **Et** si i
 p̄tū suo moriet̄. **Et** si iustz rēuerit se ab iustitia
 sua dimittit̄. **Secūda** ut nō confidēs iustz desti-
 tie. **Itē**, ad forēdiā uersus peccat p̄ fine iustit-
 iā terrore, nāqz p̄tor ob delicta despondens am-
 iugit̄ p̄sueret in uinā erigit illū p̄ fine
De m̄st̄ aut ne despes, ē eū v̄n̄ resurgas, si fine ex-
 hibueris nō descepatē ab iustio.

Deus superbis resistit, nō dixit deo sup̄bos dimittit̄
 et in p̄tū desedit, suoz mudat auxilio, sed ad-
 uersat̄ iugit̄, nō q̄ i iustitā arie deo sit op̄ aduēg
 sup̄bū. **Quid** eū sup̄bo iustitū? **Nā** ut q̄ orbata
 i om̄ibz opposit̄ ē omz iustitū ita sup̄bū, qz nō videt̄
 d̄m̄ nō ē et **Etiā** ab hoibz facile sup̄at̄ posteaqz
 exidit ab illis hūc. **Cur** ē resistit. q̄ uoluerit̄
 d̄m̄ declarat̄ erga sup̄bū. **Q̄** si uultis etiā rā-
 sam ipsam v̄n̄ hoc uuln̄z accidit d̄m̄. **Siqui**
 dē scripturē nob ē q̄n parat̄ accusare quēpiā nō
 mō p̄tū illis enarrare, uerū etiā docere nos q̄ sine
 rit causa p̄tū. **Ad** at eo fant̄ ut q̄ sami sūt eos red-
 dat̄ tūiores rātorēss; ne i eadē mala iadant̄

Sicut medici ad egros ingressi unquam tunc morbum
ignem designant. Vnde morbus sit infectus ut ab origine
corruant mala peccata quae manente radice et ra-
mos tamen exerant nihil aliud quam imbecillitas opera
Vbi in scriptura et patrum et causa peccati eloquitur.
Reprehendit eos qui praesecerunt delinunt ob confessiones
mixturas. Atque audi quomodo causa peccati exprimat
Quomodo vidisset filii dei filias hominum esse formosissimas
acciperent sibi uxores etc. Nam igitur pulchritudo cau-
sa peccati est. Absit. Est enim diuina sapientia opera, opus
autem dei nunquam potest esse causa peccati. Sed videre fuit causa
peccati. Non nam et hoc non opera est Sed quod tamen.
Male videre nam hoc est deprauate voluntatis.
Eoque sapienter quidam admonet dicens Ne cognos-
cas pulchritudinem alienam Non dixit Ne videas
Ad eum nonnunquam fit ultro sed ne cognoscas igitur ne
studio aduocetas ne curiose intuearis ne vitiose
contemplationi immeris, quae ab animo corrupto et corru-
pensione proficiat. Sed quid iniquitas huius mali pos-
sit oriri. Ex hoc autem velut ignis exardat. Ut enim
ignis ubi ferrum aliud aut carbonem accipuerit nihil
moratur sed simul ut attingit materiam lucidam arde-
dit flamma. Tamen et ignis corruptio quae est in no-
bis simul atque per oculorum intuitum elegantem ac
venustam attingit formam protinus exurit animam
Proinde ne spertes temporaria illa quae ex asper-
sus proficiat voluptate sed perpetuo dolore consideranda
qui nascitur ex corruptia. Nam illa infecto vulnere

re recenter plerūq; auolat at vulnū nō auolat
 sed plerūq; manet et itesit. Et quādmōdū
 rema cōfixa carulo ī vitali corporis parte etiā
 si venatorū effugiat manū nihil in fert lueri
 Sic et aīa accepto cōrupte carulo e lastrino cu
 riosq; aspectu etiā si in carulo pmittat abire
 tū ipa p se cōrūpit ac perit ubiq; vidēs hostem
 et īsequente hūs. Sic etiā scriptura nos domit
 de Ozia nō solū q; fuit elatū cor e9 sed addidit
 etiā vū fuit elatū Cū potēs esset iqt elatū
 ē cor e9 27

Quāto maior et tāto magis submitte tempus
 Magis iustū metuerē deb; arrogantiā q; p̄tor eo
 q; p̄tor velit nolit cōsciam h; hūile iustū at ob
 b̄facta extollit. Sicut fit ī nauigijs q; varia
 sūt nauē nō timēt piratas 27

Et fūm ē in āno q; mortū ē ozias vidī dnm sedere 27
 Aliqui putat qn legūt in scriptura nōia et tpa h
 nihil ad se ptinē sed trāferunt ea q; si re intilē sed
 nō est ita Nam si in hīs cōsulacib; et testamētis
 ponit nōia et aīa ad rectificatiōē et aūtoritatē
 et hū q; nō hnt nōia cōsulū nō sūt aliorū aūtoritatē
 q; tomagib; ī scriptura diuina nil temere possit
 In āno q; mortū ē ozias 27 h; sub vidī dnm Sup
 bia et arrogantiā q; dū vīuit in nob nō potist
 videri dū b; mortuo eo 27

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher due to the bleed-through effect. It appears to be a list or a series of entries, possibly related to a historical or scientific record. The text is written in a cursive or semi-cursive hand.

uñq̄ nō ignoro optimi ac religiosissimi
 comilitonũ mei in Dño, cõstatũ p̄posito
 v̄ro, har nra parinũ. Gaud ita plurimũ
 opũ est, qui et domi habitũ totũ obli-
 fatũ et eruditũ declaria absolutissima, et
 foris amicos veri religiosos, qui aũda ac sibi
 luda pectora v̄ra p̄p̄ sũnt admonitiõibz ab v̄da
 reficere quãt, ac p̄sent vob bibliotheca opũ
 letissima, p̄batistũ aũthõicibz religioz miram
 spiratibz, v̄ndiqz istruita v̄nde, voluti & diuine
 q̄piã topic v̄rem, q̄q̄d libet gaudere libet.
 Nō t̄q̄ officio nobis delegato gressũ suũ parũ respõ-
 diste videamur, q̄q̄d nra t̄mũtat de vera Religioz
 virtura, & paupere virtutqz sup̄p̄ellibile nra expõta
 p̄t, Gilarũ libitũqz ipartimur, nihil veriti ite
 sortet nraz istitia, ac nra fãndos habitũ nraz
 p̄dire, fũq̄ ne lunitatib, iobediẽtia ne sequamur,
 aũt aliõq̄ni pũtia suscipit mala fã administrã
 iũciamur. Igitũ Religio ipã monasteria (omnũ
 vob nra reddidat, imo p̄fessores q̄da estis fact
 p̄azissimi) talibz tãtaqz est, ut totũt p̄timonie
 ac p̄fertiorũ suãma in se cõpletate, si quibz ea
 legitime v̄ti vocit. Nã v̄ltorũ fũct p̄ regularit
 obstãdãtia disciplinã, voluti p̄ r̄rtos q̄da v̄mũdi
 limites, v̄ndiqz angũsta tradunt ad v̄ita b̄tãny
 Dissolutos vero ac v̄p̄bos parũ fũt p̄fissioz respõ-
 diste, nũ palatũ igni s̄tẽno cõbũdãtãt reliquit.
 Nũ t̄q̄ id Religioz ip̄sũ, sed gũm potũt v̄tũ
 fũzi v̄tũmãdã est, qui v̄tũ p̄p̄dãtissia ad
 fũctãt p̄fissioz p̄fissioz s̄m̄p̄z habitũ t̄ũz.

Religiones vero diversi diversimode definitur. Pluraz
quibz in vita paucij Emulij Religioſi diuinarum rerum
ſcientia a philoſophis eſt appellata ad aſpiciunt. Præterea
in ordinibz Antiquis Auguſtini a religioſo. Aliud
quod a reliquido Religioſi dicitur, quaſi propter ſtatuta
aliqz remota ac ſuſcepta quiddam ſit a populi ritu.
Lactantius ſumimus diuinarum iſtitutionum libro 4°
a religioſo Religioſi dicitur ſignificat, (quod mihi vero
proximum eſt videtur) Haec tamen ratio ſignificat,
ut ſicuti deo iuſta et ſolita obſerua probamus, quod
ſola nouimus, ſicut ſignificat. Hoc tamen potabile
de aſpici et religioſi ſumunt, unde et ipſa Religio
nomen accipit. Haec tamen illi. Haec Religioſi philoſophis
Ad primis ab ipſo Deo edocti ſunt in populo ſuis,
qui inſiſtunt et certos quosdam canales ad nos uſqz
diuina ſunt, et obſerua vero ritibus et variis
antiquis in falſas ac ſuperſtitioſas Religioſi ſentias
degenerauit. cuiusmodi ſunt idoloſo cultus, magia,
aſpicio, et id genus plura, quibz etiam diuina
reddet reſpo, plerumqz ſabiti, pallioqz ſunt religioſi
ſunt, unde vero ſequimur, imo munda ipſi
ſunt perſone ſpirantibus.

Porro munda ex diametro ſunt Religioſi repugnans ſunt
potiſſimum habet, quibus non ſimpliſi ſumunt illa gratos
cultus ſunt ad ſeruum perſeque ſunt. Voluptates,
ſic diuinitas, et Honoris, et diuino
Religioſi ſunt habet contrarios ſumunt, quibus reſpectum
munda perſeque ad falſitatem perſeque.
Voluptatibus reſpectum, Anguſtiam Caſi ſunt
diuinitas munda, et Geſſi ſunt perſeque
Honoris Ambitioni opponit Humilitas et diuinitas

Circa hoc tria totius Religionis monasterii ratio videtur.
 autem hoc quod videtur mundum esse et ignominiam,
 atque hoc vere diligendum omni fuit familia. Quid enim
 habet hoc mundum proclari, quod non hoc vero proclari
 videri instituto possit resistere. Voluptatis corporis.
 Atque et quod sunt perinde, quod fidei, quod denique
 hoc idem, ut ipse clamitat, (ut non dicam iterum)
 nulla enim est voluptas tam suavis quam fidei, quae
 sepe plus alio est, multo prestat. Ut non tamen
 dixerit quidam. Voluptatis romitum se esse manifestum
 sine pietate. Et Aliud. Monumentum est quod
 dicitur, et tamen vero quod viciat. Nihil certe ita
 corpori vero et animae repugnat et obest, ut voluptas
 nihil ita extinguit et suffodit quam atque corrumpit
 et luxuria. Et hoc quod in parte vultus anni
 matris loqui invenit sumus, quae voluptatis suam
 necessitatem ac naturam tenent manifeste. Nihil enim
 ultra quod opus est illa desiderat, nos vero mediocri
 tantis tenentis sperditis, irrationabilioribus illis respo-
 sumus. Hoc tamen mihi contra, Angelicam castitatem
 illam in memoria venera, quae gratia sit illa Supremo
 Numini, quae amabilis deus, quae placibilis deus,
 quod denique deorum et maiestatis addat illa possessio
 suo, quae honoranda in senibus, quae suscipienda in junioribus.
 Hoc tamen venera virtus est Angelica. Quidam in carne
 prae carne vident, non terrena vita est, sed celestis.
 Afferit virginis dignitatem vram, quod melius nomen
 vobis est a filiis et filiabus fuisse propheta.
 Hoc fuit qui in mulieribus non fuit cognatus, et sequitur
 agnus quodque ierit. O reddat liliis, O tunc et de-
 lirant philosophi, autem virginis, videri quae tunc abulit
 iter mundi, corpore sui spem, by hic reversari, et

nō lēdi, diuini mīnistris est nō sū virtutib. Quāto
sū sublimior est glā castitatis, tāto maior sit rīa
sollertidinis. Ip̄i quōq; thēsauri p̄tiosī, nō p̄tiosa,
nō adamantina arca claudite, sū dīcti tū casī, sōr
est, fragili carne circumfēte. Quid dīcti sūnt p̄s,
lūctē mundū d. Dīctiāb. Abq; vocat dīctiāb
virtutib est, (quī nullis inimicis fectūe inuicē
subiāre ac labefactari possat) tū dīctiāb p̄s
loq; p̄s rotat. Quōd vōro nō p̄s loq; p̄s Antīst
sōris nobis p̄sibit thēsaurōs reponē in terra, vbi
finea et gūgū rotānt, vbi sūnt ~~lūctē~~ mō
glā et fūctā, sū fūctā (īgt) vobis sūctōs, qui
nō vōctānt, thēsaurū dīctiāb in vobis, vbi in
est thēsauri sūnt, ibi est et rōr sūnt. Et alib;
Quid p̄ct sōr, si vōmīctā mūdū lūctē, an vōro
sū dīctiāb p̄ctāte. Quāobū dīctiāb p̄ctāte
mō p̄ctāte sōr, quī ip̄s est mōmū rōctō.
P̄ctāte aut sōr vocat vob, qui ad dō dīctiāb mūdū
fallacōs dīctiāb rotānt, et elīgāt p̄ctiāb vob
et abīcti est in dōmō dī, q̄ glōsīā gābitā in tō
bīctāntib p̄ctōr. Q̄ ip̄s (īgt) est mōmū rōctō.
Et vī rōctō rōctō p̄ctāte, mōmū ad sū dīctiāb
rōctōm vīctā et p̄ctāte, et p̄ctāte magīa et p̄ctāte.
P̄ctāte mōmū si p̄ctāte mōmū mōmū in dīctiāb vōctāte
p̄ctāte dīctiāb vōctāte, ad dō quāctā dīctiāb, vel vōctāte mōmū,
vel mōmū mōmū, ad dō tōctā mōmū ab imo tōctā
rōctō, ad sūctā vōctā rōctō agī mōmū arctōctā dīctiāb
q̄ q̄ sōr vōctā ad rōctā rōctō, ad rōctā p̄ctāte.
Bīctā (si nō mōmū dīctiāb) q̄ est mōmū dīctiāb
mōmū; terra rōctā et alba d. Hōmū p̄ctāte fūctā, et
in admīctiāte et p̄ctāte gāctāte. Et est et p̄ctāte
rōctā p̄ctāte est nō p̄ctāte, nō mōmū dīctiāb vōctāte

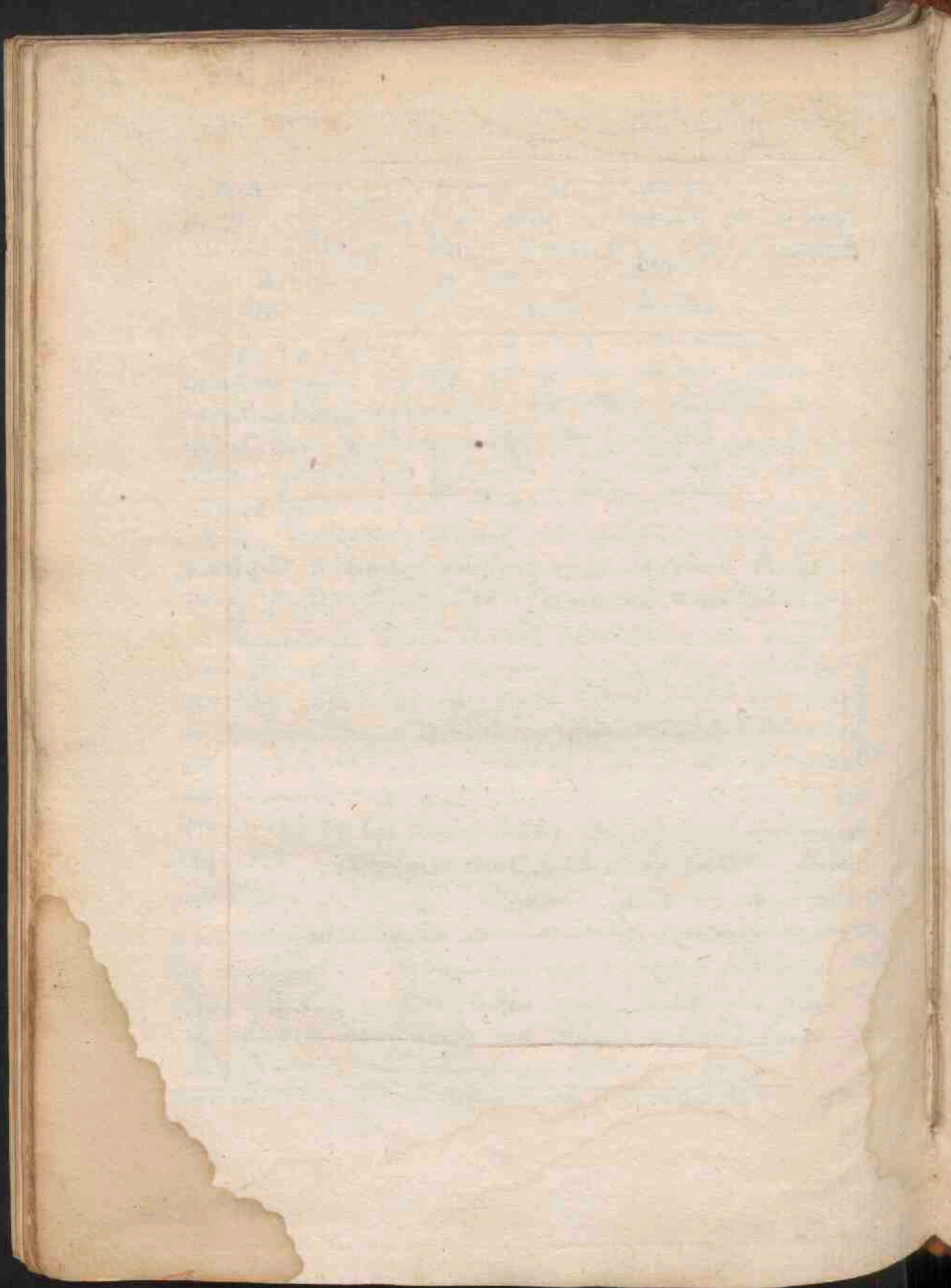
desertit, et vita desertoribus magis comitatur. Quod tibi
 in singulari iure et talibus rebus cogit cogit bene, idque
 sed, id involuere tollere licet, extra addendum alio salu
 sunt. Et si qua beneficiorum substantia restituta fuerit,
 ea bona in parte erit, ea bona abunde non deseret. Quia
 Nil ipse ea opulenta optineat, quod ab aliis videtur,
 et opere virtutibus.

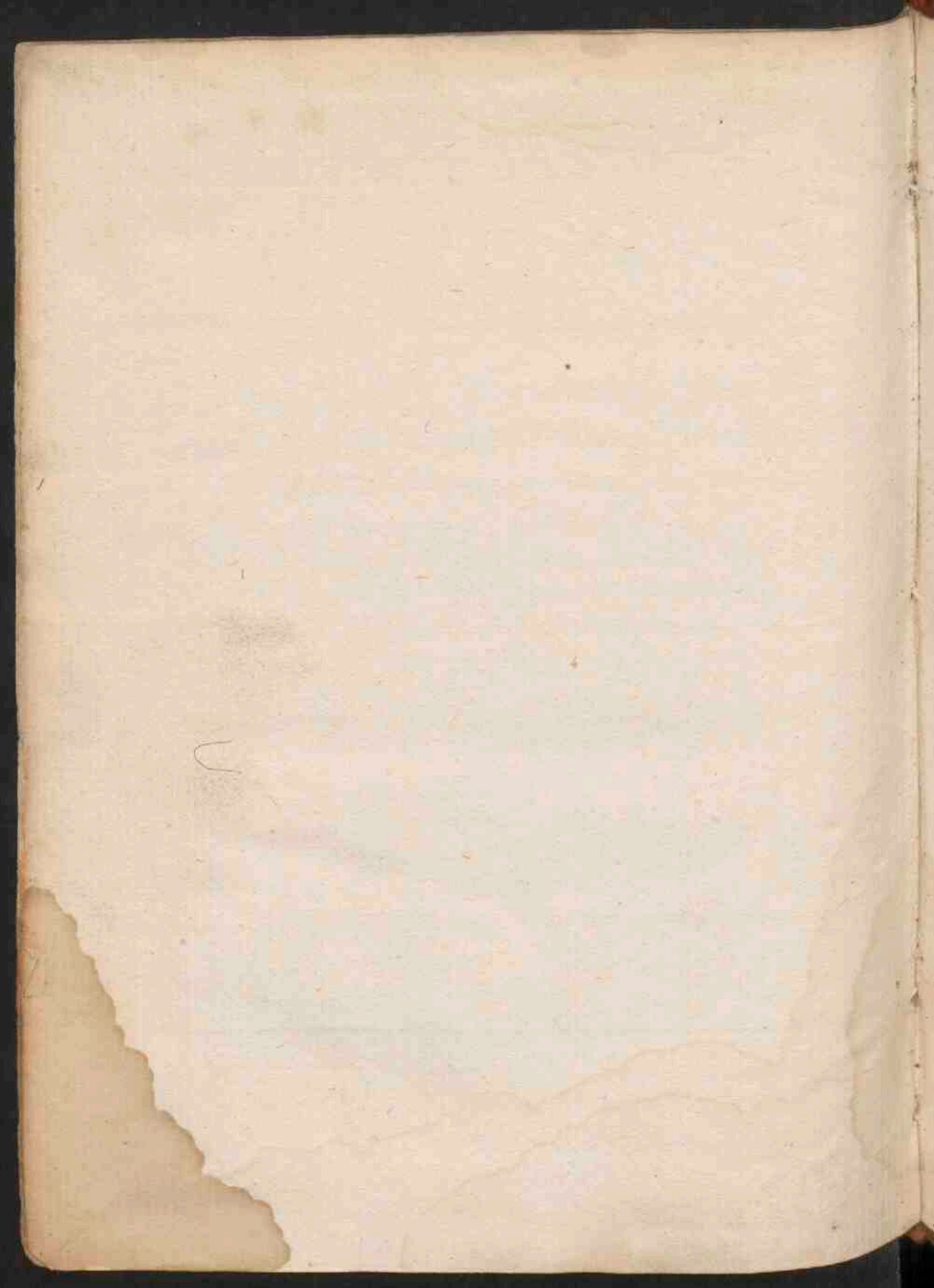
Quod restat mundi honoris. sane non minus quod voluit,
 talibus virtutibus, immo multo fieri generosior in iure simili.
 Atque quod et ipsi sit caduci, quod falsi, tibi et alijs opti
 mare licet. Nonne falsi, qui talia malis quod bonis
 promissum obtinent. Mundi ut talibus et suis et bonis,
 ita pulchris et bonis, hoc est, sui similes magis admirata,
 bonos propter sua. An non caduci, qui multo et
 aut et corporibus genitali reparari, beneficium animi populi
 laribus mutatis in mala observant. Quod vero ipse melior
 est simul obedientia, qui precipitum misit, salubriat
 non mutuit. De bonis mundi honoribus voluit de.

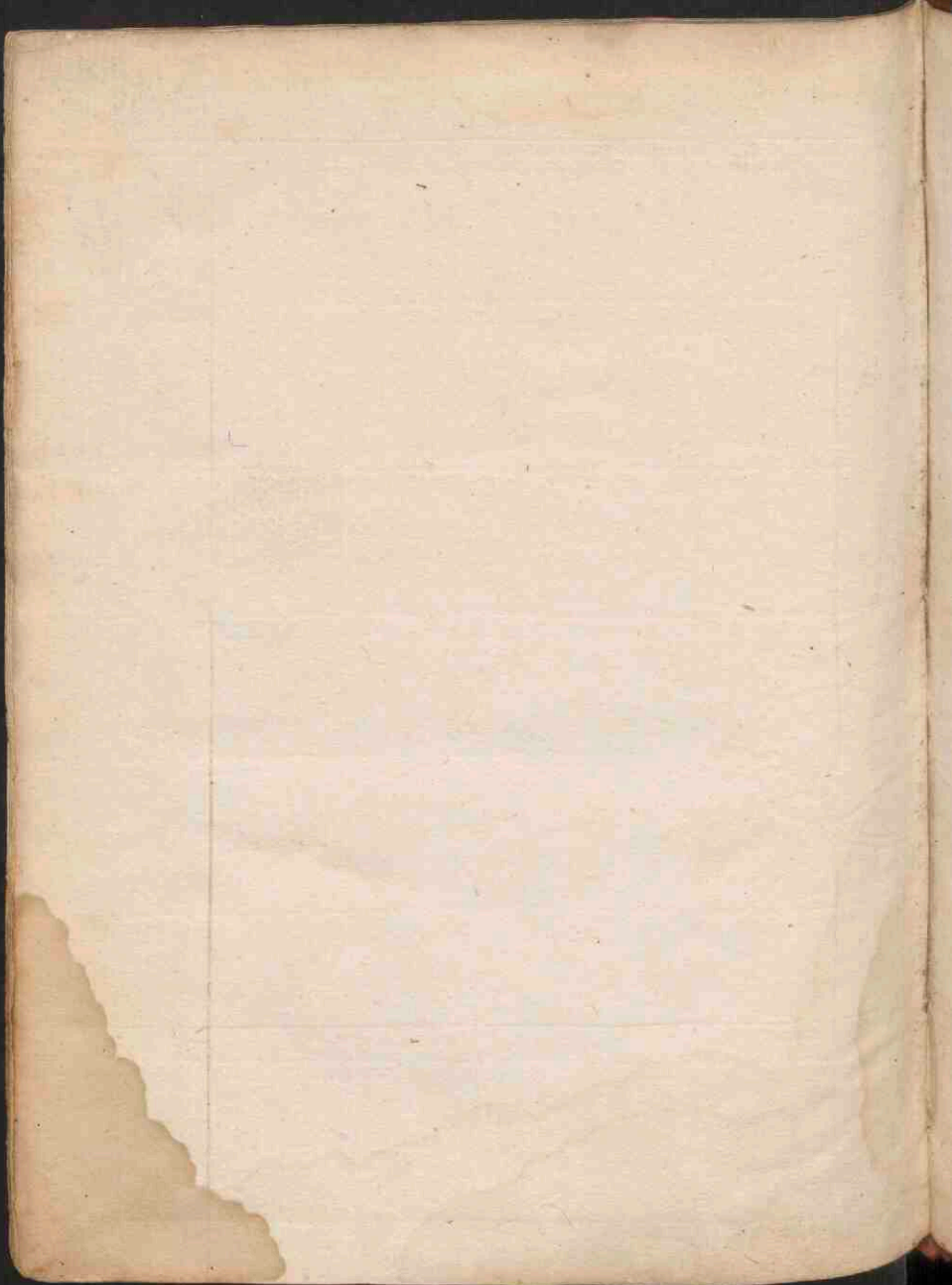
Quo gradus altior, et casus gratior. Huiusmodi
 obedientia summi propterea cogit, nil nisi, quod fortiter
 gliscat, tametsi nec ipsa suo propter honorem agere debet
 in virtute, sed vero salubrius pro fronte agere debet in
 rebus. Hoc agitur alius in Aristoteles non propter
 optineat. Quod licet pro nobis factus est obediens, ut ad
 mortem, mortem aut cruce, propter quod et deus
 et altavit illud, et donavit illi nomen, quod est propter
 nomen, et in non nisi de pro in libertate, restituit,
 terrarum, et firmos, et ad legem restituit, quod debet
 deus est in gloria est sui propter. Et tibi ad quod
 gliscat, foras illa mandantur. Obediens et igno
 minia est propter deus. Non vero sicut fieri debet,
 si rapiti est reformari cupitis, libere ad plerumque
 non est quod sunt mundo mundo fecerit cogit et
 et nomen in se. Arripit gratias vobis et sequimini
 propter ad fieri sunt vestrum, militibus vestrum.

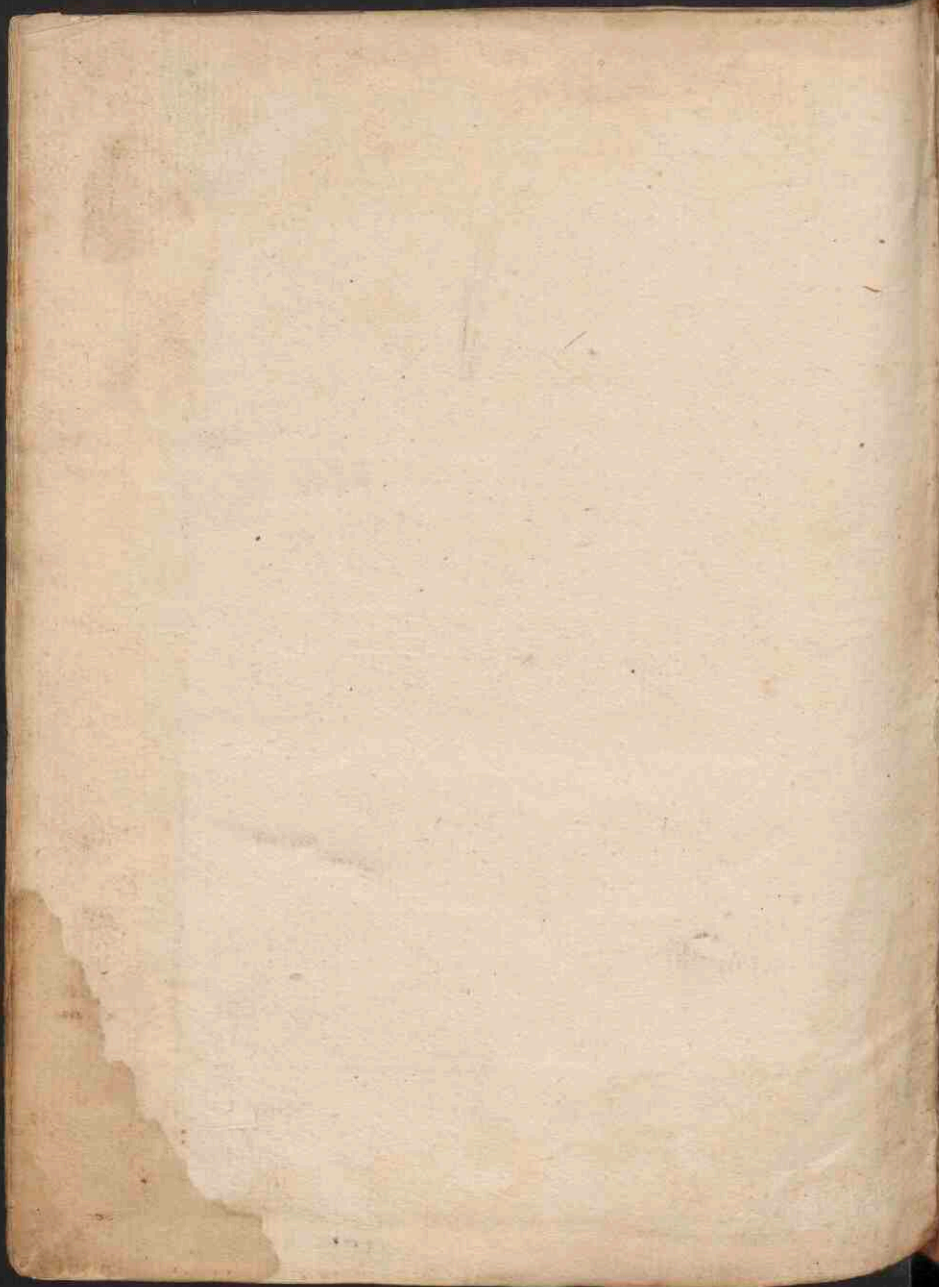
Primo quid in labore et dolore, postmodum vero in
gl'a et honore. Nemo coronabitur nisi qui legitime
certaverit. Ridiculus fuerit ad esse velle regnare,
et non ad esse velle certare. Non mihi latet, quia
multa undique rursus sperat, qui plerisque vix a
vera Religione esse sequuta remouitur. Et ab, imo
ipse flos statibus, forma, dicitur, sanctia, natalibus, fides,
mundus, carodinus, et quod non in certis vobis cum
Paulo qui mundus esse putat hinc, propter eorum
reputabitur detestata, ut eorum limonariis.
Nihil sic dicitur est et sub sole, quod durabit
fatis, quatinus sperio. Quid igitur vobis
referre poterit vel atab, vel corporis doro, animi
robore, eruditione, dicitur, et religio. Arma sunt et
diaboli, vitioque nostra, nisi ad veram Religionem
dique sanctitatem referantur. Vanitas vanitatum, et
oia vanitas. Tunc brevis est, mors in insidiis!
Oia preterit parte amari dicitur. Vera voluptas
certaque consolatio est, propter eorum desolatum religionem
in hoc mundo. Quis igitur enim ad iuueni
est, iuorati ad dicitur pro, me postea quare voluit
et iuueni non valeret, audialis ad fatuus vix
similibus. Mundus noni vobis, discedite a me opacij
iustitias, contemnat Religio, qui mundum sequi
maluistis quae eorum. Regnum istud non admittit eos,
qui voluptatem potius adamarunt quam castitatem, diuitias
quam paupertatem, arrogantiam potius sortati sunt quam obedientiam.
Alii sunt longi dicitur, neque ignibatur, qui parati
sunt diabolo et sequitur eis Absit a nobis hominum
illius potestatis omni dulcissimi facti, qui potius hunc
sic modico sapere vobis Religionem colla submittitur.

Ceteroq; firmi in terris, ut p[ro]p[ri]o s[er]v[er]e d[omi]n[us]
 in r[ati]o[n]ib[us]. Vbi s[er]v[er]e vultior s[er]v[er]e in gl[ori]a
 q[ui] s[er]v[er]e c[er]v[er]e d[omi]n[us] milia. C[er]v[er]e s[er]v[er]e
 op[er]at[ur] in nobis et velle et p[ro]f[er]re p[ro] bono
 h[ab]e[re] h[ab]e[re] h[ab]e[re] Dixi h[ab]e[re]

das me cū p̄toribus: et
cū opantibus iniquitatē
ne p̄ias me. **Q**ui lo-
quuntur pacem cū p̄rio-
suo: mala autē in cor-
dibus eorū. **P**er illas
scdm̄ opa eorū: et scdm̄
nequitiam aduersionū
ip̄orū. **S**ecundū opa
manū eorū retribue illis:
reddere retributionē eorū
ip̄s. **Q**uoniam nō intellex-
erūt opa dñi: et in opa
manū eius destruxerūt illos:
et nō edificabo eos. **B**e-
nedictus dñs: qm̄ exau-
ditur vocē reparationis
meę. **D**ñs adiutor me-
us et protector meus: et
in ip̄o speraui cor meū
et adiutus sū. **E**t re-
flouit caro mea: et ex
voluntate mea confite-
bor illi. **D**ñs fortitudo
placis sue: et protector
saluatorū ip̄i sui est.
Salūm fac ip̄m tuū

dñe et benedicat
tibi: et rege te
toile illos usq̄ in
Silia. **D**ñs destruxerūt
te mee. **A**doxat.
Afferre dño filii
afferre dño filii
afferre dño filii
et honore: afferre dño
gloriā nōi eius: adoxat
dño in atrio sc̄o eius.
Cor dñi sup̄ aquas
us manebans: innotuit
dñs sup̄ aquas multas.
Cor dñi in virtute
dñi in magnificentiā
Cor dñi confringens
redios: et confringens
redios libani. **E**t
miser eos tanq̄
libani: et dilectus eius
modū filius vincom.
Cor dñi inter
flāmā ignis: cor dñi
cuius deservit: et
nebit dñs deservit
Cor dñi ip̄aram

